

# Giới thiệu Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc

Một câu truyện mang hơi hướng của truyện ngôn tình, tác phẩm *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* của tác giả trẻ Đa tình rất ý nghĩa và hấp dẫn.

Lưu Thiên Ngọc là 1 người hồn nhiên nhí nhảnh, ngây thơ, rất yêu anh khi cô biết mình có hôn ước với anh thì cô rất vui và đó cũng là mơ ước của cô được làm vợ Trần Thiên Quân - là nhị thiếu của Trần gia là tổng giám đốc của Trần thị là 1 người đào hoa tài giỏi thông minh, vô tình lạnh lùng.

Năm năm sau trở lại cô biến thành một người khác và bắt đầu mối tình với Vương Lăng Thần là một tổng giám đốc tài năng, là người luôn hòa hợp, vui vẻ, galăng, cũng lạnh lùng nhưng ở trước mặt cô thì luôn ấp a ấp úng và cũng là người sau này sẽ yêu thương cô và trân trọng cô đến suốt đời.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 1: Tớ Đau Lắm!!

Anh à anh đang làm gì thế ?? Cô vui vẻ và ôm anh từ đằng sau.

Anh đang bận làm việc!! Anh lạnh lùng trả lời..Anh thật không thích cô cứ trẻ con như vậy khiến anh cảm thấy rất nhàm chán.

-Hôm nay là sinh nhật của Phương Vy nên em sẽ về trễ một tý anh đừng giận nhé.Cô ngượng ngừng nói.

-Không sao! Chỉ cần em thích là được.Anh quay lại hôn vào má cô một cái.Cô cười ngọt ngào và đi ra khỏi phòng làm việc của anh và nghĩ khi trở về sẽ có quà tặng cho anh chắc chắn anh sẽ thích .Còn trong phòng lúc này thì..

-Thật ra khi cô vào phòng cô không hề nhìn thấy có người phụ nữ khác đằng sau cánh cửa tủ. Anh là một tổng giám đốc đào hoa như vậy sao anh có thể an phận được chứ.

Vợ anh cũng xinh đẹp và dễ thương đấy chứ, lúc này một người phụ nữ bước ra.

Đó là một người có dáng người đầy quyến rũ, đôi chân thon dài trắng lộ ra từ chiếc đầm bó sát người, thân hình chữ S.Chiếc đầm thiếu vải làm bộ ngực trắng nõn làm đàn ông nhìn thêm nhỏ dãi, khuôn mặt trái xoan đôi môi anh đào đỏ mọng mắt phượng nhếch lên, chiếc mũi cao, đường nét khuôn mặt rõ ràng tạo nên một khuôn mặt tuyệt sắc.

Những món trang sức thì vô cùng sắc xảo, tinh tế, chiếc vòng tay chói sáng lấp lánh dưới ánh đèn còn chiếc nhẫn có đính viên kim cương rất to, sợi dây chuyền vô cùng tinh tế ai nhìn vào cũng biết đó là bộ trang sức có giá trị cao bởi những món trang sức đó đều do anh mua cho cô ta cả.

Bình thường thôi!Anh đứng lên và ôm cô ta

-Anh này, kì quá, tí nữa mình ra ngoài đi ăn nhá~.Cô ta quàng tay qua cổ anh nũng nịu..

-Tùy em thôi, anh hôn cô ta rất nồng nhiệt rồi cả hai nằm xuống bàn làm việc những thứ vướng bận đều bị anh hất xuống đất. Còn cô lúc này thì vui vẻ chuẩn bị đi ăn sinh nhật người bạn thân của mình cô nào hay biết đâu. Cô lấy anh do hôn ước của hai nhà đã định sẵn nhưng cô cũng thật yêu anh, anh thì chỉ xem cô như tấm khiên trước giới báo chí mà thôi.

-Alo! Vy hả??? Cô lấy điện thoại bấm số gọi.

-”Tớ đây“.

-Đón tớ nhé!

-”Ok“

-30" sau Vy đã ra đến nhà đón cô và cả hai đến thẳng nhà hàng luôn. Hai người cứ thế đi mà nói chuyện rất vui vẻ đúng lúc đó thì

-Vy à~ tớ qua kia mua đồ tí nhé.Cô chỉ qua cửa hiệu bán quà lưu niệm bên kia đường.

-Nhanh nhé!Vy chu môi nói.

-Ừm.Cô cười híp mắt vui vẻ rồi đi qua đó.Qua tới cửa hiệu cô cứ lo nhìn mấy món quà cho tới khi cô thấy quả cầu hình trái tim bằng pha lê chính giữa là 2 người trai gái đang dựa vào nhau, cô định với tay lấy nhưng chưa kịp thì “Rầm” một cái cô bị đụng trúng ngã xuống đất đau điếng ê cả mông.

Ui da!!

Ồ! xin lỗi cô, cô không sao chứ? Một chàng trai lo lắng đỡ cô dậy.

-Tôi không sao, anh đừng lo. Cô nắm tay anh chàng đứng dậy, khách sáo nói.

-Cô tên gì vậy? Anh chàng vui vẻ hỏi cô.

-Tôi tên Lưu Thiên Ngọc. Cô cười đáp lại.

-À, tôi tên Vương Lăng Thần. Lăng Thần đưa cho cô cái danh thiếp.

Chào anh, cô cúi đầu chào anh.

-Cô lấy quả cầu này hả? Tôi lấy giúp cho cô. Lăng Thần thuận tay lấy cho cô quả cầu rồi xoay người đi ra quầy thu ngân tính tiền để lại cô với vẻ mặt ngơ ngác, tay đưa giữa không trung nhìn theo hướng Lăng Thần đi. Năm giây sau cô hồi thần rồi lên tiếng:

Ồ...ơ...anh kia...anh kia...quả cầu...quả cầu đó là của tôi...của tôi mà...

Cô chạy lại chỗ Lăng Thần đang tính tiền ở quầy thu ngân, cô đi đến và kéo ống tay áo của Lăng Thần, Lăng Thần quay lại nhìn thấy cô với gương mặt đang tức giận, lửa bùng bùng. Cô la lên: anh kia, sao anh lại lấy đồ của tôi hả, anh có phải đàn ông không??? Lăng Thần quay sang cô rồi đưa gói đồ lấy từ cô thu ngân đưa cho và bảo:

Cô cảm đi, tôi tính tiền rồi đây. Cô nghe thấy thế mặt liền dịu lại và nói: anh không cần phải làm vậy đâu đó chỉ là tai nạn thôi mà cũng không phải lỗi của anh đâu. Không sao đâu đây coi như là quà xin lỗi vì đã đụng trúng cô. Lăng Thần nhìn cô rồi nói

-Ồ! Như thế sao được ạ??? Cô nhìn anh bằng ánh mắt e khó xử.

-Không sao, vì tôi đụng cô ngã mà coi như là lời xin lỗi cô. Lăng Thần cười.

-Vậy tôi xin phép đi trước nhé. Tạm biệt cô.

Vâng, tạm biệt anh và cảm ơn món quà này của anh.

Xong rồi cô trở lại nhà hàng nơi Vy và các bạn khác đang ngồi đợi mình liền đi đến

Tở về rồi, xin lỗi vì đã để mọi người chờ lâu. A, Ngọc cậu về rồi hả??? Không sao lại đây ngồi đi.

-Sao mà cậu đi lâu thế??? Vy nhăn nhó hỏi.

-Nhanh mà có lâu đâu, cô cãi bướng. Và thế là hai người cùng với những người bạn khác của mình gọi vài món ăn đơn giản rồi cứ thế nói chuyện. Cô kể với mọi người rằng anh tốt với cô thế nào, yêu cô nhiều thế nào khiến cho họ phải khen ngợi và ganh tị với cô, nói rằng cô có một người chồng rất tốt, rất mẫu mực, họ cứ thế mà nói chuyện cho đến khi trời chập tối mới rời đi khỏi nhà hàng. Sau khi tính tiền xong họ tạm biệt nhau khỏi xong rồi rời đi. Thế mà hai cô nàng lại không chịu về còn rù nhau đi dạo loang quanh thành phố. Khi đưa cô về nhà Vy còn dặn cô phải cho anh một bất ngờ. Cô cũng vui vẻ "Ừ" một tiếng rồi bước vào nhà.

Khi cô vào tới thấy đèn còn sáng biết anh vẫn ở nhà nên cô vội cởi giày và áo khoác ra rồi nhanh chân đi lên phòng ngủ nhưng lại không thấy anh đâu cả, cô nghĩ chắc là anh đang trong phòng làm việc nên cô đi tới. Đứng bên ngoài phòng thì cô nghe thấy âm thanh của anh đang nói chuyện với một cô gái, còn có tiếng nũng nịu, rên rĩ và tiếng thờ dục của anh. Mặc dù nghe thấy cô không tin. Anh yêu cô mà không thể làm vậy được, cô đứng gõ cửa nhẹ nhưng không thấy anh trả lời, cô dịu dàng lên tiếng và rồi:

Khi vào trong thì cô nhìn thấy cảnh không nên thấy, cô đứng hình trước cảnh tượng đó. Người đàn ông đang cùng người phụ nữ khác hoan lạc cùng nhau, đó cũng là người đàn ông mà cô yêu và cũng là người đàn ông này cũng từng nói yêu cô rất nhiều vậy mà giờ đây lại làm trái tim cô tan nát, nước mắt chảy xuống má cô quả cầu thủy tinh cũng rơi xuống bể tan tành. Cô đau khổ và chạy khỏi căn phòng đó, cô cứ chạy chạy ra nơi đó đến khi có chiếc xe chạy đến và xém đụng trúng cô, cô hoảng sợ rồi ngất xỉu người đàn ông trong xe nhìn thấy cô xỉu liền bước xuống xe và gọi xe cấp cứu đến.

Đến khi cô được đưa đến bệnh viện thì cô vẫn chưa tỉnh lại, người đàn ông đưa cô đến thấy cô chưa tỉnh liền sốt ruột lo lắng anh đi đến hỏi bác sĩ ông liền nói:

Cô ấy không sao đâu chỉ là do hoảng sợ quá độ thôi. Vâng, cảm ơn ông bác sĩ. Anh đáp trả lại.

Khi cô tỉnh lại thấy mình nằm trong căn phòng lạ lại toàn màu trắng tinh, cô chậm rãi ngồi dậy liền phát hiện ra có một người đàn ông đang ngồi trên ghế sofa gần giường.

Người đàn ông đó thấy cô tỉnh dậy thì đi tới hỏi thăm cô.

Cô không sao chứ??? Anh hỏi.

Tôi không sao, cảm ơn anh đã đưa tôi đến bệnh. Cô trả lời.

Lúc người đàn ông đó đến gần cô thì cô phát hiện anh ta là người mà cô đã gặp ở cửa hàng bán quà lưu niệm.

Là anh à! sao anh lại ở đây??

Ừm là tôi. Lăng Thần trả lời.

Tôi xin lỗi vì đã làm phiền anh. Cô ngượng ngừng nói.

Không sao, là do lỗi của tôi mà. Lăng Thần trả lời.

Ừm tôi không sao rồi, cảm ơn anh đã đưa tôi đến đây.

Hi, cô không cần khách sáo như vậy. Tôi có thể hỏi cô một chuyện được không?? Lăng Thần hỏi.

Anh hỏi đi. Cô đáp lại.

Sao cô lại chạy như vậy lỡ như gặp người khác thì sẽ thế nào?? Cô có chuyện gì buồn à??

Tôi...tôi...Cô áp úng.

Thôi không sao đâu, nếu là chuyện riêng của cô tôi sẽ không hỏi nữa, cô không cần miễn cưỡng nói đâu.

Cảm ơn anh đã hiểu cho tôi. Cô mệt mỏi đáp.

Ừ, nếu cô đã không sao rồi tôi xin phép đi trước. Cô ở lại một mình không sao chứ??

Không sao đâu, lát tôi sẽ gọi bạn của tôi đến nếu anh bận thì cứ đi đi và xin lỗi đã làm phiền anh. Cô trả lời.

Được, vậy tôi đi trước nếu có duyên chúng ta sẽ gặp lại, tạm biệt.

Tạm biệt. Cô chào anh.

Khi Lăng Thần rời đi cô liền lấy điện thoại ra gọi cho Vy nói cô đang trong bệnh viện.

Vy nghe thấy thế liền kêu tài xế chở mình đến bệnh viện. Đến nơi thì thấy cô ngồi trên giường ôm đầu gúi khóc.

Có chuyện gì vậy Ngọc?? Vy đẩy cửa vào liềnw đến gần cô hỏi.

Thấy Vy đến, cô liền ôm Vy khóc nức nở.

Tớ đau lắm. Cô vừa nói vừa khóc.

Cái gì?? Cậu đau ở đâu vậy nói tớ nghe.

Tớ đau là đau ở trái tim này.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 2: Đau Khổ, Quyết Định Rời Đi

Sao vậy, có chuyện gì xảy ra với cậu vậy???

Vy à, Quân ang ấy, sao lại đối xử với tớ như vậy chứ?? Cô khóc nức nở nói.

Cái gì, Trần Thiên Quân sao, anh ta đã làm gì cậu mà đến nỗi cậu nhập viện vậy?? Vy la lên

Không phải đâu Vy, cái này do tớ cứ cầm đầu cấm cổ chạy mà không nhìn xung quanh mém chút nữa là bị đụng xe rồi cũng may nhờ người đó tốt bụng đưa tớ vào bệnh viện nên tớ không sao hết. Cô buồn rầu nói

Ừm, không sao là tốt rồi. Bây giờ cậu nói cho tớ biết chuyện gì xảy ra đi. Vy hỏi thúc cô.

Tớ...tớ... thật ra Quân...Quân...anh ấy...anh ấy\*\*\*\*\*Thật khổ kiếp mà sao anh ta dám làm vậy chứ?? Vy quát lên.

Thôi đi, tớ đâu là gì của anh ta đâu.Cậu đang nói gì vậy hả? Cậu là vợ anh ta đó.

Thì sao chứ, tớ là vợ anh ta nhưng anh ta không hề xem tớ là vợ, có lẽ lời anh ta nói yêu tớ và hứa sẽ chăm sóc, tốt với tớ cũng chỉ lời nói xuông mà thôi.

Không được, tớ sẽ không bỏ qua cho anh ta đâu, ngày mai cậu trở về cùng tớ trở về để tớ mắng cho anh ta một trận. Vy tức giận lên tiếng.

Không, đừng Vy à tớ không muốn gặp anh ta đâu. Nhưng Ngọc à chẳng lẽ lại để yên như vậy sao?? Cho dù vậy nói thế nào anh ta cũng không hề yêu tớ như tớ yêu anh ta vậy, tớ không muốn đau khổ hơn nữa. Tớ mệt quá,Vy à tớ muốn ngủ một chút.Cô mệt mới nói.

Haizzzz!! Được rồi cậu nghỉ ngơi đi, ngày mai tớ sẽ gọi thông báo cho ba mẹ của cậu biết.

Ừm, tớ biết rồi. Cô nói xong liền nằm xuống và nhắm mắt ngủ. Nhìn cô như vậy

Vy là bạn cảm thấy đau xót cho cô lại không giúp được gì cho cô, Vy cảm thấy mình thật vô dụng...Thế rồi Vy cũng lại gần ghế salon nằm xuống và canh chừng giấc ngủ cho cô.

Sáng hôm sau, Vy thức dậy sớm đi ra ngoài mua đồ ăn sáng cho cô sẵn tiệm gọi cho ba mẹ của cô đến bệnh viện xong thì đi. Đến khi cô quay lại thì ba mẹ cô đã đến và đang nói chuyện cùng cô.

Con gái à đã xảy ra chuyện gì vậy?? Bà Hồng mẹ cô tức là vợ ông Lưu Thiên Hoàng hỏi

Mẹ à, con...con...Cô ấp úng không nói được

Sao vậy con nói cho ta nghe đi. Lần này là ba cô ông Hoàng tiếp lời mẹ cô

Ngọc không nói được để con nói cho 2 bác nghe. Thật ra tất cả đều do Trần Thiên Quân mà ra cả.

Sao, thằng Quân hả?? Sao lại liên quan đến nó?? Thiệt ra là Trần Thiên Quân, anh ta \*\*\*\*\* thế đó 2 bác thấy có tức giận không???

Sao nó lại dám đối xử với con gái chúng ta vậy chứ ông?? Mẹ cô ôm cô vào lòng rồi khóc. Biết sao được người ta là tổng giám đốc mà muốn làm gì mà chẳng được, thật uổng công cho con gái chúng ta yêu nó nhiều như vậy

Không được, tôi phải đến gặp nó để nói chuyện cho ra lẽ mới được Mẹ cô tức giận nói.Phải đó chúng ta phải đi gặp nó nói cho rõ ràng. Ông Hoàng nghe thế liền đồng ý.

Ba mẹ à không cần đâu con không muốn gặp lại anh ta nữa, con đã suy nghĩ rồi con muốn rời khỏi thành phố này đến Mỹ để quên đi nỗi đau này.Cô nói. Ba mẹ cô nghe vậy liền ngạc nhiên, mẹ cô nói : con à cứ như vậy mà đi sao??

Vâng, con muốn rời đi để trái tim này của con không đau nữa.Nhưng mà...Mẹ cô muốn nói tiếp thì ba cô thở dài lên tiếng:

Thôi được rồi, con bé đã quyết định như thế thì cứ để con bé đi đi, đi rồi con bé sẽ quên mọi chuyện xảy ra ở đây thôi.

Haizzz....thôi được rồi. Mẹ cô lên tiếng đáp

Con cảm ơn ba mẹ đã hiểu cho con. Cô giọng xót xa trả lời, ba mẹ cô dặn dò cô vài điều rồi rời đi, đến khi ba mẹ đi khỏi cô quay sang Vy nói:

Vy, cậu đi cùng tớ nha. Ừm, đương nhiên tớ sẽ đi cùng cậu, qua đó chúng ta sẽ ở chung với ba mẹ tớ nhé. Vy vui vẻ nói.

Ừm, vậy thì tốt rồi ,à mà còn đồ của tớ thì sao?? Cô hỏi

Không sao, cứ để tớ trở về lấy là được cậu yên tâm đi. Vy nói

Ừ, cảm ơn cậu. Cô cười. Không cần phải cảm ơn tớ đâu vì chúng ta là bạn thân mà. Được rồi, cậu nghỉ ngơi đi, tớ về lấy quần áo cho cậu. Cô gật đầu cái rồi nằm nghỉ ngơi. Thấy cô đã nhắm mắt ngủ, Vy xoay người ra phòng, xuống lầu gọi điện cho tài xế chờ cô đến nhà của tên đáng ghét đó.

Đến nơi, cô bước xuống xe và bấm chuông thì có cô giúp việc ra mở cửa hỏi : cô tìm ai vậy?? Vy không nói gì đây cô giúp việc ra rồi đi thẳng vào nhà.

Vào đến nhà, cô nhìn thấy anh và người bạn của mình là Thế Duy đang ngồi trên ghế salon, nghe thấy tiếng anh liền ngược lên thấy Vy liền chạy nắm tay cô hỏi: Cô, “cô có biết Ngọc nhi đâu không??” Vy không trả lời anh hất tay anh ra đi thẳng lên phòng hai người, anh thấy vậy liền đi theo vào đến nơi thì thấy Vy đang thu dọn đồ của cô xếp vào vali. Anh đi đến kéo tay Vy rồi la lên:

Cô định đưa Ngọc nhi của tôi đi đâu?? Vy cảm thấy chán ghét anh liền nói: Hừ, nhanh buông tay ra. Nói xong rồi đi ra khỏi phòng đi thẳng ra cửa quay đầu liếc anh một cái rồi bước lên xe.

Thế Duy vỗ vai anh: thôi vào trong đi. Anh ừ một cái rồi ỉu xiu bước vào trong nhà

Vy đi đến bệnh viện rồi đón cô xuất viện sau đó đi đến sân bay, khi hai người đang ở sân bay, cô lo lắng hỏi: Vy à, lỡ như anh ta tìm được chúng ta thì sao??

Không sao đâu, chúng ta sẽ đi bằng máy bay riêng của nhà tớ.Ừm.Sau đó hai người đi lại chỗ dành cho tư nhân.Cô bước lên máy bay cảm thấy buồn ngủ nên cô nằm xuống và suy nghĩ đến anh, anh hãy sống thật tốt, tạm biệt anh người đàn ông tôi đã từng yêu. Từ nay tôi sẽ thay đổi không còn ngốc như ngày xưa nữa...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 3: Thay Đổi

Sau bốn tiếng ngồi máy bay, Cô và Vy cũng đến nước Mỹ.Cả hai bước xuống máy bay rồi đi đến cổng chờ thì đã thấy Eric là tài xế riêng của ba mẹ Vy đã đứng chờ ở đó, hai người bước lên xe rồi rời khỏi sân bay.

Đang trên đường đi thì Cô nhìn thấy nhà thờ rồi bảo Eric dừng xe, Vy thấy thế liền hỏi:

Sao vậy Ngọc?? À tớ muốn vào nhà thờ một tí.Cô trả lời.

Ừ, cậu vào đi. Vy nói

Thế là cô bước xuống xe rồi đi vào nhà thờ. Vào trong cô đi đến hàng ghế gần đó cô quỳ trước chúa Jesus và chấp hai tay lại nói: Hôm nay trước sự chứng kiến của người con xin lập lời thề:

Từ nay con sẽ khác xưa, sẽ không ngốc nghếch nữa ,sẽ trở nên lạnh lùng để bắt người đã chà đạp tình cảm trả lại tất cả và không bao giờ roi lệ một lần nào nữa

Xong rồi cô liền rời khỏi nhà thờ và nói với Eric: anh đưa tôi đến tiệm làm tóc rồi đến tiệm mắt kính luôn nhé.

Mái tóc màu nâu hạt dẻ ,thăng dài của cô đã đổi thành màu tím nhạt xoắn nhẹ,đôi mắt của cô cũng biến thành màu tím đốm buồn.Ngồi khoảng nửa tiếng thì đã đến nhà ba mẹ Vy,

Vy liền kéo Cô xuống và đi vào nhà.Vy bước vào nhà liền hầm hực , Ngọc không biết tại sao Vy lại như vậy nhưng vẫn đi vào.Vào nhà thấy ba mẹ, Vy liền kêu một tiếng:

Ba! mẹ

Chào hai bác. Cô lễ phép chào.

Hai đứa ngồi xuống đi, thấy con gái mình tức giận liền hỏi: Sao vậy con gái?? Bà Nguyệt tức mẹ Vy hỏi

Ba, mẹ nghe xem có tức không. Vy dùng dằng ngồi xuống

Chuyện gì?? Ông Minh uống một ngụm trà nói

Thật ra là \$&@@\$###\$.Vy lấy nước rót ra ly rồi kể hết.

Vy à, sao cậu lại vậy chứ?? Cô khó chịu lên tiếng.

Tớ nói không đúng sao?? Tên khốn ấy bỏ đi cho rảnh nợ. Vy hầm hực nói

Tớ...tớ...Cô đáp ứng nói

Vy nói đúng đó, loại người như vậy nên bỏ đi là vừa, ở lại đây sẽ có việc cho cháu làm. Bà Nguyệt dịu dàng bảo

Thôi cô ạ, con ngại lắm. Cô nhìn ông bà bằng ánh mắt ngượng ngùng

Chẳng lẽ gia tộc Mamorys này không có chỗ cho cậu??? hay cậu chê nhà tớ??? Vy tức giận nói

Không phải tớ...tớ...Cô đáp ứng nói

Ta biết gia đình con cũng là gia đình có tiếng nhưng con hãy ở lại đây đi. Bà Nguyệt vẫn dịu dàng nói

Nhưng con...Cô vẫn ngượng

Không nhưng nhị gì hết, quyết định vậy đi. Vy khẳng khái nói

Hai đứa nghe này, từ nay chức vụ tổng giám đốc và phó tổng sẽ do hai đứa đảm nhiệm. Ông Minh giao việc

Ba à, con không muốn đi làm đâu. Vy mè nheo nói

Cứ quyết định vậy đi, hai đứa lên phòng đi. Ông vẫn cứng rắn.

Vy dùng đẳng đất Cô lên phòng. Căn phòng Vy nằm ở lầu ba của lầu đài ,một căn phòng xa hoa,rộng lớn, bên trong phòng có chiếc giường lớn, cái tủ, bàn trang điểm, v...v

Đi tắm rồi ngủ hen. Vy vui vẻ nói

Ừm. Thế là cả hai lần lượt đi tắm rồi lên giường bật tivi rồi “zzzzz” ngủ lúc nào không hay biết, nhưng trong tiềm thức của cô vẫn có một suy nghĩ đó là “nhất định phải thay đổi bản thân”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 4: Trở Về, Gặp Lại Người Xưa

Năm năm sau:

Cô đã hoàn toàn thay đổi từ một cô gái vui tính đã trở nên trưởng thành hơn,xinh đẹp quyến rũ hơn, lạnh lùng hơn trước rất nhiều.Lúc này thì Vy bước vào trong phòng, thấy Cô đang bận thì nói:

Hey! siêng quá ta ơi! Vy trêu ghẹo Cô.

Cậu tìm tó có việc gì à??Cô đưa mắt rời khỏi đống tài liệu hỏi.

Haizz,cậu thay đổi rồi.

Quả nhiên đúng như lời Cô đã từng nói hoàn toàn thay đổi.Cô bây giờ như một thiên thần làm mê đắm hàng vạn nam tử.

Tập đoàn Mamorys từ khi có Cô về làm việc đã vang còn vang hơn. Đôi lúc Cô tự hỏi mình tại sao lại không biết mình có tài lãnh đạo như vậy.

À!Thật ra chi nhánh ở Đài Bắc thiếu người nên ba kêu chúng ta trở về tiếp nhận để quản lý.Vy ập ứng nói

Vậy thì chúng ta về thôi, cậu còn đợi gì nữa??Cô đưa mắt nhìn Vy.

Nhưng...còn có anh...Vy lo lắng nói

Không sao,anh ta đã không còn liên quan đến cuộc sống của tớ từ lâu rồi. Cô cười vui vẻ với Vy.

“Ừm,nhanh đi!” Chiều nay là bay rồi.Vy cũng vui vẻ khi thấy cô đã kiên cường hơn.

Lúc này tại Đài Bắc\_Tập đoàn Trần Thị

Từ lúc cô đi đến bây giờ anh không thể quên hình bóng cô.Cô luôn xuất hiện trong giấc mơ của anh,lần nào khi anh nhắm mắt ngủ liền nhìn thấy nụ cười ngọt ngào đó,ánh mắt dịu dàng, giọng nói êm ái gọi anh một tiếng “Quân“.

. Nhưng anh tưởng rằng cứ ở bên những người phụ nữ khác thì sẽ xoá được hình bóng cô,tưởng cô chỉ là cơn gió thoảng qua đời anh nhưng không phải, anh càng muốn quên lại càng nhớ, không biết từ lúc nào hình bóng cô đã in sâu trong trái tim của anh.Cảm giờ nhớ cô ngày càng mãnh liệt, trái tim như rỉ máu. Mỗi lần muốn dang tay ôm cô vào lòng thật chặt nhưng nhận lại là khoảng không vô tận.

Năm năm thì bốn năm anh sống toàn nhờ rượu, nhờ bia và cả thuốc lá nữa để quên cô.Đã bao lần anh cho người tìm cô nhưng vẫn vô vọng. Từ đó anh tìm quên cô qua sổ dữ liệu, có lần Thế Duy khuyên anh

Thôi đi,cậu làm vậy có ích gì chứ??

Ta không sao.Anh cứ cầm đầu vào làm việc.

Tại sao cứ thích làm khổ bản thân mình thế hả??Thế Duy gần từng chữ túm lấy cổ áo anh nói

Bỏ ra,ta không sao.Anh vẫn cứ như vậy vẫn cầm đầu vào công việc không bỏ được.

Ta đã nói hết lời cậu nghe không hiểu thì kệ cậu.Thế Duy tức tối bỏ đi

Anh cứ thế mà làm việc,và rồi 1 ngày...2 ngày...3 ngày...4 ngày...1 tháng...2 tháng... 3 tháng... 4 tháng cho tới khi,Reng!Reng!

Alo!

Thưa Trần tổng, đã tìm ra tin tức của cô Thiên Ngọc.Cô ấy bây giờ là con gái nuôi cũng là tổng giám đốc của tập đoàn Mamorys được 5 năm thay tên là Mamorys Hoang Quỳnh Ngọc còn gọi Rose,thời gian sắp tới sẽ trở về Đài Bắc...tút...tút

Em được lắm, đã bỏ đi năm năm còn dám thay tên đổi họ nữa chứ, nghĩ tôi không tìm được em sao.Em đợi đó đi!Trên mặt anh nở một nụ cười quỳ dị.

Lúc này tại sân bay Đài Bắc\_2h00 a.m giờ Đài Loan

Hai cô gái xinh đẹp diễm lệ cất bước thật nhanh ra khỏi sân bay,thấy chiếc BMW đứng đợi, cả hai nhanh chóng bước lên xe và đi thẳng tới nhà hàng, bước vào trong có rất nhiều ánh mắt nhìn cô đầy ngưỡng mộ và ghen tị,cô không hề quan tâm nhanh chóng bụi đến chỗ anh và Thế Duy đang ngồi và

Xin chào, tôi là Mamorys phó tổng của tập đoàn Mamorys

Chào, tôi là Phan Thế Duy.Thế Duy xoay người lại đập vào mắt anh là cô gái lạnh lùng năm xưa đã bao lần quấy rầy giấc ngủ của anh.Anb yêu cô,một tình yêu xét đánh mà đó là nếu như anh chưa hề gặp cô.

Chào, tôi là Trần Thiên Quân,anh đưa tay nhìn anh cô lạnh nhạt nhìn anh.Chào, tôi là Mamorys Hoàng Quỳnh Ngọc, như “vô ý” cô không nhìn thấy tay của anh đưa ra mà đã yên vị chỗ ngồi bên cạnh Vy.Anh cười khổ rồi xoay lại quan sát cô để chắc chắn đó là cô.Cô bây giờ đẹp hơn xưa rất nhiều lại lạnh lùng kiêu ngạo như vậy đây đều là do anh sao??Anh bắt ép cô thay đổi sao??? Nếu có một điều ước anh ước cô trở lại như trước kia,trở lại bên anh cùng sống thảnh thơi hạnh phúc.Nhưng đó chỉ là ước mơ thôi khó có thể chạm tới được

À!đây là bản hợp đồng anh xem đi.Vy đưa cho hấn bản hợp đồng đã soạn thảo

Tôi thấy chỗ này...này... này nữa có vài điểm cần sửa lại. Anh lật vài trang xong rồi đưa cho Thế Duy xem

À...ờ....hai cô về xem lại dùm Thế Duy lật vài trang rồi hùa theo

Vy liếc nhìn hai người họ một cái giật lại bản hợp đồng đứng lên bước đi nói:

Thôi khỏi, không ký cũng được, đỡ mất thời gian

Xem ra hợp tác không thành rồi.Cô cũng đứng dậy bước đi nhưng lại bị một bàn tay giữ lại

Em đi 5 năm chẳng lẽ quên hết rồi.Anh giọng chua xót nhìn cô

Quên ư!Tôi đã quên những gì??Cô xoay người lại hỏi

anh

Chẳng lẽ em không hận ta sao??Anh siết lấy bàn tay mảnh mai của cô

Đối với anh giờ là tôi không yêu không hận.Cô hất tay anh ra

Nếu như em còn muốn gặp lại ba mẹ em thì mai hãy đến gặp tôi.Anh cố níu lấy tay cô,níu lấy ấm áp đã mất 5 năm nay,níu lấy hương thơm chỉ mong một ngày cô quay trở về

Anh...anh đã làm ba mẹ tôi hả??Cô giật dữ nắm lấy cổ tay anh

Em sẽ nhanh chóng biết nếu mai em đến gặp tôi.Anh lấy tay cô ra phui phui cổ áo.Mặt cô càng lúc càng đen chạy ra khỏi nhà hàng nhưng lại không hay biết bản thân để quên điện thoại

Đúng lúc này thì

Ting!Ting!Ting!một tin nhắn gửi tới.Anh wuay lại định lấy đưa cô thì đập vào mắt anh là một dòng chữ:[]”Em đang làm gì vậy???” “Bay máy bay chắc mệt lắm,em ngủ nhiều một chút nhé!!!”] Tim anh như bị đeo gông vậy, nghệt thờ như muốn nổ tung ra.Cô nói với anh cô không yêu không hận tức là cô đã quên anh rồi, còn anh thì sao??? “Làm sao anh quên được hình bóng đó,quên được nụ cười ấm áp đó chứ“. Tất cả là do anh sai nên mới mất hết tất cả.Anh đứng là thẳng ngốc mà

Anh mệt mỏi ngồi phịch xuống ghế, anh cứ chìm đắm trong nỗi đau, cứ mỗi giây mỗi phút anh lại càng đau thêm. Anh phải làm thế nào cô mới chịu tha thứ cho anh, quay về với anh, anh không nghĩ mình sẽ không có cô được bao lâu đây. Anh sắp hóa dại rồi mà cô vẫn không chịu quay về. Anh thực sự hối hận rồi mà sao cô lại như vậy chứ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 5: Không Còn Ngu Ngốc Nữa

- Thật khốn kiếp mà. Cô ngồi trên moto mắng

- Sao nữa vậy?? Vy rò ga hỏi

- Hấn dám lấy ba mẹ tớ ra uy hiếp. Thật là!! Cô đội nón lên, lục trong túi áo không thấy điện thoại...nhưng

- Tớ để quên điện thoại rồi. Cô nói với Vy.

- Vậy mau vào tìm đi kẻo mất. Vy hỏi cô, chỉ nghe cô “Ừ” một cái rồi chạy đi.

Trong nhà hàng lúc này, có một cô gái đang mặc váy, áo somi, tay cầm mũ moto chạy hối hả vào nhà hàng. Đi từ xa, thấy anh và Thế Duy người ngồi người đứng đi lại lớn tiếng nói

Hai anh cho tôi hỏi có thấy điện thoại của tôi không??

À! Có này! Thế Duy đưa điện thoại cho cô, cô thanh thoát đi lại lấy điện thoại rồi nhanh chóng rời đi nhưng

- Khoan hãy đi!! Kê vừa nhắn tin cho em là ai?? Anh vẫn quay lưng về phía cô hỏi

- Cần anh quan tâm sao?? Cô lạnh lùng trả lời

- Tôi hỏi ai??? Anh quát

- Bạn trai tôi. Cô cố ý chọc anh

- Em dám có bạn trai khi đang có chồng sao?? Anh điên tiết đẩy ghế đi lại nắm tay trừng mắt hỏi. Cô cũng trừng lại rít lên

- Tôi là vợ anh à, tôi nhớ là ly hôn rồi mà

- Phải em có gửi giấy nhưng tôi chưa ký bởi thế em vẫn là vợ tôi nghe rõ chưa

- Đó là chuyện của anh không liên quan tôi. Còn nữa tôi nói cho anh biết anh mau ký vào giấy đi tôi không muốn có bất kì quan hệ nào với anh nữa nếu anh không đồng ý ký thì tôi và anh gặp nhau tại tòa.

Em dám??? Anh giận dữ

- Sao lại không?? Anh nghĩ mình là ai chứ?? Muốn gì cũng được à!! Tôi đã không còn là Lulu Thiên Ngọc ngu ngốc của ngày trước rồi

- Ý em là sao hả?? Giọng anh khàng khàng hỏi cô

“Hừ” ý tôi như thế nào anh tự biết lấy. Cô hất tay anh ra cười như không cười quay lưng đi

- Chết tiệt, sao lại như vậy chứ??? Anh ngồi phịch xuống ghế, cảm nhận nỗi đau mà anh phải gánh chịu. “Thiên Quân mày là thằng ngốc, trước đây cô ấy yêu mày như vậy nhưng mày lại không trân trọng nó bây giờ mất đi lại hối hận, giờ hối hận thì sao chứ! “.

Cô ấy đã chán ghét mày rồi, có muốn quay lại như ngày xưa nhưng tất cả bây giờ đều đã muộn. Cô bây giờ đã có người thương, biết cách trân trọng cô hơn mày nên chắc chắn cô sẽ yêu người đó thôi.

- Không ngờ Thiên Ngọc lại thay đổi như vậy?? Thiên Quân giờ cậu muốn thế nào?? Thế Duy hỏi

- Không, cậu muốn ta phải làm gì?? Anh cứ như vậy mà ngồi nốc chai rượu liên miên

- Haizzzz!! Tùy cậu vậy. Thế Duy thờ dãi rồi lấy điện thoại gọi cho A Dương và A Phong đến.

- 20 phút sau, xuất hiện 2 mỹ nam trước nhà hàng khiến mấy cô gái phải ngẩn ngơ. Đến nơi nhìn thấy người anh em của họ đang ngồi uống rượu không ngừng nghỉ.

-Anh ba, anh làm sao vậy?? A Phong hỏi

Ta là mới vượt mất cái hợp đồng nga. Anh nói nhưng vẫn uống

-Sao lại vậy?? Trước giờ người có như vậy đâu. Lần này đến lượt A Dương nói

-Nhưng người kí hợp đồng là em dâu bỏ đi 5 năm không thấy của anh nha. Thế Duy vỗ vai anh nói

Cái gì?? Cả 2 đồng thanh

Thế chị ấy đâu??Em muốn gặp chị. A Phong hỏi

-Cô ấy đi rồi nhưng ngày mai sẽ đến. Giọng anh đã ngà ngà say

“Ừ” vậy mai chúng ta gặp. Anh không quan tâm mà cứ thế uống hết chai này đến chai khác đến khi anh say thì họ đưa anh về Trần gia. Trong cơn say, anh chỉ biết kêu một tiếng “Ngọc” và theo sau đó là

Về với anh đi, em về đây đi, anh biết anh sai rồi mà!!! Chỉ cần em về em muốn anh cho em cái mạng này anh cũng cam lòng mà. Người trong Trần gia nghe xong ai cũng xót hết. Trần phu nhân ôm Trần lão gia khóc

- Sao lại vậy chứ?? Con trai ta thật khổ a

-Tại nó đem con người ta vứt bỏ giờ bị vậy cũng đáng. Còn có Lưu gia trên dưới đòi rút cổ phần chung nữa chứ Trần lão gia vừa tức giận mắng

Nhưng con thấy tội cho anh quá. Lần này là cô em út Tiểu Hân

Phải đi nói rõ với chị dâu mới được. A Phong đứng dậy nói

Biết nó ở đâu mà tìm. Trần phu nhân buồn bã hỏi

Em dâu về rồi. A Dương dứt tay vào túi quần thờ ơ nói

Về rồi sao?? Mẹ muốn gặp nó quá. Trần phu nhân mừng ra mặt nói

Vậy để con đi điều tra. A Phong nhanh nhẹn

Thôi khỏi đi, cô ấy bây giờ là tổng giám đốc Mamorys đó Thế Duy từ ngoài bước vào

Ồ! Anh chui từ đâu ra vậy?? Đừng làm em giật mình chứ!! Tiểu Hân nói.

Đương nhiên là đến đưa hợp đồng cho thằng khốn say bí tỉ kia rồi. Mặt Thế Duy lửa giận bùng bùng

Con biết nó sao?? Vậy con mau hẹn nó đi!! Trần phu nhân vội vã bảo

-Vâng ạ. Con mới lấy được số điện thoại cô ấy đây. Thế Duy quơ quơ điện thoại trên tay ( lý do là có số chị Vy nha ta trong đó đấy) liền tìm số cô gọi. Chờ hồi lâu, bên kia cất lên giọng thanh thoát. Anh bật loa cho cả nhà cùng nghe.

-Alo! Tôi nghe

-Cô là “Ngọc”?? Thế Duy hỏi

-’Phải. Cho hỏi ai vậy a?’??

-Tôi là người bên Trần thị vừa ký hợp đồng hụt với cô. Thế Duy tiếp tục nói

“Nhớ”. Một chữ lạnh lùng

-Thiên Quân đang say, anh ta muốn gặp cô. Thế Duy nhìn mọi người nói

-A! Liên quan gì đến tôi??

Mọi người nghe xong câu này liền ngạc nhiên bởi trước đây hẳn anh có chuyện gì cô đều quan tâm chăm sóc ấy vậy mà bây giờ cô lại nói “liên quan gì”

-Sao lại không??? Trần phu nhân lên tiếng

-”Xin lỗi nha! nhưng các người thật phiền tôi đang ăn đấy, người ta nói trời đánh tránh bữa ăn con”. Giọng nói bên kia đầy tức giận

-Em dâu, Sao em lại nói chuyện như vậy với mẹ. A Dương cảm thấy tức giận khi nghe cô nói với Trần phu nhân như vậy. Chỉ có Trần lão gia này giờ im lặng

-Ai da! Tôi chưa có chồng nga, làm gì có anh chồng mà kêu tôi em dâu thật xúc phạm. Bên đầu dây rất oan ức

-Cô nói gì??? A Dương quát

-Tôi nói tôi còn chưa có bước vô thánh đường đâu ra chồng mà gọi em với chắt dâu. Bên kia cũng quát theo

-Chị...A Phong tròn mắt

-Thôi ngen, gọi hoài tốn tiền! ...Bái! bai! tút...tút...

-Ồi! Thật là! Có phải chị dâu không đây??? Tiểu Hân thắc mắc.

-Muốn biết có phải không ngày mai chúng ta đến gặp rồi tính. Mọi người ai trong Trần gia cũng đồng ý. Lúc này , tại nhà hàng có hai cô gái đang ăn đột nhiên Vy hỏi

-Hỏi này, ai gọi cậu vậy???

-Trần gia. Cô trả lời ngắn gọn

-Phiền nhẽ! Vy vừa ăn vừa trả lời.

-Ừ! Ăn xong về thôi .Cô kéo Vy đi tính tiền rồi về căn biệt thự mà ba mẹ cô đã chuẩn bị từ trước. Về đến nhà, hai người tắm rửa xong liền về phòng ngủ. Cô ngồi trên giường suy nghĩ một số chuyện thì Vy gõ cửa đi vào, thấy cô vẫn chưa ngủ, Vy đi đến ngồi trên giường hỏi cô

Có phải cậu vẫn còn yêu anh ta không???

-Sao cậu lại hỏi vậy?? Cô không trả lời mà hỏi lại

-Vì tớ có cảm nhận được. Vy nói

-Không! Tớ đã không còn cảm giác gì với anh ta nữa. Cô trả lời

-Ừ! Vậy tớ yên tâm rồi, tớ chỉ mong cậu được hạnh phúc thôi, tớ không muốn thấy cậu phải đau khổ vì anh ta nữa

Sẽ không, từ khi anh ta phản bội tớ thì tớ đã thề là sẽ không vì anh ta rơi một giọt nước mắt nào nữa.

Được rồi, mau đi ngủ thôi mai sẽ là một ngày dài đó. Vy nói. Cô “Ủm” rồi nằm xuống nhắm mắt ngủ sau đó Vy cũng về phòng mình ngủ. Bất giác hay cô lại nhìn thấy ánh mắt đau khổ của anh, cô liền lắc lắc nói “Ngọc à, mày đừng suy nghĩ nữa cứ mặc kệ anh ta đi rồi cô cũng nhắm mắt chìm sâu vào giấc ngủ bởi ngày mai sẽ là một ngày dài.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

## Chương 6: Trần Gia Đến Tìm

-Hôm sau, tại công ty

Cốc...Cốc...Cốc

Vào đi

Thưa tổng giám đốc đây là kế hoạch của ngày hôm nay. Tiểu Mỹ thư ký nói

-Ừ, cứ để đó em ra ngoài đi. Cô nói

-Vâng ạ! Tiểu Mỹ dạ vâng rồi để bản kế hoạch lên bàn rồi đi ra

-Cô đưa tay lấy bản kế hoạch lật ra xem bỗng nhiên

Các người tránh ra! Tôi phải vào trong gặp chị ấy. Giọng một cô gái la lên

-Không được, tổng giám đốc hiện đang làm việc không muốn bất kì ai quấy rầy. Tiểu Mỹ can ngăn

Hừ! Cô nói dối! Chẳng qua là không muốn tôi gặp chị dâu tôi thôi. Tiểu Hân tức giận lên tiếng

-Có chuyện gì vậy tiểu Mỹ? Cô lên tiếng hỏi

Dạ! Thưa tổng giám đốc, có một cô gái tự xưng là em chồng muốn gặp ạ! Tiểu Mỹ trả lời

-Chị dâu! Em là tiểu Hân, chị cho em vào đi. Tiểu Hân nghe thấy tiếng cô liền nói

-Tiểu Hân sao? Con bé sao lại ở đây? Cho cô ấy vào đi. Cô ra lệnh

-Dạ! Tổng giám đốc. Nói xong liền mở cửa cho Tiểu Hân vào

Thấy cửa mở, tiểu Hân liền chạy vào la lên

Chị dâu! Đúng là chị rồi! Sao chị lại bỏ đi không nói tiếng nào chứ? Tiểu Hân vừa vào phòng đã chất vấn

Tiểu Mỹ! Lấy nước cho Trần tiểu thư đi. Cô ra lệnh cho tiểu Mỹ

Dạ vâng! Tiểu Mỹ vâng dạ rồi đi ra

Chị! Sao chị gọi em là Trần tiểu thư?? Trước đây chị vẫn luôn gọi là tiểu Hân mà! Có phải vì anh trai em làm chị giận nên không còn thương em không?? Tiểu Hân thút thút nói

Haizzz!! Cô thờ dài một cái rồi đi đến ghế salon nói

-Sao em lại đến đây?? Có chuyện gì sao??

-Chị! Sao chị không về nhà?? Chị còn giận anh trai em sao?? Tiểu Hân nhỏ giọng hờn hỏi

Chuyện này không liên quan đến giận hay không giận mà chị và anh trai em đã không còn quan hệ nào nữa. Cô nói

-Sao lại vậy?? Chị không lẽ không còn yêu anh trai nữa sao?? Tiểu Hân không tin nắm tay cô hỏi

-Đúng! Kể từ ngày anh ấy phản bội chị thì tình cảm chị dành cho anh ấy không còn nữa rồi. Cô ngay thẳng trả lời

-Không đúng.Chị, chị nói dối phải không?? Chị chỉ nói đùa thôi phải không?? Tiểu Hân không muốn tin

-Đùa sao?? Chị hỏi em nếu là em em sẽ như thế nào?? Tận mắt thấy chồng mình, người đàn ông mà mình yêu ân ái với người phụ nữ khác em sẽ như thế nào?? Em có chịu nổi không??? Cô hỏi

Em..em...em..Tiểu Hân không nói được cứ ấp úng mãi

Được rồi!! Em về đi, chị còn nhiều việc phải làm lắm. Cô kiểm soát

-Nhưng chị à....Tiểu Hân còn muốn nói nhưng lại không nói được

Em về đi, sau này có thời gian chúng ta sẽ nói chuyện sau.

-Vậy em về trước! Chị giữ gìn sức khỏe.Tạm biệt chị Tiểu Hân buồn rười rượi

-Ừ! Tạm biệt em! Cô tiễn Tiểu Hân ra cửa

Sau khi Tiểu Hân rời đi cô tiếp tục quay lại bàn làm việc. Nửa tiếng sau tiểu Mỹ gõ cửa đi vào

Tổng giám đốc, có Trần lão gia và Trần phu nhân đến tìm ạ!

-Sao lại là người của Trần gia nữa ?? Haizzz! Thật là! Hôm nay là ngày gì vậy?? Hết người này đến người khác là sao??? Cho họ vào đi. Cô thờ dài một cái rồi nói với tiểu Mỹ

Mời hai bác vào! Tiểu Mỹ mở cửa nói

Chào hai bác! Hai bác ngồi đi ạ! Cô khách sáo nói

Ngọc! đúng là con rồi.Sao con lại gọi ta là bác vậy?? Phải gọi là mẹ mới đúng chứ?? Trần phu nhân lên tiếng

Xin lỗi bác, con đã và Trần Thiên Quân đã sớm không còn quan hệ nào nữa rồi Con với anh ta đã ly hôn rồi bác à. Cô bình tĩnh nói

-Sao chứ??? Hai đứa đã ký tên rồi sao?? Trần phu nhân vẫn lên tiếng hỏi

Phải! Con đã gửi đơn ly hôn cũng ký rồi nhưng anh ta thì chưa ký. Con mong bác về nói với anh ta ký vào đơn để sớm làm thủ tục nữa.

-Ngọc à! Ta có chuyện muốn hỏi con?? Lần này là Trần lão gia lên tiếng

-Vâng bác trai cứ nói đi ạ. Cô lễ phép trả lời

Con còn yêu thằng Quân không?? Trần lão gia hỏi

-Không bác ạ! Con không còn yêu anh ấy nữa. Cô khẳng định nói

-Sao con lại khẳng định rằng không còn yêu nó nữa?? Trần lão gia tiếp tục hỏi

Con chắc chắn, bởi bất kì người phụ nữ nào chứng kiến cái cảnh chồng mình ân ái với người khác thì cũng sẽ đau khổ và chấm dứt tất cả. Ngay cả con không chịu nổi huống chi là những người khác. Cô nói

Nhưng Ngọc à, con hãy cho thằng Quân một cơ hội đi, nó sẽ thay đổi mà. Trần phu nhân tiếp lời

Con xin lỗi thưa hai bác, con không thể trở về với anh ấy nữa đâu, con đã không còn một chút niềm tin nào với anh ấy nữa rồi.Cô nghiêm túc trả lời

Nhưng mà....Trần phu nhân còn muốn nói tiếp nhưng Trần lão gia cản lại

Được rồi, con đã nói vậy thì ta không xen vào chuyện hai đứa nữa, ta sẽ để hai đứa tự giải quyết. Thôi chúng ta về đây

Cảm ơn bác đã hiểu, hai người về cẩn thận ạ!. Cô nói

Được rồi! Chúng ta đi đây.

Sau khi hai người họ rời khỏi thì Vy đã trở về bước vào phòng thấy mặt cô khó chịu liền hỏi

Sao vậy Ngọc???

-Ồ! Lúc này người của Trần gia đến tìm tớ khuyên tớ trở về với Trần Thiên Quân đấy. Cô trả lời

Cái gì??? Sao bọn họ buồn cười thế??? Hừ! Con bọn họ sai mà còn dám đến kêu cậu trở về với anh ta ! Vy bực mình nói

Được rồi! Mà cậu đi đâu về vậy?? Cô hỏi

-À! Thật lúc này tớ cho người chuẩn bị một số thứ để mở một bữa tiệc đó mà. Vy vui vẻ nói

Bữa tiệc??Tiệc gì vậy?? Cô thắc mắc hỏi

-Đương nhiên là tiệc của chúng ta trở về đây rồi. Vy hớn hờ trả lời

Cậu thật là!! Được rồi cậu muốn làm gì thì làm đi, mà cậu mời những ai vậy?? Cô hỏi

À! Tớ mời những đối tác có tiếng trên thương trường đó mà. Vy trả lời .Cô “Ừm”rồi không nói gì chỉ ngồi đó nghe Vy luận thuyên bất tuyệt

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 7: Bữa Tiệc Bắt Đầu (Thượng)

6h00 Tại căn biệt thự của hai nàng:

- Ngọc à! Cậu chuẩn bị xong chưa?? Vy hỏi

“Ừ”. Xong rồi đây! Cô trả lời

“Wow” trong cậu quuyến rũ quá đi. Nếu tớ là đàn ông thì không ngại mà theo đuổi cậu đâu. Vy khen ngợi.

Tối nay trong cô thật rạng rỡ trong bộ đầm màu hồng nhạt đính hạt ngọc trai với bộ trang sức kim cương kết hợp với đôi guốc trắng có thêm những kim tuyến trong thật lấp lánh. Nếu như để tất cả đàn ông nhìn thấy cô lúc này chắc chắn sẽ chết đứng vì cô.

Nhìn cô xinh như thế Vy thầm nghĩ “chắc chắn sẽ có nhiều người muốn làm quen với cậu ấy lắm đây”. Heeheee.

-Vy a! Cậu cũng thật là! Sao không nói với tớ là cậu sẽ làm tiệc ở biệt thự của chúng ta chứ?? Cô hờn giận hỏi

“Hihi”! Bất ngờ mà! Vy le lưỡi

Haizzz! Thế cậu đã chuẩn bị hết rồi chứ?? Cô thờ dãi hỏi

-Đương nhiên! Tớ đã chuẩn bị đâu vào đó rồi tí nữa mọi người sẽ đến đấy. Vy vỗ ngực tự hào nói

Ừ! Vậy là được rồi. Tớ chỉ sợ lát bọn họ đến lại không kịp.Mà cậu nói là mời những đối tác của công ty chúng ta à. Cô thắc mắc hỏi

Đúng rồi! Là những đối tác có tiếng trên thương trường đấy. “À” Thật ra...thật ra ...tớ...tớ có mời Trần Thiên Quân nữa đó. Vy ấp úng nói.

Sao chứ??? Sao cậu lại mời anh ta?? Cô nhướn mày hỏi

-Thì anh ta cũng là đối tác của chúng ta mà nên tớ phải mời anh ta thôi, mà cậu lo gì chứ?? Cậu đâu còn yêu hán nữa đâu đúng không?? Vy nói

-Ừ! Cậu nói đúng hán đã không còn liên qua đến tớ nữa, tớ sẽ không để hán ảnh hưởng đến cuộc sống bây giờ của tớ nữa. Thôi được rồi mau mau chuẩn bị thôi đã gần đến giờ rồi.Cô khẳng định nói

Ok! Vy nháy mắt rồi đi ra về phòng để chuẩn bị

Cô lắc đầu mỉm cười rồi đi lại gương và hít thở sâu

Được rồi Ngọc à! Mày phải bình tĩnh khi đối mặt với anh ta. Hít thở thật sâu rồi cô kiểm tra lại thật kĩ xong rồi bước ra phòng.

Lúc này tại Trần gia

-Anh ba à! Cho em đi cùng với! Tiểu Hân mè nheo nói

-Thiệt là! Em đi theo làm gì chứ?? Anh nhướn mày hỏi

-Thì là em muốn gặp chị “Ngọc” mà. Tiểu Hân thật thà

-Sao em lại muốn gặp cô ấy?? Anh hỏi

-Là vậy, hôm trước em đến gặp chị ấy đó. Tiểu Hân vẫn không hay biết anh đang tức giận

-Cái gì??? Sao em lại đi gặp cô ấy hả??? Anh quát ầm lên

Hix ....Sao anh lại la em. Em chỉ muốn gặp chị thôi mà. Tiểu Hân ầm ức nói

Em...Em...Thật là....Được rồi em muốn đi thì đi đi. Anh chịu thua nói

Yeahh! Em biết anh là thương em nhất mà. Anh đợi tí em sẽ xong ngay Tiểu Hân nhảy cẫng lên rồi chạy về phòng mình chuẩn bị.

Anh lắc đầu với tiểu Hân rồi vào trong thay đồ.Anh đứng trước gương nhìn xem mình đã hoàn mỹ chưa và thầm suy nghĩ” Ngọc em cứ chờ đó! Tôi sẽ dùng mọi cách để đưa em về bên tôi.Anh nở nụ cười quái dị rồi đi ra phòng xuống lầu đã thấy A Dương và A Phong ăn mặc chỉnh tề đợi sẵn

Anh ba! Chúng ta đi thôi. A Phong lên tiếng

-Ừ! Nhưng phải đợi tiểu Hân nữa. Anh nói

-Hả?? Con bé đi nữa à! A Phong la lên

-Được rồi! Em đừng có la lên như vậy chứ! Lần này là A Phong lên tiếng

-Anh hai à em có muốn ầu! Tại vì nghe con bé siêu quậy đi cùng em hơi ngạc nhiên thôi

A.A....A! Anh tư! Em quây hồi nào hả?? Tiểu Hân từ trên lầu đi xuống la ầm lên

Thôi được rồi tiểu Hân, em đừng quây nữa. Chúng ta đi thôi, trễ giờ rồi đây! Anh lên tiếng giải vây cho A Phong

Dạ! Anh ba! Tiểu Hân biểu môi vâng dạ

Thế là bốn anh em cùng nhau rời đi đến bữa tiệc của cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 8:

-7h30! Bữa tiệc chính thức bắt đầu

-Vy à! Cậu xong chưa?? Cô đứng trong phòng Vy hỏi

-A! Xong rồi đây! Hihi! Sorry,sorry vì đã để người đẹp đợi nhé. Vy nháy mắt với cô

“Cái cậu này! Nhanh nhanh thôi tất cả mọi người đến rồi đây. Chúng ta là chủ nhân của bữa tiệc đây đừng để họ đợi. Cô buồn cười nói “

-Được! Được! Người đẹp của tớ à! Chúng ta xuống thôi. Vy le lưỡi nói. Xong rồi cô và Vy bắt đầu đi xuống dưới.

Bên dưới lầu, tất cả đối tác và có cả phóng viên đều đến. Tiểu Mỹ thấy Cô và Vy đi xuống thì bước lên bục giới thiệu

-Xin chào tất cả mọi người! Chúng tôi xin giới thiệu “Tổng giám đốc Mamorys Hoàng Quỳnh Ngọc và Phó tổng giám đốc Mamorys Hoàng Quỳnh Vy ạ!”

Khi nghe thấy tiếng giới thiệu đồng loạt của Tiểu Mỹ tất cả đều ngược lên nhìn hai cô gái đang đi từ cầu thang xuống, nhìn thấy hai nàng bọn họ đều đứng hình trước vẻ đẹp của họ nhưng đều mà làm họ đứng hình là Cô. Tới nay trông cô thật rạng rỡ trong bộ đầm hồng nhạt cánh sen đính ngọc trai với bộ trang sức kim cương cùng với đôi guốc đính hạt kim tuyến.

Cô bước lên bục và bắt đầu lên tiếng, giọng nói ngọt ngào động lòng người

“Xin chào tất cả mọi người! “Tôi xin giới thiệu tôi là “Tổng giám đốc Mamorys Hoàng Quỳnh Ngọc và đây là phó tổng giám đốc Mamorys Hoàng Quỳnh Vy“. “Cảm ơn mọi người đã đến tham dự bữa tiệc này của chúng tôi, bây giờ tôi xin tuyên bố bữa tiệc bắt đầu, mọi người cứ tự nhiên a!”

Lúc cô giới thiệu xong thì anh và đám người a Dương cũng vừa đến. Anh ngược mắt lên nhìn cô cứ như vậy mà đứng ở cửa nhìn. Trong lúc cô đang cùng những người khác nói chuyện thì cảm nhận được ánh mắt nhìn cô, cô xoay người lại thì rơi vào tầm mắt của anh nhưng chỉ một chút thôi cô lại xoay người tiếp tục trò chuyện với mọi người

“Thật là! Sao cô ấy dám lơ mình như vậy chứ??” Anh tức giận trong lòng

Tiểu Hân khi thấy ánh mắt anh ba mình khác thường liền nói

“Anh a! Anh sao vậy?? Sao không lại nói chuyện với chị dâu đi “

“Em là con bé ngốc à! Em không thấy chị ấy lơ anh ba chúng ta à!” A Phong cốc đầu tiểu Hân một cái

Aaaaaa! Sao anh lại ki đầu người ta hả?? “Anh là cái đồ đáng ghét!! Em không thèm nói chuyện với anh nữa!“ Em đi lại chỗ chị dâu đây. Tiểu Hân dậm chân tức giận bỏ.

-”Con bé này thật là!! “. Lúc nào cũng vậy!! Chỉ có chút chuyện mà làm ầm ĩ lên, còn em nữa A Phong sao cứ thích chọc con bé thế. Lần này là A Dương nói Tuy lúc nào cũng làm mặt lạnh nhưng anh đối với gia đình mình là vô cùng vui vẻ

“Em nào có!!” Thôi em cũng đến chỗ chị dâu đây, hai người cứ ở lại mà nói chuyện đi. A Phong bĩu môi rồi bỏ đi

Ở chỗ cô lúc này

“Mamorys tổng giám đốc!!” Cô hiện giờ đã có người yêu chưa?? Một phóng viên hỏi

-Cái này.....!! Xin lỗi tôi không thể nói được vì đây là chuyện riêng tư. Mong mọi người thông cảm. Cô cười trả lời

“Thôi nào!! “Cô hãy tiết lộ cho chúng tôi biết đi!! Chúng tôi rất hiếu kỳ đấy. Cô có biết không cô xinh đẹp như vậy chắc không thể nào chưa có người yêu Một người khác lại tiếp tục hỏi

-Nếu như các người muốn biết thì để tôi nói cho. Một giọng nói của cô gái khiến cô tất cả mọi người quay lại

-Thật sao??? Vậy cô nói cho chúng tôi biết đi. Một phóng viên nghe thấy liền đi đến tiểu Hân và giơ mic lên hỏi

Cô ấy chính là chị dâu của tôi. Tiểu Hân nhìn cô và nói

Cái gì??? “Cô ấy chính là Trần phu nhân sao?” Mọi người đều trầm nghĩ “không ngờ cô gái xinh đẹp tài giỏi này lại là vợ của Trần tổng giám đốc nổi tiếng trong giới kinh doanh”

Thế tại sao cô ấy lại không trở về với Trần tổng mà lại ở nhà riêng như vậy??? Có người thắc mắc hỏi

Cô bây giờ không biết phải trả lời như thế nào!! “Phù”! Cô thở một cái rồi lên tiếng

Phải! Tôi là vợ anh ta nhưng đó chỉ là chuyện của 5 năm trước còn bây giờ thì không còn quan hệ nữa. Cô lạnh nhạt nói

“Chị à!! “. Sao chị có thể nói như vậy?? Khi a Phong đến gần lại nghe cô nói vậy liền chất vấn cô.

Cô liếc mắt nhìn anh thì thấy mặt anh đang đen dần nhưng vẫn tỏ ra không có chuyện gì mà vẫn nói tiếp

A Phong! Chị chỉ là đang nói sự thật thôi. Do tính cách chị và anh trai em không hợp nên đường ai nấy đi thôi. Nếu mọi người muốn biết thêm thì hãy hỏi Trần tổng giám đốc đây! Anh ấy sẽ nói rõ cho mọi người, tôi xin phép đi trước

Sau khi cô nói 2,3 câu xong liền rời đi. Anh thấy cô đi thì cũng đi để tránh phiền phức của đám phóng viên này. Cô đi ra sân vườn lại xích đu ngồi nghỉ tưởng đâu được yên tĩnh thì lại bị anh quấy rầy, chưa ngồi được 10p thì anh bước đến và nắm tay cô kéo lên và chất vấn cô

Lúc này ý em là sao hả?? Không quan hệ sao?? Đường ai nấy đi ư!! Em thực sự muốn cắt đứt mối quan hệ này sao??

Cô nhướn mày muốn thoát khỏi bàn tay của anh nhưng vì anh nắm quá chặt nên đành phải nén cơn giận nói

“Hừ!! Câu đó phải do tôi hỏi anh mới đúng!!” Chẳng phải anh không yêu tôi sao?? Anh chán ghét tôi mà!! Bây giờ thì tốt rồi trước đây tôi yêu anh thì anh không cần đến khi tôi hết yêu anh rồi anh lại không muốn kết thúc, anh buồn cười thật đấy. Giờ tôi cũng muốn nói rõ cho anh biết tôi Lưu Thiên Ngọc đã từng yêu anh đã chết rồi, chết từ 5 năm trước rồi, từ cái ngày đó tôi đã không còn cảm giác gì với anh nữa. Anh nghe cho rõ “trái tim này đã từng yêu anh rất sâu đậm nhưng cũng bởi vì anh nó rỉ máu cũng đã hóa đá rồi” cho dù bây giờ anh có nói yêu tôi thì tôi cũng không quan tâm cho dù lời anh nói có thật hay không!! “Còn bây giờ mau buông tay tôi ra nhanh!!” Cô tiếp tục giằng co thoát khỏi tay anh nhưng anh lại không thả ra cứ như vậy mà nắm chặt lấy không buông.

Anh nghe những lời từ chính miệng cô nói lại rất đau, đau đến không tả nổi. Anh nhìn cô bằng ánh mắt đau khổ nhưng ánh mắt đó lại khiến cô khó chịu cô lại nói

Mau buông tay!! Trần Thiên Quân!!

Anh không buông!! Anh muốn chúng ta nói chuyện rõ ràng đã!! ( Từ bây giờ anh Quân nhà ta sẽ thay đổi cách xưng hô vs chị Ngọc đấy a!! ^^)

Nói cái gì?? Chẳng phải đã nói hết rồi sao?? Cô khó chịu lên tiếng

Ngọc nhi!! Anh muốn em quay về với anh, quay về như ngày xưa vậy! Anh nhìn cô kiên định nói

Hahahaha! Cô cười rồi nói

Về với anh sao!! Về để tiếp tục làm con rối trong tay anh à!! Anh nghĩ tôi bị ngu hả?? Hừ!

Anh biết bây giờ có nói gì em cũng không tin nhưng đây là anh thật lòng muốn em trở về. Anh thực ra là ....Anh chưa nói hết thì bị cô cắt ngang

Đủ rồi!! Bây giờ anh muốn nói cái gì đây? Thực ra như thế nào?? Yêu tôi rồi sao?? Anh không cảm thấy bây giờ anh nói như vậy không buồn cười sao??”Anh nghĩ tôi sẽ “vui vẻ, cảm động mà đến nỗi chạy vào lòng ôm anh à!!”

“Trần Thiên Quân!!” Anh thử nói cho tôi biết xem, “anh đã nói câu này với bao nhiêu phụ nữ rồi?” Tôi rất hiếu kỳ đấy. Cô giễu cợt nhìn anh

Không phải!!! Ngọc nhi! Em nghe anh nói. Đột nhiên cô giẫm lên chân anh làm anh đau điếng mới buông tay cô ra. Cô thấy tay mình được tự do rồi nhanh chóng chạy ra khỏi đó.

Anh nhìn thấy cô bỏ đi liền kêu lên

“Ngọc nhi!! Ngọc nhi!!” ....Anh kêu mấy tiếng cô không quay đầu lại mà cứ vậy rời đi anh cũng chạy theo mặc kệ chân đang đau

Đến đại sảnh thì thấy Vy đang nói chuyện với một người đàn ông cô đi lại

Vy! Cậu đang nói chuyện với ai vậy??

“A! Ngọc!” Để tớ giới thiệu với cậu đây là đôi tác mới của chúng ta “Vương tổng Vương Lăng Thần!”

Cô nghe thấy tên quen thuộc thì xoay lại

A!! Là anh à!! Đã lâu không gặp!! Anh khỏe chứ??

“Hihi!! Là cô à!! Tồi khỏe!!” Cô thì ra là tổng giám đốc của tập đoàn “Mamorys” chúng ta đúng là có duyên nhii!!

Cô liếc mắt liền thấy anh đang đi vào thì cười nói với Lăng Thần

“Tồi khỏe!! “ Anh nói đúng chúng ta đúng là có duyên thật

Vừa đi vào thì đã nhìn thấy cô đang cười nói với một người đàn ông khác trông khi đó cô lại lạnh nhạt với mình. Anh tức giận nhưng không thể làm gì được chỉ biết đứng từ xa nhìn cô mà thôi.... Anh bây giờ rất đau khổ khi nghe chính cô nói rằng cô không còn yêu anh nữa chính vì anh mà” trái tim cô đã hóa đá” cho dù làm gì cũng chẳng vậy thôi!!“. Anh muốn nói anh bây giờ rất cần cô ở bên cạnh nhưng cô lại không tin. Anh chán nản liền rời đi đến quán bar để uống cho quên hết tất cả nỗi đau này.

Mất nhìn thấy anh rời đi thì 3 người a Dương, a Phong, tiểu Hân nhìn cô rồi liếc nhìn nhau rồi rời đi mà cô ở nơi đó không quan tâm anh đã rời đi mà vẫn nói chuyện vui vẻ với Lăng Thần.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 9:

Cô và Lăng Thần cứ thế mà nói chuyện cho đến khi bữa tiệc kết thúc thì Lăng Thần lên tiếng

“Thật không ngờ cô là tổng giám đốc của tập đoàn Mamorys đấy.Tôi cảm thấy rất vui khi gặp lại cô. Chúng ta có thể làm bạn không??”

“Ồi!”được chứ. Tôi cũng rất vui vì gặp lại anh đấy. Cô cười vui vẻ. Vy đứng ở một bên nhìn 2 con người nói chuyện mà không thêm để ý đến mình, Vy xụ mặt rồi sau bỗng cười gian lên thầm nghĩ “hai người này có vấn đề” “heheh!” Vy cười đến nỗi làm cô lạnh cả sống lưng. Thế rồi cô quay sang Vy và nói

“Vy à!” để tớ nói cậu biết anh ấy và tớ đã gặp nhau ở cửa hàng lưu niệm đấy và cũng chính anh ấy là người đưa tớ đến bệnh viện ngày đó đấy. Coi cười cười nói

“A” “Thì ra anh là người tốt bụng đã đưa Ngọc tới tới bệnh viện à!“. Hai người đứng là có duyên thật đấy,không ngờ còn gặp lại nhau. Vy cười gian nhìn họ

“Vy“. Sao cậu nói như vậy chứ?? Lỡ người khác nghe thấy thì hiểu lầm thì sao chứ?? Như vậy sẽ gây rắc rối cho anh ấy đấy. Cô lúng túng nói

“Xì“. Cậu lo gì chứ?? Nếu đám người đó muốn biết thì cậu cứ thẳng thắn mà nói hai người là bạn còn nếu về người kia thì.... Vy chưa nói hết thì cô chen vào.

“Vy“. Được rồi. Mọi người đã về hết rồi kìa. Lăng Thần anh ấy phải về đấy. Cô khó chịu lên tiếng bởi cô không muốn Lăng Thần gặp phải phiền phức.

“À“. “Ừ!“ Giờ cũng tối rồi, tôi phải về đây. Ngày mai tôi đến công ty tìm cô nhé.Thấy cô khó chịu nên Lăng Thần lên tiếng

“Ngà!“ Được, mai gặp lại. Cô cười ngược nói. Thấy Lăng Thần rời đi, cô quay sang Vy nói

“Tớ thấy hơi mệt” tớ về phòng nghỉ trước cậu cho người dọn dẹp xong rồi về phòng nghỉ đi. Cô mệt mỏi nói

“Haizzz!“.”Ừ“,cậu mệt thì đi nghỉ đi. Vy thờ dãi tiếc nuối nhưng cũng cho người đi dọn dẹp mọi thứ. Cô “Ủm” một tiếng rồi bước lên lầu về phòng mình nghỉ ngơi. Nhìn cô như vậy chắc là lúc này đã chạm mặt tên mặt than kia rồi. (“Ý chị Vy nhà ta nói anh Quân đấy à!!”^^!).

Còn anh lúc này thì

Trong bar nhạc nổi âm ĩ mà anh thì cứ ngồi trong một góc khuất uống rượu, uống hết chai này đến chai khác, uống đến say khướt đến đứng dậy cũng không nổi. Anh ngồi đó miệng cứ lẩm bầm tên người con gái đã từng yêu mình.

“Ngọc nhi!“. “Ngọc nhi!“. Sao lại không tin anh?? Sao em lại không muốn trở về với anh?? Sao em lại nói rằng “trái tim em đã hóa đá chứ?“. Anh cứ thế mà ngồi uống hết chai này đến chai khác. Tự trách bản thân sao quá ngốc để rồi mất đi người con gái đã cho mình hơi ấm, ánh mắt yêu thương đó cũng đã trở nên sắc bén vô tình, nụ cười dịu dàng đó cũng trở thành nụ cười lạnh giễu cợt.

“Hahaaha!“. Anh ngồi cười mắng chửi bản thân mình nhưng vẫn luôn miệng gọi tên cô “Ngọc nhi” “Ngọc nhi”...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 10: anh Thực Sự Hối Hận Nhưng Anh Cũng Đau Lắm

-Sau khi anh say khướt không biết trời đất gì, chủ quán bar lấy điện thoại gọi cho a Dương và a Phong đến đưa anh về( mọi người đừng thắc mắc nhé bởi anh rất nổi tiếng trong thành phố này đây.^^ ). Gọi xong ông chủ quán liền ra lệnh cho nhân viên dọn dẹp mọi thứ ở đây. Khi a Dương và a Phong đến thì anh đã trong tình trạng như vậy liền đi đến lấy anh dậy

-”Anh ba!“. “Mau dậy đi, dậy đi!“. A Phong kêu thế nào anh cũng không dậy liền quay sang a Phong nói

-”Anh hai!“. “Mình đưa anh ấy về thôi, anh ấy đã say mềm rồi còn đâu, kêu thế nào cũng không dậy hết á!”

-”Ừ!“. “Phải vậy chứ sao!“.” Đi , chúng ta đưa a Quân về thôi!“. A Phong “ờ!” một cái rồi cùng a Phong đỡ anh đi ra xe rồi trở về. Trên đường đi anh vẫn cứ lẩm bẩm tên của cô:“ Ngọc nhi!“. “Ngọc nhi!“. Anh nhớ em. Hai người đều nghe thấy hết nhưng không nói lời nào. Về tới nơi cả hai cùng đưa anh vào nhà , Trần phu nhân đã ở đó đợi ba người kho thấy a Dương và a Phong đưa anh về trong bộ dạng say xỉn thì bước đến hỏi

-”Có chuyện gì mà thằng Quân lại uống say như vậy?”

-”Haizz!“. “Thì là chuyện liên quan đến chị dâu đấy ạ!“. A Phong thờ dài lên tiếng nói.

-”Thật là!” Chẳng phải mấy đứa đi dự tiệc sao?? Sao lại liên quan đến Ngọc vậy?? Trần phu nhân thắc mắc

-”À!...”Ừm!...” Thật ra bữa tiệc đó là của chị dâu đấy ạ!“. A Phong lấp bắp nói

-”Là tiệc của con bé à!“. Hai đứa đưa nó về phòng đi để mẹ kêu đi tắm rửa nước gừng cho nó uống.Xong rồi bà đi xuống bếp bảo với đi tắm

-”Di tắm!“. “Di tắm cho thằng Quân ly nước gừng đi và chuẩn bị cho tôi thau nước ấm luôn nhé!”

-”Dạ!“. Phu nhân, tôi biết rồi Di tắm rửa xong rồi nhanh chóng đưa ly nước với thau nước ấm đưa cho bà, bà cầm lấy nhanh chóng lên lầu đi về phía phòng của anh. Vô tình vẫn thấy a Dương và a Phong còn ở đó bà mới bảo:

- “Hai đứa về phòng nghỉ đi, ở đây có mẹ là được rồi!”

- “Vâng,mẹ. Mẹ chăm sóc a Quân xong thì cũng nghỉ sớm đi nhé, kéo ảnh hưởng đến sức khỏe đấy. A Dương thấy bà vào phòng muốn chăm sóc cho anh thì lên tiếng nhắc nhở.

- “Được rồi, hai đứa cũng nghỉ sớm đi biết chưa!“. Bà lên tiếng nhắc nhở cả hai. Sau khi a Dương và a Phong trở về phòng của mình thì bà đi đến ngồi xuống giường lấy khăn lau mặt cho anh tỉnh táo lại một chút nhưng không biết có phải uống say quá không khi anh mơ hồ mở mắt ra thì người anh thấy là gương mặt cô, nhìn thấy cô nhìn mình với bộ dạng lo lắng chứ không phải là Trần phu nhân, anh nắm lấy tay và nói

-”Ngọc nhi!“. Có phải em không??“. “Cuối cùng em cũng trở về rồi!“. “Thật tốt quá, xin em đừng rời xa anh nữa có được không??“. “Anh sai rồi, em tha thứ cho anh đi!“.”Anh sẽ thay đổi mà! Cầu xin em đừng đi!“. Trong lúc ấy, bất giác một giọt nước mắt rơi từ khóe mắt xuống khiến cho Trần phu nhân ngạc nhiên vì đây là lần đầu tiên thấy anh rơi lệ vì một người con gái mà người đó lại là người mà trước đây anh không hề quan tâm...

-”Quân à!“. “Sao con tự làm khổ mình như vậy??“. “Haizz!“. Nếu trước kia con biết trân trọng con bé thì bây giờ đâu có đau khổ như bây giờ. Bà chỉ biết nói nhưng tay vẫn lau mặt cho anh, còn anh thì đã ngủ say. Lau xong bà đem xuống cho đi tắm rửa gia dọn dẹp xong rồi bà cũng quay về phòng mình ngủ....Một mõi qua đi, ai ai cũng đắm chìm trong giấc ngủ của mình...

-”Sáng hôm sau, anh mở mắt, cảm thấy đầu mình choáng váng, anh dậy dậy thái dương của mình rồi ngồi dậy nhưng khi anh chống tay thì sợ ý định trúng bức hình để trên tủ cạnh giường anh xoay qua và cảm lên, anh nhìn thấy đó là tấm hình cưới của anh và cô lúc chụp ở bãi biển. Nhìn cô trong hình nở nụ cười rạng rỡ hạnh phúc còn anh thì chỉ là bộ mặt lạnh nhạt mà thôi. Nhìn nó anh lại nghĩ nhớ lại những ngày tháng trước đây cô yêu thương anh, chăm sóc cho anh từng li từng tí, cho dù anh tỏ ra không vui nhưng cô vẫn muốn làm cho anh được vui. Anh cứ ngồi đó ngắm nhìn tấm hình như một thằng ngốc vậy.. Tự nghĩ thầm là người con gái như thế sao lại không biết trân trọng mà yêu thương mà lại đùa giỡn với cô như vậy để rồi bây giờ bản thân mình bị cô ghét bỏ, khinh thường mình. Anh cảm thấy rất hận bản thân quá ngu ngốc vì đã đánh mất viên châu đáng quý, anh giờ tay lên và sờ lên gương mặt và thầm nói

-”Ngọc nhi!” . “Đến khi nào anh mới có được em lần nữa đây?”“. “Đến khi nào em mới chấp nhận tha thứ cho anh và cho anh một cơ hội để chúng ta có thể trở về như trước kia đây??. Anh thực sự hối hận rồi, anh đau lắm em biết không!”. “Ngọc nhi!”. “Ngọc nhi!”. Anh chỉ biết ngồi đó cứ thế mà gọi tên cô không ngừng.”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 11: Lại Gặp Mặt- Hợp Tác

- Anh ngồi đó ngấm nhìn tấm hình rồi ôm nó vào ngực và thầm nghĩ mọi cách để đưa cô về với mình. Anh ngồi suy ngẫm đến thất thần đến khi có người gõ cửa “cốc”, “cốc”, anh mới hồi phục lại tinh thần lạnh lùng lên tiếng

- Ai vậy??

- “Dạ, cậu chủ là tôi đây ạ!!”. Di năm trả lời

- “Có chuyện gì không?”“. Anh hỏi lại

- “À, vâng!”“. Bà chủ bảo tôi lên xem cậu dậy chưa kêu tôi lên xem cậu thức chưa chuẩn bị xuống ăn sáng, mọi người đang đợi cậu ở dưới nhà ạ!!”. Di năm đáp trả

- Được rồi, đi xuống trước đi!”. Tôi sẽ xuống sau. Anh lạnh lùng trả lời

- “Vâng, tôi biết rồi!”. Di năm nói xong liền quay xuống lầu, còn anh thì đứng dậy nhìn tấm hình với vẻ kiên định nói

-”Ngọc nhi”. Anh nhất định sẽ làm mọi cách để đưa em về với anh cho dù đó là thủ đoạn gì chăng nữa cũng làm. Xong rồi anh đặt tấm hình lên trên bàn rồi bước vào wc làm VSCN. Sửa soạn xong anh bước xuống lầu đi vào phòng ăn thì mọi người đang đợi anh. Thấy anh xuống Trần phu nhân lên tiếng

- “Quân!” , con mau lại đây ngồi đi

Anh bước đến ngồi xuống thì Trần phu nhân liền ra lệnh cho di năm đem chén canh giải rượu cho anh uống. Di năm gật đầu rồi đi lấy chén canh đã chuẩn bị sẵn cho anh.

-” Con mau uống chén canh này đi!” . Trần phu nhân cầm chén canh để trước mặt anh kêu anh uống hết

-” Được rồi!”. Con uống đây. Anh nhăn mặt trả lời

- “Quân à!”. “Con có tính khuyên con bé “Ngọc” trở về không?”“. Lúc này Trần lão gia lên tiếng

-”Chuyện đó, ba đừng lo!”. “Cô ấy vĩnh viễn là vợ con, con nhất định sẽ đem cô ấy trở về. Con sẽ không để cô ấy rời khỏi con lần nữa đâu” Anh kiên quyết nói

- “Con có chắc là con bé sẽ quay về và tha thứ cho lỗi lầm của con không?”“. Trần lão gia hỏi lại lần nữa

-”Ông à!”. Ông phải tin con mình chứ. Nó nhất định sẽ đem con bé trở về dù gì hai đứa nó vẫn chưa có ly hôn đấy. Trần phu nhân nghe ông nói thế liền lên tiếng giúp con trai mình.

-”Phải đó ba!”. “Cứ tin tưởng anh ba đi. Anh ấy nhất định sẽ đem chị dâu trở về mà”. Tiểu Hân lên tiếng

- “Thôi con đến công ty đây!”. Con còn nhiều việc để giải quyết lắm. Anh cuối cùng cũng lên tiếng.

- “Khoan đã, Quân à!”. “Con vẫn chưa ăn sáng hết cơ mà!”. Trần phu nhân thấy anh ăn rất ít liền nói

- “Con đã ăn no rồi!”. “Con đi đây!”. Mọi người cứ ăn tiếp đi. Anh nói xong liền xách cặp tài liệu đi ra cửa, vào gara lấy xe lái đi đến công ty.

Còn cô lúc này thì cũng đang ở công ty

- “Cốc“... “cốc“...”Cốc“.... Tiếng gõ cửa vang lên

- “Vào đi!” Cô lên tiếng

- “Cạch“....” Thưa tổng giám đốc!”. Có người tên Vương Lăng Thần muốn gặp ạ. Tiểu Mỹ đi vào thông báo

- “Là anh ấy sao??” Mau mới anh ấy vào đi” Còn nữa chuẩn bị cho anh ấy ly cafe luôn. Cô nghe tiểu Mỹ báo là Lăng Thần liền ra lệnh cho vào.
- “Dạ, vâng!” Tiểu Mỹ gật đầu rồi đi ra thông báo với Lăng Thần kêu anh vào trong.
- “Ngọc“. Lăng Thần bước vào phòng thấy cô đang sắp xếp tài liệu thì lên tiếng gọi tên cô
- “À!“ “Anh đến rồi à!“. Mau lại đây ngồi đi. Thấy Lăng Thần đi vào cô đứng lên nở nụ cười đến gần chỗ anh kêu anh ngồi xuống.
- “Ừ!“ Lăng Thần gạt đầu ngồi xuống, “cốc“...”cốc“...”cốc“...tiếng gõ cửa lại vang lên lần nữa, tiểu Mỹ bước vào trên tay là khay đựng ly cafe đem đến và để trước mặt Lăng Thần, cô lên tiếng
- “Em để đó rồi đi làm việc tiếp đi!”
- “Vâng ạ!“ Tiểu Mỹ dạ vâng rồi bước ra khỏi phòng, trong phòng chỉ còn có cô và Lăng Thần, cô hỏi
- “Anh có chuyện gì mà đến đây vậy??”
- “Là vậy!” Tôi đến đây là vì bản hợp đồng của 2 công ty chúng ta. Lăng Thần trả lời.
- “Ý của anh là...“ Cô thắc mắc hỏi
- “Cô đã quên hôm qua Quỳnh Vy nói với cô là chúng ta là đối tác à!“ Lăng Thần cười nói
- “À“. Tôi nhất thời quên mất. “Hìhìhì!“ Anh đừng giận nhé!“ Cô cười ngượng
- “Không sao!“ Tôi đâu thể vì chút chuyện nhỏ này mà giận chứ!“ “Chúng ta là bạn mà!“ Lăng Thần cười vui vẻ nói.
- “Thật tốt quá!“ Tôi chỉ sợ vì chuyện này làm ảnh hưởng đến tình bạn của chúng ta. Cô thở phào nhẹ nhõm. Lăng Thần nhìn hành động của cô mà mỉm cười. Cô nhìn thấy Lăng Thần cười thì thắc mắc hỏi
- “Sao vậy??“ Có gì đáng cười à!“ “Mặt của tôi không có dính gì à??“
- “Không có gì!“ “Được rồi!“ “Cái này cô xem đi, bản hợp đồng của công ty tôi đây, Cô xem đi rồi cho ý kiến. Anh nhìn vẻ mặt dễ thương lúc này của cô liền nhảy qua chuyện khác
- “Ừm“. “Được rồi!“ Mà tôi có điều thắc mắc công ty của anh là công ty như thế nào vậy??“. Cô lên tiếng phá vỡ bầu không khí ngượng ngùng này.
- “Ừ“. “Tôi nghĩ chắc cô biết về “Vương thị” nổi tiếng ngang bằng “Trần thị” trên giới kinh doanh.“ Lăng Thần lên tiếng giải đáp thắc mắc của cô
- “À“. “Anh là người của” Vương thị” à!“ Cô giật mình khi nghe anh nói là bản thân có liên quan đến công ty ngang ngửa với “Trần thị”.
- “À!“ Thật ra nói đúng hơn tôi chính là Tổng giám đốc của “Vương thị”. Anh nói thẳng.
- “Thật sao??“. Thì ra anh chính là vương tổng mà mọi người thường hay nhắc đến trên tivi đấy à!“ Chúng ta đúng là có duyên mới gặp được nhau đấy. Anh biết không tôi rất muốn hợp tác với Vương thị từ lâu rồi nhưng lại nghe những người khác đồn rằng Vương tổng đó....là tên lập dị đấy. Cô vừa vui vẻ vừa ngượng ngùng nói
- “Hahahaaaa!“ Nghe cô nói thế Lăng Thần liền cười ồ lên. Không sao, tôi đã quen với những lời đồn đại đó rồi. Cho nên bây giờ cô vẫn muốn hợp tác với tôi chứ??...
- “Sao lại không??“. “Tôi sẽ không vì chuyện này mà ảnh hưởng đến việc hợp tác này đâu cũng như tình bạn của chúng ta vừa mới bắt đầu. Vậy bây giờ chúng ta hợp tác vui vẻ, cùng nhau làm cho công ty ngày càng đi lên nhé!“ Cô cười vui vẻ đưa tay ra. Lăng Thần cũng nở nụ cười đưa tay ra cùng cô bắt tay hợp tác. Thời gian còn nhiều nên hai người vẫn ở trong phòng trò chuyện với nhau rất vui vẻ .

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 12: Đi Xem Phim

- “À này , tôi được một người bạn tặng 2 vé xem phim, cô có muốn cùng đi với tôi không??” Lăng Thần cầm 2 vé xem phim hỏi cô
- ” Tôi không đi!“ Cô trả lời dứt khoát

- Nếu vậy...cô không đi thì tôi cũng không đi. Lăng Thần buồn hui trả lời

-”Tại sao anh lại không đi??“. Cô hỏi

- Vì tôi thích đi với cô. Lăng Thần trả lời rất tự nhiên

- “Thật là...” Anh có thể đi cùng người khác mà. Cô nhún mày trả lời

-” Không!“ . Tôi chỉ thích đi với cô thôi. Lăng Thần cười híp mắt.

Cô nhìn Lăng Thần thờ dài một cái rồi nói

- “Haizz!“ . “Thôi tôi chịu thua anh rồi đây!. Tôi đi là được chứ gì!” .

- “Tốt quá!“ . Vậy bây giờ chúng ta đi ngay bây giờ thôi. Lăng Thần nghe cô đồng ý đi thì đứng lên kéo cô dậy, đột nhiên cô nói

- “Đợi tôi chút!“ . Tôi lấy túi sách cái đã. Nói xong cô đến bàn làm việc cầm túi sách cùng Lăng Thần rồi đi. Khi đến rạp phim Lăng Thần quay qua nói với cô

- “Cô vào trước đợi tôi, tôi gửi xe rồi cùng vào. Cô “Ừ” rồi bước xuống xe đi đến cửa rạp chiếu phim đợi Lăng Thần. Khoảng 10p sau Lăng Thần tới chỗ cô đứng đợi và cả hai cùng đi vào rạp. Cả hai đi đến quầy bán thức ăn, Lăng Thần lên tiếng hỏi cô

- “Cô có muốn ăn bắp rang không??”

- “Tôi đương nhiên ăn!“ . Cô cười nói. Lăng Thần cười gật đầu rồi quay sang cô bán hàng nói

- Cho chúng tôi 1 phần bắp rang lớn và 2 ly nước cocacola nhé.

- “Vâng, đây là phần của 2 vị ạ!“ Cô bán hàng cười nhìn 2 người đầy ngưỡng mộ và nghĩ 2 người đúng là” xứng đôi“. Thế là cô cầm ly bắp rang còn Lăng Thần thì cầm 2 ly nước rồi cùng nhau đi vào rạp chiếu phim. Phim mà họ coi là phim ma có tựa là “Khu rừng tự sát“.

- “Ồ trong rạp có nhiều đôi tình nhân xem với nhau. Lăng Thần và cô đi đến vị trí ngồi của mình. Rạp bắt đầu tắt đèn và trình chiếu phim, Lăng Thần thầm nghĩ “xem ra phim này rất kinh dị thế nào cô ấy cũng ôm mình thôi“. Cô đang ngồi bắp rang xoay qua thấy anh cười thì thắc mắc hỏi

- “Anh đang nghĩ chuyện gì mà cười “đê tiện” thế??. Cô khó hiểu hỏi

- “A“, “Không có gì đâu!“ . Cô cứ xem phim tiếp đi. Thấy Lăng Thần nói thế thì cô “gật đầu” rồi quay lên xem phim tiếp. Phim đang chiếu đến cảnh đêm thì đột nhiên có vật lạ nhảy ra làm cả rạp phải giật mình và la

“A....a....A.....”

-Lăng Thần đang ngậm ống hút thấy cảnh đó thì.... phun hết nước ngọt trong miệng ra rồi la hét lên xoay người ôm cô cứng ngắc, mặt thì vùi vào vai cô nhắm chặt mắt lại không dám nhìn. Cô đang ăn quay qua thấy cảnh đó, đưa tay qua vỗ vỗ vào đầu anh, không thể nhịn cười được. Cô cười lên thì những người ngồi kế bên nhìn cô với vẻ khó hiểu và nghĩ “đây là phim ma chứ có phải phim hài đâu mà cô này lại cười..

- “ Khi bộ phim kết thúc, tất cả mọi người rời khỏi rạp, ra ngoài cô vẫn còn cười, mặt Lăng Thần lúc thẹn quá hóa giận, xoay cô qua cô nói

- “Cô cười cái gì??”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 13: Anh Làm Cái Gì Thế?? trần Thiên Quân

- “Cô cười cái gì??”

- “Anh....Lúc nãy anh...buồn cười quá đi... ‘Hihihi!“ . Anh không biết lúc nãy nhìn anh rất dễ thương đây... Cô cười đến rơi nước mắt nói

- “ Cô đúng là...Có...có gì đâu mà cười chứ“. “Ai trong đó cũng la hét cơ mà!! . Anh đỏ mặt nói

- “ Nhưng lúc đó anh.... “Hahaha“.... xin lỗi tôi nhện không được.... “Anh có biết trong đó ai cũng nhìn anh mà nén cười lại không??“. Cô cố gắng nhện không cười nữa.

- “....” “Thôi xong đời tôi rồi....Mất hết hình tượng rồi... Lăng Thần đầu đầy hắc tuyến la lên.
- “Được rồi, tôi sẽ không cười nữa!”. Chúng ta về thôi. Cô lên tiếng để tránh người khác nhìn
- “Hay là chúng ta đi dạo đi rồi về cũng được, còn sớm mà”. Lăng Thần cười nhìn đồng hồ thấy vẫn còn sớm nên rủ cô cùng đi dạo.
- “Vây cũng được!”. Chúng ta đi thôi. Tôi cũng rất thích đi dạo quanh thành phố đấy. Cô vui vẻ nói. Lăng Thần “gật đầu” rồi cả hai bước ra rạp chiếu phim cùng nhau đi dạo trò chuyện rất vui vẻ và hợp ý nhau. Hai người cứ như vậy mà đi hết con đường này đến con đường khác khiến những người trên phố phải quay đầu nhìn với ánh mắt ngưỡng mộ và thầm nói hai người đúng là”, xứng đôi” mà.
- “Còn anh lúc này cũng đang trên đường từ công ty trở về. Anh đang chạy xe đột nhiên nhìn thấy dáng người con gái phía trước rất giống cô nhưng bên cạnh lại có một người đàn ông khác, hai người vui vẻ cười đùa với nhau như những cặp tình nhân vậy. Anh nghĩ là mình đã nhìn nhầm nhưng khi người con gái đó quay sang còn tay của người đàn ông đó chạm vào tóc cô lấy xuống vật gì đó trên người cô, cô cười và nói cảm ơn. Nhưng cái cảnh đó lại khiến anh tức giận, anh liền đạp ga chạy đến trước mặt cả hai, chiếc xe đậu sát vào lề đường khiến cô giật mình xém té may nhờ có Lăng Thần nhanh nhẹn đỡ cô hời
- “Cô không sao chứ?!”
- “Ừm!”. Tôi không sao đâu. Sau khi lấy bình tĩnh cô trả lời
- Anh bước xuống xe, lại nhìn cảnh tượng đó, mặt anh đã đen hơn liền đi tới la lên
- “Các người đang làm gì??”
- “Anh...Trần Thiên Quân... Tại sao anh lại ở đây??”. Cô vẻ mặt khó chịu hỏi
- “Hừ!”. Sao anh ở đây à!“. Còn em thì sao??” Đã có chồng mà dám đi hẹn hò à.... Anh hỏi em tên đó là ai??” Anh nắm tay cô cố nén cơn giận hỏi
- “Anh buồn cười thật đó!“. Tôi đi với ai đó là chuyện của tôi không liên quan anh, anh nghe chưa??”. Cô liếc anh một cái rồi dùng dằng muốn thoát khỏi cánh tay đang nắm chặt tay mình
- “Này!”. “Anh mau buông Thiên Ngọc ra“. Anh không thấy cô ấy không thích anh à!“. Lăng Thần nhìn thấy cô khó chịu thì lên tiếng
- “Anh cảm ơn!”. “Chuyện của chúng tôi không liên quan anh!“. Anh nghiêng răng nghiêng lợi nói
- “Sao lại không??”. “Ngọc, cô ấy là bạn của tôi, tôi đương nhiên có quyền xen vào huống chi cô ấy không hề thích anh“. Lăng Thần không quan tâm lời nói của anh liền đi đến cố gắng lấy tay cô ra khỏi tay anh. Điều đó khiến cho anh tức giận liền giơ tay đánh cho Lăng Thần một cái
- “Bốp....Rầm....”. Lăng Thần bị đánh không kịp trở tay liền ngã nhào xuống đất, coi thấy Lăng Thần vì cô mà bị đánh liền hất tay anh ra và
- ”...Chát....“. “Anh điên à!“. “Anh đang làm cái gì thế??” Trần Thiên Quân. Cô tức giận tát anh một cái rồi đi lại chỗ của Lăng Thần. Còn anh thì khi bị cô đánh một cái, đầu anh ong ong, anh trợn mắt không tin được đây là lần đầu tiên cô lại người khác mà đánh anh mà người đó còn là kẻ muốn cướp cô khỏi anh.
- “Luu Thiên Ngọc“. “Em vì một người đàn ông khác mà đánh anh sao??. Anh nhìn thấy cô đang lo lắng cho vết thương của Lăng Thần mà ánh mắt đó, sự dịu dàng đó chính là trước đây cô đều dành cho anh cả còn bây giờ cô lại lạnh lùng bỏ mặc anh đi quan tâm người khác. Anh cảm thấy tim mình rất đau.
- “Đánh anh thì thế nào??” Đó là do anh gay sự trước. “Trần Thiên Quân“. “Tôi muốn anh nghe cho rõ tôi đã không còn là” Luu Thiên Ngọc” của 5 năm trước nữa mà bây giờ tôi là “Mamorys Hoàng Quỳnh Ngọc” anh nghe rõ chưa hả??” Cô liếc anh một cái
- “Phải!”. Tuy em đã đổi tên nhưng em vẫn là vợ của anh, điều đó chưa bao giờ thay đổi. Anh cố nén nỗi đau đó
- “Hừ!”. Anh đừng quên tôi đã ký giấy ly hôn rồi đấy. Cô “hừ!” lạnh nói
- “Em ký nhưng anh vẫn chưa ký bởi thế trên pháp luật chúng ta vẫn là vợ chồng. Anh rất giận khi cô lại nhắc đến chuyện ly hôn.
- “Được, nếu anh vẫn chưa ký vào tờ giấy đó, tôi và anh gặp nhau tại toà đi. Tôi muốn chấm dứt quan hệ giả tạo này. Cô lạnh lùng lên tiếng
- “Em...” Tại sao muốn chấm dứt quan hệ này, sao em lại nói quan hệ giữa chúng ta chỉ là giả tạo“. Anh giọng chua xót nhìn cô nói
- “Anh đúng là tên buồn cười thật đấy!”. Trước đây là ai xem tôi như đồ chơi hả??“. Xem tôi không tồn tại như người vô hình hả??” Để bây giờ tôi nói tôi không còn yêu anh nữa thì anh lại bám theo quấy rầy tôi. Tôi đã nói rồi bây giờ tôi là không yêu cũng không hận cho nên anh làm ơn đừng có làm phiền cuộc sống của tôi nữa. Cô nhìn anh lạnh lùng nói.
- “Ngọc nhỉ“.... Anh. Anh muốn nói ra 3 chữ đó nhưng lại không nói được cứ như thế mà nhìn cô.

## Chương 14: Chúng Ta Đi Đến Bước Này Đều Là Do Anh Thôi...

- “Ngọc nhi”. Anh....Anh

- “Anh...Anh... Cái gì?” Nếu muốn nói thì nói nhanh tôi không có nhiều thời gian đâu. Cô nhàn nhạt liếc anh một cái

- “Ngọc nhi”.... Chúng ta không thể thẳng thắn nói chuyện với nhau sao?? Em cứ như vậy mà cãi nhau với anh sao??”. Em không thể cho chúng ta một cơ hội làm lại từ đầu sao. Ánh mắt anh bi thương nhìn cô

- “Hừ!”. “Giữa tôi và anh cần phải nói à!!”. “Thẳng thắn mà nói chuyện sao?”. “Ha!”. “Buồn cười thật đấy!”. “Từ khi nào anh lại thích thẳng thắn mà nói chuyện với người khác vậy hả?”. Khi nào mà anh “Trần Thiên Quân” đây lại muốn nói chuyện yêu đương với kẻ đã từng bị anh khinh thường vậy?”. Anh kêu tôi cho anh cơ hội sao?? Để rồi tôi trở về tiếp tục trở thành con rối trong tay anh à!! “. Cho anh cơ hội rồi ai cho tôi cơ hội hả?”. Cô nhàn nhạt trả lời.

- “Ngọc nhi”. Anh biết trước đây là anh sai, anh không biết yêu thương em, quý trọng tình cảm đó của em. Nhưng bây giờ anh thật sự hối hận lắm rồi. Em hãy cho anh một cơ hội cuối cùng đi được không?? Chúng ta sẽ hạnh phúc hơn xưa, anh nhất định sẽ bù đắp lại cho em. Anh nhìn cô với ánh mắt tràn ngập hi vọng

- “Hạnh phúc hơn xưa sao?”. “Bù đắp cho tôi à,!!” “Hahaha!”. Anh nói sao tôi nghe giống như là anh đang kể chuyện cười đấy”. “Cô giễu cợt nhìn anh “Hừ!” lạnh một cái muốn xoay người đi nhưng anh lại kéo tay cô lại ôm vào lòng mặc cho cô giãy giụa anh cũng không thả ra

- “Khốn kiếp!”. Trần Thiên Quân anh mau buông tôi ra. Cô giận dữ lên tiếng

- “Anh không buông”. Anh kiên quyết ôm chặt cô

- “Anh...”. “Ruốc cuộc muốn gì hả?”. Cô cố gắng thoát khỏi người của anh

- “Là chuyện của ba mẹ em, em có muốn nghe không?”. Anh cảm thấy nếu không lấy chuyện ba mẹ cô ra thì cô sẽ không nghe mình nói

- “Anh...”. “Anh đã bắt ba mẹ tôi đi đâu hả?? Cô nghe anh nói đến ba mẹ mình thì ngừng động tác la lên

- “Anh không làm gì họ cả!”. Anh chỉ muốn nói nếu em trở về bên cạnh anh thì em sẽ được gặp ba mẹ em thôi. Anh thấy cô không giãy giụa nữa buông cô liền nói.

- “Anh... “Chát”.....” Sao anh dám đem ba mẹ tôi ra mà uy hiếp tôi hả?”. Tôi rất hối hận trước đây đã yêu anh nhiều như vậy!”. Nếu như có thể quay ngược thời gian tôi thà là chưa bao giờ gặp anh. Hạng người như anh không xứng để nhận được tình yêu. Cô khi nghe anh nói thế rất tức giận liền tát anh một cái Đây rõ ràng là anh ta uy hiếp mình mà còn dám nói là yêu mình ư.

- “Ngọc nhi”....” Em sao lại có thể nói như vậy?”. Anh không tin nhìn cô, sao cô có thể nói như vậy?? không ngờ cô lại đánh anh thêm lần nữa.

- “Đủ rồi!”. “Anh làm ơn đi!”. Đừng có ở đó diễn nữa, tôi chán ngán cái bộ mặt này của anh lắm rồi, anh có biết tại sao tôi và anh đi đến bước này không?”. Tất cả mọi thứ đều do anh tạo ra mà thôi, đừng ở đó mà oán trách tôi. Còn nữa tôi nói cho anh biết nếu ba mẹ tôi có chuyện gì thì tôi nhất định sẽ kiện anh. Ngày mai anh đợi thư ra tòa gửi đến đi và có vài món đồ nữa đây. Cô lạnh lùng liếc anh một cái rồi đi xoay người đi đến chỗ Lăng Thần kéo tay đi ngang qua người anh, anh đột nhiên nắm tay cô lại nói

- “Em đừng đi có được không?”. Anh nhìn cô với ánh mắt đau khổ nhưng cô không quan tâm liền hất tay anh ra

- “Buông tay!”. “Đừng chạm vào tôi!”. “Tránh xa tôi ra một chút!”. “Thật bản!”. Nói xong cô liền rời đi không để ý đến quãng mắt của anh đã đỏ lên một chút. Anh nhìn cô rồi đi sắc mặt vô hồn dựa vào xe cười một mình

“Hahahaha!”.

## Chương 15: Ăn Đồ Nướng

- “Anh đứng đó dựa vào xe nhìn theo bóng lưng cô rồi đi, mắt mác trong lòng. Bây giờ có nói gì cô ấy cũng không tin không quan tâm nữa rồi. Anh đau khổ lên xe lái về nhà với tâm trạng mệt mỏi.
- “Còn cô và Lăng Thần vừa hăm hực đi thì nhìn thấy bên đường có đồ nướng vốn là định về nhà nhưng cô suy nghĩ lại rồi xoay qua đập mạnh lên vai Lăng Thần làm anh giật mình cô nói”
- “Chuyện lúc nãy thật là thiệt thòi cho anh quá đi hay là mình qua kia?... “Cô chỉ qua quán đồ nướng bên kia đường”
- “Mình qua đó làm vài ly đi!”. “Lăng Thần “Ừ” một cái rồi cùng cô đi phía bên đó”.
- “Vào tới quán nướng, cô kêu vài món : “gà nướng, hồ lô nướng, mực nướng...” Và cô kêu thêm một bình rượu nữa. Khi tất cả món đã đủ, cô lấy 2 ly ra cầm bình rượu rót đầy đưa cho Lăng Thần uống. Cô không đợi Lăng Thần cùng uống mà cầm lên “ực” một cái. Vừa uống vào cô cảm thấy thật sảng khoái, cô cười nhìn Lăng Thần nói
- “Này!”. Anh cũng uống đi, đừng ngồi thừ ra đó, uống cùng tôi này, cạn ly nào.
- “Ừ!”. Cạn ly... “Cách ....Cách...”. Lăng Thần nhìn cô cười rồi cùng cạn ly với cô. Không biết cô đã uống hết bao nhiêu ly mà hai má hồng hồng như quả đào, cô gục xuống ngủ ở trên bàn cho dù anh gọi thế nào cũng không nhúc nhích. Rồi Lăng Thần kêu bà chủ quán tính tiền xong rồi thì anh đỡ cô đứng dậy đi ra khỏi đó anh quắc một chiếc taxi, Lăng Thần đỡ cô lên xe lay lay cô dậy hỏi
- “Nhà cô ở đâu?”. Để tôi đưa cô về. Nhưng cô chẳng những không tỉnh dậy mà còn hất tay anh ra làm bầm lằn bầm
- “Phiền chết được!!!”. Lăng Thần chỉ đành thở dài quay qua nói với tài xế
- “Phiền anh chở tôi về đường xx, phố yy“. Bác tài xế “Ừ!” một cái rồi khởi động xe đi địa chỉ mà Lăng Thần vừa nói. Bác tài lái về tới nhà Lăng Thần, anh trả tiền xong rồi đỡ cô xuống và đi vào nhà.

Phòng của Lăng Thần theo tông màu xám, Lăng Thần bế cô lên giường và đắp chăn lại cho cô. Lăng Thần đi đến bật máy sưởi cho căn phòng ấm lên làm át đi không khí lạnh của 2 người đi từ bên ngoài vào. Xong rồi Lăng Thần bước vào nhà tắm chuẩn bị thau nước ấm để lau người cho cô. Làm xong hết anh đi tắm xong rồi anh ôm mềm gối ra sofa ngủ....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 16: Chuẩn Bị Ra Tòa (Thượng)

- “Sáng hôm sau, bên ngoài cửa sổ ánh nắng chói chang chiếu vào chiếc giường bên trong phòng, có một cô gái xinh đẹp nằm nơi đó, từ từ mở mắt ra nhìn thấy căn phòng xa lạ màu xám chứ không phải màu trắng. Cô chống tay ngồi dậy, đảo mắt nhìn căn phòng rồi vỗ vào đầu của mình cho tỉnh táo lại thì cánh cửa phòng mở ra, Lăng Thần đi vào trên tay là chén canh giải rượu, thấy cô dậy đi đến hỏi”
- “Cô dậy rồi à!”. Đây là canh giải rượu, cô uống một chút đi cho khỏe
- “A“. “Cảm ơn anh!”. Xin lỗi vì đã làm phiền. Tôi qua chắc anh mệt vì phải chăm sóc tôi. Cô nhận chén canh từ tay Lăng Thần cười ngượng ngùng.
- “Không sao đâu!”. Tôi qua cô uống rất say , nên không mệt lắm đâu. Lăng Thần cười nói.
- “Vậy.... Vậy sao...?”. Cô đỏ mặt lúng túng nói
- “Được rồi, cô mau vào phòng tắm rửa mặt đi, tôi có để khăn long ở trong đó đấy, xong thì cô xuống lầu nhé, tôi đã chuẩn bị đồ ăn sáng rồi đấy.
- “Ừ!”. “Tôi sẽ nhanh chóng xuống, anh đợi tôi một chút. Nói rồi cô bước xuống giường đi vào phòng tắm làm vsen. Sau khi làm xong cô bước xuống lầu đã thấy Lăng Thần bụng 2 to phờ ra. Lăng Thần thấy cô xuống thì lên tiếng
- “Ngọc”. Mau lại đây ăn thử xem tay nghề của tôi như thế nào. Cô “gật đầu” rồi bước lại bàn và ngồi ăn. Cô vừa ăn vừa thưởng thức, Lăng Thần thấy cô ăn ngon miệng như vậy anh rất vui ,ngồi ở đó chống cằm nhìn cô. Cô đang ăn vừa ngước lên thì thấy Lăng Thần đang nhìn mình, cô ngượng ngùng hỏi
- “E hèm!”. “Sao anh không ăn mà lại nhìn tôi như vậy??. Mặt tôi có dính gì sao??”
- “A!“. “Không có gì! Cô mau ăn đi kéo nguội là hết ngon đấy. Lăng Thần vui vẻ nói

- “Được rồi!” Anh cũng ăn đi, đừng nhìn tôi như thế!”. Cô cười nói.

Cả hai đang ăn cười nói vui vẻ bỗng điện thoại cô reo lên, cô cầm lên nhìn thấy số của Vy liền nhấn mặt lại, thấy cô như vậy Lăng Thần hỏi

- “Sao vậy??” Cô không nghe máy à??”

- “À!”. Là vậy, tôi qua tới giờ tôi không gọi điện cho Vy chắc giờ cậu ấy lo lắm.

- “Vậy cô mau bắt máy đi. Lăng Thần giục cô. Cô “gật đầu” rồi ấn nút trả lời thì bên kia vang lên tiếng giận dữ của Vy

- “Này!”. “Con nhò kia! Cậu đi đâu hôm qua tới giờ mà không nghe máy của tớ hả?? Cậu có biết là tớ lo cho cậu lắm không?? Tớ cứ sợ cậu có chuyện gì không đấy!! Cậu mau nói cho tớ biết cậu đang ở đâu?” Vy tức giận hét lên làm cho cô phải đưa điện thoại ra xa tránh bị khủng bố lỗ tai, còn Lăng Thần đang uống nước bị tiếng hét của Vy làm cho sặc....”khụ”....”khụ”

- “À”. “Anh có sao không??”. Cô thấy anh bị sặc thì hỏi

- “Tôi không sao đâu!! Cô đừng lo”. Nghe anh nói vậy thì cô yên tâm, cô cầm điện thoại áp vào nói

- “Vy, cậu đâu cần phải hét lên như vậy chứ?? Xém chút nữa là thùng mùng nhĩ tớ rồi đấy.

- “Sao tớ lại không lo được, cậu đi mà lại không nói cho tớ biết tớ lo lắng cậu gặp chuyện gì, gọi cho Tiểu Mỹ thì nói là cậu rời công ty rất sớm mà không về nhà ,ruốc cuộc cậu đã đi đâu.”

- “Được rồi, cậu đừng có la hét trong điện thoại, hôm qua tớ đi dạo cùng Lăng Thần rồi gặp phải kẻ điên vô có gây sự với bọn tớ.

- “Kẻ điên??”

Rồi cô kể lại toàn bộ chuyện ngày hôm qua cô gặp Thiên Quân cho Vy nghe. Vy nghe xong liền “\$&@\$)/&&@&?);(\$...”

- “Vy à!” Hình tượng....Hình tượng... Nó quan trọng lắm đấy.

- “Khụ”.... Cô nhìn Lăng Thần ngượng ngùng cười với Lăng Thần một cái rồi xoay qua chỗ khác nói với Vy

- “Cậu đến phường xx, phố yy đón tớ đi.” Vy “Ừ” rồi cúp máy, Vy kêu Eric chuẩn bị xe để đưa cô đến đó đón Ngọc. Khi xe chạy đến nơi, Vy bước xuống xe nhấn chuông thì có người ra mở cửa mà người đó không ai xa lạ chính là Lăng Thần. Lăng Thần thấy Vy nhìn mình như sinh vật lạ liền hỏi

- “Sao vậy??” Bộ tôi có gì khác thường sao??”

- “A! Không có gì !” Ngọc đâu rồi??” Vy giật mình khi nghe anh hỏi thế liền liền lắc đầu

- “Ờ”. “Cô ấy đang ngồi trong phòng khách đó, cô vào đi”. Vy “Ừm” một cái rồi bước vào nhà cùng Lăng Thần. Vào nhà thấy cô, Vy kêu lên

- “Ngọc, thật là... Tớ đây thì lo lắng cho cậu còn cậu thì ngồi đó nhàn nhã uống trà. Cậu đúng là biết cách làm người khác lo lắng đấy.

- “Được rồi, được rồi... Cậu đừng tức giận nữa mà...cho tớ xin lỗi đi mà.... Cô thấy Vy tức giận liền làm vẻ mặt vô tội chớp chớp mắt nhìn Vy. Đầu Vy đầy hắc tuyến lắc đầu bó tay với cô rồi nhìn cô nói

- Thôi chúng ta về đi, đừng làm phiền Lăng Thần nữa. “À!” Đúng rồi tớ bên toà đã gửi thư đến rồi ,vào ngày mai đấy. Chúng ta mau về chuẩn bị để mai ra tòa giải quyết chuyện của cậu với tên đáng ghét đó nữa. Nghe Vy nói thế cô “Ừ” một cái rồi quay sang Lăng Thần tính chào tạm biệt anh thế nhưng anh lại hỏi, nét mặt mang theo vẻ lo lắng

- “Có chuyện gì mà cô phải ra tòa vậy?”

- “À”! “Ừ!”. Không có chuyện gì đâu anh đừng lo. Cô nhìn Lăng Thần lo lắng cho mình cô cảm thấy rất không quen

- “Có gì mà không nói được.” Để tớ nói cho. Là chuyện liên quan giữa Ngọc và người chồng cũ của cậu ấy đấy. Vy thẳng thắn nói vì cô biết Lăng Thần là thật lòng lo cho cô.

- “Vy à!” Cậu thật là.... Cô nhấn mặt nói

- “Thiên Ngọc này, nếu cô thực sự coi tôi là bạn thì cô hãy tin tưởng tôi, tôi sẽ giúp cô tìm 1 luật sư tài giỏi cho cô để cô giải quyết chuyện vào ngày mai khi ra tòa

- Nhưng như thế có làm phiền người bạn của anh không??”. Tôi chỉ sợ làm mất thời gian của bạn anh đấy. Cô ngại ngùng nói

- “Không sao!. Chỉ cần cô muốn thì bây giờ tôi sẽ gọi điện cho cậu ấy được chứ!”. Lăng Thần vui vẻ nói với cô

- “Vậy được rồi!. Tôi phải làm phiền anh lần nữa vậy. Cô cười nói

- “Ok!. Vậy cô cứ về nghỉ ngơi đi. Tôi sẽ gọi cho cậu ấy đến gặp cô nhé. Lăng Thần nói
- “Được. Cảm ơn anh. Giờ tôi về đây, hôm qua cảm ơn anh cũng xin lỗi vì đã để anh phải ngủ ở ghế sofa. Cô cười ngượng nói
- “Không sao, lâu lâu ngủ ngoài sofa cũng vui mà. Lăng Thần cười híp mắt trả lời
- “Ồm!“. Thôi tôi về đây. Nếu có việc thì đến công ty tìm tôi. Tạm biệt. Cô vui vẻ đáp rồi quay sang Vy đang đứng ở cửa đợi mình nói
- “Chúng ta về thôi, Vy. Vy “Ồ” rồi cả hai cùng bước ra xe, Eric ở trên xe đợi 2 người lên rồi khởi động xe rồi đi, ngồi trên xe Vy nói với cô
- “Ngọc, tớ thấy hình như anh chàng đó thích cậu đấy”
- “Vy, cậu đừng có nói linh tinh làm gì có chuyện đó chứ!“. Cô nhướn mày nói
- “Ày!“. Cậu không tin thì thôi. Tớ chỉ nói sự thật thôi. Nhìn vào cử chỉ và hành động của anh ta là tớ biết. Vy bĩu môi nói khi cô không tin
- “Thật là...! Tớ với anh ấy quen không được bao lâu sao anh ấy có thể thích tớ được chứ!!” Được rồi, tớ hơi mệt, tớ ngủ một tí khi nào về tới thì gọi tớ dậy. Cô mệt mỏi dựa vào ghế nhắm mắt lại
- “Ừ!“. Cậu ngủ đi khi nào tới thì tớ gọi. Vy thấy cô mệt nên không trêu ghẹo cô nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 17: Chuẩn Bị Ra Tòa ( Hạ )

Khi xe chạy gần tới nhà, Vy kêu cô dậy để vào nhà nghỉ ngơi. Cô “Ừ” rồi bước vào nhà lên lầu tắm rửa xong lên giường ngủ một chút.

Tại công ty Trần thị

“Cốc...Cốc....” Thưa tổng giám đốc, ngài có bưu phẩm ạ! Tiếng thư ký bên ngoài vang lên

- “Vào đi!. Anh ra lệnh
  - “Vâng“. A Lực mở cửa đi vào. Trên bàn làm việc của anh lúc này đang chất đầy tài liệu, a Lực đi vào anh ngược lên nói
  - “Cậu cứ để đó rồi ra ngoài đi. A Lực “gật đầu” rồi đi ra ngoài. Anh đi đến mở bao thư ra thì nhìn thấy đó là thư mời ra tòa để giải quyết vụ ly hôn. Anh rất tức giận nắm chặt nắm đấm lại.
  - “Cô ấy thực sự muốn ra tòa sao?? Tại sao chứ?? Mọi chuyện trở nên như vậy đều do mình muốn sao?? Mình thật sự không muốn như vậy. Anh đau khổ rồi đưa hai tay che mặt ngã về phía sau ghế , rồi cánh cửa mở ra “Cách...” Thế Duy bước vào trên tay cầm một thùng đồ nhỏ, thấy anh che mặt ngã ra ghế thì hỏi
  - “Quân! Cậu làm sao vậy?? Có chuyện gì sao??“. Mấy Cái này là cái gì vậy?? Thế Duy thấy vài tờ giấy trên bàn thắc mắc hỏi
  - “Cậu xem đi rồi biết. Anh mệt mỏi nói. Thế Duy “Ừ” rồi tiến lên xem là cái gì
  - “Cái này!.... Là giấy triệu tập ra tòa mà, là của Thiên Ngọc gửi à!.... Thế Duy thắc mắc hỏi
  - “Ừ!“. Cô ấy quyết tâm ly hôn với tôi. Anh cười khổ
  - “Vậy cậu tính làm gì??. Cậu đồng ý à!“. Thế Duy nói
  - “Không! Tôi sẽ không đồng ý! Thế Duy cậu gọi điện cho thư ký của cô ấy, tôi muốn gặp cô ấy. Anh kiên quyết
  - “Được! Cậu đợi một tý ta ra ngoài gọi điện. Thế Duy “gật đầu” rồi ra ngoài gọi điện thoại cho tiểu Mỹ thư ký của cô
- Còn cô thì vẫn đang ở nhà chưa đến công ty nên khi Thế Duy gọi điện, tiểu Mỹ sẽ thông báo lại cho cô biết. Khi tiểu Mỹ gọi điện đến là lúc cô tỉnh dậy, cô bắt máy lên
- “Alo!“. Có chuyện gì vậy tiểu Mỹ??“. Cô hỏi

- “Dạ. Chị ơi!” Bên Trần thị gọi đến nói muốn gặp chị. Tiểu Mỹ trả lời
  - “Sao lại muốn gặp chị??”. “Có chuyện gì sao??”. Cô không hiểu hỏi
  - “Dạ! Là Trần tổng giám đốc muốn gặp ạ!” Tiểu Mỹ giải thích
  - “Là anh ta!. Sao anh ta lại muốn gặp chị?? Cô khó chịu khi đến tên của anh
  - “Là liên quan đến buổi gặp mặt tại toà vào ngày mai đây ạ!” Tiểu Mỹ nói
  - “Thật là.... Được rồi, em trả lời chị sẽ gặp anh ta ở quán cafe gần công ty anh ta
  - “Vâng, em biết rồi!!”. Tiểu Mỹ nghe xong liền cúp máy rồi gọi lại thông báo cho bên anh biết. Phía bên anh thì khi tiểu Mỹ gọi thông báo nói cô sẽ gặp anh trên mặt anh liền nở nụ cười, đây là lần đầu tiên mọi người trong công ty thấy anh cười đấy. Anh sắp xếp mọi thứ giao cho Thế Duy rồi rời công ty đến quán cafe gần công ty. Còn cô thì bảo Eric chờ cô đến quán cafe đó
- Anh ngồi đó đợi khoảng nửa tiếng thì cô đến, thấy cô đến anh đứng lên cười kêu tên cô
- “Ngọc nhi!! .Em đến rồi!”
  - “Chào! Anh có chuyện gì nói nhanh đi. Tôi không có thời gian đâu. Cô khó chịu
  - “Ngọc nhi!! Em chán ghét anh như vậy sao??”. “Ngay cả ngồi uống nước cùng anh cũng muốn rời nhanh đi như vậy!!” Giọng anh buồn buồn nói
  - “Giữa tôi và anh không có chuyện để nói đâu, tôi đến đây vì chuyện ra tòa thôi chẳng có gì khác cả, mong là anh đừng có hiểu lầm. Cô lên tiếng nói
  - “Ngọc nhi”. “Em đừng như vậy có được không??”. Anh chỉ muốn gặp em để nói chuyện thôi chứ không có gì hết!!” Anh cười khổ nói. Thật là...Không ngờ bây giờ mình lại trở thành như vậy.
  - “Được thôi!!”. “Anh nói đi, có chuyện gì??”. Cô như cơn mây hỏi
  - “Anh chỉ muốn là chúng ta đừng ly hôn, đừng ra tòa có được không?? Anh chỉ hi vọng là em hãy cho anh một cơ hội, cho chúng ta một lần nữa trở về bên nhau được không?? Rồi chúng ta sẽ hạnh phúc hơn xưa. Anh nói chỉ mong cô sẽ hiểu
  - “Đủ rồi!!”. Tôi đã nói là tôi không còn yêu anh nữa, anh nghe mà không hiểu à!“. Cô tức giận lên tiếng.
  - “Ngọc nhi”. Anh biết trước đây là anh sai, anh hối hận rồi, em hãy cho anh một lần nữa đi có được không?? Anh hứa sẽ không bao giờ làm em buồn, làm em đau khổ nữa có được không Ngọc nhi?? Anh nắm tay cô khẩn cầu nói, anh rất sợ, sợ cô sẽ phủ nhận sạch quan hệ của họ
  - “Không bao giờ!!”. “Tôi sẽ không bao giờ trở về bên cạnh anh bởi tôi không muốn tim của mình bị thương lần nữa đâu!!” Một lần là quá đủ rồi. Nếu như anh kêu tôi đến để nghe anh nói nhầm thì tôi đi đây, tôi không có nhiều thời gian cho anh đây“. Còn nữa anh cầm lấy, chiếc nhẫn này trả lại cho anh coi như chúng ta chưa từng là vợ chồng, ngày mai gặp nhau tại tòa, vậy đi. Cô rút tay mình khỏi tay anh, nhìn anh nhàn nhạt trả lời. Cô đứng dậy muốn đi nhưng khi đi ngang qua người anh, anh nắm tay đứng lên ôm cô từ phía sau
  - “Em đừng đi!!” Cầu xin em đừng rời xa anh có được không??”. Anh biết mọi chuyện là do anh cả. Nhưng chúng ta có thể trở lại như trước nếu em cho chúng ta cơ hội, gương vỡ có thể lành mà.
  - “Ha“. “Gương vỡ có thể lành sao??”. Ý anh là trái tim này của tôi từng bị thương có vết sẹo rồi mà vẫn có thể lành lại à!!” Anh buông ra. Cô lấy tay anh ra khỏi người, đi đến cầm ly nước lên thả xuống “xoảng” một cái, anh giật mình nhìn cô. Cô nói
  - “Anh nghe cho rõ, tình cảm tôi dành cho anh giống như chiếc ly này vậy, một khi đã vỡ tan tành thì anh có cố gắng làm gì đi chăng nữa, dán nó lại thì nó vẫn còn vài vết nứt thôi cũng như trái tim tôi vậy, nó đã bị thương có một vết sẹo rồi chẳng bao giờ lành lại được như trước đâu. Bây giờ tôi chỉ muốn nói tôi muốn ly hôn, ngày mai tôi và anh gặp nhau tại tòa đi. Còn bây giờ tôi có việc phải đi. Cô nhấn mạnh từng chữ để cho anh nghe. Nói xong cô rời đi, ngang qua anh ngay cả nhìn anh một cái cũng không cứ vậy mà rời đi khỏi quán cafe bỏ lại anh với mọi đau khổ. “
  - “Anh đứng đó thất thần từng câu từng chữ cô nói anh đều nghe, đều đi sâu vào trái tim của anh. Anh xoay lại đến bên cạnh bàn cầm chiếc nhẫn cưới mà anh đã từng đeo cho cô ngắm nghía nó, nhớ lại khoảnh khắc mà anh đeo lên cho cô, ngày đó cô đã rất vui vẻ đón nhận nó, trân trọng nó xem nó như báu vật nâng niu còn bây giờ đối với cô chiếc nhẫn này đã không còn quan trọng với cô nữa rồi...”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 18: Chuẩn Bị Ra Tòa ( Hạ )

- “Anh cứ đứng đó mà thờ người ra, cầm chiếc nhẫn cưới một giọt nước mắt rơi từ khoé mắt anh, anh gạt mình lấy tay lau nó đi. Cũng may anh đã bao trọn quán cà phê này để không ai làm phiền anh và cô nói chuyện. Anh không muốn bị người khác phá hỏng sự riêng tư ấy. Nhưng cô lại không quan tâm đến tình cảm của anh dành cho cô là thật lòng. Chính anh đã làm cho cô tổn thương rất nặng giờ đây cho dù anh có nói như thế nào, làm gì cô cũng chẳng tin.... Anh bây giờ rất đau, nghĩ đến những lời cô nói lúc nãy anh thật sự rất đau...

- “Tại sao chứ Ngọc nhỉ?? Anh là thật lòng thật dạ muốn em quay về mà!! “Ngọc nhỉ, anh thật sự.... thật sự.... đã yêu em mất rồi..... Anh chỉ muốn bù đắp lại lỗi lầm trước đây của anh thôi. Tại sao em lại quyết tâm ly hôn với anh... Em thật sự không còn yêu anh sao??“. Anh nhất định không ly hôn với em, anh sẽ đem e. trở

về bên cạnh anh cho dù anh phải dùng cách gì ỏi anh cũng làm. Anh nắm chặt chiếc nhẫn trong tay quyết tâm không để cô rời xa.

Còn cô trên đường về cảm thấy rất bức bối thì điện thoại reo lên...

- “Alo! Tiểu Mỹ có chuyện gì??” Cô hỏi

- “Thưa tổng giám đốc, có một luật sư tên Lâm Phong muốn gặp chị ạ!! Tiểu Mỹ trả lời

- “Được chị biết rồi, em đưa anh ấy vào phòng dành cho khách đi, chị sẽ đến công ty liền bây giờ. Cô trả lời

- “Vâng, em biết rồi. Tiểu Mỹ trả lời xong cô cúp máy và bảo Eric

- “Eric, anh chờ tôi đến công ty đi.

- “Được, tôi biết rồi. Eric nói xong thì trực tiếp chờ cô đến công ty.

Đến công ty, cô bước vào phòng khách thì đã có một người đàn ông đang ngồi đó đợi cô, cô bước vào anh ta nghe tiếng thì ngước lên nhìn cô. Cô đi đến mỉm cười với anh hỏi

- “Chào anh! chắc anh là luật sư Lâm Phong là bạn của Lăng Thần phải không??”

- “Chào cô!! Cô là Mamorys Hoàng Quỳnh Ngọc đúng không??” Tôi đã từng nhìn thấy cô trên tivi rất nhiều lần, không ngờ trên tivi cô đẹp mà bên ngoài còn đẹp hơn nữa. Lâm Phong cũng mỉm cười nhìn và khen cô

- “Hi!” . Anh đúng là biết nói đùa đấy. Cô đỏ mặt nói

- “Được rồi!” Chúng ta vào vấn đề chính đi. Lâm Phong nhắc đến chuyện quan trọng mà mình đến đây giải quyết

- “Vâng!“. Vậy chúng ta bắt đầu thôi. Cô nói

- “Đây là tài liệu mà tôi đã soạn sẵn cho cô, cô xem đi nếu có vấn đề thì cứ hỏi tôi

Lâm Phong cười nói đưa cô sắp tài liệu

- “Vâng“. Rồi cô lấy tài liệu mà Lâm Phong đã soạn sẵn coi, phần tài liệu là thủ tục ly hôn đơn phương, cô nhìn thắc mắc hỏi Lâm Phong

- “À” Tôi có thể hỏi thủ tục ly hôn đơn phương là như thế nào không??

- “Ừ!” Cái phần này có nghĩa là ly hôn chỉ có về một phía chứ không phải là cả hai người đồng ý Nói chung là người đưa ra đơn ly hôn là cô chứ không phải là cả cô và chồng cô đó. Lâm Phong nhìn cô trả lời

- “Ừm!” Tôi hiểu rồi. Vậy anh có thể nói cho tôi biết tỉ lệ thành công trong chuyện này là bao nhiêu không?? Cô hỏi tiếp

- “Được!“. Tôi chắc chắn với cô sẽ thành công thôi bởi vì tôi chưa từng thua bất kỳ vụ án nào cả kể cả những vụ ly hôn này. Cô biết tôi chứ?? Tôi được mọi người gọi với cái tên “Vua phá án” đấy. Lâm Phong nói về anh cho cô biết

- “A!“. “Anh chính là anh chàng luật sư “tất chiến tất thắng” đó à!“. Cô ngạc nhiên nhìn Lâm Phong

- “Thôi được rồi, đừng nói về tôi nữa. Cô có thể nói cho tôi biết vì sao cô lại muốn ly hôn với chồng cô không??. Theo tôi được biết chồng cô chính là Trần tổng giám đốc- Trần Thiên Quân đúng chứ?? Lâm Phong nhìn cô hỏi

- “Phải! Đúng là anh ta. Còn về việc ly hôn thì đó là do chúng tôi có nhiều mâu thuẫn không hợp nhau nên tôi không muốn nếu kéo làm gì nữa. Tôi mong anh vào ngày mai có thể giúp tôi hoàn tất vụ ly hôn này. Cô nhìn Lâm Phong nghiêm túc nói

- “Được!“. Tôi hứa với cô, ngày mai sẽ giúp cô có thể thành công ly hôn bởi bởi cô là bạn của Lăng Thần cũng là bạn của tôi. Lâm Phong cười nói -

- “Hihi!“. Cảm ơn anh! Tôi mong ngày mai sẽ thành công. Cô mỉm cười

- “Ừ!“. Vậy bây giờ chúng ta cùng nhau xem xét lại tài liệu rồi ngày mai ra tòa không cần lo lắng nữa. Lâm Phong nói. Cô “gật đầu” rồi sau đó bắt đầu

chú tâm xem xét lại những tài liệu mà Lâm Phong đã chuẩn bị từ trước.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 19: Rắc Rối Tại Tòa ( Thượng )

Sau khi bàn bạc tất cả những thứ cần thiết cho thủ tục ly hôn, Lâm Phong lên tiếng

- “Bây giờ cô đã hiểu được tất cả mọi thứ rồi chứ??

- “Ừ!“. “Tôi hiểu rồi, cảm ơn anh. Cô cười nói

- “Được rồi!“. “Cũng đã trễ rồi, tôi phải trở về chuẩn bị thêm vài thứ nữa cho vụ ly hôn của cô vào ngày mai“. Lâm Phong nói

- “Được!“.” Cảm ơn anh vào ngày hôm nay, nếu như thành công tôi nhất định sẽ đãi anh một bữa cơm để cảm ơn“. Cô sắp xếp lại tài liệu nhìn Lâm Phong nói

- “Ok!“. “Tôi nhất định sẽ giúp cô, tôi mong chờ bữa cơm đó của cô. Tôi về đây, mai gặp lại. Tạm biệt. Lâm Phong đứng lên nói.”

- “Tạm biệt anh!“. “Cô cười chào Lâm Phong. Sau khi tiễn Lâm Phong đi cô cũng rời khỏi phòng đi tới thang máy xuống tầng trệt cô đi ra cửa gọi cho Eric đến đón cô“. Khoảng 20p thì Eric đến nơi xuống xe mở cửa cho cô đi vào, cô lên tiếng

- “Chúng ta về nhà thôi!”

- “Vâng!“. Eric nói xong liền nổ máy xe chạy về nhà. Xe về tới, cô xuống xe rồi đi vào nhà, Vy đã ngồi trên ghế salon đợi cô, thấy cô về Vy hỏi

- “Ngọc, tớ nghe tiểu Mỹ báo là có một luật sư đến kiểm cậu phải không??

- “Ừ!“. Anh ấy tên Lâm Phong, là bạn của Lăng Thần. Cô cười đi đến ghế ngồi nhìn Vy nói

- “Ồh!“. Thì ra là bạn của Lăng Thần à!“. “Hi!“. Tớ đã nói rồi mà rõ ràng là anh chàng đó thích cậu mà. Vy trêu chọc cô

- “Vy!“. “Tớ đã nói là đừng suy nghĩ lung tung mà. Thôi tớ mệt rồi, tớ đi nghỉ đây. Ngày mai còn phải ra tòa nữa đó. Cô nhún mày nhìn Vy

- “Được, được!“. Tớ không nói nữa cậu đi nghỉ đi mai bận nhiều việc lắm đấy. Vy cười cười nói

- “Ừ!“. “Cậu cũng đi ngủ đi, chẳng phải cậu cũng đi cùng tớ à!“. Không ngủ sớm thế nào cậu cũng ngủ nướng cho coi. Cô lắc đầu nhìn Vy.

- “Ngọc cậu thật là.....” “Rồi!“. “Tớ sẽ ngủ sớm mà cậu đừng lo, cậu đi ngủ trước đi“. Vy bĩu môi nhìn cô. Cô “gật đầu” rồi bước lên cầu thang trở về phòng mình, cô bước tới tủ quần áo lấy một bộ đồ ngủ rồi vào phòng tắm. Khoảng chừng 30p thì cô đi ra, leo lên giường nhắm mắt ngủ. Bởi cô đã quá mệt mỏi vào ngày hôm nay rồi.

Bên Trần gia lúc này

- “Quân, ngày mai con sẽ làm gì??“.” Toà đã gửi thư đến rồi mà con bé Ngọc cũng quyết tâm ly hôn với con rồi, con dự định như thế nào!?? Con đồng ý yêu cầu của con bé à!“. Trần phu nhân hỏi anh

- “Không!“. Con nhất quyết không ly hôn với cô ấy, con nhất định sẽ kéo cô ấy trở về bên con cho dù phải giờ thủ đoạn gì đi nữa con cũng làm. Ánh mắt anh kiên định nói ( Cái ông này đúng là lạ thật, người ta không yêu mà cứ nếu kéo.... Hừ ).

- “Quân, con càng làm như vậy con bé sẽ ghét con đấy. Mẹ nghĩ chỉ cần con thật lòng đối với nó mẹ nghĩ nó sẽ cảm động mà quay về với con thôi. Con không cần phải làm những chuyện như vậy, con làm như vậy cũng chỉ khiến con bé ghét con thêm thôi. Trần phu nhân lên tiếng khuyên anh

- “Con biết rồi, con sẽ không làm như vậy. Con về phòng đây, con mệt rồi. Anh mệt mới nói

- “Ừ!“. Con về phòng đi, mai còn ra tòa sớm nữa. Trần phu nhân nói xong thì anh cũng đứng lên trở về phòng mình. Về tới phòng anh tiến tới giường nằm xuống, anh nhìn lên trần nhà hạ quyết tâm không để cho cô ly hôn.

- “Ngọc nh!“. “Anh nhất định sẽ không ly hôn đâu“. Rồi anh cũng chìm vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau, cô thức dậy sớm để sửa soạn mọi thứ để ra tòa, khi tất cả đã xong cô đi qua phòng của Vy, cô gõ cửa

- “Cốc...Cốc....”. Vy à, cậu chuẩn bị xong chưa?? Đã đến giờ ra tòa rồi đấy.
  - “Xong rồi đây!”. Cậu đợi một chút. Vy lên tiếng đồng thời đi đến mở cửa cho cô, Vy cười hihi với cô bảo cô đợi một tí. Cô lắc đầu nhìn Vy đi tới đi lui trong phòng sửa soạn.
  - “Ok!” Chúng ta đi thôi Ngọc. Làm xong Vy đi đến khoác tay cô nói. Rồi cả hai bước xuống lầu đi đến cổng Eric đã đợi ,hai nàng bước lên xe rồi xuất phát đến tòa. Khoảng 1 tiếng thì cả 2 nàng đã đến nơi ,Lăng Thần và Lâm Phong đã ở đó đợi cô và Vy. Cô bước đến chỗ Lăng Thần
  - “Thật ngại quá!!”. “Đã bắt 2 người đợi lâu như vậy!”. Cô cười ngượng nhìn cả 2
  - “Không sao!!”. Chúng tôi cũng vừa mới đến thôi. Lăng Thần nhìn cô cười nói
- Vy nhìn 2 người cười nói chuyện mà không để ý đến cô và anh chàng đứng bên cạnh liền giả vờ ho
- “Khụ....” Tiếng ho của Vy đã gây sự chú ý đến 2 người đang nói chuyện
  - “Vy, cậu sao vậy??”. Bệnh à!!!. Cô không để ý đến ánh mắt ám muội của Vy liền quan tâm hỏi
  - “Phụt....” “Hahaha”. Cô ấy không sao đâu. Cô ấy làm vậy chỉ để 2 người để ý rằng ở đây không chỉ có mình 2 người đâu. Lâm Phong nhìn thấy động tác của Vy liền cười ha hả nói
  - “Nè, anh kia!!”. “Ai mượn anh xen vào hả??”. “Hừ!!”. Anh không nói không ai nói anh cầm đầu hiểu chưa?? Vy liếc Lâm Phong ai oán nói.
  - “Tôi chỉ nói sự thật thôi cô nương à!!!”. Cô đừng tức giận như vậy sẽ mau già lắm đó, lỡ như sau này không ai lấy cô thì đừng trách tôi nhé!!!. Lâm Phong buồn cười nhìn Vy.
  - “Anh khôn kiếp!!”. “Dám trù ẻo tôi hả??”. Anh cẩn thận đó, coi chừng tôi cho anh thành thái giám luôn đó”. Vy tức giận găm chỉ vào Lâm Phong
  - “Khụ....” Cô ho một tí để kéo Vy lại chỗ cô nói
  - “Vy à! Được rồi, ở đây là tòa án đấy, lỡ ai nghe được thì phiền phức đó, cậu đừng tức giận với Lâm Phong nữa. Cô nhỏ giọng nhắc nhở
  - “Anh ta là ai chứ??”. Sao cậu lại không cho tờ mắng tên thái giám đó chứ?? Vy hằm hằm nhìn Lâm Phong
  - “Được rồi!!”. Anh ấy là luật sư bạn của Lăng Thần giới thiệu cho tờ đây. Hôm nay anh ấy sẽ giúp tờ ly hôn với Trần Thiên Quân. Cô tiếp tục nói không cho Vy gây sự với Lâm Phong nữa.
  - “Cái gì??”. “Cậu nói tên ẻo là này là luật sư à!!”. “Cậu đùa hả?? Nhìn hán chẳng giống tí nào”. Vy bĩu môi không tin la lên
  - “Nè, cô kia!!”. “Tôi chỗ nào nhìn giống mấy tên ẻo là hả??”. Cô... Cô đồ chần lừ. “Hừ!!”. Lâm Phong tức giận la lên
  - “Anh.... Anh.... Anh dám nói tôi là đồ chần lừ sao tên ẻo là kia!!”. Vy cũng không chịu thua
  - “Nói cô đó!! Đồ chần lừ!!”
  - “Đồ ẻo là đáng ghét!!”.
  - “Chần lừ!!”
  - Ếo là
  - Chần lừ
  - Ếo là
  - “.....”
  - “.....”
  - ... ..

Hai người cứ thế mà mắng qua mắng lại, Lâm Phong thì cũng không để ý đến hình tượng của mình, đường đường là một luật sư nổi tiếng mà là trước toà án gây sự với một cô gái. Cô nhìn thấy cũng lắc đầu bó tay rồi cô quay sang Lăng Thần thấy vai anh đang run mặt thì cứ cười xuống , cô lên tiếng hỏi anh

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 20: Chương 19 (2)

- "Anh làm sao vậy?? Anh bị bệnh hả??"
- "Phụt....." "Hahaha". Nhìn bọn họ tôi cảm thấy buồn cười quá. Lăng Thần không để ý đến hình tượng của mình mà cười to
- "Hả???". Trán cô hiện 3 vạch đen, mặt đỏ ra nhìn anh
- "Hahaha". Cô không cảm thấy họ rất hợp nhau sao?? Lăng Thần vừa cười vừa nhìn cô nói
- "Nè anh kia!!". "Anh cảm thấy tôi hợp với tên ẻo lả này chỗ nào hả??". Vy tức giận la lên
- "Tên kia!!". "Cậu bị ám đầu hả??". "Cậu thấy tôi hợp với bà chằn lữa này chỗ nào hả??". Lâm Phong cũng không chịu thua la lên
- "Hihi!!". "Vậy mà không hợp à!!". Lăng Thần cười cười nói
- "Đương nhiên!!". Tôi/ Ta không bao giờ thích tên ẻo lả/ bà chằn lữa này đâu. Vy và Lâm Phong cùng lên tiếng
- "Wow!!". "Không ngờ 2 người hợp nhau gớm!!.. Đồng thang nữa cơ đấy!!". Lăng Thần không để ý họ đang tức giận mà tiếp tục trêu chọc họ
- Grừr!!" Anh/ Cô đừng có nói theo tôi".
- "Đã nói là đừng nói theo tôi mà.
- "Anh/ Cô mới đừng nói theo tôi đấy. :D3

"Hừ!" một cái liếc nhau rồi quay đầu đi không thèm để ý nhau. Nhìn 2 người này cô và Lăng Thần nhìn nhau lắc đầu rồi cười. Đột nhiên "két" một cái làm cho 4 người đang đứng đó giật mình, quay đầu lại thì thấy anh mở cửa bước xuống xe.

"Khi anh chạy xe đến nơi thấy cô đang cười nói chuyện với tên lằng nhằng đó đi với cô, anh cảm thấy ghen tị muốn chết, từ lúc cô trở về gặp mặt nhau biết bao lần, anh chưa từng thấy cô nở nụ cười với anh, toàn là nhìn anh với vẻ chán ghét mà thôi. Tại sao chứ???. Ruốc cuộc phải làm như thế nào cô mới tha thứ cho anh??. Không, anh không cho phép bất kì ai cướp cô khỏi anh.

"Anh xuống xe rồi đi đến chỗ bọn họ, lạnh lùng nhìn Lăng Thần rồi quay sang nhìn cô nói

- "Ngọc nhĩ". Ánh mắt anh thâm tình nhìn cô. Nụ cười trên môi cô tắt ngấm khi nghe thấy tiếng của anh. Cô lạnh nhạt nhìn anh một cái rồi xoay qua nói với Lăng Thần
- "Chúng ta vào trong thôi!". Nói xong cô kéo tay Lăng Thần rồi đi. Cảnh cô nắm tay Lăng Thần làm anh cảm thấy chướng mắt, anh nghiêng răng nghiêng lợi tiến lên kéo tay cô ra khỏi tay của Lăng Thần, điều đó khiến cho cô mất đà rơi vào người anh. Cô cảm thấy khó chịu liền đẩy anh ra, nhưng anh vẫn nắm tay cô, cô tức giận quát lên
- "Anh đang làm cái gì vậy hả??. Mau buông tôi ra ngay
- "Ngọc nhĩ". Anh có chuyện muốn nói với em, em có thể cho anh 1 chút thời gian để nói chuyện không??. Anh nhỏ giọng nói
- "Tôi không có thời gian nghe anh nói nhảm đâu. Anh nghe rõ chưa. Nếu anh muốn nói thì đợi phiên tòa bắt đầu đi. Cô liếc anh rồi hất tay anh ra không thèm nhìn anh liền xoay người đi vào.
- "Ngọc nhĩ....." Anh còn muốn nói nhưng Vy lại chen vào
- "Đủ rồi Trần Thiên Quân!!". Anh không nghe Ngọc nói là không muốn nói chuyện với anh à. Tôi cảnh cáo anh đừng có làm phiền cậu ấy nữa. Đi thôi Ngọc chúng ta vào trong thôi, mặc kệ anh ta.
- "Anh không để ý tới Vy mà muốn tiếp tục muốn nói chuyện với cô thì Lâm Phong đi ra trước mặt anh nói "
- "Trần tổng giám đốc". Yêu cầu anh đừng quấy rầy thân chủ của tôi nữa bằng không chúng tôi sẽ kiện anh tội quấy rối đây.
- "Được rồi!". Chúng ta vào trong thôi. Lúc này Lăng Thần mới lên tiếng phá vỡ bầu không khí căng thẳng này.
- Ủi!. Vào thôi. Cô cũng lên tiếng
- "Thế là 4 người họ đi vào trong để lại anh với ánh mắt đau khổ nhìn cô rồi đi mà không hề quay lại nhìn anh một cái dù chỉ một chút. Nhưng anh nghĩ đến chuyện bên cạnh cô sẽ có người đàn ông khác thì anh không nhẫn nhịn được, anh không chấp nhận chuyện đó. Anh nhất định sẽ không cho cô ly

hôn thành công. Nghĩ đến đây anh cũng đi vào trong.”

Trong phòng chờ, cô lên tiếng

- “Lúc này thật là phiền các anh quá nếu như không có 2 anh chắc tôi sẽ bị anh ta quấy rầy mãi không thôi. Cô cười nhìn Lăng Thần và Lâm Phong.
- “Không có gì!”. Chúng ta là bạn mà, cô đừng khách sáo. Lăng Thần nhìn cô. Cô cũng mỉm cười nhìn anh. Nụ cười của cô làm cho Lăng Thần phải điều chỉnh bởi đây là lần đầu cô nở nụ cười đẹp anh mà anh từng thấy. Lâm Phong đứng bên cạnh nhìn vẻ mặt của anh đủ biết là anh thích cô rồi. Anh sẽ bên cạnh ủng hộ người bạn này của mình.
- “Được rồi, phiên tòa sắp bắt rồi đấy, chúng ta chuẩn bị mọi thứ rồi ra thôi. Vy lên tiếng.
- “Ừ!”. Đúng vậy, chúng ta phải đi thôi. Cô nói

Phía bên anh thì

- “Luật sư Dương!”. Tôi không muốn vụ ly hôn giữa tôi và cô ấy thành công. Bởi tôi không muốn bất kì ai cướp cô ấy khỏi tôi. Chuyện ly hôn này chỉ có cô ấy muốn nhưng tôi không muốn, anh có thể giúp tôi chứ??. Anh lạnh lùng nhìn luật sư Dương lên tiếng
- “Vâng!”. Tôi biết rồi, Trần tổng giám đốc. Luật sư Dương người run run nhìn anh
- “Được rồi, chúng ta ra thôi, phiên tòa sắp bắt đầu rồi. Anh vẫn lạnh lùng lên tiếng. Luật sư Dương “gật đầu” rồi bước theo anh. Lúc đi ra thì chạm mặt cô bởi 2 căn phòng nằm đối diện nhau. Anh thấy cô thì nở nụ cười, còn cô thì thấy anh cười thì cảm thấy rất giả tạo liền xoay người rồi đi.
- “Phiên tòa chính thức bắt đầu, mời tất cả mọi người vào vị trí. Lúc này ngài chánh án vừa bước ra, mọi người đứng ngay ngắn cúi chào rồi ngồi xuống. Hôm nay là vụ ly hôn giữa cô Mamorys tổng giám đốc Hoàng Quỳnh Ngọc và Trần tổng giám đốc Trần Thiên Quân.”
- Xin hỏi 2 người đã đồng ý thỏa thuận ly hôn rồi chứ??. Ngài chánh án hỏi cô và anh “
- “Tôi đồng ý ly hôn!”. Cô lạnh nhạt trả lời
- “Tôi không đồng ý!”. Anh nghe cô nói đồng ý liền la ầm lên
- “Anh không đồng ý là chuyện của anh, tôi không quan tâm, tôi chỉ muốn ly hôn thoát khỏi loại người đáng khinh như anh mà thôi. Cô liếc nhìn anh nói
- “Ngọc nhi à!”. “BEm đừng như vậy có được không??. “Anh thực sự không muốn mất em”. “Ngọc nhi”. “Em thật sự không còn yêu anh sao??. “Một chút tình cảm cũng không còn ư!”. Anh đau khổ nhìn cô nói cũng không quan tâm ở đây có nhiều người, anh chỉ muốn cô mà thôi
- “Yêu anh!”. “Ha!”. “Bây giờ anh hỏi tôi còn yêu anh hay không không phải quá muộn rồi à!”. “Trước đây tôi yêu anh còn anh thì sao??. Anh chỉ xem tôi như một bức bình phong thích thì đem ra ngắm không thích thì đem quăng đi, còn tình cảm tôi dành cho anh anh không quan tâm mà vứt đi như một món đồ vậy”. “Vậy anh nghĩ giờ tôi còn yêu anh không??. Đối với loại người không biết trân trọng tình cảm người khác thì anh không đủ tư cách để yêu đâu. Anh nghe rõ chưa hả??. Cô tức giận chỉ thẳng vào mặt anh mà nói rồi quay sang ngài chánh án nói
- “Xin ngài hãy đồng ý chuyện ly hôn giữa tôi và anh ta. Cô cúi đầu xuống nói
- “Không được, anh nhất quyết không đồng ý. Anh không chấp nhận được sự thật, không tin những lời cô vừa nói lúc này, anh giờ đây thật sự đau lắm, hối hận nữa nếu không tìm cách anh nhất định sẽ mất đi cô vĩnh viễn.
- “Đủ rồi đó! Trần Thiên Quân!”. “Bây giờ anh muốn gì hả??. “Sao lại không buông tha tôi hả??. “Tôi đã nói không còn yêu anh nữa anh nín kéo cũng vô dụng. Anh làm ơn đi! Buông tha cho tôi!”. Tôi và anh đường ai nấy đi, không liên quan đến nhau nữa!”. Cô thật sự rất tức giận sao anh ta cứ bám riết không buông vậy.
- “Ngọc nhi”. Sao em có thể nói như vậy??. Em chán ghét anh lắm sao??. Chán đến nỗi không muốn có quan hệ gì với anh sao??. Anh đi đến trước mặt cô nhìn cô đau khổ nói. Bây giờ anh phải làm sao đây??. Anh sắp mất cô rồi
- “Anh...” Tốt nhất tránh xa tôi ra một chút. Cô không thèm để ý đến anh lại quay lên ngài chánh án đang ngồi trên cao cuối đầu nói
- “Xin ngài!!” Cho tôi được ly hôn. Tôi và anh ta sống không hợp nhau, nếu tiếp tục sống chỉ khiến cả hai mệt mỏi thêm thôi. Tôi muốn ly hôn thưa ngài chánh án.
- “Ngọc nhi”. “Đừng! Anh xin em đó! Đừng ly hôn có được không??. Hai viên mắt anh đỏ nhìn cô cầu xin
- “Tránh ra!!!” Đừng lại gần tôi!! Anh có biết bây giờ anh khiến tôi cảm thấy chướng mắt không??. “Anh diễn cho ai xem vậy??. Cho tôi hay cho những người ở đây xem hả??. “Tôi không muốn trở thành con nhò ngu ngốc của 5 năm trước đâu, anh nghe chưa??. Cô lạnh nhạt nhìn anh nói.
- “Anh.... Anh.....”. Anh cứ áp a áp ứng muốn nói nhưng lại không nói được
- “Anh.... Anh cái gì??. Anh muốn nói thì nói thẳng ra!! Làm gì mà áp a áp ứng, cái này đâu phải phong cách của anh đâu. Nếu tôi nhớ không lầm thì

trước giờ anh luôn lãnh khốc cơ mà. Sao giờ lại cả lâm rồi hả?? Cô mĩa mai anh

- “Anh ..yêu ...em..“. Em nghe thấy không?? Anh đứng nơi đó, ngay quan tòa tỏ tình với cô

- “Anh nói gì??“. “Tôi nghe không rõ! Phiên anh nhắc lại lần nữa xem!“.. Cô già điếc không nghe

- “Anh nói là “Anh yêu em“. Anh nhìn cô thành thật nói. Ba chữ đó anh đã muốn nói ra nhưng vì anh lại nghĩ đến sĩ diện của người đàn ông nên không nói ra nhưng giờ không thể không nói

- “Hahaaa!!“. Anh bảo là anh yêu tôi à!!“. Tôi có nghe nhầm không vậy??“. Anh nghĩ tôi sẽ tin à!!“. “Vậy anh thử nói cho tôi biết xem, câu này anh đã nói với bao nhiêu người phụ nữ rồi hả??. Anh nghĩ tôi vẫn còn ngốc mà đi tin lời dối trá này của anh à!!“. “Hừ!“. Cô cười như không cười, hừ một cái rồi quay đi

- “Ngọc nhĩ“. Anh... Anh thật sự yêu em mà!! Tại sao em lại không tin anh chứ?? Anh gấp gấp nhìn cô nói, đi lên muốn nắm lấy tay cô nhưng ngay lúc đó Lăng Thần kéo cô về phía sau, Lăng Thần đi đến trước mặt nhìn anh nói

- “Trần tổng giám đốc!!“. Nếu Ngọc đã không thích thì anh đừng làm phiền cô ấy nữa.

- “Anh câm miệng cho tôi!!“. Chuyện của tôi va vào cô ấy không đến phiên anh xen vào. Anh lạnh lùng lên tiếng

- “Sao lại không??“. Tôi đã nói Ngọc cô ấy là bạn tôi, chuyện của cô ấy cũng là chuyện của tôi nên tôi có quyền xen vào. Lăng Thần không sợ anh vẫn lên tiếng

- “Mày ... Khốn kiếp..... Nếu như không phải mày thì cô ấy sẽ không rời xa tao... Tất cả là do mày.....“. “Bốp“. Anh tức giận giơ tay đánh Lăng Thần khiến Lăng Thần té ngửa xuống đất “rầm” một tiếng

- “Cô đang đứng đó, nghe thấy tiếng liền quay lại thì thấy Lăng Thần nằm dưới đất mà miệng của anh lại chảy máu, cô tính đi lại xem anh có sao không nhưng chưa kịp bước tới thì Lăng Thần đứng lên đánh trả anh một cái khiến anh cũng ngã xuống. “

- “Anh mới là đồ khốn.... Chính anh mới khiến cho cô ấy đau buồn. Anh cũng không chịu thua đứng dậy tiếp tục đánh nhau với Lăng Thần. Hai người cứ đánh qua đánh lại khiến cho phiên tòa ngày hôm nay trở thành mớ hỗn độn. Đột nhiên “rầm” một tiếng khiến cho 2 người đang đánh phải dừng lại “

- “Hai người kia thôi ngay!!“. “Đây là tòa án chứ không phải võ đài để cho các anh gây sự như vậy!!“. Nếu các anh không dừng lại, tôi sẽ tổng các anh vào trại giam đấy“. Phiên tòa ngày hôm nay chấm dứt, một tuần sau sẽ bắt đầu lại. Ngài chánh án đập bần tức giận nhìn 2 người đàn ông ở phía dưới liền tuyên bố. Còn cô lúc nghe được chánh án tuyên bố kết thúc không nói gì liền đi về. “

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 21: Chương 20 : anh..... Đừng Có Làm Phiền Tôi, Tránh Xa Tôi Ra

Vy nhìn thấy cô rời đi thì liền đi theo, ra tới trước cửa tòa án, Vy cất tiếng gọi cô

- “Ngọc“. “Cậu làm sao vậy?? Tính đi đâu à??“.

- “Không có gì!“. “Tôi chỉ muốn về nhà thôi!“. Cô nói

- “Cậu đừng nói với tớ cậu đã tha thứ cho tên đó nha??“. Vy nhìn về mặt cô bây giờ chắc là bị ảnh hưởng bởi tên đó vì anh ta đã nói yêu cô.

- “Sao cậu lại hỏi vậy??“. Cô cười cười nhìn Vy

- “Vì lúc nãy anh ta đã nói yêu cậu. “Cậu có tin hẳn không??“. “Vy chỉ muốn biết người bạn của cô có bị hấn làm cho động tâm không??“

- “Không bao giờ!!“. Tớ sẽ không những lời anh ta nói đâu. Cô chắc chắn

- “Được!!“. Tớ chỉ không muốn nhìn thấy cậu lại đau khổ như trước đây, tớ chỉ mong cậu sống tốt và tìm được người yêu cậu thật lòng mà thôi. Vy cười nhìn cô nói. Cô cũng cười nhìn Vy bởi cô biết Vy là bạn tốt nhất của cô.

Còn 2 người đàn ông lúc này thì khi ngừng lại không thấy cô đâu. Lăng Thần lo lắng đi đến hỏi Lâm Phong

- “Phong!“. “Cô ấy đâu rồi??“. Lăng Thần gấp gấp hỏi

- “Cậu thật là.... Sao lại không bình tĩnh hả??”. Cô ấy đi cùng bạn cô ấy ra ngoài rồi. Anh nghe thấy cô rời đi thì liền chạy ra ngoài đuổi theo cô. Lãng Thần cũng chạy theo luôn. Lâm Phong nhìn theo lắc đầu. Ra tới ngoài, nhìn thấy cô còn đứng ở đó, 2 người đi tới đồng thành kêu tên cô

- “Quỳnh Ngọc/ Ngọc nhỉ”. Em/ cô đừng giận anh/tôi nha.

Tiếng la của họ khiến cô phải giật mình xoay người lại nhưn mảy nhìn họ. Lãng Thần tính bước lên để xin lỗi cô nhưng lại bị anh đẩy ra, anh lại gần nắm tay cô lên tiếng

- “Ngọc nhỉ”. “Lời nói lúc này của anh là thật lòng”. “Anh thật sự yêu em, em có thể cho anh một cơ hội để anh biểu hiện tình cảm của anh dành cho em không??”. Anh chân thành nhìn cô.

- “Hahaa!“. “Anh đang chọc cười tôi à!“. Tôi đã nói bây giờ anh có nói gì đi chẳng nữa tôi cũng chẳng tin anh đâu huống chi là câu nói “Anh yêu em” của anh. “Anh đùa tôi à!!“. Cô mĩa mai nhìn anh, hất tay anh ra

- “Ngọc nhỉ”. “Anh không đùa. Anh thật sự thật sự yêu em mà. “Anh biết bây giờ anh nói ra 3 từ đó quá trễ nhưng anh thật sự là yêu em, cho dù em không tin nhưng đó là sự thật“. “Ngọc nhỉ”. Anh thành khẩn nhìn cô nói chỉ mong cô tin lời nói của mình.

- “Đủ rồi!“. “Trần Thiên Quân!“. “Những lời nói đó của anh nghe sao mà phát ngán. “Chắc anh đã nói mấy câu này với nhiều phụ nữ lắm đúng không??“. “Anh nghĩ tôi giống bọn họ sao??“. “Tin vào lời nói đó của anh à!!“. “Anh làm ơn đi!. Đừng diễn kịch nữa!!“. “Anh muốn diễn cho ai xem hả??“. Cô khinh thường nhìn anh

- “Ngọc nhỉ”. Em đừng nghĩ anh như vậy có được không??“. Anh biết là anh sai nếu như không có ngày đó thì.... Anh chưa nói hết thì bị cô cắt ngang, cô tức giận quát lên

- “Trần Thiên Quân!“. “Anh câm miệng cho tôi!!“. “Anh đừng có nói đến chuyện đáng ghê tởm đó của anh nữa“. “Tôi không muốn nghe, anh nghe rõ chưa hả??“

- “Anh.... Anh xin lỗi. “Ngọc nhỉ”, em đừng tức giận có được không??” Anh sẽ không nói nữa“. Thấy cô tức giận anh liền khẩn trương nắm tay cô nói

- “Buông ra!!“. “Anh đừng đụng bàn tay dơ bẩn của anh vào người tôi. Đừng có làm phiền tôi nữa.... tránh xa tôi ra. Cô lạnh nhạt nói hất tay ra. Đúng lúc đó, Eric lái xe đến, cô không quan tâm bộ dạng đau khổ của anh lên xe cùng Vy rời khỏi. Mắt nhìn thấy cô lên xe, anh bước đến muốn mở cửa xe nhưng cô lại nhanh hơn khóa cửa lại từ bên trong, anh đứng đó gào thét tên cô kêu cô mở cửa

- “Ngọc nhỉ”. “Em mở cửa cho anh đi!“. “Anh cầu xin em đó có được không??“. Làm ơn đi!!!” Anh thật sự không thể mất đi em được!!“. “Ngọc nhỉ”. Mặc cho anh bên ngoài cửa xe cầu xin cô nhưng cô không để tâm liền ra lệnh cho Eric lái xe đi.

- “Mặc kệ anh ta!!” chúng ta đi thôi. Cô lạnh lùng nhìn anh rồi dựa vào ghế nhắm mắt lại. Eric khởi động xe rồi đi, anh lại chạy theo, đập cửa kêu tên cô, cô lại không đếm xỉa tới mà ngồi yên nhắm mắt lại giả điếc. Cô lên tiếng kêu Eric tăng tốc. Chiếc xe đột nhiên tăng tốc khiến anh theo không kịp đành phải đứng ngơ ngác nhìn chiếc xe rời đi. Anh khụy chân xuống, nước mắt từ khoé mắt rơi xuống, anh ngồi đó kêu gào tên cô... “Ngọc nhỉ“..... Aaaaaa.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 22: 21: tôi Đến Đây Chơi Anh Quản Được Sao?? anh Nghĩ Mình Là Ai Hả??

- “Anh khụy xuống đó từng giọt nước mắt rơi trên má anh. Giờ đây anh cảm nhận được trái tim mình rất đau, tự trách bản thân mình tại sao trước đây lại không biết quý trọng, yêu thương cô để giờ đây hối hận cũng đã muộn. Anh đã nói yêu cô nhưng cô không hề tin cứ nghĩ đó chỉ là trò đùa mà thôi. Bây giờ phải làm thế nào cô mới tin tưởng anh, cho anh một cơ hội để sửa lại lỗi lầm của ngày xưa.”

- Còn Lãng Thần lúc này thì

- “Lúc nhìn thấy cô rời đi muốn cất bước lên để nói chuyện với cô nhưng thấy cô đang tức giận nên không bước lên. Lãng Thần đứng yên đó nhìn chiếc xe rời đi mà không nói tiếng nào cả bởi anh biết chuyện này anh cũng có phần sai, anh nhất định đến gặp cô để xin lỗi cô. Đúng lúc này Lâm Phong bước ra tiến đến gần Lãng Thần hỏi

- “Sao rồi??“. “Cậu đã nói chuyện với cô ấy chưa??“

- “Vẫn chưa!!” Lãng Thần nhìn Lâm Phong nói

- “Sao lại không nói chuyện với cô ấy??”. “Cô ấy rất tức giận sao??” Lâm Phong tiếp tục hỏi
- “Ừ!”. “Tớ chỉ lo là nói chuyện sẽ khiến cô ấy giận hơn thôi, dù gì tớ cũng có lỗi mà. Lăng Thần trong lòng lo lắng trả lời
- “Cậu đừng lo!!”. “Người cô ấy tức giận đâu phải cậu đâu!!”. “Chính là cái tên Trần Thiên Quân kia mới là người khiến cô ấy giận. Thôi chúng ta về đi, ngày mai chúng ta đến công ty gặp cô ấy nhé!!” Lâm Phong đặt tay lên vai an ủi Lăng Thần nói. Lăng Thần “gật đầu” rồi cũng Lâm Phong rời khỏi tòa án.
- “Bên phía cô lúc này đang trên đường trở về nhà, ngồi trên xe cô rất khó chịu bởi khi nghĩ đến những lời anh đã nói với cô”. “ Cô cảm thấy những lời đó thật giả tạo khó có thể khiến cô tin tưởng được. Vy ngồi kế bên ánh mắt nhìn hết những biểu hiện của cô, Vy biết khi một người đã yêu sẽ yêu thật lòng nhưng khi tình yêu đó đã nguội lạnh thì cũng chẳng làm gì được.” “Cũng như trước đây Ngọc đã từng yêu tên mặt đen đó nhưng giờ tình cảm không còn thì níu kéo cũng vô ích nhưng điều mà làm cô ngạc nhiên chính là hôm nay tên mặt đen đó đã nói yêu cô bạn của mình lại còn cầu xin nữa chứ đúng là một chuyện khó tin. Nhưng mình lại không muốn người bạn thân này của mình vì nghĩ đến những lời của tên mặt đen kia mà cứ khó chịu mãi rồi Vy quay sang nhìn cô nói “
- “Ngọc này!!”. “Tối nay chúng ta đi chơi đi”
- “Hừm!!” Cậu nói gì??”. Cô mãi suy nghĩ nên không để ý đến lời Vy nói
- “Tớ nói là tối nay chúng ta đi chơi để thư giãn đi. Vy mỉm cười nhìn cô “
- “Được!!”. Cậu muốn đi đâu đây??”. Cô cười nhìn Vy hỏi”
- “Đến bar đi!!”. “Tớ biết ở thành phố này có 1 quán bar rất lớn và nổi tiếng đấy”. Vy vui vẻ nói
- “Bar sao??”. “Tớ chưa từng đến đó. Cô nhăn mặt khi nghe Vy rủ đi bar chơi “
- “Thì bây giờ đi cho biết!!”. Với lại tối ngày cậu cứ ở miết trong nhà không thấy chán sao??” Vy bĩu môi không vui nhìn cô
- “Haizz!!”. “Được rồi!! Tớ đi là được chứ gì!!”. Cậu tính mấy giờ sẽ đi đây??”. Cô thờ dãi lắc đầu nhìn Vy
- “Hay quá!!”. “Cuối cùng cậu cũng chịu đi!!”. “Tối nay 7h chúng ta đi nhé!!”. Vy cười vui vẻ nhìn cô
- “Được!! Tối nay chúng ta sẽ đi!!”. Cô cũng cười đáp lời Vy. Cô nghĩ Vy chỉ muốn cô vui nên mới muốn đưa cô đi chứ không chắc gì Vy sẽ đưa cô đến những nơi như vậy, Vy là bạn thân cô nên Vy rất hiểu cô vì thế cô rất quý người bạn này của mình.”
- “Buổi tối tại căn biệt thự “Rose” của 2 nàng nhà ta
- “Trong phòng, cô đang chuẩn bị để tối nay đi chơi cùng Vy. Tối nay cô mặc chiếc Váy màu đen đính sequin lấp lánh kết hợp áo hai dây cúp ngực, chiếc váy ngắn ngang đùi để lộ đôi chân dài thon thả của cô cộng thêm chiếc áo blazer trắng khoác ngoài. Một chiếc vòng tay gai nhọn mix cùng giày cao gót đính tán khiến cô trông mạnh mẽ và tràn đầy sức quyến rũ hơn. Hôm nay cô muốn buông lỏng bản thân một chút, vui chơi một chút để tâm trí cô không bị ảnh hưởng đến người kia nữa ( E hèm!! Mọi người chắc biết người kia mà nàng nói là ai rồi chứ!! Hehe!!” ). Cô đứng trước gương cảm thấy tất cả đều ổn, gương mặt cô không hề lên phần mặt cô trắng tự nhiên cộng thêm đôi môi đỏ hồng trái tim của cô nữa nhìn cô càng thêm xinh đẹp và quyến rũ. Chắc chắn hôm nay cô sẽ làm cho cánh đàn ông phải say đắm. Tất cả mọi thứ đã xong cô liền đi ra phòng tiến về phòng của Vy. Cô đứng ngoài cửa gõ “cốc“.... “cốc“.... Cô lên tiếng hỏi
- “ Vy à!!”. “Cậu xong chưa??”.
- “Tớ xong rồi đây!!.. Cậu đợi tí!!”. Vy vừa nói vừa mở cửa cho cô. Tối nay Vy mặc một chiếc váy ôm có kiểu dáng thiết kế lạ mắt, đi cùng với clutch độc đáo trong thật nổi bật kết hợp với giày cao gót màu trắng đính hạt kim tuyến. Hai người tạo một phong cách riêng cho mình nhưng vẫn tạo ra nét quyến rũ và quý phái của cả hai.
- “Được rồi!!” Chúng ta đi thôi!!.. Bạn yêu quý của tớ!!”. Vy nhìn cô nháy mắt nói
- “Cậu thật là... Lúc nào cũng giống như trẻ con vậy!!”. “Thế này thì làm sao cậu lấy chồng được đây!!”. Cô lắc đầu nhìn Vy nói
- “Ồ!!”. Chuyện này có liên quan đến việc tớ lấy chồng đâu.” Cậu đúng là!!..... Vy bĩu môi nhìn cô
- “Được rồi!!”. “ Cậu có muốn đi không??”. Cô chào thua nói
- “Đi chứ, đi chứ!!”. Không thì tớ diện đồ đẹp làm gì??”. Đi thôi chúng ta đến bar chơi cho vui nào!!.. Vy “gật đầu” như gà mổ thóc rồi nắm tay cô kéo đi. “Khi ra tới cổng thì Eric đã đợi sẵn ở đó. Cả 2 bước lên xe, Vy nói với Eric
- “Anh chở chúng tôi đến quán bar “Đế Vương” đi. Eric “gật đầu” rồi nổ máy ch xe chạy. Khoảng 30 phút sau thì đến nơi”. Bar “Đế Vương” là quán bar lớn và nổi tiếng ở thành phố này. Sau khi đến nơi Cô và Vy bước xuống bước vào quán còn Eric thì đi gửi xe. Bên trong lúc này nhạc rất lớn, ánh đèn màu xoay chuyển chung quanh. Khi cô và Vy bước vào đã gây sự chú ý đến rất nhiều người, có một số người mê mẩn có một số người thì ghen tị nhưng cô và Vy lại không quan tâm đến những người đó”. Vy kéo cô đến 1 góc khuất trong quán để tránh gây phiền phức, lúc cô ngồi xuống cô đã cởi chiếc áo khoác ra để lộ một nước da trắng với thân hình quyến rũ của cô làm cho bao cặp mắt thêm khát phải ngắm nhìn đúng lúc đó phục vụ bước đến kính

cẩn hỏi “

- “Hai vị tiểu thư dùng gì ạ??”. Anh chàng miệng thì hỏi nhưng mắt cứ nhìn cô đắm đuối”. Vy thấy anh chàng này cứ nhìn cô mãi nên khó chịu lên tiếng
- “Cho chúng tôi 2 ly wiskyl loại nhẹ đi!!”
- “A, vâng!!”. “Tôi biết rồi!!”. Nói xong liền đi nhưng lại luyến tiếc quay lại nhìn cô lần nữa mới đi.”
- “Haizz!!”. “Ngọc à!!”. “Cậu vừa mới đến thôi mà đã khiến cho nhiều người mê mẩn rồi. Vy thờ dài nhìn cô nói trong khi cô cứ cầm cuối xuống điện thoại của mình mà không hay biết chuyện gì xảy ra.”
- “Hả??”. “Cậu nói gì cơ??”. “Tôi không hiểu gì cả??”. Cô nghe thấy Vy thờ dài liền nhưn mày hỏi
- “Cậu đó!!”. “Thử nhìn xung quanh xem, từ lúc cậu đi vào thì đã có rất nhiều người ngắm cậu rồi đấy”. Vy nhìn thấy biểu hiện của cô liền kêu cô nhìn xung quanh”. Cô nghe Vy nói liền ngược mắt nhìn xung quanh thì phát hiện có rất nhiều người đang nhìn về phía này, nhìn cô cười như muốn làm quen với cô. Cô thấy hơi kì nên không nhìn nữa mà quay sang Vy nói
- “Tôi nghĩ là họ nhìn mấy cô gái gọi cảm kia kìa chứ không phải nhìn chúng ta đâu, cậu cứ mặc họ đi đừng để ý làm gì”.
- “Cậu đó!!.. Rõ ràng họ nhìn cậu, bởi hôm nay trong cậu rất quyến rũ đấy. “Hihihi!!”. Vy nháy mắt cười với cô rồi cầm ly rượu lên uống
- “Cậu thật là!!.... Thôi kệ họ!!.. Chúng ta uống đi “. Nói rồi cô cầm ly rượu lên uống một chút. Cả 2 vừa ngồi uống vừa trò chuyện với nhau lại không hay biết có một ánh mắt luôn nhìn họ khi họ mới bước vào quán. Người đó không ai xa lạ chính là Thế Duy bạn thân của anh đấy. Nhìn thấy Vy Thế Duy không ngạc nhiên mấy nhưng khi thấy cô lại mở căng con mắt ra thâm nghĩ cũng có ngày một người như cô lại đến những chỗ này nhưng Thế Duy nghĩ người khiến cô đến đây chỉ có một đó là cô bạn thân của cô Quỳnh Vy mà thôi. Nhưng điều mà Thế Duy không ngờ đó là cô đã thay đổi hoàn toàn, xinh đẹp hơn trước, quyến rũ hơn ,đây là lần đầu tiên nhìn thấy cô trong bộ dạng xinh đẹp và quyến rũ như thế. Không nghĩ ngợi nhiều Thế Duy bước ra ngoài gọi điện cho anh đến đây.
- “Còn anh lúc này đã ở nhà nhưng cứ nhốt mình trong phòng không muốn gặp bất kỳ người nào cả. Chính lúc đó tiếng chuông điện thoại của anh reo lên, anh mệt mỏi nhấc máy lên nhưng không để ý đến số gọi đến, anh giọng khàn nói
- “Alo!! Ai đó??”
- “Quân!! Là tớ Thế Duy đây!!.. Cậu đang ở đâu vậy??” Nghe giọng của anh thì biết chắc anh đang khó chịu
- “Là cậu!! Có chuyện gì không??”. Anh mệt mỏi hỏi
- “Tớ đang ở quán bar “Đế Vương” này cậu đến đây đi!!”. Thế Duy nói
- “Ta mệt lắm!!”. “Ta sẽ không đến đâu!!”. Cậu cứ chơi một mình đi!!”. Anh nói xong muốn cúp máy nhưng khi nghe Thế Duy nhắc đến cô thì khựng lại
- “Nhưng cậu có biết tớ gặp ai không??”. Là Thiên Ngọc đấy!!”. Thế Duy bình tĩnh nói
- “Cậu nói gì??”. “Ngọc nhi, cô ấy sao lại ở đó??.. Anh bật người dậy khi Thế Duy nói cô đang ở quán bar
- “Là thật đấy!!” Nhưng cô ấy không đi một mình mà đi cùng với Quỳnh Vy nữa. Cậu không muốn đến gặp cô ấy sao??”. Thế Duy nói
- “Được!!”. “Ta biết rồi!!”. Ta sẽ đến, cậu hãy canh chừng cô ấy giúp ta!!”. Nói xong không đợi Thế Duy trả lời liền cúp máy. Anh đi đến phòng vệ sinh rửa mặt cho tỉnh táo rồi thay đồ xong thì bước ra khỏi phòng. Trần phu nhân đang ngồi ở phòng khách thấy anh đi xuống thì tiến tới hỏi
- “Con đi đâu vậy Quân??”
- “Con có việc gấp phải ra ngoài, mẹ không cần chờ cửa con đâu. Nói xong không đợi Trần phu nhân lên tiếng thì anh đã đi thẳng ra hầm để xe lấy xe lái đến quán bar mà cô đang ở đó. Khi anh vừa đến nơi thì thấy Thế Duy đang đứng bên ngoài đợi anh. Anh lái xe đến gần anh mở cửa xe bước xuống một nhân viên đến gần anh giao chìa khóa xe cho anh ta đi đỗ đồng thời anh đi đến gần Thế Duy hỏi
- “Ngọc nhi!!”. “Cô ấy đâu??
- “Cô ấy ở trong đó đấy!!”. “Chúng ta vào đi, nhưng cậu không thể đến chỗ của cô ấy !!”. Thế Duy nói cũng mong anh đừng có hành động lộ liễu nếu không sẽ gặp rắc rối
- “Sao ta lại không thể đến chỗ cô ấy??”. “Có chuyện gì sao??”. Anh cau mày không vui hỏi
- “Không có gì xảy ra cả!!”. “Nhưng cậu vào trong rồi sẽ biết. Đi thôi, vào trong cậu sẽ biết”. Thế Duy lắc đầu rồi kêu anh vào trong.
- “Ừ! Đi thôi”. Thấy Thế Duy nói thế anh chỉ biết đi theo vào trong, chỉ cần nhìn thấy cô là anh cảm thấy rất vui. Vào trong thì Thế Duy liền chỉ cho anh chỗ cô và Vy đang ngồi. Lúc anh ngược mắt nhìn qua, anh thật sự bất ngờ tối nay trong cô rất xinh đẹp đẹp đến nỗi anh không nhìn ra đó chính là người con gái ngày thơ trước đây giờ đây cô hoàn toàn thay đổi trở thành một người phụ nữ xinh đẹp đầy quyến rũ có thể khiến cho trái tim của nhiều đàn ông

phải điều đứng vì cô. Không suy nghĩ thêm, anh muốn bước đến chỗ của cô nhưng Thế Duy đã cản lại, anh khó hiểu xoay qua hỏi

- “Cậu sao thế??. Sao lại cản không cho ta đến chỗ cô ấy??”

- “Quân!!“. “Cậu đã quên chuyện giữa cậu và cô ấy rồi hả??. Lại kia ngồi đi, có thể quan sát được cô ấy đấy. Thế Duy lên tiếng nhắc nhở anh chuyện giữa anh và cô vẫn chưa giải quyết xong

- “Phải rồi!!“. “Cậu nói đúng!! Bây giờ ta có lại thì cũng bị cô ấy khinh thường mà thôi.” Anh nghe Thế Duy nói chợt nhớ đến chuyện hồi chiều làm cho cô tức giận nếu bây giờ đến gặp cô sẽ làm cho cô thêm tức giận mà thôi. Anh cười khổ ngược nhìn cô thêm một chút nữa rồi mới tiến tới chỗ ngồi chính lúc đó cô vô tình nhìn qua bên anh nhìn thấy anh, cô nhếch môi cười một cái, ánh mắt cô hiện lên sự chán ghét rồi cô thờ ơ xem như không thấy anh tiếp tục trò chuyện với Vy. Anh thấy cô nhìn qua tưởng rằng cô sẽ nhìn lâu thêm một chút nhưng khi thấy cô nhếch môi ánh mắt đầy sự chán ghét đó của cô, anh cảm thấy rất khó chịu cũng cảm nhận được cô khinh thường khi nhìn thấy anh, cô có lẽ đã nghĩ rằng lúc sáng vừa mới nói yêu cô bây giờ lại đến quán bar kiếm phụ nữ để vui đùa. Anh rất muốn đi đến nói với cô rằng :

- “Ngọc nhĩ“. Em đừng hiểu lầm anh, anh không phải đi kiếm phụ nữ để vui đùa mà anh đến đây là vì muốn gặp em mà thôi“. Nhưng anh lại không dám say lại gây hiểu lầm làm cho cô chán ghét mình hơn nên anh đành im lặng tiến đến chỗ của Thế Duy đang ngồi đợi.

Hôm nay ta viết đến đây ngày mai ta sẽ viết tiếp mọi người thông cảm nhé!! Bây giờ ta phải đi ngủ rồi....

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

## Chương 23: Chương 21.2

- “Vy đang ngồi uống thì cảm thấy biểu hiện của cô rất lạ nên hỏi

- “Có chuyện gì sao Ngọc?“. “Cậu khó chịu ở đâu à?”

- “A! Không có gì đâu!!“ “Cậu đừng để ý!!“. Cô nghe Vy hỏi thì bảo không có gì

- “Ừm!“. Vy “gật đầu” rồi không nói gì nữa nhưng lại nhìn theo hướng lúc nãy cô nhìn qua và thấy anh và Thế Duy đang ngồi bên kia thì xoay qua nói với cô

- “Này!!” Ngọc, hình như tớ thấy tên mặt đen với bạn anh ta đang ở đây đó. Cậu tính sao??”

- “Cậu cứ mặc kệ 2 người đó đi!!“. “Anh ta ở đây không liên quan đến tớ, tớ cũng không quan tâm anh đến đây làm gì. Chỉ cần anh ta đừng đến quấy rầy tớ là được. Tớ không muốn phí thời gian vì loại người 2 mặt như anh ta.” Cô liếc mắt nhìn qua anh với Thế Duy rồi nói với Vy.

- “Ừ!“. “Cậu nói đúng!!“. “Chúng ta cứ mặc kệ họ. Tối nay chúng ta vui chơi cho đã đi. Nào, cạn ly thôi!!“. Vy “gật đầu” vui vẻ cầm ly rượu lên uống cùng cô. Hai cô nàng nhà ta không để ý 2 người bên kia mà cứ tự nhiên ngồi nói chuyện vui vẻ với nhau.

- “Còn anh tuy chỗ anh ngồi không xa cô nhưng mỗi lần anh uống một ly rượu thì lại nhìn qua phía bên cô, ngắm nhìn cô từ xa mà lại không dám đến gần cô chỉ mong một lần cô có thể nhìn qua anh dù chỉ một chút nhưng anh biết đó chỉ là một ước muốn hão huyền mà thôi. Anh biết bây giờ cô nhìn anh rất chướng mắt, cô rất ghét anh. Chính vì thế anh lại dám tiến đến chỗ của cô cho dù anh có đi đến cô cũng xem anh như người dưng mà thôi vì thế anh chỉ im lặng ngồi đó uống nhìn cô từ xa mà thôi. “

- “Vy cảm thấy chỉ ngồi đây uống thì thật chán và nghĩ muốn chọc tức tên mặt đen kia nên muốn rủ cô đi nhảy. Vy xoay qua chỗ cô bảo

- “Ngọc ơi!! “. Ngọc ơi!! Tớ nói cái này nè!!”

- “Hả??” Có chuyện gì vậy??. Cô cảm thấy sống lưng lạnh khi nghe giọng điệu ngọt xớt của Vy

- “Hay chúng ta ra đó nhảy đi, ngồi đây tớ thấy chán quá à!!” Chúng ta ra nhảy đi nha....nha.... “. Vy ngồi đó năn nỉ cô ra sàn nhảy cùng

- “Thôi!!.. Tớ không ra đâu!! Cậu đi đi!!“. Cô lắc đầu nhìn Vy nói

- “Thôi nào!! Đã đến đây rồi thì phải ra nhảy cho vui chứ!!.. Đi, ra nhảy cùng tớ đi!!“. Vy mè nheo năn nỉ cô

- “Nhưng mà tớ không biết nhảy với lại tớ ngại lắm!!“. Ở đây có nhiều người như vậy“. Cô nhìn xung quanh thấy có rất nhiều người nhìn qua phía cô và Vy nên cô không muốn đi.

- “Không chịu đâu!!“. “Cậu phải ra nhảy cùng tớ nếu không tớ sẽ giận đấy!!“. Vy bĩu môi nhìn cô

- “Nhưng mà.... Cậu không thấy có nhiều người à... “ Cô ngượng ngùng nhìn xung quanh
- “Không sao đâu!!“. Cậu cứ kệ họ đi. Đi thôi, cậu lo gì chứ!! Cậu không biết từ lúc cậu bước vào đã thành trung tâm ở đây rồi à!!“. Vy nháy mắt với cô rồi đứng dậy kéo cô ra nhảy
- “Nhưng... Nhưng... Cô lại muốn từ chối thì bị Vy cắt ngang
- “Không nhưng nhị gì hết!! Ra thôi nào!! Nếu cậu không đi tớ sẽ giận đấy!!“. Vy chu mỏ nhìn cô nói
- “Cậu thật là!!.... Tớ chào thua cậu rồi. Được ,chúng ta ra đó nhảy“. Cô lắc đầu đầy hắc tuyến nhìn Vy
- “Hihihii!!“. “Ồi! Tớ yêu cậu quá đi!!“. Vy cười híp mắt nhìn cô
- “Thế là cả 2 nàng đều bước ra sàn nhảy!!“. Anh đã để ý đến cô từ lúc cô bắt đầu. Anh cảm thấy rất tức giận khi mấy kẻ không biết liêm sỉ kia cứ nhìn cô với ánh mắt thèm thuồng. “Tại sao cô lại ra đó chứ?? Cứ ngồi đó uống thì có sao đâu!!“. . “Không được, anh không thể để mấy tên đó đụng vào người cô được, anh phải ra đó thôi dù bị cô ghét cũng chẳng sao. Thế Duy đang ngồi uống khi thấy cô và Vy ra nhảy thì muốn quay qua nói với anh nhưng chưa kịp thì anh đã nói trước “
- “Này, chúng ta lên đó đi!! Chẳng phải cậu thích Quỳnh Vy sao?? Sao cậu lại ngồi không đó?? Cậu không lo cô ấy bị cướp mất à!!“.
- “Ừ“. Chúng ta ra đó đi!!“. Thế Duy nghe anh nói thì “gật đầu” thật ra anh cũng không muốn mấy tên kia cứ nhìn chằm chằm vào Vy như vậy“. Thế là cả 2 người cùng bước lên sàn. Trong khi đó cô lại không biết anh đang đi đến gần cô. Lúc cô đang nhảy theo nhịp của âm nhạc thì có một tên đàn ông khoảng 40 tuổi tướng thì lùn mà còn bụng phệ đến đè dẫm cô
- “Nè!! Cô em xinh đẹp, có thể cho anh làm quen không??” Tên dê già vừa nói vừa nở nụ cười dê xồm”
- “Tránh ra!!“. “Làm quen cái quái gì chứ??“. “Thật tởm quá!!“. Cô cảm thấy nụ cười của tên bụng phệ này thật kinh tởm
- “Cô em!!“. Nên biết điều một chút!!“. Anh đây để ý đến em là phúc của em đấy!!“. Tên lùn đó không để ý đến thái độ của cô mà cứ tiến đến gần cô
- “Biến đi!! Lão già!! Ông không nghe bạn tôi nói à!!” Ông xem lại mình đi, tướng thì lùn mà còn bụng phệ mà đòi làm quen với bạn tôi à!!“. Vy nhìn thấy tên đàn ông này cứ làm phiền cô nên tiến đến đẩy ông ta ra không cho đến gần cô”
- “Con khốn kia!!“. Mày nói ai hả??“. Ông ta tức giận liền quay qua mắng Vy
- “Hừ“. “Nói ông đấy!! Lão già!! Ông xem lại mình đi!! Vừa già vừa xấu còn lùn nữa chứ bụng thì phệ, ông nghĩ sao bạn tôi sẽ để ý đến ông hả??“. Vy nhìn ông ta hừ lạnh khinh thường nói
- “Mày!!..... Đứng lúc ông ta muốn gờ tay tát vào mặt Vy thì đã bị một cánh tay cứng rắn chặn lại bẻ ngược ra sau khiến cho ông ta vô cùng đau đớn“. Ông ta tính quay lại quát thì bắt gặp ánh mắt lạnh thấu xương của anh thì im bặt và lắp bắp nói
- “Trần... Trần tổng giám đốc!!” Sao anh lại ở đây??”
- “Lý tổng! Ông ở đây được sao tôi không ở đây được hả??” Ông có biết người vừa rồi ông چرا cầm là ai không hả??“. Anh lãnh khốc nhìn nói chỉ có ông ta nghe được”
- “Tôi.... Tôi không biết“. Ông ta vừa nghe giọng nói của anh liền sợ hãi nói”
- “Cô ấy là vợ tôi đấy!!” Biết chưa hả??” Anh gằn giọng nói ra”
- “Thật.... Thật sao??“. “Tôi.... Tôi xin lỗi vì đã quấy rầy cô. Tôi đi trước đây!!.. Nghe anh nói cô gái vừa rồi mình trêu ghẹo lại là vợ anh thì mặt biến sắc xoay qua cúi đầu xin lỗi cô rồi bỏ chạy”
- “Khi mọi chuyện được giải quyết xong cô mới để ý đến anh, liếc nhìn anh một cái không nói câu nào liền xoay người bỏ đi. Lúc cô đi ngang qua người anh, anh liền nắm tay cô lại, cô khó chịu xoay người lại nhìn anh lên tiếng
- “Mau buông ra!!“. Cô lạnh lùng lên tiếng
- “Ngọc nhi!!“. Em không sao chứ??. Có thể nói chuyện với anh một chút được không??” Anh nhỏ giọng nhìn cô nói
- “Không!! Tránh ra!!“. Cô vẫn lạnh lùng rồi hất tay anh ra khỏi tay mình rồi đi xuống tiến đến khu wc, anh nhìn thấy cô bỏ đi liền chạy theo. Vy thấy vậy muốn tiến lên can thì bị Thế Duy chặn lại, Vy tức giận la lên
- “Nè! Tên kia anh làm gì vậy hả?? Sao lại chặn tôi hả??”
- “Đó là vì Quân có chuyện muốn nói với Thiên Ngọc“. Thế Duy không chậm không nhanh nói
- “Nói cái gì?? Chẳng phải đã nói hết rồi à!!“. Vy nhướn mày nhìn Thế Duy

- “Chưa hết!! Giữa 2 người đó vẫn chưa nói hết!!”. Thế Duy giữ bình tĩnh nói
- “Haa!!”. “Chưa gì mà chưa!!”. Cho dù như vậy anh cũng không có quyền cản tôi!! . “Tránh ra!!”. Nói xong không chờ Thế Duy trả lời liền xô Thế Duy ra rồi cất bước đi nhưng chưa kịp nhấc chân thì bị chặn lại lần 2. Vy tức giận giậm lên chân Thế Duy làm cho anh đau nhảy tung tung lên, Vy không để ý liền bỏ đi đến chỗ của cô
- “Anh cứ đuổi theo và kêu tên cô”.
- “Ngọc nhi!!”. “Chờ anh với!!”. Nhưng cô lại không quay đầu nhìn anh mà cứ bước đến khu wc rồi đi vào bên trong. Lúc anh chạy đến thì không kịp anh chỉ biết đứng ở ngoài chờ cô thôi. Anh chỉ biết đứng đó dựa lưng vào tường đợi cô đi ra thôi chứ không dám bước vào đó. Đợi khoảng 20p thì cô đi ra, anh tiến tới chỗ cô
- “Ngọc nhi!!”.....
- “Anh... Sao vẫn còn ở đây?? Còn chưa đi nữa hả??”. Cô không vui khi nhìn thấy anh
- “Anh đứng đây đợi em vì anh có chuyện muốn hỏi em....” Anh không để ý đến nét mặt của cô liền nói
- “Tại sao em lại đến đây chỗ này??”. “Nơi này không hợp với em đâu!!”
- “Anh nói gì tôi nghe không rõ??”. Anh nói mấy chỗ này không hợp với tôi nhưng lại hợp với anh đúng không??” Cô lạnh nhạt nhìn anh nói
- “Không... Không phải như vậy!!”. “Anh chỉ muốn nói những chỗ như vậy không hợp với em mà thôi anh không có ý gì khác cả”. Anh nhìn cô gấp gấp nói
- “Hừ”. Tôi đã nói chuyện của tôi không liên quan đến anh huống chi tôi đến đây chơi anh quản được sao?? Anh nghĩ mình là ai hả??”. Cô hừ lạnh nhìn anh
- “Anh là chồng của em!!” Nên anh có quyền quan tâm đến em.” Nhìn cô như vậy anh thật không chịu được
- “Haa!!”. “Anh là chồng tôi à!!”. “Khi nào vậy??”. “Anh nên nhớ tôi và anh đã ra tòa rồi nên anh không còn là chồng tôi nữa. Bây giờ đối với tôi anh chỉ là người dưng mà thôi. Anh nghe rõ chưa??” Cô hờ hững nhìn anh nói
- “Ngọc nhi”. Anh xin em đừng đối xử với anh như vậy có được không??”. Anh nắm tay bị thương nhìn cô
- “Tránh ra đi!!”. “Đừng đụng vào người tôi!!”. Tôi cảnh cáo anh đừng có lại gần tôi một lần nữa nếu không tôi sẽ kiện anh tội quấy rối tôi đấy. Cô hất tay anh ra chán ghét nhìn anh nói rồi bỏ đi cũng không quay lại nhìn anh dù chỉ một lần
- “Ngọc nhi”. “Em đừng đi mà!!”. “Ngọc nhi”. Anh đứng đằng sau cô kêu tên nhưng cô không quan tâm mà cứ bỏ đi như thế

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 24: Chương 22 : anh..... Cái Đồ Điên Này... Mau Buông Tôi Ra Ngay Lập Tức

- “Thấy cô bỏ đi, anh không can tâm liền chạy theo gọi tên cô”
- “Ngọc nhi”. Em đợi anh với!!”. Đừng bỏ đi như vậy!!”. Cô không quan tâm anh đang chạy theo đằng sau mà muốn đi về chỗ của mình lấy túi xách và kêu Vy đi về nhà, đúng lúc đó anh bắt kịp cô nắm lấy tay cô và kéo cô vào lòng của mình ôm chặt cô lên tiếng nói
- " Ngọc nhi". Xin em đừng đi có được không??”. Anh ôm chặt cô sợ cô sẽ biến mất vậy.
- “Anh... Cái đồ điên này.....Mau buông tôi ra ngay lập tức!!” Đừng đụng vào người tôi!!”. Cô lạnh lùng lên tiếng gầy dựa đẩy anh ra
- ” Không!!”. Anh không buông đâu!!”. “Anh không muốn mất em!!”. Anh giọng chua xót nói vì thế càng ôm chặt cô hơn
- “Anh... Buông ra!!”. Cô nói càng muốn lấy tay anh ra khỏi người của mình, cô cố gắng
- “Anh yêu em!!”. “Anh yêu em!!”. “Rất yêu em!!” “Em có thấy không?? Anh nói là anh yêu em!!”. “Anh yêu em”. Nói xong chưa kịp để cô phản ứng thì đôi môi khô cứng của anh chạm xuống đôi môi mềm mại của cô. Cô đứng hình trước hành động của anh nhưng nó lại khiến cô nhớ đến hình ảnh ngày

hôm đó anh đã cùng tình nhân của anh mây mưa với nhau, cô cảm thấy rất kinh tởm liền hung hăng cắn vào môi anh muốn đẩy anh ra. Đột nhiên bị cô cắn anh cảm thấy đau thì buông cô ra. Thấy anh buông ra cô tức giận lườm anh rồi đưa tay hung hăng trà xát đôi môi mình như vừa chạm phải vật bẩn vậy. Anh nhìn hành động đó của cô mà đau lòng, ánh mắt mất mát nhìn cô đưa tay muốn ngăn hành động của cô lại

- “Ngọc nhĩ”. “Em đừng làm như vậy!!”. “Sẽ làm em bị thương đấy!!”. Nhưng tay anh chưa chạm đến thì đã bị cô hất ra và “Chát “... Cô.giờ tay lên đánh anh cảm hận nói

- “Tránh ra!... “Anh.... Đừng chạm vào tôi.... Cũng đừng đưa cái miệng dơ bẩn của anh chạm vào tôi khi trước đây anh đã chạm vào những tình nhân của anh.... Tôi cảm thấy thật ghê tởm...”

- “Ngọc nhi.... Anh....”. Anh muốn nói gì đó thì đúng lúc ấy Vy và Thế Duy vừa vặn đi tới. Thế Duy thấy trên mặt anh có in dấu tay thì đến hỏi

- “Quân” có chuyện gì vậy??

- “Không có gì đâu!!”. “Cậu đừng lo!!”. Anh nhìn cô thấy cô đang khó chịu nên tỏ vẻ không có chuyện gì

- “Ngọc”. Cậu sao thế?? “Sao môi cậu lại chảy máu vậy??”. Vy nhìn thấy môi cô chảy máu thì hỏi

- “Không có gì”. “Chúng ta về đi”. “Tớ thấy chán rồi!!”. “Cậu kêu Eric đến đón chúng ta đi”. Cô liếc anh rồi xoay qua nói với Vy

- “Ừ”. “Đi thôi”. Không cần cô nói Vy cũng biết chuyện gì xảy ra, chỉ cần nhìn ánh mắt cô là biết. Rồi cô kéo Vy đi lại chỗ ngồi lấy túi xách và áo khoác rồi đi. Mặc kệ anh đang đứng nhìn đằng sau cô. Thấy cô rời đi anh không can tâm liền chạy theo cô, ra tới trước cửa quán bar thì thấy cô đang chuẩn bị bước lên xe anh liền kêu tên cô

- “Ngọc nhĩ”. “Em đừng đi mà!!”.

- “Tuy cô nghe thấy tiếng của anh nhưng lại không muốn xoay người lại liền lên xe.đóng cửa lại nhưng lúc cô đóng cửa thì bị tay anh chặn lại ở cửa.. “Sầm một cái”.... “Tay anh bị kẹt ở giữa, rất đau.... Nhưng anh lại mím chặt môi tỏ vẻ không có gì..” "Cô giật mình khi thấy tay anh bị kẹt, cô mở cửa ra anh vội đưa tay về, nhìn cô nói”

- “Anh không sao đâu, em đừng có .... Anh cố gắng nở nụ cười nhưng chưa nói xong thì cô chen ngang

- “Hừ”. “Ai lo cho anh chứ!!”. “Anh tự tin quá đấy!!”. Cô hừ lạnh nói rồi đóng cửa lại sau đó ra hiệu cho Eric rời đi. Còn anh khi nghe thấy cô nói như vậy thì anh đứng hình không dám tin nhìn chiếc xe đã rời đi, anh suy sụp quỳ xuống đất, cười khổ nhìn cái tay bị đau nay đã sưng lên. Anh lại nghĩ đến trước đây cô ôn nhu, tốt với anh như vậy, cho dù anh xảy ra chuyện gì cô đều lo lắng nhưng giờ đây cô coi thường anh cũng vì anh mà trở lạnh lùng vô tình như thế.... ..

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 25: 23: Anh Ta Có Chết Cùng Tôi Liên Quan Sao???

- “Anh đau khổ khụy chân xuống đất nhìn chiếc xe dần dần đi xa rồi biến mất. Anh biết lỗi của anh không thể nào tha thứ được, anh mắc sai lầm quá lớn. Cho dù anh có cầu xin cô cũng vô dụng. Cô giờ đây rất chán ghét anh, kinh tởm anh vì anh đã từng chạm vào những người phụ nữ khác. Bây giờ anh phải làm sao mới có được sự tha thứ của cô cho dù cô đánh anh mắng anh anh cũng cam lòng mà. Bất chợt mây đen ù ù kéo đến từng giọt từng giọt mưa rơi xuống, anh vẫn không mà cứ quỳ nguyên chỗ đó mặc kệ cho những người xung quanh đi qua nhìn anh, vết thương trên tay anh ngày càng sưng lên bởi những giọt mưa ấy anh không thấy đau cũng chẳng có cảm giác gì cả mà anh đau là đau ở trong tim, anh không quan tâm cứ để những giọt mưa đó ngày càng lớn rơi xối xả vào người anh, những giọt nước lăn trên má anh xuống không biết đó là nước mắt hay nước mưa nữa. Từ bên trong Thế Duy chạy ra vì lo lắng cho anh, khi ra ngoài nhìn thấy anh quỳ im lặng nơi đó mà không chịu đứng dậy. Thế Duy đi đến kêu anh đứng dậy

- “Quân, cậu mau đứng dậy đi!!”. “Cậu cứ quỳ như vậy sẽ bị bệnh đó!!”.

- “Không!!”. “Cậu cứ mặc kệ ta đi!! Ta không sao đâu!!”. Anh hất tay Thế Duy ra, lạnh lùng nói

- “Quân, đủ rồi cậu làm vậy có ích gì chứ!!”. “Cậu nghĩ cậu để cho bản thân chịu khổ thì Lưu Thiên Ngọc cô ấy sẽ quay lại sao??”. “Cậu đừng hành hạ mình như vậy nữa có được không??”. Thế Duy tức giận nắm lấy áo anh la lên

- “Đủ rồi đừng nói nữa!!”. Ta muốn đi uống rượu, cậu đừng làm phiền ta nữa. Anh đẩy Thế Duy.

- “Nói xong anh quay lưng vào trong quán bar tiếp tục uống rượu.... Anh muốn uống cho say để quên những nỗi đau đó.... Anh uống rồi cứ uống, chai này đến chai khác“..... "Trong cơn say anh chỉ biết gọi tên cô mà thôi..... Thế Duy nhìn thấy anh như vậy là bạn anh cũng thấy xót lắm, nhưng cho dù có khuyên can anh thế nào cũng không nghe đành phải ngồi ở đó cùng anh uống rượu thôi.. Anh cảm thấy càng uống thì càng đau càng thêm nhớ cô, nhớ đến những lời nói lạnh lùng của cô. Chính lúc anh đã say không còn lý trí nữa, anh không để ý đã ném bẻ chai rượu trúng một người đàn ông. Người đàn

ông đó tức giận quay lưng lại quát ầm lên

- “Khốn kiếp!! “: "Ai đã ném chai rượu này vào người tao??".

- “Không một ai dám lên tiếng vì nhìn thấy vẻ mặt đáng sợ của ông ta và cũng biết thủ phạm vừa ném chai rượu là anh. Mọi ánh mắt đều nhìn về phía của anh. Theo ánh mắt của bọn họ, ông ta nhìn thấy anh với vẻ chật vật trong tay vẫn cầm chai rượu uống mà không hề biết ông ta đang rất tức giận.... Ông ta bước tới nắm lấy cổ áo kéo anh đứng dậy và lớn tiếng hỏi

- “Nói!”. "Có phải mày là người ném chai rượu vào người tao không??".

- “Hahaha!!“. “Phải thì sao?? Không phải thì sao hả??. Anh cười lớn tiếng nói.

- “Mày..... Có biết tao là ai không hả??“. Ông ta cố áp chế cơn tức giận gần như gầm lên nói

- “Mày là ai tao không quan tâm. Tránh ra đừng cản trở tao uống rượu“. Nói xong anh hất tay của ông ta ra tiếp tục ngồi uống rượu. Lời nói của anh đã chọc giận đến ông ta. Ông ta cầm hận nhìn anh, tiến tới lời anh đẩy giờ tay muốn đánh vào mặt anh nhưng chính lúc ấy Thế Duy đã ngăn cản lại cười nhìn ông ta nói

- “Thật xin lỗi ông đây!!“. “Bạn của tôi uống say quá nên không biết bản thân mình làm gì mong ông đừng chấp nhứt với cậu ấy“.

- “Được!!“. “Muốn tao tha cho nó vậy thì bảo nó quỳ xuống ngay tại đây xin lỗi tao ngay lập tức“. Ông ta cười đều nhìn Thế Duy nói

- “Cái gì?? Ông nghĩ mình là ai hả??“. Đừng tưởng chúng tôi xuống nước mà làm tới đấy!!“. Thế Duy tức giận hét lên

- “Vậy đừng mong tao sẽ bỏ qua cho nó “. Nói xong ông ta xoay người qua đánh vào người một đám. Do không phòng thủ anh đã bị trúng cú đấm của ông ta và ngã nhào ra đất. Khóc mũi anh chảy máu. Thế Duy nhìn thấy anh bị ông ta đánh liền bước tới kéo ông ta xoay lại và cho ông ta một cú đấm khiến cho ông ta chới với ngã xuống, đám đàn em của ông ta nhìn thấy đại ca mình bị thương thì xông tới gào thét lên

- “Tụi mày sao dám đánh đại ca bọn tao hả??“. “Mấy đứa tụi bây còn đứng đó làm gì còn không xông vào cho bọn nó một trận đĩ“. Thế là một đám người xông lên đánh anh và Thế Duy. Phía anh chỉ có hai người còn bên kia hơn một trăm người... Và rồi một trận quyết liệt xảy ra trong quán bar và làm cho những người đến đó chơi hoảng sợ chạy hết ra ngoài mà không dám ngăn cản.....

( Tụi này đúng là một lũ nguốc mà, gây sự ai với ai không gây lại đi gây sự với anh lại càng không biết đây là chỗ của anh nữa chứ..... Ngu quá..... Lại không đúng lúc nữa chứ.. — —).

Chương này vẫn còn cho nên mai mình sẽ viết tiếp nhé!! Cũng mong các bạn thông cảm cho mình vì đạo này đăng truyện không được thường xuyên như trước vì đạo này mình bận quá nên không đăng truyện được “Cúi đầu xin lỗi “...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 26: Chương 23.2

- “Một trận hỗn loạn diễn ra trong quán bar, người quản lý sợ hãi liền gọi điện báo cho cảnh sát đến để giải quyết. Còn anh tuy đã say nhưng vẫn còn có thể khống chế bản thân để có thể đánh trả lại bọn du côn này. Một đám người khí thế hùng hậu xông lên đánh 2 người các anh và khi dễ họ vì họ chỉ có 2 người mà thôi, nhưng bọn họ đã nhầm, thực lực của 2 người đó hơn hẳn họ, 2 người chưa gục xuống thì người của họ bị thương hết. Cảm thấy không còn sức để chống trả nữa, liền tháo chạy nhưng khi chưa ra tới cửa thì “Rầm” một cái từ bên ngoài cảnh sát đi vào và quát lớn

- “Tất cả dừng lại hết cho tôi nếu không tôi sẽ nổ súng.....“. Thấy người đến là cảnh sát đám người đang đánh đều dừng lại. Duy chỉ có anh là vẫn vùng tay đánh vào tên đàn ông lúc nãy đã đánh anh. Một viên cảnh sát thấy anh không dừng tay liền bước đến nắm lấy áo kéo người xoay lại và la lên

- “Anh mau dừng tay.... Nhưng nói đến một nửa thì không dám lên tiếng nữa, gương mặt viên cảnh sát cứng ngắc khi thấy người đó là anh và ánh mắt của anh rất đáng sợ à..... Anh ta sợ hãi lắp bắp hỏi

- “Trần.... Trần tổng giám đốc..... Là.... Ngài sao..... Sao ngài lại ở đây.....??”

- “Hừ!!“. “Ồ đây thì thế nào hả??“. Anh “hừ” lạnh nói

- “A.... Vâng!!.. Không..... Không sao.....“. Anh ta nuốt nước bọt trả lời. Thật đáng sợ a.

- “Anh không nói gì liền quay lưng đi. Thế Duy thấy anh rời đi thì liền chạy theo rồi xoay qua kêu viên cảnh sát giải quyết và không được tiết lộ chuyện ngày hôm nay xong rồi đi ra ngoài tìm anh..... Khi chạy ra bên ngoài thì thấy anh có vẻ không được tốt lắm, nhanh chân chạy đến chỗ của anh, đụng vào người anh thì thấy rất nóng liền kêu lên”

- “Quân!!”. “Người của cậu nóng quá!!”. “Vết thương của cậu nặng hơn rồi kia!!”. “Đi thôi!! Tớ đưa cậu đến bệnh viện!!”. Nói xong liền đỡ anh lên xe nhưng lại bị anh cự tuyệt
- “Ta không đi!!”. “Cậu cứ mặc kệ ta đi!!”. Anh hất tay Thế Duy ra nói
- “Quân!!”. “Cậu nghe ta đi!!”. “Đến bệnh viện đi!!”. Thế Duy cố gắng khuyên anh
- “Không!!”. “Ta phải đi tìm Ngọc nhi của ta, đừng cản ta!!”. Anh nhàn nhạt nói rồi loạng choạng bước đi. Nhưng đi được vài bước thì anh đã chịu không được mà ngã đi.
- “Quân!!”. Thế Duy nhìn thấy anh ngã xuống đất thì la lên chạy lại đỡ anh, sờ vào trán anh thấy anh quá nóng liền đỡ anh đi vào xe đã được đậu sẵn ở đó..... Đưa anh lên xe liền ra hiệu cho tài xế đến bệnh viện..... “
- “Còn cô và Vy lúc này đã về tới nhà”. “Cô im lặng không nói gì liền xuống xe đi lên phòng của mình nhanh chân đi vào phòng tắm súc miệng xóa bỏ cái hôn lúc đó của anh..... Cô cảm thấy nó thật dơ bẩn.... Vy nhìn thấy cô như vậy cũng không biết phải làm gì nữa“..... “Haizzz!!.... Tất cả cũng do tên mặt đen đó mà ra, cô chỉ muốn Ngọc được vui vẻ hơn thôi thế mà lại bị tên đáng ghét đó phá hỏng. Càng nghĩ càng tức a....”
- “Lúc này tại bệnh viện, anh đang được bác sĩ khám trong phòng bệnh, Thế Duy bên ngoài vừa đứng đợi vừa gọi điện cho người nhà anh.... Khoảng 20p sau thì bác sĩ đi ra, Thế Duy đi đến hỏi tình trạng của anh
- “Bác sĩ, cậu ấy thế nào rồi?? “
- “Trần tổng bị sốt đến 40° độ cộng thêm vết thương trên tay không khử trùng nên càng nặng hơn vì vậy cần phải ở lại bệnh viện theo dõi”. Bác sĩ trầm giọng lên tiếng
- “Được!!”. “Tôi biết rồi, cảm ơn ông bác sĩ!! “. Thế Duy nghe vậy càng lo lắng hơn. Anh được y tá đưa ra ngoài và chuyển vào phòng vip“. Thế Duy đi làm thủ tục nhập viện cho anh khi trở về thì cả nhà anh đã đến. Trần phu nhân thấy Thế Duy thì đi đến hỏi
- “Duy!!”. “Xảy ra chuyện gì vậy??. Sao Quân nó lại nhập viện vậy??”
- “Dạ!! Bác đừng lo!!”. “Có chút xung đột trong quán bar thôi ạ!!”. Thế Duy không nói nhiều chỉ sợ Trần phu nhân lo lắng thôi.
- “Xung đột sao?? Vì chuyện gì mà thành như vậy??. Lần này là A Dương lên tiếng
- “À!!.... Cái này..... Là vì.... cậu ấy gặp Thiên Ngọc ở đó, nhìn thấy cô ấy bị trêu chọc nên giúp cô ấy....” Thế Duy lúng túng nói
- “Cái gì????”. “Chị dâu cũng ở đó sao????” Tiểu Hân kinh ngạc khi nghe Thế Duy nói cô cũng đến quán bar chơi
- “Thật sao Duy????” Trần lão gia im lặng bây giờ mới lên tiếng
- “Thế con bé đâu??? Nó có ở đây không?? Mà nó đi với ai đến đó?? “ Trần phu nhân tiếp tục hỏi
- “Cô ấy không ở đây vì trước đó cô ấy đã về rồi... Cô ấy đi cùng Vy bạn cô ấy đến đó“. Thế Duy trả lời
- “Vậy có nghĩa là cô ấy không hề biết thằng Quân nó nằm bệnh viện sao??? Sao con không gọi con bé đến đây????”. Trần phu nhân nói tiếp nhưng lại không biết bây giờ đã quá trễ
- "Mẹ à!!”. “Bây giờ trễ quá rồi, để ngày mai hãy gọi cho chị ấy“. A Phong nhìn đồng hồ trên tay nói, đã hơn 12h rồi mà còn gọi thì sẽ làm phiền giấc ngủ của người ta a
- “A Phong nói đúng đó!! Giờ này trễ quá rồi!!”. Trần lão gia cũng lên tiếng nói
- “Vậy cũng được. Thôi chúng ta vào trong đi!!” Trần phu nhân nghe chồng mình nói vậy thì đồng ý không nói nữa. Mọi người cùng nhau bước vào phòng thấy anh nằm im trên giường thì đau lòng.... Bất giác họ lại nghe thấy tiếng thì thầm của anh
- “Ngọc nhi.... Ngọc nhi.... Em đang ở đâu??? Về với anh đi.... Ngọc nhi..... Anh nhớ em lắm!!“.... Ngọc nhi.... Trong con hôn mê anh chỉ biết gọi tên cô thôi“.... Mọi người đều nghe thấy nhưng lại không thể giúp gì được. Thấy đã khuya Thế Duy xoay qua nhìn họ nói
- “Đù gì cũng trễ rồi hay là mọi người cứ về trước đi con ở lại chăm sóc cho Quân được rồi!! “
- “Không!! Bác không về đâu!!.. Bác muốn ở lại chăm sóc cho A Quân!! “ Trần phu nhân không đồng ý lên tiếng
- “Nhưng bác à!!.. Sức khỏe của bác.....” Thế Duy lo ngại nói
- “Mẹ à!!”. Duy nói đứng rồi đấy!! Có tụi con ở đây là được rồi!! Tiểu Hân em cũng về đi!!.. Mai còn đi học nữa đấy!!“. Cả em nữa A Phong, em cũng về đi. A Dương khuyên bà và nhìn Tiểu Hân và A Phong nói

- “Vâng!! Bọn em biết rồi anh hai”. Tiểu Hân và A Phong vâng dạ không dám cãi lại người anh này của mình.

- “Được rồi!!.. Nếu Quân tỉnh dậy thì báo cho ta biết!!”. Trần lão gia nói rồi cùng vợ mình đi về. Còn A Dương và Thế Duy thì ở lại canh chừng đợi anh tỉnh dậy. Nhưng có lẽ tới mai anh mới tỉnh nên cả 2 đi vào phòng trong ngủ một giấc.. Thật ra mỗi phòng vip còn có một phòng ngủ nhỏ bên trong dành cho người thân bệnh nhân và phòng của anh là phòng vip đặc biệt hơn những phòng khác nhiều và phòng ngủ lớn hơn, tiện nghi hơn... Rồi cả 2 người đi vào trong và đánh một giấc....

- “Sáng hôm sau, anh tỉnh dậy, mở mắt ra đập vào mắt anh là một căn phòng toàn màu trắng mà không phải phòng của mình. Anh khó khăn chống tay ngồi dậy nhưng lại sợ ý chạm vào vết thương trên tay anh khiến anh kêu lên một tiếng khiến cho 2 người bên trong tỉnh dậy đi ra ngoài

(thật ra thì phòng bên ngoài và bên trong không hề cách âm đâu nên một tiếng động cũng nghe..... Vì đây là phòng đặc biệt hơn những phòng khác và nó còn có thể truyền âm vào bên trong.... Thật tân tiến a!! ☺\_\_☺)

- “Thấy anh dậy, A Dương lên tiếng hỏi”

- “A Quân!!.. Ngươi sao rồi??”

- “Ta không sao hết, đừng lo lắng!!”. Anh nhìn A Dương trả lời

- “Không sao gì mà không sao?? Hôm qua ngươi sốt cao lắm đấy có biết không??” Thế Duy tức giận lên tiếng

- “Được rồi, đừng nói nữa!!.. Mau giúp ta làm giấy xuất viện đi!! Ta không muốn ở lại đây đâu!!”. Anh mệt mỏi gất gong nói.

- “Không được!!”. Ngươi vẫn chưa có khỏe thì làm sao mà xuất viện được chứ?“. Khi nào ngươi khỏe thì ta sẽ đồng ý cho ngươi xuất viện“. A Dương lên tiếng phản đối, Thế Duy cũng gật đầu theo....

- “Nhưng ta không muốn ở lại chỗ ngột ngạt này!!”. Anh cau mày nhìn họ

- “Thế ngươi ở lại đây, ta sẽ tìm cách đưa Thiên Ngọc đến đây với ngươi!!”. Thế Duy cười đều nhìn anh

- “Thật???”. “Ngươi có cách làm cho cô ấy đến đây sao???”. Nghe đến tên của cô anh liền phẫn chấn lên

- “Thật!!”. “Ta bây giờ đến chỗ cô ấy liền. Ngươi ở đây với A Dương đợi ta!!”. Nói xong liền rời đi đến công ty của cô. Khoảng nửa tiếng thì đã đến công ty cô.....

- “Còn cô và Vy lúc này đã có mặt tại công ty. Cô ngồi trong phòng xem xét lại những tài liệu và các bản hợp đồng của các đối tác muốn cùng cô hợp tác. Cô đang làm thì nghe tiếng nói chuyện bên ngoài phòng

- “Chào anh!!”. “Anh muốn gặp ai?“. Tiểu Mỹ thấy Thế Duy thì lên tiếng hỏi

- “A!! Chào cô!!.. Tôi đến đây để gặp tổng giám đốc của cô. Cô ấy có ở đây không?“. Thế Duy cười nhìn tiểu Mỹ nói

- “Được, anh đợi tôi một chút, để tôi thông báo cho tổng giám đốc biết“. Tiểu Mỹ gật đầu rồi đi vào trong phòng cô nhưng lúc đi đến cửa thì bên trong cô lên tiếng

- “Tiểu Mỹ cho anh ta vào đi!!”

- “Vâng, tổng giám đốc!!”. Nói rồi xoay qua mời Thế Duy vào

- “Tổng giám đốc cho mời anh vào đây!!”

- “Được, tôi biết rồi, cảm ơn cô nhé!!”. Thế Duy cười nháy mắt với tiểu Mỹ làm cho cô nàng đỏ mặt. Thế Duy bước vào trong thấy cô đang làm việc của thì lên tiếng

- “Thiên Ngọc!! Cô đang bận sao??. Tôi không làm phiền cô chứ?“.

- “Nghe thấy giọng nói thì cô ngẩn đầu nhìn Thế Duy nói

- “Anh nghĩ sao?? Nếu đúng như vậy anh sẽ làm gì?“. Cô lạnh nhạt trả lời

- “Không sao cả!!.. Tôi sẽ đợi đến khi nào cô hết bận thì thôi!!”. Thế Duy không để ý đến thái độ của cô mà bình tĩnh nói

- “Không cần thiết phải đợi tôi!! . ”Tiểu Mỹ, em làm một ly cà phê cho khách đi!“. Cô liếc Thế Duy rồi nói với tiểu Mỹ

- “Vâng, em biết rồi!“. Nói xong liền đi ra ngoài đóng cửa lại

- “Bây giờ chỉ còn tôi với anh. Anh nói đi, anh đến đây có chuyện gì? Cứ nói thẳng ra, đừng vòng vo!!”. Cô lạnh lùng nhìn Thế Duy

- “Được, tôi nói!!”. “Quân, cậu ấy đang nằm trong bệnh viện, cậu ấy rất nhớ cô và rất muốn gặp cô đấy!!”. Thế Duy thẳng thắn nói
- “Anh ta bị bệnh sao??”. “Thật khó tin đấy!!.. Người như anh ta mà cũng bệnh sao??”. Cô nhếch môi nói. Đang nói thì “Cốc...cốc....” tiểu Mỹ gõ cửa đi vào trên tay là khay để 2 ly nước
- “Tổng giám đốc!! Đây là cà phê cho khách còn đây là ly capuchino của chị”.
- “Ừ! Em để đó rồi ra ngoài đi!! Nếu có ai đến kiểm thì thông báo cho chị!!”. Cô gật đầu rồi dặn dò tiểu Mỹ
- “Vâng, tổng giám đốc “. Tiểu Mỹ dạ vâng rồi đi ra ngoài
- “Sao cô lại có thể nói như vậy?? Cô không hề quan tâm cậu ấy chút nào sao??” Cậu ấy chết cô cũng không quan tâm?? Cô có biết không vì cô mà cậu ấy mặc kệ bản thân mình bị thương mà dầm mưa đấy, còn sốt tới 40° độ đó!!! Cậu ấy chỉ hi vọng cô có thể đến thăm cậu ấy dù chỉ một lần mà thôi!!! Cô thật nhẫn tâm như vậy à?? Không đi thăm cậu ấy sao??”. Thế Duy gần như hét âm lên
- “Tại sao tôi phải đi thăm anh ta?? Anh ta giờ chẳng liên quan đến cuộc sống của tôi cả!!” Anh ta có chết cùng tôi liên quan sao?? Tôi đã nói tôi và anh ta đường ai nấy đi cùng nhau không quan hệ nữa!!”. Cô thờ ơ nhìn Thế Duy nói
- “Cô..... Sao lại có thể đối xử với cậu ấy như vậy chứ??”. Thế Duy đứng dậy tức giận nói
- “Tôi đối xử anh ta như thế nào hả??”. Còn anh ta thì sao?? Trước đây đối với tôi như thế nào thì bây giờ là báo ứng của anh ta. Lúc đó tôi yêu anh ta bằng cả con tim mình còn anh ta thì sao?? Xem thường tình cảm của tôi, xem nó như món đồ chơi mà vứt đi..... Bây giờ anh ta có bệnh chết tôi cũng chẳng quan tâm. Nếu như anh đến đây để nói nhảm thì mời anh về cho. Tôi không muốn nghe chuyện về anh ta nữa, cửa đăng kia, không tiễn mời...!!” Cô lạnh lùng nói xong rồi đứng dậy quay lưng đi lại phía bàn làm việc của mình
- “Thế Duy biết nếu nói nữa cũng chẳng được gì đành đứng dậy đi về, trước khi đi Thế Duy quay lại nhìn cô và nói thêm một câu :
- “Tôi mong là cô nghĩ đến tình cảm trước đây của cô mà đến thăm Quân một lần, ít nhất hãy để cho cậu ấy nhìn thấy cô. Tôi chỉ nói vậy thôi!!”. Nói xong Thế Duy liền cất bước ra khỏi phòng làm việc của cô.
- “Nhìn Thế Duy rồi đi cô bắt gặp cau mày lại. Đến thăm anh ta sao?? Đúng thật là..... Anh ta tại sao lại bị bệnh chứ?? Hừ!! Loại người như anh ta mà cũng bệnh sao?? Dầm mưa, vết thương.... có phải hay không là do..... Không được, mà đừng để ý mấy chuyện này..... Mặc kệ anh ta đi, anh ta cùng mày không liên quan nữa.... Cô lắc lắc đầu nói rồi tiếp tục làm việc đang dở dang của mình “

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 27: Chương 24 : Đau Đớn Lạnh Lẽo Cũng Không Lo (Thượng )

- “Sau khi Thế Duy rời đi thì đúng lúc Vy đi đến phòng của cô. Vào trong thấy cô đang làm việc thì cất tiếng hỏi: “
- “Ngọc!!.. Lúc này là tên Thế Duy đó kiểm cậu hả??”
- “Vy!!.. Là cậu hả?? Sao cậu vào mà không có tiếng động vậy?? Làm tớ giật cả mình à!!”. Cô lắc đầu nhìn Vy
- “Aizz!!.. Cậu thật là!! Có gì đâu chứ!!”. Vy bĩu môi nhìn cô
- “Cậu đó!!.. Làm như mình là con nít không bằng!!.. Mà cậu có chuyện gì tìm tớ sao??” Cô nhìn về mặt của Vy cười cười
- “Ừ!!.. Là vì lúc nãy tiểu Mỹ thông báo cho tớ biết là tên Thế Duy đến đây!! Anh ta tới tìm cậu vì chuyện gì vậy??”. Vy hỏi cô dồn dập
- “A!!”. “Ừ!!”. “Anh ta đến đây vì chuyện của hần ta“. Anh ta nói hần bị bệnh nặng nằm đang nằm trong bệnh viện kêu tớ đến thăm hần!!”. Cô nhìn Vy rồi nói hết cho Vy nghe
- “Ha!!”. “Tên mặt đen đó mà cũng biết bệnh sao??.. Đúng là không thể tin được!!.. Loại người đó mà cũng bệnh sao?? Buồn cười thật!!”. “Vậy cậu có tính đến thăm hần không?? “Vy nhếch miệng cười
- “Hừ”. “Cậu nghĩ sao mà tớ sẽ đi thăm anh ta!!.. Không bao giờ!! Tớ sẽ không bao giờ đến gặp anh ta!! Anh ta có chết cũng không quan hệ gì với tớ!!.. Thôi được rồi, đừng nhắc đến anh ta nữa “. Cô hừ lạnh nói
- “Đúng là bạn tớ!! Cậu là số một đấy!!.. Hihhi!!.. “À!!Nè!! Cậu thử đoán xem tớ vừa đi đâu về??”. Vy cười bí hiểm nhìn cô

- “Cậu sao lại tỏ ra bí ẩn vậy???. Nói đi có phải cậu đi hẹn hò với anh chàng nào không??”. Cô trêu ghẹo cô
- “Áy!! Làm gì có!!.. Hẹn hò gì chứ???. Tớ đây là đi làm việc à!!”. Vy cười xua xua tay nói chỉ sợ cô hiểu lầm
- “Làm việc!!.. Thế cậu làm gì nào nói tớ nghe??”. Cô nhìn Vy với vẻ nghi vấn
- “Được!! Đây!!.. Cậu xem đi!! Bản hợp đồng của một công ty đối tác tớ vừa gặp đó!!”. Vy vui vẻ đưa hợp đồng cho cô xem
- “Ừm... Cái này tớ thấy tốt đấy!!.. Sao cậu không đồng ý rồi ký kết hợp đồng luôn”. Cô cầm bản hợp đồng Vy đưa xem rồi ngược nhìn Vy nói
- “Thì tớ cũng tính vậy nhưng tớ vẫn muốn xem xét và muốn hỏi ý kiến của cậu nữa. Cậu là tổng giám đốc mà!!”. Vy nhìn cô nói
- “Đúng vậy!! Tuy tớ là tổng giám đốc nhưng cậu là phó tổng mà, cậu cũng có quyền quyết định vậy!! Công ty là cả 2 chúng ta cùng quản lí mà đâu phải riêng mình tớ!!”. Cô nhăn mặt nhìn Vy
- “Tớ biết rồi!!.. Vậy bây giờ chúng ta về thôi cũng trễ rồi!!”. Vy nhìn cô cười nói
- “Ừ”. “Chúng ta đi thôi!!” Cô gạt đầu rồi đứng dậy thu dọn đồ
- “Sau khi 2 nàng thu dọn xong liền đi về nhà để nghỉ ngơi. Còn về anh thì vẫn ở trong bệnh viện đợi cô đến. Cách một chút anh lại nhìn ra cửa xem có phải cô đến không.... Cách... Anh nghe thấy tiếng mở cửa thì liền nở nụ cười kêu tên cô “
- “Ngọc nhi, em đến rồi!!” Nhưng anh đã nhầm người đến không phải cô mà là Thế Duy, thấy vậy anh liền hỏi
- “Duy!! Cô ấy đâu?? Cô ấy có đến không??”
- “À...!! Quân!! Cậu đã uống thuốc chưa vậy?? “ Thế Duy không trả lời anh mà hỏi ngược lại
- “Ta không muốn uống!! Ngọc nhi đâu?? Sao cậu không trả lời ta??” Anh không muốn nói nhiều mà cứ hỏi về cô
- “Haizz!!.. Cô ấy sẽ không đến đâu. Cậu đừng đợi nữa!!”. Thế Duy thờ dãi nói
- “Cậu nói dối!! Cô ấy sẽ đến!!”. Anh không tin liền la ầm lên
- “Đù rồi!!Quân!! Cậu đừng tự hành hạ bản thân mình như vậy nữa có được không?? Cậu có biết cô ta đã nói gì không?? Cô ta nói dù cậu có chết cũng không liên quan đến cô ta đấy!!”. Thế Duy tức giận nói
- “Không!! Ta không tin đâu!! Cô ấy sẽ không nói như vậy đâu!!”. Anh lắc đầu không tin lời Thế Duy nói
- “Cậu không tin nhưng đó là sự thật, Quân à!!.. Cậu đừng như vậy cũng đừng mong chờ cô ta đến thăm cậu!!”. Thế Duy an ủi anh nói
- “Cậu ra ngoài đi!! Ta muốn được yên tĩnh!!”. Anh đau khổ dựa vào gối nhắm mắt nói
- “Được, vậy cậu nghỉ ngơi đi, ta ra ngoài mua chút gì đó cho cậu ăn!!”. Thế Duy gạt đầu rồi đi ra ngoài
- “Khi Thế Duy ra ngoài, anh mở mắt ra, viền mắt anh đã đỏ. Bất giác một giọt nước mắt rơi xuống, anh đau lòng khi nhớ đến lời Thế Duy nói vừa nãy, nghĩ đến cô lại nói rằng mình chết cũng không liên quan cô. Ngọc nhi, tại sao vậy?? Anh chỉ muốn gặp em dù chỉ một lần thôi anh cũng được mà!!.. Cho dù em hận anh, khinh thường anh nhưng anh lại không thể quên được em.... Ngọc nhi!! Anh nhớ em nhiều lắm!! Em có biết không?? Ngọc nhi....”. Anh ngồi trên giường bệnh lẩm bẩm mãi tên cô mà thôi.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 28: Chương 25 : Đau Đớn Lạnh Lẽo Cũng Không Lo ( Hạ )

- “Ngọc nhi, em biết không cho dù em có hận hay chán ghét anh như thế nào anh vẫn yêu em vẫn mong em đến thăm anh vì anh đã chìm sâu vào cái tình yêu này rồi. Anh mãi mãi không có cách nào quên đi em... “Cách”
- “Anh 3, anh thế nào rồi?? Đã khỏe hơn chưa?? “ A Phong đi vào thấy anh trai mình đang ngồi trên giường ngẩn người thì lên tiếng hỏi

- “Phong, sao vào không gõ cửa vậy??”. Anh cau mày nói
- “Em có gõ cửa mà!!.. Tại anh không nghe thôi!!”. A Phong nhìn anh nói
- “Được rồi!! Em đến đây làm gì?? Sao không đi làm việc hử??”. Anh mệt mỏi nói
- “Hi! Anh đừng lo!! Em không bỏ bê công việc đâu còn anh 2 nữa mà”. A Phong cười cười nói
- “Ừ”. “Biết vậy là tốt!!”. Anh nhìn ra cửa sổ nói
- Đột nhiên có tiếng nói dồn dập ngoài phòng của anh, tiểu Hân đẩy cửa bước vào hỏi anh
- “Anh thế nào rồi??Đã khoẻ chưa??”
- “Con bé này!! Em vào mà không biết nhìn trước nhìn sau à!! Hấp ta hấp tấp như vậy lỡ bị thương thì sao??” Anh khó chịu lên tiếng chách móc
- “Em xin lỗi, anh 3!! Sẽ không có lần sau đâu!!” Tiểu Hân thấy anh trai mình khó chịu lẽ lười nói
- “Hôm nay em không đi học sao mà lại tới đây??” A Phong ngồi trên ghế sofa nhìn em gái hỏi
- “À! Có chứ, nhưng hôm nay em được về sớm mà!!”. Tiểu Hân nhìn A Phong cười nói
- “Được rồi!!”. “Hai đứa làm gì thì làm đừng làm phiền anh nghỉ ngơi!!”. Anh nhìn 2 người rồi lên tiếng nói nhưng mắt anh cứ nhìn ra cửa chờ đợi một người mà anh muốn gặp bấy giờ nhất. Tiểu Hân thấy anh trai mình cứ 5p là nhìn ra cửa với ánh mắt chờ mong thì hỏi
- “Anh 2!! Có phải anh đang đợi chị dâu đến không??”.
- “Con bé này!! Sao em nhiều chuyện vậy?? Không thấy anh ấy đang khó chịu sao??”. A Phong nhìn thấy nét mặt anh thay đổi liền cốc vào đầu tiểu Hân một cái
- “A!!! Anh.... Anh quá đáng!! Sao lại gõ đầu em hả????”. Tiểu Hân đưa tay xoa đầu mình trừng mắt nhìn a Phong la lên
- “Được rồi!! Hai đứa đừng ồn nữa!! Nếu không im lặng thì lập tức về nhà ngay!!”. Anh tức giận quát lên
- “Hai người nghe thấy anh tức giận liền im lặng không dám hó hé một lời”. Biết anh trai mình đang đau lòng vì chị dâu nên không dám nói nhiều. Anh thấy cả 2 không ồn ào nữa liền nằm xuống nhắm mắt nghỉ ngơi và trong giấc mơ anh chỉ thấy hình ảnh của cô, nụ cười của cô. Thấy cô mỉm cười với mình nhưng anh biết đó chỉ là một giấc mơ mà thôi nhưng anh vẫn mong muốn đó là thật, mong chờ cô đến đây nhưng anh biết đó chỉ là một ước mơ không thể thực hiện được.... Anh thầm chửi mình thật ngu ngốc khi đã đánh mất người con gái dịu dàng như cô.....”
- “Còn cô lúc này đang ở trong phòng khách xem phim cùng với Vy. Vy nói với cô đây là bộ phim truyền hình gần đây được mọi người yêu thích nên cô cũng muốn xem nội dung phim như thế nào mà khiến người như Vy cũng thích xem đến vậy.... Cô xoay qua nhìn thấy Vy xem quá say sưa nên cô hỏi
- “Vy à!! Phim thật sự hay đến vậy à?? Nhìn cậu đi mãi mê xem mà ăn còn rớt lên rớt xuống này!!”. Nhìn Vy như vậy cô cảm thấy rất buồn cười
- “A!!! Há?? Cái gì?? Cậu nói gì cơ??”. Vy ngơ ngác không hiểu quay qua nhìn cô
- “Haizz!! Cậu nhìn đi!! Đồ ăn rơi rã xuống đất rồi kia!!”. Vy nhìn cô lắc đầu nói
- “Ngọc này!! Cậu thật là!! Đang cảnh hay mà đừng làm tớ mất tập trung!!”. Vy bĩu môi nhìn cô....
- “Được, được!! Cậu xem đi, tớ không quấy rầy cậu nữa!!”. Cô lắc đầu bó tay nhìn Vy nói
- “Vy mãi xem phim đợi đến lúc phim kết thúc thì xoay qua cô nhìn thấy cô im lặng không nói gì Vy lên tiếng hỏi “
- “Ngọc này!! Tớ hỏi cậu cái này, cậu....đừng giận tớ nhé!!”
- “Ừ”. “Cậu nói đi, có chuyện gì mà nhìn cậu ấp úng vậy??” Cô nhìn Vy cười lên tiếng nói
- “Cậu... Có tính đến bệnh viện gặp anh ta không??” Vy lo ngại nhìn cô nói
- “Sao tớ phải đến gặp anh ta chứ?? Anh ta đau còn quan hệ gì với tớ đâu?? Anh ta có bệnh nặng đi chẳng nữa cũng không liên quan gì đến tớ cả, cậu đừng nhắc đến anh ta nữa. Mà sao cậu lại muốn tớ đến gặp anh ta chứ?? Chẳng phải cậu mong tớ không có quan hệ nào với anh ta nữa sao??”. Cô cau mày nhìn Vy
- “Áy!! Cậu đừng hiểu lầm! Tớ kêu cậu đến gặp anh ta chẳng qua là muốn cậu kết thúc quan hệ với anh ta thôi! Sẵn tiện cậu đem đơn ly hôn đến cho anh ta ký không cần thiết phải ra tòa nữa như thế sẽ không mất thời gian của cậu, tớ nói đúng chứ??”. Vy nghiêm túc nhìn cô nói
- “Cậu nói cũng đúng!! Thôi được rồi, ngày mai tớ sẽ đến bệnh viện gặp anh ta còn bây giờ chúng ta đi ngủ sớm thôi đã khuya rồi đây!!”. Cô suy nghĩ rồi

nhìn Vy nói

- “Ừ”. “Vậy ngày mai cậu có muốn tớ đi cùng với cậu đến đó không?”. Vy gật đầu rồi lại nhìn cô hỏi

- “Không cần đâu!! Tớ đi một mình là được rồi!! Cậu đừng lo!! Ngày mai cậu phải đi gặp khách hàng nữa mà!!”. Cô biết Vy lo cho cô sợ cô sẽ mềm lòng nên cười nói

- “Vậy cũng được!! Chúng ta đi ngủ thôi!!”. Vy gật đầu cười rồi đứng lên. Cô “ừ” rồi cũng đứng lên đi về phòng ngủ, đánh một giấc thật ngon....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## **Chương 29: 26 : đủ Rồi!! Trần Thiên Quân!! Anh Đừng Cố Nín Kéo Nữa!! Tôi Đã Không Còn Yêu Anh Như Xưa!! Tất Cả Vĩnh Viễn Là Quá Khứ Rồi!!**

- “Sáng ngày hôm sau, cô thức dậy sớm với tâm trạng không thể nào diễn tả được. Cô cảm thấy rất khó chịu khi phải nghĩ tới việc phải đi đến bệnh viện gặp anh ta. Cô bước xuống giường vào wc làm vsn, chuẩn bị mọi thứ xong, cô đi xuống lầu đi vào phòng bếp thì thấy Vy đã đợi cô. Cô cảm thấy hơi lạ vì mới hôm Vy không hề thức dậy sớm cả, cô đi đến hỏi “

- “Vy!! Sao hôm nay cậu dậy sớm vậy??Chuyện lạ nha!!”

- “Giữ chứ?”. “Bộ tớ dậy sớm lạ lắm sao. Tớ thấy bình thường mà!!”. Vy nhìn mặt nhìn cô

- “Ừ”. “Đúng rồi!! Rất không bình thường!! Mỗi ngày lúc nào cũng là tớ đánh thức cậu dậy nga!! Hôm nay chắc sẽ có mưa lớn đây!! Hìhì!!”. Cô trêu chọc Vy

- “A!! Con nhỏ này!! Cậu có phải bạn tớ không vậy?? Sao lại nói tớ vậy hả?”. Vy la oai oái nhìn cô không vui nói

- “Ờ”!! Tớ chỉ nói sự thật thôi mà!! Bộ không đúng sao?”. Cô cười cười nhìn Vy

- “Xì!! Đó là vì hôm nay tớ sẽ đi gặp khách hàng mà nên phải dậy sớm để chuẩn bị mọi thứ trước chứ!!”. Vy bĩu môi nói

- “A!! Cậu không nói tớ cũng quên mất!! Đúng rồi hôm nay cậu phải đi gặp khách hàng mà!!”. Nghe Vy nói cô nhớ đến ngày hôm qua đã bàn bạc trước

- “Cậu đó!! Sao lại quên chứ?? Thế cậu có nhớ hôm nay phải đi gặp tên mặt đen đó không?”. Vy nhìn nói

- “Ừ”. “Nhớ!! Hôm nay tớ nhất định phải kết thúc chuyện giữa tớ và anh ta!!”. Cô gật đầu nói

- “Được rồi!! Bây giờ chúng ta ăn sáng trước rồi cậu đi gặp anh ta cũng không muộn!!”. Vy nghe giọng nói của cô cũng biết cô rất khó chịu khi nhắc đến tên mặt đen đó. Cô không nói nhiều chỉ “gật đầu” đầu rồi bắt đầu ăn sáng. Sau khi ăn sáng xong, cả 2 nàng đi ra gar để xe, kêu Eric chờ cô đến bệnh viện còn Vy thì gặp khách hàng ở nhà hàng phương đông. Đến nơi, cô bước xuống xe đi vào bệnh viện, cô nhìn thấy y tá liền đi đến hỏi thăm phòng của anh

- “Cô y tá!! Cho tôi hỏi phòng bệnh của Trần Thiên Quân ở đâu vậy??”

- “Vâng!! Phòng của Trần tổng ở phòng đặc biệt 202”. Y tá nghe cô hỏi liền trả lời

- “Tôi biết rồi!! Cảm ơn cô”. Cô gật đầu cười rồi đi đến phòng của anh. Đến nơi, cô không vào liền mà gõ cửa “cốc....cốc....”.

- “Ai vậy?”. “Vào đi!!”. Anh đang nằm nghỉ ngơi nghe tiếng gõ cửa thì nhàn nhạt lên tiếng.

- “Chào anh!!” Cô bước vào lạnh nhạt nói

- “Nghe thấy giọng nói của cô thì anh liền mở mắt xoay người qua nhìn cô cười lên tiếng”

- “Ngọc nhi!! Là em sao?? Em đến rồi!! Em có biết là anh vẫn chờ đợi em không?? Anh rất là nhớ em!! Từ sau ngày hôm đó, không gặp được em anh thật sự rất rất nhớ em!!.. Ngọc nhi!! Anh đưa tay ra muốn nắm tay cô nhưng cô lại nhanh chóng tránh thoát, đẩy mặt tràn đầy chán ghét, lạnh lùng lên tiếng

- “Tôi đến đây không phải để nghe anh nói nhảm đầu, đừng có tự đánh giá bản thân mình cao như vậy!! . Cầm lấy và xem rồi ký vào!!“. Cô đưa cho anh tập hồ sơ, liếc nhìn anh rồi xoay người đi chỗ khác
- “Cái này là gì vậy Ngọc nhi?? Em đưa anh làm gì??“. Anh nhìn nó rồi hỏi cô
- “Anh hỏi nhiều quá làm gì?? Chẳng phải mở ra rồi sẽ biết à!!“. Cô không nhìn anh lạnh nhạt lên tiếng
- “Anh nhìn cô, về mặt cô đơn, mím chặt môi,mở hồ sơ ra lấy tài liệu ra nhìn thấy trên đó ghi dòng chữ “ĐƠN THỎA THUẬN LY HÔN“. Tay anh rung rung không thể tin nhìn cô, đau khổ nói
- “Tại sao?? Ngọc nhi!! Sao lại em muốn rời xa anh như vậy?? Em không thể cho anh một cơ hội sao??”
- “Cơ hội?? Hừ!! Đã từng có nhưng anh lại để vụt mất rồi !! Hai năm sống cùng anh, anh đối xử với tôi như thế nào?? Anh có nhớ không hả??“. Cô hừ lạnh nhếch môi nói
- “Ngọc nhi!! Chỉ cần em cho anh một cơ hội nữa, anh sẽ bù đắp tất cả cho em!! Hãy tha thứ cho anh có được không?? Anh thật sự không muốn mất em!! Em muốn làm gì anh cũng được. Mắng anh, đánh anh cũng được nhưng xin em đừng rời xa anh có được không?? Ngọc nhi. Anh không thể không có em!!“. Anh cất giọng thê lương, đau đớn nhìn cô
- “Anh sẽ đợi!! Đợi đến khi nào em tha thứ cho anh!!”
- “Hừ“. Đủ rồi!! Trần Thiên Quân!! Đừng cố níu kéo nữa!! Tôi đã không còn yêu anh như xưa!! Tất cả vĩnh viễn đã là quá khứ rồi!!“. Con người màu tím lạnh lẽo vô hồn không chút tình cảm nhìn thẳng anh gần từng chữ nói
- “Không!! Anh không tin!! Anh sẽ không bao giờ đồng ý kí vào đơn ly hôn đâu!!“. Anh khó khăn lên tiếng, không tin vào những lời cô vừa nói
- “Đủ rồi!! Trần Thiên Quân!!“. “Bây giờ anh muốn như thế nào mới buông tha cho tôi đây?? Tôi đã nói rõ với anh tôi đã không còn yêu anh nữa sao cứ cố níu kéo chỉ cho thêm mệt mà thôi, anh nghe rõ chưa??“. Giọng cô tuy nhẹ nhàng nhưng lại vô cùng lạnh lẽo
- “Ngọc nhi!! Anh biết!! Anh có nói gì em cũng không tin. Năm năm trước anh đã làm em tổn thương, anh biết anh có nói gì em cũng không tin nhưng bây giờ em không thể phủ nhận tình yêu của anh. Anh yêu em là sự thật. Anh là thật lòng muốn bù đắp tất cả những lỗi lầm khi xưa của anh cho em mà thôi. Cầu xin em, cho anh thêm một cơ hội, một cơ hội cuối cùng có được không?? Anh khàn giọng nói.
- “Haaa!! Anh có biết bây giờ nhìn anh rất đáng thương lắm không?? Tôi thật không ngờ loại người như anh- Tổng giám đốc lãnh khốc vô tình lại đi cầu xin người khác đấy“. “Hừ“. Cô nhìn anh cười mỉa mai
- “Ngọc nhi!!..... Anh khổ sở nhìn cô muốn nói nhưng lại bị cô cắt ngang
- “Anh câm đi!! Tôi không muốn tiếp tục lắng nghe với anh nữa!! Tôi muốn anh kí tên vào đơn ly hôn như vậy thì tôi và anh không cần thiết phải ra tòa nữa, tôi không muốn tốn thời gian quá nhiều vì mấy chuyện này, anh nghe chưa??“. Cô thờ ơ lên tiếng cũng không quay lại nhìn anh
- ”Ngọc nhi!! Em đừng như vậy!! Xin em đừng đối xử với anh như thế!!“. Anh khó khăn bước xuống giường tiến đến muốn nắm tay cô nhưng cô lại tránh xa như sợ đụng phải vì khuẩn vậy. Hai tay cứng ngắc giữa không trung anh bị thương nhìn cô.....”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 30: Chương 26.2

- “Hai tay anh cứng ngắc giữa không trung bị thương nhìn cô nói “
- “Ngọc nhi, em đã từng nói em rất yêu anh bây giờ vẫn còn đúng không??”
- “Đúng là tôi có yêu anh, nhưng anh đã vứt bỏ tình yêu của tôi, vô tình như một món đồ bỏ đi.....” Cô lạnh nhạt lên tiếng
- “Anh như rơi xuống vực không đáy, anh cảm nhận được phía dưới vực sâu ấy chính là sự rét lạnh đến thấu xương. Anh không lên tiếng nói thêm gì nữa, đôi con ngươi đen sáng ngời như sao đêm dần dần trở nên âm ảm cô đơn.....”
- “Cô xoay qua liếc nhìn anh, nhìn thấy nét mặt cô đơn của anh cảm thấy quá giả tạo cô khinh thường nói “
- “Trần Thiên Quân!! Anh mà cũng có lúc đau khổ như vậy sao?? Mọi đau đớn trước đây của tôi bây giờ chắc anh đã cảm nhận được rồi đúng không?? Anh biết tôi bắt đầu yêu anh từ lúc nào không?? Đó là lần gặp anh tại buổi tiệc của người bạn ba tôi đấy!! Tôi yêu anh không phải vì tài sản hay địa vị của anh như những người khác mà tôi yêu là con người anh tuy anh lạnh lùng lãnh khốc nhưng tôi vẫn bắt chấp tất cả để yêu anh bằng cả con tim mình.

Tôi cứ nghĩ rằng rồi tình yêu này của tôi sẽ làm anh cảm động và anh sẽ yêu tôi nhưng tôi đã lầm, anh có biết anh đã vô tình làm tan nát trái tim tôi đấy, anh có biết không hả??”

- “Nghe thấy cô nói vậy cũng biết cô đã đau đớn biết nhường nào, anh khàn giọng nói “

- “Ngọc nhi!! Anh biết anh đã làm em đau nhưng anh không dám mong chờ điều gì, anh chỉ biết bây giờ anh yêu em mà thôi. Anh chỉ mong muốn một điều là em hãy tin anh, điều anh nói là sự thật, anh thật sự yêu em.....” Anh nhìn cô tha thiết nói ( Đúng là lúc trước người ta yêu thì không trân trọng bây giờ mất rồi lại hối hận cũng đã muộn.... Đúng không mọi người )

- “Hừ“. “Yêu tôi!! Anh bây giờ là đang cố cầu xin tôi tin tưởng anh à!! Thật không ngờ!! Tôi không ngờ có một ngày Trần Thiên Quân anh lại đi cầu xin một người đã từng bị anh xem là một bức bình phong đấy!!“. Cô cười lạnh nhìn anh rồi xoay người qua chỗ khác không muốn nhìn thấy vẻ mặt khổ sở của anh

- “Ngọc nhi!! Anh biết mình đã làm em tổn thương sâu sắc nhưng chỉ cần em tha thứ cho anh, chúng ta có thể hạnh phúc hơn xưa mà!!.. Anh tiến đến ôm chặt cô nói “

- “Tránh xa tôi ra!!.. Đừng đụng đôi tay dơ bẩn của anh vào người tôi!!“. Cô cảm thấy khó chịu khi anh ôm mình liền đẩy anh ra nhưng do lực đẩy quá mạnh khiến anh té ngã xuống đất, tay của anh đụng trúng chiếc ly cạnh tủ rơi xuống đất vỡ vụn, tay anh chạm trúng những mảnh vỡ khiến vết thương trên tay chảy máu.....“. Anh cười khổ ngược lên nhìn cô chỉ mong nhìn thấy ánh mắt lo lắng của cô dù chỉ một chút nhưng anh đã làm ánh mắt cô nhìn anh như lưỡi dao đâm vào trái tim anh.....“. Lúc này cánh cửa mở ra, Thế Duy bước vào nhìn thấy anh và cô người thì ngồi dưới đất thẫn thờ, tay thì chảy máu, còn người thì ngay cả liếc mắt cũng không. Thế Duy đi đến lo lắng hỏi

- “Quân à!! Xảy ra chuyện gì với cậu vậy?? Tay của cậu sao vậy hả?? Thiên Ngọc, cô nói đi đã xảy ra chuyện gì mà Quân lại thành ra như vậy??“. Thế Duy thấy anh không trả lời thì xoay qua hỏi cô

- “Chuyện gì sao?? Tất cả là do anh ta thôi!! Tôi đến đây đưa cho anh ta đơn ly hôn anh ta lại không ký mà cứ ở đó thích nói nhảm!!“. Cô liếc nhìn anh và Thế Duy nói

- “Cô..... Sao lại..... Sao có thể đối xử với cậu ấy như thế??“. Thế Duy tức giận quát lên

- “Sao tôi đối xử với anh ta như vậy à?? Anh kêu anh ta coi lại bản thân mình xem anh ta đã đối với tôi như thế nào?? Anh ta bị như vậy là đáng!!.. Đừng có ở đó mà oán trách tôi!!“. Con người vô hồn không cảm xúc nhìn 2 người họ nói

- “Ngọc nhi, anh..... Anh xin lỗi em..... Thật xin lỗi.... Anh..... Anh vẫn muốn nói tiếp nhưng cô lại không muốn nghe liền xen vào .....”

- “Đủ rồi!! Tôi không có thời gian ở đây tiếp tục nghe anh nói nhảm đâu. Anh im miệng cho tôi!! Anh nghe cho rõ đây, từ cái ngày mà tôi rời đi tôi đã thề rằng TÔI.... SẼ KHÔNG BAO GIỜ RỜI LỆ MỘT LẦN NÀO NỮA.... TÔI NHẤT ĐỊNH SẼ THAY ĐỔI..... SẼ TRỞ NÊN VÔ TÌNH MÀ ĐÁP LÊN NHỮNG AI ĐÃ LÀM TỔN THƯƠNG TÔI.....VÌ THẾ ANH BÂY GIỜ CÓ CHẾT CŨNG CHẴNG LIÊN QUAN ĐẾN TÔI..... ANH NGHE RÕ CHƯA HẢ???” “Hừ“. Cô lạnh lùng nhìn anh rồi xoay người muốn rời đi nhưng anh đã nhanh chân đứng dậy mặc cho vết thương ở tay chảy máu đi đến nắm tay cô kéo lại

- “Ngọc nhi..... Em đừng đi.... Đừng đi có được không??“. Hốc mắt anh đỏ hoe, nhìn anh như một đứa trẻ cầu xin cô

- “Tránh ra!!“. “Hừ“. Cô chán ghét hất tay anh ra cười như không cười nhìn anh xoay người nhanh chóng rời khỏi mặc cho anh ở đằng sau gào thét tên cô

- “Ngọc nhi..... Ngọc nhi..... Em đừng đi mà..... Ngọc nhi.....”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 31: 27 : Đau Đớn Chỉ Mình Anh

- “Ngọc nhi.....Ngọc nhi..... Em đừng đi mà!!..... Anh chỉ biết ở đằng sau gào thét tên cô rồi trơ mắt nhìn cô rời đi....”

- “Quân!! Đủ rồi!! Bây giờ cậu ở đây gào thét lên như vậy thì có ích gì chứ?? Cô ta cũng không quan tâm cậu đâu!! Thế Duy lời người anh dạy quát lớn

- “Hahaa!! Hahaa!!“. Anh mất hết sức lực ngồi dưới đất cười như điên..... Đúng lúc này “cạch”, Trần lão gia và Trần phu nhân bước vào, nhìn thấy một cảnh hỗn loạn như vậy trợn mắt nhìn còn anh thì lại ngồi dưới đất thẫn thờ, Trần phu nhân lo lắng đi đến lên tiếng hỏi

- “Quân!! Con làm sao vậy?? Đã có chuyện gì xảy ra?? Sao lại thành ra như vậy?? Duy mau nói ta biết, đã có chuyện gì vậy hả??

- “Bác gái!! Thật ra vừa rồi Thiên Ngọc có tới đây!!“. Thế Duy nhìn vẻ mặt của Trần phu nhân lo ngại nói

- “Cái gì??Con bé vừa đến đây sao?? Con bé đến khi nào??”. Trần phu nhân ngạc nhiên khi biết được cô đã đến đây
- “Vâng!! Nhưng cô ấy không phải đến thăm Quân mà đến đưa đơn ly hôn cho cậu ấy!!”. Thế Duy nói
- “Sao?? Sao con bé lại có thể như vậy chứ??” Trần phu nhân nghe thế không tin nói
- “Được rồi!! Tất cả mấy người đừng ồn nữa!! Ra ngoài hết đi!!.. Tôi muốn được yên tĩnh một mình!! Anh khó chịu quá ầm lên
- “Nhưng Quân à..... Con.....” Trần phu nhân định nói tiếp nhưng bị Trần lão gia lên tiếng can ngăn
- “Được rồi, được rồi.... !! Chúng ta ra ngoài!! Cho Quân nó ở một mình đi!!”.
- “Nhưng mà..... Nhưng mà..... Quân.....nó.....”. Trần phu nhân vẫn còn lo lắng chưa muốn đi
- “Ra ngoài đi..... Ra ngoài hết.....”Anh mệt mỏi gào thét lên rồi nằm xuống giường nhắm mắt lại không để ý đến ai.
- “Nhìn thấy anh tức giận như vậy ai cũng không nói nhiều liền đi ra ngoài cho anh nghỉ ngơi”.
- “Ngọc nhi..... Ngọc nhi..... Tại sao lại đối xử với anh như thế?? Tại sao chứ?? Anh chỉ muốn em về bên cạnh anh thôi mà.... Ngọc nhi..... Anh phải làm sao đây, làm sao em mới có thể quay về bên anh, mới tha thứ cho anh đây?? Em nói cho anh biết đi.... Ngọc nhi... Tìm anh đau lắm em biết không?? Anh nằm trên giường đau khổ nhớ về cô, nhớ tới ánh mắt khinh thường của cô, những lời nói lạnh lùng vẫn còn vang vọng bên tai anh..... Bây giờ anh đã cảm nhận được cảm giác đau khổ là như thế nào?? Giờ đây chính anh phải chịu đựng nỗi đau đó.... Đau đớn chỉ mình anh nhận lấy tất cả.... Hahaa!!!
- “Còn cô sau khi rời khỏi bệnh viện thì bắt một chiếc taxi đến công ty. Trong lòng cô cảm thấy rất tức giận khi anh cứ cố níu kéo mà không chịu buông tha cho cô. Hừ... Khi nghĩ đến vẻ mặt đau khổ của anh thì cô cảm thấy rất giả tạo..... “
- “Trần Thiên Quân!! Anh đừng nghĩ rằng bây giờ anh nói anh yêu tôi thì tôi sẽ tin.... Anh đừng mơ tưởng lấy tôi ra làm trò chơi nữa, tôi đã không còn là Lưu Thiên Ngọc của năm năm trước rồi..... “. Cô cười lạnh nghĩ thầm. Khi xe đến nơi, cô trả tiền cho tài xế taxi rồi bước xuống xe đi vào công ty. Lúc cô đi vào công ty, mọi người nhìn thấy cô liền cúi đầu chào cô. Cô mỉm cười nhìn họ rồi bước thẳng tới thang máy dành riêng cho tổng giám đốc, thang máy đi lên tầng 20, tầng cao nhất của công ty. Khi đến nơi, cô đi ra thì gặp tiểu Mỹ đứng chờ sẵn bên ngoài, thấy cô liền bước tới cung kính nói
- “Tổng giám đốc!! Chị đến rồi!! “
- “Ừ”. “Tiểu Mỹ,em làm gì ở đây vậy??”
- “Dạ!! Em chờ chị à!!”. Tiểu Mỹ trả lời
- “Hửm?? Chờ chị làm gì?? Có việc gì sao??”
- “À!! Vâng!!.. Có Vương tổng tìm chị à!!”. Tiểu Mỹ dạ thưa trả lời
- “Vương tổng?? Là Lăng Thần sao?? Sao anh ấy lại đến đây?? Có chuyện gì sao??” Cô hỏi
- “Vâng!! Vương tổng bảo rằng có chuyện muốn nói với chị a!!” Tiểu Mỹ nhìn cô nói
- “Chuyện muốn nói sao?? Được rồi!! Thế anh ấy đang ở đâu?? Anh ấy đến bao lâu rồi??”. Cô gật đầu rồi hỏi
- “Vương tổng đang trong phòng dành cho khách chờ chị đã hơn một tiếng rồi à!!”. Tiểu Mỹ nói
- “Hả?? Lâu như vậy sao em không gọi cho chị??”. Cô kinh ngạc khi nghe tiểu Mỹ nói anh chờ hơn một tiếng đồng hồ
- “A!! Cái này là phó tổng dặn em là nếu không có chuyện gì quan trọng thì đừng làm phiền chị vì chị đang phải giải quyết vấn đề giữa chị và Trần tổng á”  
Tiểu Mỹ trả lời thành thật
- “Haizzz!! Được rồi!! Em đem cho chị ly capuchino đi sau đó thì đi làm việc tiếp, có chuyện gì thì thông báo cho chị”. Cô thở dài rồi nói với tiểu Mỹ
- “Vâng!! Em biết rồi!!”. Tiểu Mỹ gật đầu rồi đi
- “Cô nói xong rồi cất bước đến phòng khách. Lúc cô đi vào thì thấy Lăng Thần đang ngồi trên ghế sofa đợi cô. Nghe tiếng mở cửa, Lăng Thần xoay lại thì trông thấy cô đang đứng ngay cửa. Lăng Thần đứng lên nhìn cô nở nụ cười rồi nói “
- “Quỳnh Ngọc!! Chào cô
- “Hi! Chào anh!! Xin lỗi vì đã để anh đợi lâu như vậy!!”. Cô cười ngượng đi đến ghế sofa ngồi xuống nhìn anh nói
- “Không sao đâu!! Đợi cô bao lâu tôi cũng đợi!!”. Lăng Thần cười cười nói

- “À!! Ủ!! Tôi nghe thư ký nói là anh có chuyện muốn nói với tôi?? Là chuyện gì thế??”. Cô gật đầu rồi hỏi
- “Ừm..... Là chuyện lúc ở tòa án ấy!! Lúc đó tôi đã gây phiền toái cho cô, tôi thành thật xin lỗi....” Lăng Thần cúi đầu lấp bắp nói rồi lút quan sát nét mặt của cô
- “À!! Là chuyện đó à!! Không sao đâu!! Đó cũng không phải là lỗi của anh, anh đừng tự trách mình như vậy!!”. Cô nhìn anh cười rồi lắc đầu bảo không sao, đừng lo lắng
- “Thật sao?? Cô không giận vì chuyện đó sao??”. Lăng Thần lo ngại hỏi
- “Ừm“. “Vội lại đó đâu phải lỗi của anh, anh đừng lo lắng về việc đó!!”. Cô mỉm cười với Lăng Thần
- “À!!.....Ừ“. Nhìn thấy nụ cười của cô, Lăng Thần hơi lúng túng ( Ấy da..... Xem ra anh Thần nhà ta đã bị thần cupid bắn tên rồi..... )
- “Hihi!!“. “Mà ngoài chuyện đó ra thì hình như anh vẫn còn chuyện muốn nói với tôi đúng không??”. Cô nhìn Lăng Thần có chút khác lạ như có chuyện muốn nói
- “Ừm..... Thật ra là..... Hai công ty chúng ta đã hợp tác thành công, tôi có ý muốn là cả 2 công ty chúng ta cùng đi du lịch để thân thiết thêm, có được không?? Cô cảm thấy thế nào??”. Lăng Thần đưa mắt nhìn cô
- “Du lịch sao?? Ừm Được đó!! Tôi cảm thấy nếu như vậy mà 2 bên công ty chúng ta gắn bó hơn thì càng tốt!!”. Cô nghe Lăng Thần nói thế liền cười nói đồng ý. Cô cảm thấy thời gian này đi du lịch sẽ làm cho đầu óc thoải mái hơn....
- “Thật sao?? Cô đồng ý?? Thật tốt quá!!”. Nghe cô đồng ý thì Lăng Thần kích động đứng dậy nói...
- “Hihi!! Anh đâu cần phải kích động như thế chứ!! Thật là.....!!” Cô buồn cười nhìn Lăng Thần nói
- “À!! Xin lỗi!! Tôi kích động quá!! Hihi!!”. Lăng Thần gãi đầu xấu hổ nhìn cô
- “Không sao!! Mà anh tính đi nơi nào chưa??”. Cô lắc đầu cười nói
- “Ừ“. “Là hòn đảo Bora Bora - Pháp, tôi đã xem trên mạng cảm thấy nơi đó rất đẹp và có nhiều nơi để tham quan đấy!!”. Lăng Thần cười nói với cô
- “Đảo Bora sao?? Hình như tôi cũng đã xem qua trên mạng một lần rồi thì phải, tôi cũng rất thích nơi đó. Tôi cảm nhận được hòn đảo đó nếu chúng ta ngắm mặt trời mọc vào sáng sớm sẽ rất tuyệt vời đấy!!”. Cô nói
- “Được!! Vậy để tôi đi đặt phòng cho tất cả chúng ta nhé!!” Lăng Thần vui vẻ gật đầu và nghĩ rằng khi tới đó sẽ quyết tâm theo đuổi cô..... Cô cũng cười rồi gật đầu.... Rồi cả hai cùng trò chuyện với vui vẻ với nhau trong phòng.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 32: 28: Chuẩn Bị Xuất Phát

- “Hai người ngồi nói chuyện trong phòng cho đến khi Vy từ bên ngoài trở về mà không hay biết cô và Lăng Thần đang cùng nói chuyện với nhau. Vy bước vào và kêu lên....”
- “Ngọc à!! Tớ về rồi đây!!”
- “À!! Cậu về rồi đấy à!! Thế nào rồi?? Cậu đã ký hợp đồng xong rồi à!!”. Nhìn thấy Vy về cô đứng lên cười nói
- “Ừm!! Hihi!! Thành công nữa嘛!! Mà ai đang ngồi đó vậy??”. Vy nháy mắt nhìn cô nói
- “À!! Thì là Lăng Thần đó!! Anh ấy đến đây là vì muốn 2 công ty chúng ta cùng nhau đi du lịch đó mà!!”. Cô gật gật đầu nhìn Vy cười nói
- “Du lịch sao?? Nhưng mà chúng ta sẽ đi đâu vậy??”. Vy nghe cô nói đến sẽ đi du lịch thì háo hức hỏi
- “Ừm“. “Chúng ta sẽ đi đến hòn đảo Bora đấy!! Một hòn đảo đầy đủ thú vị và chúng ta cũng có thể ngắm mặt trời mọc ngay trên bãi biển“. Cô cười nói
- “À“. “Chào cô!! Chắc cô còn nhớ tôi chứ??” Lăng Thần đứng dậy nói
- “Hi!! Đương nhiên tôi nhớ chứ!! Mà khoan đã!! Tên ẽo là đó có ở đây không?? Hửm??”. Vy cười với Lăng Thần rồi nhìn xung quanh tìm kiếm người mà mình vừa nói

- “Ờo... Ờo là sao?? Là Lâm Phong á!!”. Lăng Thần đầu đầy hắc tuyến lấp bắp nói
- “Đúng!! Đúng!! Chính là anh ta!! Tên ờo là đáng ghét!!”. Vy gật đầu nói
- “Vy à!! Người ta có tên đảng hoàng mà!! Sao cậu lại nói người ta như thế chứ?? Cô lắc đầu bó tay nói
- “Hừ” “Nhưng tớ thích thế!! Ai bảo anh ta kêu tớ là bà chằn làm chi!!”. Vy bĩu môi không vui
- “Cô không phải nói gì nữa chỉ có thể im lặng thôi. Cô thừa biết tính cách của cô bạn này mà. Còn Lăng Thần nuốt nước bọt nhìn Vy, cũng không dám lên tiếng vì anh nhìn ra Vy là một người giận rất dai, lẽ chẳng may mà chọc giận thì hậu quả khó lường.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 33: 29 : Đảo Bora Bora - Pháp

- “Cô và Lăng Thần nghe Vy nói Lâm Phong như vậy chỉ biết nhìn nhau cười lắc đầu mà thôi..... Cô nghĩ thầm thật tội nghiệp cho Lâm Phong khi trở thành kẻ mà Vy sẽ rất ghét và thù dai a.....
  - “Hai người làm sao thế?? Làm gì nhìn người ta dử vậy?? Ngọc à!! Bộ mặt tớ dính gì hả??”. Vy thấy họ cứ nhìn mình hoài nghi ngờ lên tiếng hỏi
  - “À!! Không có gì cả!! Mà Vy nà tớ có chuyện này muốn hỏi cậu, được chứ??”. Cô cười cười nói
  - “Hửm?? Là chuyện gì?? Cậu hỏi đi,hôm nay sao cậu lạ thế??”. Vy khó hiểu nhìn cô
  - “À!! Thật ra không có chuyện gì lớn cả... Chỉ là chuyện liên quan đến luật sư Lâm thôi!!.” Cô nhìn Vy nói
  - “Luật sư Lâm?? Là cái tên ờo là đó á?? Sao cậu lại nhắc đến anh ta chỉ vậy??”. Vy không vui nhìn cô nói
  - “Ồ!!.... Thì tớ có cảm giác như là cậu rất ghét anh ấy thì phải??”. Cô không trả lời Vy mà hỏi tiếp
  - “Hừ”. Cậu đừng nhắc đến cái tên ờo là đó nữa!! Không phải ghét mà là cực kì ghét!! Ai bảo anh ta kêu tớ là bà chằn lừa làm chi!! Nếu để tớ gặp lại anh ta, tớ nhất định sẽ cho anh ta nếm mùi lợi hại của tớ.... Hehe!!” Vy bĩu môi không vui khi nghe cô nhắc đến tên ờo là đó nhưng rồi lại cười gian nhìn cô nói
- (Nếu bạn nào chưa đọc phần 19 thì xem lại nhé!! Sau đó sẽ hiểu vì sao Vy lại gọi Lâm Phong là tên ờo là!! Hai người này chắc là có thù từ kiếp trước rồi a.... Hehe!!.... (\*^o^\*))
- “Nè!! Cậu thật là.....!! Cô lắc đầu bó tay còn Lăng Thần thì đầu đầy vạch đen nhìn Vy. Cô và Lăng Thần nhìn nhau và có chung suy nghĩ thật tội nghiệp cho luật sư Lâm/ Phong khi vô tình trở thành kẻ thù của Vy/ Quỳnh Vy.....”
  - “Còn Vy thì đang thầm rửa cái tên ờo là khó ưa đó... Anh hãy đợi đó!! Tội sẽ không tha cho anh!!....”
- (E, hèm!! Chắc mọi người đều biết người mà Vy nói là ai rồi nhì.... (-^o^-))
- Lúc này tại văn phòng luật sư, Lâm Phong liên tục ắc xì..... Lâm Phong sờ sờ mũi mình thầm nghĩ
  - “Chắc là có ai đang rửa thầm mình đây..... “ Lâm Phong sờ mũi mình rồi tiếp tục làm việc”
  - “Quay về bên phía cô, trong phòng cả 3 đang bàn bạc nên chọn khách sạn nơi nào!.. Cô và Vy thì thích khách sạn nằm gần bờ biển để sáng có thể ngắm mặt trời mọc, còn Lăng Thần không có ý kiến vì nếu đó là nơi cô thích là được... Chi cần cô vui về thì anh cũng vui lấy. Nghĩ đến vẻ mặt tươi cười của cô, anh cảm thấy rất hạnh phúc.... Anh cười trong vô thức
  - “Lăng Thần!! Anh sao thế?? Sao lại ngồi cười 1 mình vậy?? Thấy Lăng Thần đột nhiên cười, cô thấy lạ lên tiếng hỏi
  - “A!! Không có gì!! Cô đừng lo!! Hihihi!!” Lăng Thần nghe thấy cô hỏi thì gãi đầu cười ngượng bảo không có gì...
  - “Vy ngồi kế bên cô, nhìn thấy hết biểu hiện của Lăng Thần. Vy ngược lên nhìn Lăng Thần nở nụ cười gian làm cho anh lạnh sống lưng.... Anh nhìn Vy cười cười.....
  - Có chuyện với 2 người thế?? Nhìn 2 người lạ quá!!”. Cô nhìn nét mặt của cả hai thấy kì quái nên lên tiếng hỏi

- “Hihihi!! Có gì đâu nà!! Hihihi. Mà nè, nói cho tớ biết một chút về hòn đảo mà chúng ta sắp đến đi!! Tớ chưa từng đi nên không biết, tớ rất hiếu kỳ á!!” Vy cười nhìn cô nói

- “Ừm“. “Cậu đợi tí,tớ lên mạng cho cậu xem!! Đây!! Cậu xem đi nè!!“. Cô mở laptop lên cho Vy xem về hòn đảo Bora Bora

- “Đâu?? Đâu?? Ừm!!”

- “BORA BORA, THIÊN ĐƯỜNG DU LỊCH BIỂN LÀ MỘT HÒN ĐẢO NHỎ THUỘC QUẦN ĐẢO LEEWARD CỦA PHÁP, BORA BORA ĐƯỢC VÍ NHƯ MỘT THIÊN ĐƯỜNG HẠ GIỚI CHO NHỮNG NGƯỜI YÊU THÍCH DU LỊCH BIỂN.”

- “Đảo Bora Bora cách Papeete, trung tâm Polynésie, Pháp, 230km về phía tây bắc, được bao quanh bởi một đầm phá lớn và một rừng san hô dài. Trung tâm của đảo là tàn tích của một ngọn núi lửa đã tắt. Qua thời gian và các hoạt động địa chất, hai ngọn núi lớn của đảo là Pahia và Otemanu đã được hình thành. Ban đầu, đảo có tên là Pora Pora, trong tiếng Tahiti, Pora Pora có nghĩa là “đầu tiên sinh”. Một ghi chép của các nhà địa lý trong thế kỷ 18 - 19, đảo có tên là Bolabolla hay Bollabolla. Ngày nay đảo được gọi ngắn gọn là Bora Bora.

Năm 2007 dân số trên đảo vào khoảng 8.800 người. Các cư dân ở đây chủ yếu sống nhờ vào du lịch. Ngoài cảnh biển tuyệt đẹp ra, đảo còn có các đặc sản khác như dừa, hải sản. .Bora Bora rất nổi tiếng với làn nước trong xanh và bãi cát trắng mịn màng quanh đảo. Hòn đảo xinh đẹp này được rất nhiều người ưu ái gọi là thiên đường du lịch biển ở Thái Bình Dương

- “Wow!! Thật là một hòn đảo tuyệt vời à!!Tớ rất thích!!“. Vy xem xong không ngừng kêu tuyệt a.

- “Vậy là chúng ta quyết định sẽ đi đến hòn đảo Bora rồi đúng không??“. Lăng Thần lên tiếng hỏi

- “Đúng vậy!!” Cô và Vy đồng thanh cười nói

- “Ok!! Vậy thì để tôi nhờ người bạn đặt khách sạn gần bãi biển được chứ??“. Lăng Thần nói

- “Ừm“. “Được!! Vậy làm phiền anh!!“. Cô cười nói

- “Hihihi!! Có gì đâu!! Chúng ta là bạn bè mà!!“. Lăng Thần nhìn nụ cười của cô bất giác đỏ mặt

- “E, hèm!! Hai người chú ý chút, tôi vẫn còn ở đây chưa đi đó nha!!“. Vy lên tiếng chọc ghẹo họ

- “A!! “Hả??” Lăng Thần ngơ ngác không hiểu ý tứ của Vy

- “Hahaa!! Nhìn mặt anh dễ thương ghê á!!“. Vy cười lớn trêu ghẹo Lăng Thần

- “Vy à!! Cậu đừng trêu chọc anh ấy nữa!!” Cô kéo tay Vy rồi nhìn sang Lăng Thần vì bị Vy trêu chọc mà cứ cúi đầu xuống cô lên tiếng nói

- “Xin lỗi anh nhé!! Vy, cậu ấy hơi thẳng thắn một tý!! Anh đừng để ý nha!!”

- “Không.... Không sao!! Thôi!! Cũng trễ rồi, tôi về đây!! Ngày mai, tôi sẽ gọi thông báo cho cô biết khách sạn chúng ta sẽ đến nhé!!“. Lăng Thần lúng túng nói

- “Ừm” “Tạm biệt anh!!“. Cô gật đầu rồi cười đứng dậy nói

- “Tạm biệt!!“. Vy cũng lên tiếng nói

- “Lăng Thần chào tạm biệt 2 nàng rồi cất bước đi về. Còn 2 nàng nhà ta tiễn Lăng Thần thì cũng trở về nhà nghỉ ngơi.....”

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 34: 30 : Hành Trình Đến Đảo Bora - Gặp Nhau Tại Sân Bay (1)

- Sáng ngày hôm sau, 7h tại biệt thự của 2 nàng, cô thức dậy từ rất sớm để chuẩn bị mọi thứ cho chuyến đi chơi. Khi chuẩn bị tất cả xong,cô đi qua phòng của Vy để xem cô bạn này đã thức dậy chưa!! Cô bạn này của cô cái gì cũng tốt nhưng có tật xấu là thích ngủ nướng a!! Cô bước đến phòng gõ cửa lên tiếng

- “Cốc...cốc...Cốc..... Vy à!! Cậu chuẩn bị xong chưa?? Đã đến giờ xuất phát rồi đây!!”

- “Xong rồi!! Xong rồi!! Cậu đợi tớ một tý, tớ ra liền đây!!”. Tiếng của Vy vọng ra trong phòng “Cạch..... Hihi!! Sory bạn yêu nhé!! Tớ chuẩn bị xong rồi, chúng ta đi thôi!!”. Vy cười tươi nhìn cô

- “Ừ”. “Đi thôi!!”. Cô mỉm cười gật đầu rồi cùng Vy bước ra khỏi phòng sau đó xuất phát ra sân bay TSN. Xe chạy khoảng 30p thì đến nơi, lúc xuống xe thì cô đã thấy Lăng Thần và Lâm Phong và tất cả mọi người đợi cô và Vy. Cô bước đến chỗ Lăng Thần lên tiếng

- “Chào anh!! Anh đợi chúng tôi lâu chưa?? Xin lỗi anh nha, chúng tôi đến trễ!!”. Cô nhìn Lăng Thần cười ngượng nói

- “Không sao đâu!! Chúng tôi cũng vừa mới đến thôi!!”. Lăng Thần cười gãi đầu nói

- “Hửm?? Vừa mới đến à?? Cậu có chắc không hả anh bạn?? Haha!!”. Lâm Phong đứng kế bên vỗ vai anh cười lớn nói

- “Luật sư Lâm!! Ý của anh là 2 người đã đợi chúng tôi lâu rồi sao?? Thật xin lỗi vì đã bắt các anh đợi chúng tôi!!”. Cô cúi đầu cười ngượng ngừng nói

- “Gì chứ?? Ngọc!! Việc gì cậu phải xin lỗi tên ẻo là này chứ?? Đợi một chút có sao đâu?? Nè tên ẻo là kia!! Anh là đàn ông mà đợi một chút có sao đâu?? Sao lại đáng ghét vậy hả?? Hừ”. Vy nhìn Lâm Phong hừ lạnh nói

- “Cái bà chằn lửa kia!! Tôi có nói gì đến cô chưa hả?? Cô đừng có mà lên tiếng nghe chưa đồ chằn lửa?? Lâm Phong cũng không chịu thua mà hét lên với Vy

- “Cái... Cái gì?? Tên ẻo là kia!! Anh dám gọi tôi là bà chằn lửa hả?? Nhìn tôi giống chỗ nào hả??” Vy rất tức giận khi nghe Lâm Phong cứ liên tục gọi mình như vậy ở nơi có rất nhiều người

- “Bây giờ nhìn cô rất giống đấy!! Cô nhìn lại mình xem coi có giống không hả đồ chằn lửa?? Lâm Phong không để Vy đang tức giận mà cứ thần nhiên trêu chọc Vy

- “A!! Anh.... Anh cũng xem lại mình đi!! Tôi nhìn chỗ nào cũng chẳng thấy anh giống một luật sư nổi tiếng á!! Cái đồ ẻo là khó ưa!! Pleuu!!” Vy không để ý đến hình tượng của mình hiện giờ là một phó tổng mà cứ tiếp tục tranh chấp với Lâm Phong

- “Cô..... Đồ chằn lửa.....”

- “Anh..... Đồ ẻo là..... “

- “Chằn lửa.....”

- “Ễo là.....”

- “Chằn lửa.....”

- “Ễo là.....”

- “... ....”

- “... ....”

- “Nè!! Hai người đừng gây gổ nữa!! Người ta đang nhìn chúng ta kia!!”. Cô và Lăng Thần đồng thanh lên tiếng khuyên nhủ

- “Hai con người đang đứng cãi nhau nghe cô và Lăng Thần nói quay sang cùng nói

- “Tất cả là do anh/cô ta gây sự trước đó!!”

- “Anh/cô đừng có nói theo tôi!!”

- “Anh/cô mới đúng!!”

- “Đã bảo đừng nói theo mà!!” Vy và Lâm Phong lại đồng thanh rồi tiếp tục cãi nhau

- “Cô và Lăng Thần đầu đầy hắc tuyến nhìn hai cái người không để ý chút hình tượng của mình mà cứ tranh cãi với nhau. Cô và Lăng Thần chỉ biết nhìn nhau cười lắc đầu bó tay với hai người này, chỉ cần gặp nhau là cứ cãi vã a!!”. Hai người này đúng là oan gia mà!!”. Bỗngưng tiếng loa phát thanh thông báo vang lên đã tới giờ lên máy bay mới khiến cho cuộc tranh cãi của đôi oan gia phải dừng lại nhưng vẫn liếc nhìn nhau hừ một cái rồi xoay người đi để không chạm mặt nhau.

- “Được rồi!! Hai người đừng như vậy nữa!! Đến giờ chúng ta lên máy bay rồi!! Đi thôi nào!!”. Cô lên tiếng phá vỡ bầu không khí căng thẳng này.

- “Phải đó!! Đi thôi!! Đừng vì chuyện này mà làm mất chuyến đi chơi vui vẻ của chúng ta.” Lăng Thần cũng gật đầu phụ họa theo

- “Hừ”. Vy và Lâm Phong liếc nhìn nhau rồi hừ lạnh không nói gì thêm nữa. Thế là cuộc cãi vã của họ đã dừng lại và chuyến đi chơi của họ bắt đầu xuất phát..... Đến đảo BORA- Hòn đảo thiên đường!!

## Chương 35: 31: Hành Trình Đến Đảo Bora - Hòn Đảo Thiên Đường (2)

- “Cuộc tranh cãi giữa Vy và Lâm Phong đã kết thúc. Bốn người cùng nhau đi đến cổng soát vé và cuộc hành trình của họ bắt đầu. Chỗ ngồi của họ là khoang thượng hạng. Chỗ ngồi của cô và Vy là gần ngay cửa sổ vì cô rất thích ngắm cảnh. Còn Lăng Thần và Lâm Phong ngồi ngay đằng sau cô và Vy. Lăng Thần rất muốn ngồi kế cô nhưng chắc sẽ không có cơ hội đâu. Lâm Phong nhìn thấy nét mặt của anh thì cũng biết, nhân lúc cô và Vy đang chuẩn bị xuống, Lâm Phong nhanh chóng kéo tay của Vy lại phía mình rồi đẩy Lăng Thần lại chỗ của cô nói nhỏ vào lỗ tai Lăng Thần “
- “Đây là cơ hội cho cậu đấy!! Phải biết nắm bắt đó!!”. Lâm Phong cười hihi rồi kéo Vy lại chỗ của mình. Vy khó chịu khi đột nhiên bị lôi kéo như vậy liền la ầm lên
- “Tên ẻo là kia!! Anh bị điên rồ hả?? Sao lại lôi lôi kéo kéo hả?? Anh..... Ừm... Ừm...”. Vy chưa nói hết thì Lâm Phong đã vội bịch miệng Vy lại tránh làm ồn đến xung quanh lên tiếng
- “Cô im lặng chút đi!! Tôi đang tạo cơ hội cho bạn của tôi và bạn cô đấy!! Cô nhìn họ xem, họ rất xứng đôi mà đúng không???”. Lâm Phong nói nhỏ
- “Hở?? Anh đừng nói với tôi là muốn ghép đôi họ với nhau nhá??” Vy ngơ ngác ngác nhìn Lâm Phong nói
- “Ừ”. “Đúng vậy!!.. Tôi biết anh bạn này của tôi đã thích cô ấy nên tôi muốn tạo cơ hội cho anh bạn này của tôi. Lâm Phong nhỏ giọng nói
- “Ồ!! Vậy là tôi đã đoán đúng rồi!! Anh chàng này thật sự thích bạn của tôi thật á!! Hehehe!!”. Vy xoay người lại nhìn Lăng Thần đang nói chuyện với cô cười gian một cái khiến cho Lăng Thần đang ngồi lạnh sống lưng.
- “Đang nói chuyện, cảm thấy Lăng Thần kì lạ thì lên tiếng hỏi “
- “Anh sao vậy?? Không khỏe à?? Nhìn anh lạ lắm!!”. Nói rồi cô giơ tay lên trán anh xem anh có làm sao không. Hành động đó làm cho Lăng Thần phải đỏ mặt lấp bắp nói
- “Tôi.... Tôi.... Không sao..... Không sao..... Haha!!”. Lăng Thần đỏ mặt không dám ngược lên nhìn cô cứ cúi đầu xuống mãi.
- “Anh lạ thật đấy!! A mà, nãy giờ sao tôi không thấy Vy và luật sư Lâm đâu cả?? Họ đi đâu rồi?? Anh có nhìn thấy họ không??”. Cô nhìn anh với vẻ khó hiểu rồi nhìn xuống ghế ngồi phía sau không thấy Vy và Lâm Phong thì quay sang Lăng Thần hỏi
- “Cô nói tôi mới để ý, tôi cũng không biết nữa!! Chẳng biết họ kéo nhau đi đâu rồi?? Hai người này như nước với lửa vậy!!”. Lăng Thần nghe cô nói thì mới nhìn xung quanh tìm kiếm họ. Đúng lúc này Vy và Lâm Phong trở lại thì thấy anh đang nhòm ngó xung quanh. Lâm Phong bước đến chỗ anh hỏi
- “Này!! Cậu đang làm gì thế Lăng Thần??”
- “Hai người đi đâu mà giờ mới về thế??”. Cô nhìn thấy Vy thì đứng lên hỏi
- “À!! Không có gì đâu!! Là anh ta có chuyện muốn với tớ đó mà!!”. Vy cười hihi nói với cô
- “Hả?? Là chuyện gì vậy??”. Cô thắc mắc hỏi Vy
- “Hihihi!! Đó là bí mật!! Tớ không thể nói với cậu được!!”. Vy nhìn cô nháy mắt nói
- “Cậu thật là.....!!”. Cô lắc đầu nhìn Vy
- “Lúc này loa thông báo vang lên “
- “Đã đến giờ máy bay cất cánh, xin quý khách hãy ổn định chỗ ngồi của mình”
- “Nghe thấy tiếng thông báo cả 4 người trở về chỗ của mình. Và vị trí đã được thay đổi, cô và Lăng Thần ngồi chung, Vy và Lâm Phong ngồi hàng ghế phía sau cô và Lăng Thần. Ngồi khoảng một tiếng, cô cảm thấy rất mệt mỏi rất muốn ngủ, cô từ từ nhắm mắt lại dựa vào ghế ngủ, vô tri vô giác cô đã nghiêng người dựa vào vai của Lăng Thần. Lăng Thần đang ngồi đọc báo thấy cô dựa vào vai mình thì nở nụ cười hạnh phúc, anh đưa tay điều chỉnh lại người của cô để cô được thoải mái hơn rồi sau đó anh cũng dựa vào ghế đánh một giấc. Cảnh này đã bị 2 con người phía sau nhìn thấy, họ nở nụ cười gian nhìn anh nhưng anh lại không hề biết vẫn vô tư mà nhắm mắt cảm nhận hạnh phúc của mình.

## Chương 36: Chương 31.2

- “Máy bay bay khoảng 2 tiếng thì đến nơi, lúc máy bay vừa đáp xuống, cô cự người mở mắt, lúc mở mắt nhìn thấy một bờ vai to ảm áp của Lăng Thần cô giật mình vội trở mình ngược mặt lên chính lúc này Lăng Thần cúi đầu xuống môi cô và Lăng Thần chỉ cách 1 chút là chạm vào nhau, bốn mắt nhìn nhau không chớp mắt, lúc này có tiếng của cô phát thanh viên vang lên “

- “Máy bay chuẩn bị hạ cánh, xin quý khách ổn định ngồi vào chỗ của mình và thắt dây an toàn. Tiếng loa thông báo vừa phát liền làm cho 2 con người đang ngơ ngác nhìn nhau bất giác đỏ mặt, cô ngượng ngùng quay mặt đi cúi đầu xuống xấu hổ không biết nói gì cả. Lăng Thần cũng đỏ mặt vì đây là lần đầu anh gần gũi với một người phụ nữ. Hai người cứ anh nhìn tôi tôi nhìn anh mà không hề phát hiện hai kẻ đằng sau đang nở nụ cười gian nhìn họ. Lúc máy bay vừa đáp xuống, Vy lên tiếng làm cho cô và Lăng Thần đã đỏ lại càng đỏ thêm

- “Nè!! Máy đã đáp xuống rồi đấy!! Hai người mau mau trở về đi!! Hehee!!”

- “Đúng!! Đúng!! Mau mau trở về đi!! Hahaa!!” Lâm Phong ngồi kế bên gật đầu phụ họa theo

- “Hai người..... Hai người đang nói gì thế hả?? Gì mà trở về chứ??”. Cô nghe Vy và Lâm Phong nói thế liền phản ứng lấp bắp nói

- “Ày!! Có gì đâu à!!”. Vy nói

- “Vy.... Cậu thật là.... Sao cứ thích trêu chọc người khác vậy??” Cô lắc đầu bó tay nhìn Vy

- “Nè, bà chán!! Hình như cô rất thích trêu chọc người khác lắm à?? Bạn cô mà cũng không tha là sao??”. Lâm Phong lúc này đang im lặng thì lên tiếng

- “Grừ!! Cái tên éo là kia!! Anh lại dám nói như thế?? Anh muốn chết sao mà cứ gây sự với tôi hoài thế hả?? ‘Hừ’. “Đồ éo là khó ưa!!”. Vy khó chịu liếc nhìn Lâm Phong nói

- “Cô..... Cô..... Cô đúng là bà chán mà!! Hừ”. Lâm Phong tức giận nói

- “Thôi!! Hai người đừng gây nhau nữa!! Mọi người đang nhìn kia!!”. Thấy hai người cãi nhau vẫn chưa dứt liền tiến lên ngăn cản

- “Phải đó!! Hai người đừng cãi nhau nữa!! Chúng ta đến nơi rồi đấy!!”. Cô gật đầu khuyên can

- “Được rồi!! Tôi sẽ không cãi nhau với anh ta nữa nếu như anh ta không kiếm chuyện với tôi là được....”. Vy liếc Lâm Phong nói

- “Hừ”. “Làm như tôi thêm nói chuyện với cô lắm vậy!!”. Lâm Phong lên tiếng phản bác...

- “Được rồi!! Được rồi!! Chúng ta là đến đây để đi chơi chứ không phải để gây nhau đâu!! Hai người hãy bắt tay giãn hòa đi để chúng ta còn đi tham quan hòn đảo nữa chứ!! Tôi đã thuê một chiếc xe dành riêng cho chúng ta rồi đấy!!”. Lăng Thần lên tiếng nói để Vy và Lâm Phong không cãi nhau nữa. Hai người họ liếc nhìn nhau một cái rồi quay đi lấy hành lý của mình. Cô và Lăng Thần nhìn họ như thế cũng chẳng biết phải làm gì chỉ biết nhìn nhau cười lắc đầu. Lúc này, cả 4 người đã bước chân xuống máy bay, họ đã trở thành tâm điểm chú ý của tất cả mọi người... Phụ nữ thì hai mắt hình trái tim nhìn Lăng Thần và Lâm Phong còn đàn ông thì say sưa ngắm cô và Vy.... Nhưng họ không để ý mà cứ tự nhiên đi về chiếc xe đã đậu sẵn bên ngoài chờ họ. Và rồi chuyến tham quan ở đảo của họ bắt đầu... Còn cô lúc này rất vui vẻ vì mơ ước của cô đã thành sự thật rồi... Đúng như những gì cô đã nghĩ đây đúng là một hòn đảo tuyệt vời - hòn đảo BORA - HÒN ĐẢO THIÊN ĐƯỜNG ,đúng với tên gọi của nó.....

## Chương 37: 31: Hành Trình Đến Đảo Bora - Đi Dạo Phố (3)

“Khi tất cả mọi người đều tập hợp đầy đủ thì lúc này lên tiếng “

- “Nếu mọi người mệt rồi thì bây giờ hãy đi đến khách sạn nghỉ ngơi trước đi chúng tôi sẽ đến sau nhé!! Mọi người thấy có được không ?”

- “Vâng!! Chúng tôi biết rồi!! Vậy bây giờ chúng tôi sẽ đến khách sạn trước, tổng giám đốc nếu có việc thì cứ giải quyết đi ạ!!” Tiểu Mỹ lên tiếng đáp

- “Phải đó!! Hoàng tống!! Cô nếu có việc cần phải làm thì cứ làm đi a!! Chúng tôi sẽ đến khách sạn chờ cũng được ạ“. Một nhân viên của công ty Lăng Thần trả lời
- “Được rồi!! Các bạn cứ đến khách sạn trước đi!!“. Lúc này Lăng Thần lên tiếng.
- “Vâng!! Chúng tôi biết rồi!!“. Toàn bộ đồng thanh
- “Sau khi tất cả họ lên xe đến khách sạn thì Vy ở bên cạnh cô thắc mắc tại sao cô không đến khách sạn thì lên tiếng hỏi cô “
- “Ngọc!! Sao cậu lại không về khách sạn vậy?? Cậu muốn đi đâu à??”
- “Hihi!! Tớ chỉ muốn đi dạo quanh thành phố ở đây thôi mà!! Tớ biết một địa điểm ngắm cảnh rất tuyệt, cậu có muốn đi cùng không??“. Cô cười tươi nhìn Vy
- “Vy đang muốn trả lời cô thì lại bị Lâm Phong chen vào “
- “Hừm??“. “Ngắm cảnh sao?? Được đó!! Tôi cũng rất thích ngắm cảnh“.
- “Ừm“. “Tôi cũng vậy!! Chúng ta cùng nhau đi đi!!“. Lăng Thần cũng vui vẻ nói
- “Được!! Vậy chúng ta đi thôi!!“. Cô mỉm cười với Lăng Thần, nụ cười của cô làm cho anh bất giác xao xuyến
- “E,hèm!! Hai người đừng quên là còn chúng tôi đi chung nữa đấy nhé!!“. Vy và Lâm Phong đồng thanh lên tiếng
- “Hai người.... Hợp nhau ghê nhỉ!!“. Lăng Thần không thèm để ý họ mà lại lên tiếng trêu chọc
- “Ồ“. “Hợp nhau gì chứ?? Chúng tôi có chỗ nào hợp nhau hả??“. Đồng thanh tập 2
- “Đấy!! Hai người lại tiếp tục rồi!! Thật ra hai người không cần xấu hổ đâu, nhìn hai người rất đẹp đôi mà!! Hahaha!!“. Lăng Thần không nhìn sắc mặt của họ mà cười lớn nói
- “Đừng có ghép đôi tôi với tên này/ nhò này nghe chưa??“. Đồng thanh tập 3 rồi
- “Anh/cô đừng có nói theo tôi!!“. Đồng thanh tập 4 rồi ạ
- “Thôi,thôi!! Hai người đừng gây nhau nữa!! Người ta đang nhìn chúng ta kia kia!! Mau mau đi đi thôi!!“. Cô lên tiếng giải hòa
- “Hừ“. “Tôi không thèm nói với anh nữa!! Đi thôi, Ngọc đừng để ý đến anh ta nữa!!“. Nói xong không để cô lên tiếng liền kéo cô rời đi.... Hôm nay cô diện một chiếc váy cúp ngực đi biển với những họa tiết thổ cẩm kết hợp với chiếc nón xinh xắn cộng thêm chiếc mắt kính màu trắng tạo nên vẻ đẹp quyến rũ của cô, còn Vy là chiếc váy quây ngực dài màu xanh biếc trong rất duyên dáng và nhí nhảnh. Cô và Vy đã khiến cho tất cả đàn ông từ lúc bước xuống máy bay không hề rời mắt khỏi. Về phần của Lăng Thần là áo thun ôm body màu đỏ cực nổi và rất hợp với không khí ngày nắng đẹp ở biển. Vừa đủ khoe vẻ gợi cảm, vừa không kém phần lịch lãm, Lâm Phong là áo sơ mi sọc trắng đen bên ngoài là áo khoác cùng quần jean, kaki đỏ. Cả hai cùng làm cho nhiều phụ nữ phải ngấm nhìn không chớp mắt... Bốn người đi đến chỗ nào cũng khiến cho nhiều người phải chìm đắm bởi vẻ đẹp của họ. Cô và Vy thì đi phía trước đằng sau là 2 anh chàng điển trai đi sau như là vệ sĩ đang bảo vệ công chúa vậy.... Lúc đi đến một quán ăn nhỏ bên đường, cô xoay người lại nhìn Lăng Thần và Lâm Phong nói
- “Nè!! Chúng ta lại quán ăn nhỏ bên kia đường đi, tôi thấy có rất nhiều người đến đó ăn đấy!! Hai anh thấy sao?? Có được không??”
- “Được đó!! Tôi cũng rất thích, chúng ta qua đó đi!! Đi lâu như vậy bụng cũng đánh trống rồi!!“. Lăng Thần là người đầu tiên lên tiếng đồng ý trước
- “Ừ“. “Đi thôi!! Tớ cũng đói rồi đây này!!“. Vy cười cười xoa cái bụng đang kêu của mình. Thế rồi cả 4 người cùng nhau đi qua quán ăn nhỏ bên đường, trong quán có vài món lẩu, món nướng đủ loại, lúc họ bước vào trong thì lại tiếp tục trở thành tiêu điểm chú ý của tất cả mọi người trong đó. Nhất là cô và Lăng Thần được chú ý nhiều hơn bởi nét nổi bật của 2 người, Vy không thèm quan tâm thân nhiên đi đến bàn và gọi món, Vy kêu một món lẩu thái mà mà thích nhất rồi kêu thêm vài món nướng như mực, tôm, cá,v...v... Còn rất nhiều món khác nữa. Lâm Phong thấy Vy kêu nhiều món như vậy thì lên tiếng trêu chọc
- “Nè, cô là heo à?? Sao lại kêu nhiều món như vậy?? Cô tính ăn hết nhiều đó à??”
- “Anh..... Anh..... Anh dám nói tôi là heo hả?? Tôi kêu đâu phải mình tôi ăn đâu, còn có Ngọc và Lăng Thần đây nữa mà!! Thế anh không ăn à?? Nếu anh không thích ăn thì để cho 3 chúng tôi ăn thôi, anh cứ ở đó mà nhìn đi ha!! Pleêu!!“. Vy tức giận khi Lâm Phong kêu cô là heo nhưng rồi lại nói móc anh khiến anh không thể nói gì nữa
- “Cô..... Cô..... Lâm Phong cả câu chỉ nói được từ cô mà không thể nói thêm được câu nào.....“. Cô và Lăng Thần đã quen khi thấy cảnh này nên chọn cách im lặng không nói lời nào nữa..... Cô giúp Lăng Thần trộn bún rồi lấy nước lẩu cho anh, Lăng Thần cười nói cảm ơn rồi từ từ thưởng thức món lẩu. Mặc kệ 2 người đang cãi nhau kia, anh đang cảm thấy rất hạnh phúc khi ở gần cô như thế, anh mỉm cười trong vô thức. Còn 2 cái con người đang cãi nhau bỗng dừng dừng lại và cảm thấy không khí đang có chút khác thường liền xoay qua chỗ cô và Lăng Thần thì thấy một màn trông rất lãng mạn a, làm cho người ta liên tưởng đến đây là một cặp vợ chồng vừa mới cưới đang đi hưởng tuần trăng mật a!! Thấy 2 người đang ở trong thế giới riêng của họ thì cả 2 không muốn làm ồn nữa mà ngồi lặng lẽ vừa ăn vừa nhìn cô và Lăng Thần..... Và nở nụ cười bí hiểm.... Hôhồ!! (Tình cảm thấy 2 người này có vẻ

hơi gian à!! Cười cũng nham nhở nữa chứ!!)

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 38: Chương 31(2): Chiếc Chuông Gió

- “Cô và Lăng Thần đang ăn thì cô cảm thấy lạnh sống lưng ngược lên thấy Vy và Lâm Phong nhìn mình một cách... nói sao nhỉ, hơi khó hiểu. Đây, đây cái con nhỏ Vy kia!! Cái ánh mắt đó là sao hả?? Không biết tôi hôm qua ai tự xưng mình là thực nữ ấy nhờ?? Cái ánh mắt sắc nữ là như thế nào??”. Cô trừng Vy ý cảnh cáo không được nghi bậy. Lúc này đến phiên Lăng Thần đang ăn thì ho sặc sụa khi thấy Lâm Phong nhìn mình và cô một cách đáng sợ rồi nở nụ cười nham hiểm, anh chau mày lại nghĩ thầm... Sao mình lại có thằng bạn hơi bị biến thái như vậy chứ?? Thấy Lăng Thần bị ho, Vy lên tiếng trêu ghẹo

- “Ừa, anh bị sao dạ?? Bị cay hả?? Ăn phải cẩn thận chứ!! Món lẩu thái cay lắm đó!! Hehehee!!”. Cô nghe Vy nói thế thì cuối người xuống nén cười, hai vai run run, cười đã cô mới ngồi ngay ngắn lại giải vây cho Lăng Thần

- “Vy!! Cậu đừng có trêu anh ấy nữa!! Cậu đã hai mấy tuổi rồi sao mà còn thích đùa giống con nít vậy. Vy nghe cô nói thế. Cô nói xong Vy lườm cô trắng mắt, cô xoay qua chỗ khác che miệng cười thầm giả điên không thấy gì hết.... Lúc này, Lâm Phong thấy cảnh đó chen vào nói theo”

- “Cô ấy nói đúng rồi!! Còn lườm lườm cái gì! Nói xong cười Hahahahaha”.

- “Nè! Cái tên ẻo là kia!! Chuyện của tôi anh xen vào làm gì?? Đồ con trai nhiều chuyện còn hơn đàn bà. Đúng là đồ ẻo là!!”. Vy đầu nỏi đoá đứng lên chỉ vô mặt Lâm Phong, nói lớn.

- Lâm Phong bị Vy mắng cũng không tức giận, chỉ nhìn cô cười trêu tức, cười nói:

- “Tôi đây chỉ nói sự thật thôi, bà chằn ạ, hahahahaha” Lâm Phong vừa nói xong thì ôm bụng cười lớn, còn đâu là hình tượng của một luật sư nổi tiếng nữa.

- “Anh...Anh...hừ, quân tử không chấp kẻ tiểu nhân, và lại kẻ tiểu nhân này còn là một tên thái giám, hơ hơ hơ” Vy che miệng cười khúc khích.

- “Cô nói ai là thái giám??? Đồ bà chằn lừa!!!”

- “Anh nói ai???”

- “Tôi nói cô đó, Hoàng Quỳnh Vy. Tôi.Nói.Cô.Đó!!!” Lâm Phong gần từng chữ nói.

- “Anh...Anh... cái đồ thái giám, đồ ẻo là, sau này ai cưới phải ai đúng là 8 kiếp trước không tu. Tôi trừ anh cả đời không thấy trước vợ, tuyệt tử tuyệt tôn, dù có cưới được cũng bị vợ bỏ, hừ” Vy nói xong vênh mặt lên, xoay qua chỗ khác.

- Cô và Lăng Thần thấy một màn trước mắt, lại nhìn xung quanh đã có không ít người đang nhìn về phía này. Thấy sự việc không ổn, Lăng Thần lên tiếng can ngăn:

- “Hai người đừng cãi nhau nữa, mọi người đang nhìn chúng ta kìa!. Hai đã lớn rồi, sao còn làm chuyện không biết suy nghĩ thế?”

- “CÂM MIỆNG!!! Anh đừng xen vào“. Hai cái con người đang cãi nhau kia đồng thời xoay lại trừng anh, cùng nhau quát lên.

- Lăng Thần nhìn hai người họ đầu đầy hắc tuyến, lắc đầu, nhún vai, coi như chưa nói gì, xoay qua chỗ cô trò chuyện tiếp. coi hai người kia như không khí, trong lòng không ngừng niệm: “Tôi không quen biết hai người này. Tôi không quen biết hai người này. Tôi không quen biết hai cái con người này a a a a a”.

- Bữa ăn nhanh chóng kết thúc trong bầu không khí “máu lửa” của Vy và Lâm Phong mà người chịu liên lụy bị mọi người trong nhà hàng soi mói không ngoài ai khác chính là cô và Lăng Thần. Có trời mới biết cô muốn đào một cái hố chui xuống cho rồi. A A A A, nhức đầu quá. Lăng thần đi tính tiền, sau đó cả 4 người cùng nhau rời khỏi nhà hàng. Vy và Lâm Phong đi phía trước vẫn tiếp tục tranh cãi nhau, cả hai người không ai chịu nhường ai. Cô và Lăng Thần đi phía sau cách bọn họ một khoảng thật lớn, coi như không quen biết hai người ở phía trước.

- Đang đi trên đường, cô nhìn thấy một cửa hàng lưu niệm nhỏ, trước cửa kính có treo bán những chiếc chuông gió trong rất xinh xắn, dễ thương, cô liền dừng chân lại xoay qua nói với Lăng Thần bên

- “À, nè! Tôi muốn vào đó mua vài thứ làm kỉ niệm anh đi cùng tôi nhé!!”

- “Mua quà lưu niệm à!! Được, tôi cũng muốn mua, chúng ta cùng vào thôi“. Lăng Thần nhìn vào cửa hàng, để ý thấy cô cứ nhìn vào những cái chuông gió treo trước cửa kính nghĩ thầm: “Hình như cô ấy rất thích những cái chuông gió đó thì phải nếu mình mua tặng cô ấy chắc chắn cô ấy sẽ rất thích”, nên nói

muốn cùng cô vào mua

- “À! Nhưng còn bọn họ thì tính sao?? Cô chỉ chỉ tay về phía trước, hai cái con người vẫn còn tranh cãi mà không hề để ý đến xung quanh. Lăng Thần nghe cô nói như vậy thì cũng xoay người nhìn họ, anh chau mày rồi lại nhìn cô nói

- “Cô cứ kệ họ đi, họ cứ như vậy chúng ta cũng chẳng biết làm sao, bây giờ vẫn là cứ vào cửa hàng đi họ đi một hồi không thấy chúng ta sẽ đi kiểm thôi, cô đừng lo họ đâu phải con nít lên 3 đâu!!”

- “Nhưng... như vậy không sao thật chứ?? Lỡ như họ không tìm thấy chúng ta lại đi báo cảnh sát như vậy chuyện sẽ rắc rối hơn đấy!!”. Cô vẫn còn phân vân có nên kệ 2 cái con người phía trước không.

- “Không sao, nếu thật sự có chuyện tôi sẽ chịu trách nhiệm cho!!”. Lăng Thần thấy cô như vậy vỗ ngực đảm bảo

- “Ừ, vậy chúng ta vào thôi!!”. Cô cười cười nói rồi bước vào cửa hàng. Lăng Thần cười “gật đầu” rồi cũng đi vào trong cùng cô.

- Thế rồi cả 2 người cùng bước vào trong, bên trong cửa hàng có rất nhiều món dùng làm quà lưu niệm như: dây chuyền, nhẫn vòng tay được làm bằng những hạt ngọc trai rất tinh xảo, còn có những chiếc chuông gió làm bằng những vỏ sò trông rất đặc biệt. Cô nhìn thấy cảm thấy rất thích liền đi đến cầm chúng lên và ngắm nghía. Lăng Thần đứng kế bên nhìn cô cười rất vui khi ngắm những chiếc chuông gió này và trong lòng nghĩ

“Minh nhất định sẽ mua tặng chúng cho cô để làm quà, cô nhất định sẽ cảm động cho mà xem”.

- Cô từ nhỏ đã rất thích những chiếc chuông gió này bởi nếu treo chúng trước lang can trong phòng, mỗi lần có gió thổi chúng sẽ kêu “leng keng...leng keng...” nghe rất vui tai. Cô cầm lấy 2 cái chuông gió, vài sợi dây chuyền, nhẫn, vòng tay để làm quà tặng cho mọi người trong công ty nữa, lấy đủ cô quay sang Lăng Thần đang ngơ ngác lựa chọn, cô quơ quơ tay trước mặt anh, anh hoàn hồn giật mình quay qua cô hỏi

- “Sao vậy?? Có chuyện gì à??

- “Không, không có gì!! Tôi chỉ muốn nói là tôi đã lựa chọn quà xong rồi, còn anh đã lựa được món nào chưa??”

- “À, tôi cũng không có mua gì hết, chỉ đi theo cô vô đây thôi”.

- “Oh, vậy chúng ta đi ra tính tiền rồi đi về khách sạn luôn nha” Cô cười nói. Hai người cùng đi ra quầy tính tiền, bà chủ đang loay hoay xếp hàng lên kệ thì thấy hai bóng người đi tới quầy tính tiền. Ngược mặt lên thì thấy cô và Lăng Thần. Trong lòng bà thầm nghĩ: “Wow, sao trời đời lại có hai người nam nữ đẹp đến thế. Ha

trông đẹp đôi quá...”

- “Cô ơi, cháu muốn mua cái chuông gió này. Cô làm ơn tính tiền hộ cháu” Cô cười nói.

- “À, à, cái chuông gió này giá 500 nghìn, thấy cháu dễ thương, ta lấy 450 nghìn thôi” Bà cười hiền hậu nói.

- Thấy cô chuẩn bị rút ví ra, Lăng Thần đi lên phía trước cầm tay cô ngăn lại, nói:

- “Để tôi trả tiền cho, coi như là món quà đầu tiên tôi tặng cô”

- Cô kiên quyết nói: “Không được, sao lại để anh trả tiền được chứ, hồi này dùng cơm anh đã cho tôi trả tiền cùng anh. Giờ sao có thể mặt dày để anh trả tiền món đồ tôi muốn mua được chứ”

- Nhưng anh lại kiên quyết hơn cô: “Đề tôi trả mà, tôi đã nói là tôi mua để tặng cô. Cô có thấy ai mua đồ tặng người mà để chính chủ trả tiền chưa? Để tôi trả” Nói rồi anh đẩy cô xuống, còn mình thì tiến đến quầy tính tiền, móc bóp ra đưa tiền cho bà chủ, trên môi vẫn vương nụ cười như trẻ con vừa ăn trộm được kẹo. Bà chủ cửa hàng thấy được một cảnh trước mặt thì nhìn hai người họ bằng ánh mắt tràn đầy vẻ thú vị nở nụ cười trêu chọc, nhân lúc anh lấy hoá đơn mà ghé sát lại hỏi:

- “Bạn gái của cậu à? Trông thật dễ thương!!!. Hai người quen nhau bao lâu rồi?. Đã đi tới bước nào rồi?”

- Cô ở phía sau nghe vậy đỏ mặt lên tiếng: “Cháu với cậu ấy chỉ là.....”

— Anh vòng tay ra sau nắm chặt lấy tay cô, nhìn bà chủ cười nói:

- “Chúng cháu mới quen nhau 3 tháng thôi ạ. Cô ấy xinh đẹp lắm đúng không bác?. Tính cách của cô ấy rất dễ thương, lại rất dịu dàng, ngoan hiền nữa. Đừng nhìn mặt cô ấy nhìn có vẻ lạnh lùng thế thôi chứ thật ra cô ấy là người rất dễ đỏ mặt, lại thích khóc nhè” Anh nháy mắt tinh nghịch nói.

- Cô nghe vậy liền đánh mạnh vào vai anh, nói lớn: “Này!!!”

- Bà chủ cửa hàng nhìn thấy một cảnh đó liền nhìn anh cười đầy thâm ý, nói: “Đúng là rất dễ thương, cô bé xinh đẹp dễ thương thế này cháu phải giữ cho chặt nhé. Không là bị người ta bắt mất đấy”.

- Anh cười tươi, mặt tràn đầy nghiêm túc nói với bà: “Sẽ không có chuyện đó đâu, cháu sẽ không cho phép ai mang cô ấy đi khỏi cháu cả, cháu sẽ mãi

mãi nhắm chặt tay cô ấy như thế này, sẽ mang lại những điều tốt đẹp nhất cho cô ấy, bà cứ yên tâm”

- Nghe anh nói xong những lời đó, cô đứng phía sau anh cúi đầu đỏ mặt, còn bà chủ cửa hàng nhìn hai người, lại tiếp tục cười đầy thâm ý.

- Cô và Lăng Thần rời cửa hàng lưu niệm và bắt một chiếc taxi một đường đi về khu nghỉ dưỡng. Sau khi về tới khu nghỉ dưỡng Lăng Thần đã đặt phòng trước, hai người ai về phòng nấy. Khi vào tới phòng, cô ngồi xuống giường mở hộp quà, bên trong là chiếc chuông gió lúc nãy vừa mua nằm ngay ngắn trong hộp. Cô nhìn nó thật lâu, trong mắt cô lóe lên điệu cười và vui vẻ mà chính cô cũng không nhận ra, bất giác trên môi xuất hiện một nụ cười không tên.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 39: Chương 32: Hành Trình Đến Hòn Đảo Bora - Đi Tắm Biển Thôi Nào (4)

- “Cô ngồi trên giường ngắm nghía chiếc chuông gió, trên môi vẫn giữ nụ cười. Đột nhiên, cửa bị lực mạnh đẩy vào “Rầm” một cái làm cô giật mình cô nhủ thầm nhìn người đang bước vào, Vy đi vào phòng với gương mặt hăm hăm nhìn cô hét lên

- “Này!! Con nhỏ bạn xấu xa kia!! Sao cậu lại dám bỏ tớ một mình cùng với tên biến thái kia hả?? Cậu có biết lúc đi trên đường ai cũng nhìn chằm chằm tớ với anh ta, còn tưởng rằng tớ và anh ta là một cặp nữa chứ!! Thật là tức chết tớ mà!! AAAAA”.

- “Thấy Vy la hét như vậy, cô vội che lỗ tai lại lo lắng tai mình sẽ bị thùng mìn nổ vì tiếng hét của Vy. Cô đứng lên tiến tới kéo Vy lại giường ngồi rồi đi lấy nước cho Vy uống để hạ hỏa, vỗ vỗ lưng Vy nói

- “Được rồi, được rồi!! Cậu đừng giận nữa!! Vì lúc này trên đường thấy có cửa hàng bán quà lưu niệm nên dừng lại, tớ tính gọi cậu nhưng lúc đó cậu và luật sư Lâm chả thấy đâu cả nên Lăng Thần mới cùng đi tớ”.

- “Hửm?? Mua quà?? Có thật không?? Hay chỉ là cái cớ để cậu và anh chàng đó có không gian riêng với nhau?? Mau nói, có phải người ta đã ngỏ lời với cậu không?? Vy nghe cô nói là mua đồ cùng Lăng Thần thì cười gian nhìn cô.

- “Cậu đang nói bậy bạ gì vậy?? Làm gì có chuyện đó!! Đừng có suy nghĩ vớ vẩn như thế!! Cô nói rồi xua xua tay với Vy. Bỗng cô chợt nhớ đến những lời nói nghiêm túc của Lăng Thần nói với bà chủ thì mặt cô nóng bừng lên, mặt đỏ như quả gấc làm Vy ngồi bên cạnh nhìn thấy cười với cô đầy thâm ý.

... .....phân cách tuyến chuyển cảnh.... ..

- 4h, ngày hôm sau:

- Hôm nay cô đặc biệt dậy thật sớm vì cô nghe người ta đồn rằng cảnh hoàng hôn trên biển là đẹp nhất. Và lại cô cũng muốn đi dạo biển nữa, tối hôm qua vốn là muốn đi rồi nhưng lại bị Lăng Thần ngăn cản, nói cái gì mà ban đêm đi dạo biển rất nguy hiểm, nhất quyết không cho cô đi, Vy chẳng những vậy mà còn nói thêm vào, nói là cậu xinh đẹp như vậy, lại ăn mặc sexy, coi chừng sẽ gặp biến thái đó. Nói thật nghe Lăng Thần nói cô ko tức, nghe nhỏ Vy nói xong cô muốn lộn ruột lên à!!! Cái gì mà ăn mặc sexy chứ, tối hôm qua cô chỉ mặc một chiếc đầm dài ôm hở vai, khoát thêm một cái khăn choàng sa mỏng một chút thôi mà, sao nhỏ lại nói cô giống như gái hư thế!!!!...

- Nghi vấn vương hồi lâu, cô đi ra ngoài thì đụng trúng Lăng Thần cũng đang định gõ cửa phòng cô. Cô thấy anh mới ngạc nhiên

- “Ừa?? Anh đi đâu đây?? Sao lại đứng trước cửa phòng tôi??” “Anh nghe cô nói thì mỉm cười nhưng không trả lời câu hỏi của cô mà lại nói sang vấn đề khác

- “Cô muốn đi ngắm cảnh hoàng hôn không?? Tôi nghe quản lý khu nghỉ dưỡng nói rằng hoàng hôn ở đảo này rất đẹp, cô đi cùng tôi nhé!!”

- “Ồ... Cũng vừa đúng lúc tôi cũng muốn đi dạo biển ngắm cảnh hoàng hôn luôn. Đi một mình thì buồn có đi cùng càng vui hơn, lại có người cùng đi dạo nói chuyện với tôi”. Cô mỉm cười nhìn anh nói. Nói rồi cả 2 cùng đi ra khỏi khu nghỉ dưỡng hướng về bãi biển cách đó không xa...

- Hai người vừa đi dạo ven biển vừa nói chuyện phiếm, trong rất vui vẻ. Cô quay mặt ra phía biển ngắm cảnh sóng từ ngoài xa xô vào bãi cát trắng, bởi biển do mặt trời chưa lên nên chưa có hiện lên một màu xanh như ngọc mà chỉ có một màu tối đen như bảo thạch, hút hồn người vào trong nó....như đôi mắt của người đang đi kể bên cô vậy, vừa thần bí, vừa quyến rũ làm người ta muốn đắm sâu trong đó. Cô bỗng bừng tỉnh, tự hỏi sao mình có thể vừa nhìn biển vừa nghĩ tới đôi mắt của người ta như thế, sao cô lại nghĩ mắt của anh giống biển đêm chứ???

- “Này, cô nhìn xem” Cô thoát khỏi dòng suy nghĩ quay lại nhìn anh thì thấy trước mặt cô là một vỏ ốc thật lớn, khoảng hơn một gang tay của cô. Hình thù của nó rất đặc biệt, không như những vỏ ốc khác trong các cửa hàng lưu niệm, nó có màu cam trên có lốm đốm những mảng trắng, vàng lớn nhỏ hình dạng khác nhau tạo nên màu sắc thật đặc biệt cho nó. Hình thù thì hơi kì quái, đuôi ốc nhọn lớn dần lên đến phần đầu ốc, đầu ốc tại hình thành một cái loa nhìn giống như hình trái tim. Mỗi phần trên khoang ốc đầu có nẩy đỉnh nhọn,...Nhìn chung thì đây là một vỏ ốc đẹp. Mà phải nói là cái tên Lăng Thần này cũng hên thật, vỏ ốc đẹp thế này mà cũng vô tình thấy được, có nhiều người lặn xuống biển sâu mà chưa chắc đã tìm được một vỏ ốc đẹp như thế

này.

- “Wow!!! Trông nó thật là đẹp làm sao!!!”. Cô nhìn vô ốc không ngừng khen ngợi

- “Nè, cô hãy để tai gần nghe thử xem, tôi đã từng thấy có rất nhiều người làm như vậy lắm đấy!!!”. Anh đem vô ốc đến gần phía tai của cô để cô có thể nghe thấy những âm thanh thú vị

- “Ừm...” Cô gật đầu rồi lại gần lắng nghe, nhưng cô lại không để ý rằng mình càng lúc càng ở gần anh và cũng không hề biết tư thế của cả 2 có chút ám muội....

- “Nhìn cô đang ở sát bên cạnh mình, bắt giác trái tim của anh cứ đập thình thịch ngăn người nhìn cô được một hồi thì anh lên tiếng “

- “À, nè!! Cô có nghe được gì không??”. Nói rồi cũng xích lại gần cô cuối người xuống

- Cô nghe anh hỏi thì xoay mặt qua, mặt của anh và cô gần nhau như gang tấc đôi môi cô và anh dường như đã chạm vào nhau, hai người cứ như vậy mà bốn mắt nhìn nhau, mặt cô đỏ lên vội xoay hướng khác trả lời anh

- “Hả?? À....Ừ..... Tôi nghe được tiếng sóng biển đang kêu.... Cô lúng túng nói

- “Vậy sao?? Thế cô còn nghe được gì khác không??”. Anh nói rồi anh càng cuối người xuống ngày càng gần

- “A....À.... Thì.... Tôi còn nghe được tiếng gì đó cứ kêu “thình thịch....thình thịch....”. Mặt cô dường như đã đỏ như quả cà chua, cô thấy anh đứng quá gần liền nhích người xích ra một chút. Tư thế ám muội này nếu để người khác nhìn thấy từ phía sau còn tưởng rằng anh đang hôn cô a

- “Vậy à?? Không ngờ cái tiếng đó cũng lớn ghê nhỉ!! Hihi!!!”. Thấy cô đang đỏ mặt trông rất dễ thương thì anh mỉm cười không trêu chọc cô nữa liền đứng thẳng người

- “Vô ốc này tôi tặng cô, cô cầm lấy đi”. Nhìn thấy cô cứ dán mắt lên vô ốc thì lên tiếng tặng nó cho cô

- “Thật á?? Anh tặng tôi thật sao?? Không hối hận chứ?? Anh biết đấy, những vô ốc này rất hiếm và khó tìm à!! Đưa tôi rồi không được đòi lại đâu đấy!!!”. Cô nghe anh sẽ tặng vô ốc cho mình liền tục nói không ngừng, nhìn anh chớp chớp mắt như đứa trẻ vậy, trông rất dễ thương a!! Nhìn cô như thế, anh mỉm cười

- “Thật, vì trước đây ngoài mẹ tôi ra tôi chưa từng tặng quà cho bất kỳ người phụ nữ nào cả và tôi chỉ muốn tặng duy nhất một người đó chính là cô, bởi vì .... “. Anh chưa nói hết câu thì đột nhiên cô reo lên

- “A!! Nhìn kia!! Nhìn kia!!!”. Cô kéo tay áo anh chỉ chỉ ra hướng bờ biển, cảnh hoàng hôn đang từ từ xuất hiện, cô vui vẻ khi nhìn thấy, không kim lòng được liền lấy điện thoại ra chụp lại để làm hình nền. Nhìn cô nở nụ cười như hoa thì anh cũng cười theo rồi cùng cô ngắm cảnh hoàng hôn ở phía trước.... Ở đằng xa cũng có rất nhiều cặp đôi đi cùng nhau ngắm hoàng hôn, xa xa họ cũng nhìn thấy cô và anh, trong lòng họ thầm nghĩ: “Trông 2 người rất giống kim đồng ngọc nữ a!! Nhất là cô gái đứng bên cạnh chàng trai đó, nhìn cô như là tiên nữ bước ra từ trong tranh vẽ vậy!! Nhìn họ thật là xứng đôi”. Khi mặt trời dần dần lên cao, ánh nắng mặt trời chiếu chói chang trên mặt biển cũng là lúc cảnh hoàng hôn kết thúc. Anh xoay người lại nhìn thấy cô với vẻ mặt luyến tiếc thì mở miệng hỏi

- “Ngọc này, tôi thấy cô hình như rất thích ngắm hoàng hôn thì phải?”

- “Ừm, đúng vậy. Tôi rất thích ngắm hoàng hôn bởi mẹ tôi đã từng nói với tôi rằng khi con cùng người con yêu ngắm hoàng hôn thì hãy nhắm mắt lại cầu nguyện con và người đó sẽ yêu nhau, hạnh phúc đến suốt đời. Cô mỉm cười nhìn anh, nụ cười của cô rất tươi khi có thêm ánh nắng vào sáng sớm chiếu lên gương mặt cô lại càng làm nụ cười của cô càng thêm rực rỡ. Nụ cười đó của cô làm cho anh nhìn đến ngẩn người. Trong lòng anh thầm nghĩ: “Sao nụ cười của cô ấy lại đẹp đến như vậy, mình mong rằng nụ cười này mãi mãi tồn tại đừng bao giờ biến mất....

- Thấy anh nhìn mình như vậy, cô quơ quơ tay trước mặt anh hỏi

- “Nè, anh làm sao vậy?? Sao nhìn tôi chằm chằm thế?? Bộ mặt tôi có dính gì à??”. (Xem ra chị này giả ngây thơ ghê quá!!!!.....HAHAHA!!!)

- “À, không có gì!! Chỉ là nhìn thấy cô cười rất đẹp a!! Hihihi!!!”. Anh cười híp mắt nhìn cô.

- “Ồ...anh...anh... Cô đỏ mặt không nói nên lời khi nghe anh nói như vậy

- “Được rồi, chúng ta trở về khu nghỉ dưỡng đi chắc Vy và Phong đang tìm chúng ta đấy. Cô nhìn anh “gật đầu” rồi cùng nhau trở về. Khi đi gần đến nơi, từ xa cô và anh đã nhìn thấy Vy và Lâm Phong đang đứng đó trừng mắt nhìn nhau... Trong lòng cô và anh có cùng 1 suy nghĩ: “Hai người này đúng là oan gia mà, sao lúc nào cũng cãi nhau được vậy chứ!!!”. Đến gần 2 người, cô lên tiếng

- “Vy, hai người lại làm sao nữa vậy?? Lại cãi nhau nữa à??”

- “Sáng sớm mà cậu đi đâu thế?? Làm tờ dậy mà chẳng thấy cậu đâu á?? Mà sao hai người lại đi chung vậy?? Cậu và anh ấy hẹn hò à??” Nhìn 2 người nghi nhăm nhăm!! Vy nói liên tục nhưng rồi sau đó thì cười gian nhìn cô và anh

- “Vy!!! Cậu nói gì thế hả??? Đừng có suy nghĩ về tớ và anh ấy như thế chứ?? Nếu mà cậu còn nói như thế nữa tớ sẽ giận đấy!!!”. Nói xong cô trừng

mắt nhìn Vy cảnh cáo....

- “Ồi!! Gì chứ?? Cậu đứng là....”. Vy chưa nói hết thì Lâm Phong chen vào

- “Cô đừng có ở đó mà trêu chọc cô ấy như vậy!! Cô không có người theo đuổi nên gato à, nhìn cô chắc chắn chẳng có ma nào thèm theo đâu!! Hahah!!” Lâm Phong nói xong rồi cười lớn nhìn Vy

- AAAA!!!! Anh... Anh..... Cái đồ..... Cái đồ 3d..... Anh nhìn lại mình xem..... Anh cũng sẽ không có ai thèm ngó đâu!!! Nếu như có tôi sẽ đòi họ theo anh!! Hừ“. Vy tức giận hét âm lên chỉ vào Lâm Phong nói. Tiếng hét của Vy vì quá lớn nên đã gây chú ý cho mọi người nhìn về phía họ, cô thấy không ít người chỉ chỉ trỏ trỏ về phía này, cảm thấy không ổn liền kéo Vy ra chỗ mình, nói nhỏ

- “Vy, cậu đừng nhũ vậy nữa!! Mọi người đang nhìn kia!!”

- “Thôi được rồi!! Hai người đừng thế nữa!! Bây giờ chúng ta về phòng rồi ra biển nhé!!“. Anh lên tiếng phá bỏ bầu không khí căng thẳng này

- “Hừ, làm như tôi thèm chấp cái tên 3d đó vậy!! Ngọc, chúng ta về phòng thay đồ đi!!“. Vy bĩu môi không vui liếc nhìn anh nói

- “Ừ. Lát nữa gặp lại nhé!!“. Cô cười rồi nhìn sang anh nói.

--- ----- phân cách tuyến chuyển cảnh-----

- “Khi cô và nhò thay đồ xong liền bước ra ngoài phòng. Khi cô và Vy xuất hiện thì gây không ít chú ý, đặc biệt là cô diện một bộ bikini áo 2 dây buộc cổ màu đỏ bên ngoài cô khoác thêm chiếc khăn che bờ vai của cô kết hợp với chiếc nón cói nâu

cộng thêm một mắt kính màu trắng sang trọng, mái tóc dài của cô được búi cao ở phần bít chừa lại vài lọn tóc làm tăng vẻ quyến rũ xinh đẹp của cô. Vy thì diện một bộ bikini 2 dây màu vàng trông thật nổi bật, bộ đồ bơi này là phần khoét lỗ tròn giữa áo trông thật thu hút, Vy giống cô tuy mái tóc Vy tuy không dài bằng cô nhưng vẫn có thể cột cao lên được. Vy đeo một chiếc mắt kính màu hồng trông thật nổi bật. Cả 2 đi đến đâu cũng làm cho đàn ông phải ngẩng nhìn đến ngây ngất a. Ra tới bãi biển, thấy anh và Lâm Phong đang đứng đợi, Vy không để ý hình tượng kéo cô đến gần họ reo lên

- “Đi thôi!! Chúng ta đi tắm biển thôi nào!!“. Đúng lúc ấy, cả 2 người con trai nghe tiếng của Vy đồng thời quay lại thì.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 40: Chương 33:hành Trình Đến Đảo Bora - Chúng Ta Cùng Chơi Bóng Chuyền Đi Nào!!!

- “Hai anh chàng đang đứng chột nghe được tiếng của Vy thì xoay người lại thì anh đứng đơ người bởi vẻ đẹp và quyến rũ đến mê người của cô. Thấy anh cứ nhìn bạn mình như vậy,Vy nhăn cơ hội trêu chọc

- “Nè,Lăng Thần,có phải Ngọc rất đẹp đúng không?? Anh thích Ngọc phải không?? Nhìn anh kia!!Nhìn cậu ấy mà mặt ngu luôn a!!HAHAHAHA“. Nói xong còn cười haha nữa làm đánh mất đi vẻ thực nữ của mình

- “Phải, rất thích!!“. Anh hồn nhiên không biết,nhìn cô đến ngẩn người,thậm chí còn “gật đầu” trả lời Vy. Câu nói của anh làm cho cô đứng bên cạnh xấu hổ,đỏ mặt cuối đầu xuống không biết phải nói gì.....

- “Phụt.....HAHAHAHAHA..... Lâm Phong nhin cười khong được cười lớn. Tiếng cười của Lâm Phong làm cho nhiều người chú ý cũng vì vậy mà làm anh búng tỉnh lại, lên tiếng hỏi

- “Sao vậy?? Có chuyện gì thế?? Ngọc,cô làm sao mà mặt đỏ dừ vậy?? Bị bệnh hả??“. Nói rồi anh đến gần một tay để lên trán cô tay còn lại để lên trán của mình, anh không hề hay biết rằng hành động đó của anh làm cho cô càng đỏ mặt hơn,cô ngập ngừng lên tiếng

- “A.....Tôi....tôi không sao đâu,anh đừng lo.... “

- “Thế sao cô lại đỏ mặt như vậy??? Thật không sao chứ??“.Nghe cô nói nhưng vẫn còn thấy lo lắng nên càng tiến sát lại gần cô hơn

- “Thật.... thật... tôi không sao thật mà.... có lẽ do ....” Nói tới đây cô chẳng biết nói gì, thấy anh ở quá gần mình cô đứng nhích xích ra một tí. Trong lòng cô thầm nghĩ: “Sao mình lại như vậy chứ?? Sao lại dễ đỏ mặt như vậy?? Chẳng lẽ mình đã..... không,chắc là không phải đâu,mình với anh ấy chỉ mới biết nhau có 3 tháng thôi mà!!Cô lắc lắc đầu để xua tan những suy nghĩ này.....

- “Hihihi!!.....Cậu ấy không có sao đâu.Chắc là do trời nóng quá mà!!Phải không,Ngọc??“. Vy đứng kế bên lên tiếng trêu chọc cô.

- “Hử??? A....Ừ.... Chắc vậy“. Cô mặt đơ ra nói

- “Ừ,có lẽ vậy“. Nhìn thấy cô ngượng ngùng nên không hỏi tiếp nữa. Kế tiếp an nhìn lại cô lần nữa thăm nghĩ trong đầu: “Hôm nay trông cô ấy thật xinh đẹp và quyến rũ,còn hấp dẫn hơn mọi ngày nữa chứ!!Mình thật chẳng muốn để những người đàn ông khác nhìn thấy cô ấy như vậy chút nào!!“. Xong anh nhìn lại xung quanh thì thấy có rất nhiều tên đàn ông nhìn về phía này,nhất là con mắt lại nhìn chăm chăm vào cô,anh nhướn mày không vui liếc mắt qua cảnh cáo ý nói: “Đây là cô gái của tôi,các người đừng mơ tưởng có được cô ấy!!! Cảm nhận được ánh mắt lạnh lùng đáng sợ của anh khiến đám người đang ngắm nhìn cô bất giác cảm thấy lạnh sống lưng vội quay đi không dám ngó nữa. Anh thấy vậy vừa lòng nhếch miệng mà không hề để ý gì đến 2 con người đang cười cười bên cạnh mình ngay cả cô cũng khó hiểu mà lắc đầu.... Quay lại thấy người bạn của mình đang cười khúc khích thì mở miệng hỏi

- “Nè,tên kia!!Cậu làm gì mà cười như thằng điên vậy??”

- “Ế??Mắc gì cậu lại chửi tớ?? Thấy buồn cười thì tớ cười thôi có gì đâu!!“. Lâm Phong giả vờ lấy lòng nói

- “Hử!!Nhìn anh y hệt một tên ảo là vậy,nhìn cái cách nói chuyện thì đủ biết“.

- “Con nhỏ kia!!!Cô không nói không ai nói cô câm đâu nghe chưa???Cách nói chuyện của tôi như thế nào hả??? Cô nói thử xem!!“. Lâm Phong vừa nói vừa hét toáng lên

- “Đó!!!Lúc này á!!Có cần tôi diễn lại không?? Mắc gì cậu lại chửi tớ?? Tớ thấy buồn cười thì cười thôi mà!!Haahaaha!!!“. Vy vừa diễn xong vừa cười lớn còn lè lưỡi trêu Lâm Phong

- “Cô.....cô.....cô..... Nguyên câu Lâm Phong chỉ nói được một câu mà không làm gì được Vy, tức giận nhìn Vy mà chẳng nói được gì nữa....

- “Thôi đi!!!Hai người đừng có cãi nhau nữa!!!“. Cô lúc này không nhịn được nhìn 2 người bọn họ quát lên. Tiếng của cô làm cho cả người giật mình nhìn cô, nhất là 2 cái người vừa nãy hùng hổ gây nhau nay lại im bất nuốt nước bọt nhìn cô thăm nghĩ trong lòng: “Cô/Cậu ấy giận lên thật là đáng sợ a!!“. Vy thấy cô tức giận liền lên tiếng

- “Được rồi,tớ sẽ không cãi nhau với anh ta nữa!! Cậu đừng tức giận nha!!“.

- “Phải,phải. Bọn tôi sẽ không gây nhau nữa đâu!!!“. Lâm Phong đứng kế bên Vy nhìn cô cười lấy lòng

- “Thật là.....Haizz!!“.Cô nhìn 2 người chỉ biết thở dài

- “Hihihi!! Ngọc à, chúng ta ra biển tắm thôi nào!! Tớ thấy thích ở đây rồi đây!! Bãi biển trong xanh,cát thì trắng tinh,không khí trong lành,thật là tuyệt a!! Đi thôi,đi thôi!!“. Nói rồi Vy cầm tay cô để cô chưa kịp nói với anh câu nào thì đã bị Vy kéo đi xa mất tiêu..

- Hai nàng cùng nhau xuống biển tắm, vui đùa,tạt nước với nhau trong rất vui vẻ. Anh đứng nhìn cô từ xa, thấy cô cười,nụ cười của cô trong rất đẹp không có vẻ đẹp nào có thể hơn nụ cười xinh tươi này của cô.Lâm Phong đứng bên cạnh thấy anh cười thì biết anh đã thích cô,đến gần vỗ vai anh nói

- “Nếu đã thích người ta như vậy tại sao cậu không ngỏ lời với cô ấy để cho cô ấy biết tình cảm của cậu..

- “Tớ cũng rất muốn lắm, nhưng tớ cảm nhận được rằng cô ấy trước đây đã từng bị tổn thương về mặt tình cảm liệu cô ấy có chấp nhận tớ không?? liệu cô ấy có thể tin vào tình yêu một lần nữa hay không?“. Nghe Lâm Phong nói anh biết là người bạn này muốn giúp anh nhưng anh chỉ lo ngại rằng cô sẽ không chấp nhận mình. Anh nhìn về phía cô thở dài rồi lại mỉm cười nhìn Lâm Phong nói tiếp

- “Cậu biết không??Tớ rất thích nụ cười đó của cô ấy,nụ cười thật đẹp và hồn nhiên làm sao!! Tớ chỉ mong nụ cười này mãi mãi in trên môi cô ấy và không bao giờ biến mất.

- Đang chơi đùa với Vy,cô cảm nhận được ánh mắt từ xa chăm chú nhìn cô,cô bất giác xoay người lại thì nhìn thấy anh đang cười nhìn cô. Mặt cô hồng hồng quay đi, Vy nhìn thấy nở nụ cười sâu xa mà chính cô lại không hề biết.Lúc này, Vy đột nhiên mở miệng nói

- “Ngọc,chúng ta lên bờ rồi họ chơi bóng chuyền với chúng ta đi!!“.

- “Bóng chuyền sao??? Cũng được đi thôi“. Cô “gật đầu” đồng ý rồi cùng Vy tiến lại chỗ anh và Lâm Phong. Thấy cô và Vy đang đi lại thì anh hỏi

- “Sao 2 người không tắm tiếp?? Sao lại lên bờ thế??“. Cô định lên tiếng thì Vy đã chen vào nói

- “Này,chúng ta chơi bóng chuyền đi nào!!Hai người thấy sao hả?? Chơi chứ???“.

- “Được,tôi đồng ý!! Đã lâu rồi tôi không chơi,nhân cơ hội này chúng ta cùng chơi thôi!!“. Lâm Phong cảm thấy thú vị nên lên tiếng

- “Ừ,chơi thôi.Nhưng chúng ta phải chia đội đã!!“. Trong lòng anh rất muốn cùng đội với cô,thế nhưng anh chưa kịp mở miệng nói thì Vy đã lanh chanh sắp xếp

- “Ngọc,cậu với Lăng Thần một đội nhé!! Tớ và Lâm Phong một đội!! Thế nào?? Thấy được không??“.

- “Ồ, không phải cậu không thích luật sư Lâm sao?? Sao lại muốn chung đội vậy??.. Cậu.....hai người có chuyện gì đó giấu giếm đúng không??“. Cô khó

hiếu nhưn mầy nhìn Vy

- “À, ừ!! Thì cô sao đâu chứ!! Tổ chi là muốn chơi thật vui về thôi. Với lại tổ cũng đã hứa với cậu là sẽ không cãi nhau với anh ta nữa mà!! Hìhì!!”. Vy vừa nói vừa cười nhìn cô, sau đó lại nhìn qua Lâm Phong nháy nháy mắt ra hiệu. Lâm Phong nhìn thấy thì cũng “gật đầu” phụ họa theo

- “Phải!! Cô ấy nói đúng á!! Tôi cũng muốn chung một đội với cô ấy”. Lâm Phong nói xong rồi cười híp mắt lại nhìn anh và cô. Cô thì thấy khó hiểu còn anh thì cười đã ngầm hiểu ra ý tứ của họ. Đây là cơ hội cho anh và cô được gần nhau hơn nữa.

- “Mà này, bọn tớ nói trước nhé!! Bọn tớ sẽ không nhường các cậu đâu đấy!!”. Vy nhếch miệng lên nói

- “Được thôi!! Chúng tôi cũng sẽ không thua đâu!! Chúng tôi sẽ chơi hết mình!!”. Anh nhìn Vy kiêu ngạo như vậy mở miệng nói, tràn đầy bản lĩnh của một người đàn ông. Cô nhìn anh quyết tâm như thế thì cũng “gật đầu” đầy kiên quyết, nhất định sẽ không thua. Và thế là trận đấu giữa 4 người chính thức bắt đầu!!

- Lúc cả bọn bắt đầu cuộc chơi cũng là lúc có rất nhiều người chạy đến chỗ họ reo hò, bởi vì ở đây cả 4 người họ là nổi bật nhất a!!.. Đám phụ nữ thì hò hét cổ vũ anh và Lâm Phong còn đám đàn ông thì lại cổ vũ cô và Vy. Lúc Lâm Phong đánh bóng qua phía cô và anh, lực đánh hơi mạnh bay về phía cô. Cô có cảm giác rằng mình không thể làm được và chính lúc ấy anh đã chạy lên đỡ quả bóng cho cô nhưng chẳng may quả bóng quá nhanh bay đến đập trúng vào mặt của anh. Cô nhìn thấy thì lo lắng đi đến đỡ anh dậy hỏi

- “À, Lăng Thần!! Anh không sao chứ?? Sao anh lại đỡ cho tôi, tôi có thể né được mà!!”.

- “Tôi không sao đâu!! Chỉ là tai nạn ngoài ý muốn thôi mà!! Cô đừng lo nha!!”. Anh ngược mặt lên nhìn cô nói nhưng không biết mũi của anh đã bị thương còn chảy máu nữa chứ!! Vy nhìn thấy thì la lên

- “Trời ơi!! Anh bị chảy máu mũi rồi mà nói không sao à, mau mau đứng dậy đi qua kia đi!! Mọi người làm ơn giải tán đi!! Không còn chuyện gì để xem đâu!! Đi thôi, chúng ta đưa anh ấy qua đó đi”. Cô lo lắng và cảm thấy đây là lỗi của mình nên liền đỡ anh qua chỗ ngồi nghỉ ngơi, đến nơi cô đi lấy túi đá và nói với anh giữa đầu lên đừng cúi xuống như vậy máu sẽ lại chảy càng nhiều hơn nữa. Anh biết rõ cô đang lo cho mình nên rất ngoan ngoãn nghe lời giữa đầu lên. Được chòm đá lên, mũi của anh đã đỡ hơn nhiều, anh lên tiếng

- “Được rồi, tôi không sao rồi!! Cô đừng như vậy nữa!! Đó đâu phải lỗi của cô, nếu là người khác cũng sẽ làm như thế!! Cô là con gái mà lờ như có chuyện gì thì sẽ có rất nhiều người lo lắng đấy!! Nhất là.....”. Anh chưa kịp nói hết thì Lâm Phong lo ngại lên tiếng

- “Thần, cậu không sao chứ?? Xin lỗi, là lỗi của tớ. Tớ sợ y quá!! Quỳnh Ngọc, thật xin lỗi vì lúc nãy đã làm cô sợ!!”.

- “Tôi không sao đâu!! Cũng là do bản thân tôi không thể đỡ được quả bóng đó làm liên lụy đến anh ấy!!”. Cô mỉm cười lắc đầu nhìn Lâm Phong nói

- “Lăng Thần!! Anh không sao thật chứ??”. Lúc này là Vy lên tiếng hỏi

- “Tôi không sao rồi!! Đừng lo!!”. Anh cười nói với Vy

- “Tôi thấy hay là bây giờ chúng ta trở về khu nghỉ dưỡng để cho anh nghỉ ngơi đi!! Như vậy tôi sẽ yên tâm hơn!!”. Cô nhìn anh nói

- “Nhưng.... Chúng ta cũng mới ở đây mà!! Đây cần thiết!! Tôi không sao thật mà!! Hay là chúng ta cứ ở đây chơi tiếp đi!!”. Anh nhìn cô lắc đầu bảo không sao kêu cô cứ ở lại nhưng cô lại không đồng ý

- “Không được!! Bây giờ anh đang bị thương, chúng ta không cần thiết phải ở lại. Anh mau nghe lời tôi trở về nghỉ ngơi đi!!”. Cô nhìn anh với ánh mắt kiên quyết

- “Thần, Quỳnh Ngọc nói đúng đó, cậu tốt nhất là trở về nghỉ ngơi thôi!!”. Lâm Phong cũng đồng ý với ý kiến của cô. Vy đứng bên cạnh cũng “gật đầu” theo. Anh nhìn 3 người kiên quyết như thế không còn cách nào khác đành phải trở về và anh cũng không muốn để cho cô lo lắng rồi cảm thấy đây là lỗi của mình. Và rồi cả 4 người cùng thu dọn đồ đạc trở về khu nghỉ dưỡng.

-----phân cách tuyến chuyển cảnh-----

- Trở về phòng mình, cô cảm thấy rất lo lắng cho anh, lỡ chẳng may anh bị nặng hơn thì làm sao, cô không biết mình phải làm gì ngồi trên giường thờ dài một tiếng. Đúng lúc, Vy vừa từ phòng tắm đi ra, nhìn thấy bạn mình đang ngồi thần thờ trên giường thì lên tiếng

- “Sao thế Ngọc?? Vẫn còn lo cho Lăng Thần sao?? Chẳng phải anh ấy đã nói là không sao rồi à!! Cậu yên tâm đi mà!!”.

- “Nhưng mà..... Lỡ anh ấy có chuyện gì thì làm sao??”. Cô vẫn lo lắng cứ nhìn Vy nói

- “Được rồi, tớ hứa với cậu nếu Lâm Phong có gọi qua thì tớ sẽ thông báo cho cậu biết, còn bây giờ là lúc cậu đi tắm và nghỉ ngơi, mau mau đi thôi nào!! Đừng lo nữa nhé!!”. Cô nghe Vy nói vậy thì yên tâm “gật đầu” đi vào phòng tắm sau đó nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

# Chương 41: Chương 34: Hành Trình Đến Đảo Bora - Quỳnh Ngọc, Chúng Ta Đi Lặn Và Cùng Nhau Quan Sát Những Sinh Vật Biển Ở Đáy Đại Dương Nhé!!

- Hôm sau, anh đi qua phòng của cô, đến trước cửa phòng anh gõ cửa thì Vy là người mở, thấy Vy anh lên tiếng hỏi
  - “Vy, Quỳnh Ngọc đâu?? Tôi có thể gặp cô ấy không??”
  - “Ngọc á!! Cậu ấy đang tắm, anh có chuyện gì muốn nói thì nói với tôi, tôi sẽ chuyển lời lại giùm cho anh”. Vy cười cười nháy mắt với anh
  - “À, thì.....thật ra.....tôi.....tôi.....tôi muốn rủ cô ấy đi.....”. Anh chưa nói hết thì cánh cửa nhà tắm mở, cô bước ra ngoài thấy anh thì mở miệng hỏi
  - “Ừa?? Lãng Thần?? Anh làm gì ở đây vậy?? Có chuyện gì sao??”
  - “À, ừ, tôi...tôi muốn hỏi cô là hôm nay cô có thể dành một ít thời gian cho tôi không?? Tôi biết một nơi rất tuyệt a!!”. Anh lúng túng nhìn cô nói
  - “Ừm, được chứ!! Vậy bây giờ chúng ta sẽ đi đâu đây??”. Cô vui vẻ “gật đầu”
  - “Tốt quá!! Tôi cứ tưởng cô sẽ từ chối chứ?? Giờ chúng ta đi lặn rồi quan sát những sinh vật biển ở đáy đại dương nhé! Tôi nghe những cư dân trên đảo nói rằng chúng ta có thể lặn xuống quan sát những sinh vật biển Ở hòn đảo này, nổi tiếng nhất là những chú cá đuối to và rất hiền lành a!! Chúng ta có thể sờ chúng thậm chí còn có thể tóm lấy đuôi nữa đó nhưng sau đó phải thả ra á!!”. Anh cười nói cho cô biết
  - “Cá đuối á?? Thật sao?? Chúng ta có thể chạm vào chúng
- sao??”. Nghe đến mình có thể chạm vào những sinh vật biển hiếm thì cô vô cùng hưng phấn.
- “Ừ, đúng vậy. Thế bây giờ chúng ta đi nhé!!”. Anh thấy cô hưng phấn như vậy liền mở miệng nói
  - “Ok, anh đợi tôi một chút nha!! Tôi đi thay đồ a!!”. Nhìn 2 người quên mất còn một người đang ngay bên cạnh họ thì lúc này Vy lên tiếng phá đi bầu không khí này
  - “E, hèm!! Hai người đừng có quên là còn có tôi à nha!!”
  - “Ồ...A!!....Vy, cậu có muốn đi cùng không??”. Cô thấy Vy đang bẽn lẽn nhìn họ thì cô mở miệng rủ Vy đi cùng
  - “Áy!! Tôi không đi đâu!! Tôi không muốn làm kì đà cản mũi 2 người đâu!! Hai người cứ đi đi, tôi chỉ muốn ở trong phòng ngủ một giấc thôi à!!”. Vy nhìn cô nói rồi nháy mắt với anh...
  - “Vậy tiếc quá!! Quỳnh Ngọc, nếu cô ấy không thích đi thì chúng ta đi thôi vậy!!”. Anh nhìn cô cười nói sau đó nhìn Vy “gật gật đầu” như đã hiểu ý của Vy.
  - “Ừm, vậy anh đợi tôi xíu nhá!! Tôi vào thay đồ đây!!”. Cô cười nói với anh. Sau đó cô đi tới tủ lấy một bộ bơi đi vào phòng tắm để thay. Còn Vy ở bên ngoài nhìn anh cười nói nhỏ
  - “Nè!! Anh thật sự thích cậu ấy đúng không?? Nếu là như vậy tôi sẽ giúp anh có được cậu ấy!!”
  - “Tôi thật sự rất thích cô ấy!! Cô có thể giúp tôi sao??”. Anh “gật đầu” kiên định nhìn Vy nói
  - “Được, vậy anh nói cho tôi biết anh thích cậu ấy từ lúc nào?? Hay là vì cậu ấy xinh đẹp nên anh mới thích cậu ấy??”. Vy muốn chắc rằng anh yêu bạn cô là thật lòng không phải vì vẻ bề ngoài của cô. Vy chỉ muốn người bạn này của mình được hạnh phúc chứ không đau khổ như xưa nữa
  - “Không phải như vậy!! Tôi là thật lòng thích cô ấy không phải vì vẻ đẹp đó là vì con người cô ấy. Cô biết không?? Lần đầu tôi gặp cô ấy là ở cửa hàng bán quả lưu niệm, lúc đó trông cô ấy rất hồn nhiên, trong sáng giống con nít vậy, lần thứ 2 là lần tôi đưa cô ấy vào bệnh viện, ngày hôm đó nhìn vào ánh mắt ấy, tôi biết là cô ấy đã gặp chuyện không vui nên tôi cũng không muốn nhắc đến làm cô ấy đau khổ. Còn lần thứ 3 gặp cô ấy là vào 5 năm sau, tôi cứ nghĩ rằng sẽ không bao giờ được gặp cô ấy lần nữa nhưng tôi lại không ngờ rằng khi gặp lại thì cô ấy đã là một tổng giám đốc của tập đoàn lớn. Ngày hôm đó khi nhìn thấy cô ấy tôi rất vui nhưng không ngờ sau ngày đó cô ấy đã thay đổi không còn là cô gái hồn nhiên mà tôi biết nữa mà trở thành một vị tổng giám đốc vừa tài giỏi vừa xinh đẹp và thêm một lạnh lùng trên gương mặt của cô ấy. Tôi rất muốn biết vì sao, vì cái gì đã khiến cho một cô gái hồn nhiên trong sáng lại có thêm nét lạnh lùng đó!!”. Anh nói xong thì thờ dãi nhìn Vy
  - “Ừ, anh nói đúng. Nếu là 5 năm trước thì cậu ấy vẫn là một cô gái hồn nhiên trong sáng nhưng vì cậu ấy đã tin và yêu lầm người nên khi rời khỏi đây cậu ấy đã quyết tâm thay đổi bản thân mình trở nên lạnh lùng, quyết đoán không còn ngây thơ dễ bị lừa gạt nữa. Cũng chính vì hèn, tất cả là do hèn ta làm cho cậu ấy đau khổ. Có lẽ chính vì vậy đến bây giờ cậu ấy vẫn không mở lòng mình ra và chấp nhận yêu thêm lần nữa có lẽ vì cậu ấy lại sợ chính bản thân

mình sẽ bị tổn thương nên không chấp nhận bất kì ai cả.Nhưng tôi tin tưởng anh vì ánh mắt của anh,hành động của anh đã nói cho tôi biết anh là thật lòng với cậu ấy.Tôi tin sẽ có một ngày cậu ấy nhận ra và chấp nhận anh.Anh đó!!Cố lên!!Tôi ủng hộ anh!!“. Nói xong Vy đập nhẹ lên vai anh,cười cười

- “Được,tôi sẽ không làm cô thất vọng đâu!!Cô yên tâm!!Tôi nhất định sẽ làm cho cô ấy tin vào tôi“. Anh nhìn Vy,ánh mắt tràn đầy tự tin. Lúc này,cô đứng lúc bước ra,nhìn anh nói

- “Đi thôi!!Tôi đã sẵn sàng rồi!! Vy,tớ đi đây,tớ sẽ về sớm!!“. Anh “gật đầu” rồi cùng ra khỏi khu nghỉ dưỡng đi về phía khu dành cho những sinh vật biển mà họ có thể lặn xuống và quan sát.....

----- phân cách tuyến chuyển cảnh-----

- “Đến nơi,họ được hướng dẫn và đưa cho họ bộ đồ lặn mặc vào và họ còn dặn dò anh và cô đừng lặn quá sâu để tránh có thể sẽ gặp nguy hiểm. Anh và cô liền làm theo,một hướng dẫn viên nhìn họ trông rất đẹp đôi thì lên tiếng

- “Xin hỏi.....hai người có phải là người yêu của nhau không??Trông hai người thật là đẹp đôi a!!Ở đây chúng tôi còn chụp hình làm kỉ niệm nhất là những cặp đôi a!!“. Anh nghe được liền mở miệng cười tự tin nói

với người hướng dẫn

- “Phải,chúng tôi là một đôi đó!!Hihihi!!“.

- Cô đứng bên cạnh,mặt cô đã đỏ hơn quả cà chua nhưng lại không lên tiếng nói gì cả,vì hành động này của cô khiến cho bọn họ tin rằng cô và anh là một đôi a!!

- “Ồ,hai người trông rất xứng đôi a!!Thế 2 người có định đi thêm bước nữa không??“. Người hướng dẫn đó lại tiếp tục nói

- “À,cái này thì.....nếu cô ấy đồng ý thì tôi nhất định sẽ làm lễ cưới ngay trên hòn đảo này luôn“.Anh cười về mặt tràn đầy hạnh phúc nói. Còn cô từ đầu đến cuối không nói được lời nào.Nghe những lời anh vừa nói cô xấu hổ,mặt cô đã đỏ nay còn đỏ hơn, cô cuối đầu xuống không dám nhìn ai.... Trong lòng nghĩ: “Thật là....tại sao anh ấy lại nói như vậy chứ???Lỡ họ nghĩ là thật thì làm sao đây??“. Một người phụ nữ trong số họ nhìn thấy cô đỏ mặt thì lên tiếng giúp cô

- “Được rồi,được rồi!!Mọi người đừng nói nữa!!Đừng có trêu chọc họ nữa!!Chúng ta đi đi thôi,để cho người ta có không gian riêng.Chúng ta sẽ để lại một người giúp họ phòng khi xảy ra chuyện nhé!!“.Bọn họ ai cũng đồng ý rồi sau đó rời đi.Còn anh và cô được đưa cho bộ đồ lặn và họ bắt đầu lặn xuống biển.Lúc vừa mới lặn xuống,nhìn thấy những điều kì diệu của thiên nhiên sâu dưới đáy đại dương.

- Hai người cùng nhau lặn sâu xuống, cô rất thích khi nhìn thấy có rất nhiều loài cá bé nhỏ quý hiếm như: “Cá Candy Basslet, Cá thiên thần Clarion,Cá bướm Wrought Iron,Cá Bladefin Basslet,Cá đuôi nước ngọt Polka Dot và còn rất nhiều loài cá quý hiếm khác nhau nữa.....“,cô cảm thấy đại dương thật sự rất là huyền bí,cô muốn lưu lại kỉ niệm nên lấy máy chụp hình dưới nước ra,chụp lại những nơi cô đã bơi qua.Bơi được một lúc, cô đã phát hiện được chú cá kỳ nhông (Axolotl), trông nó rất là nhỏ và đáng yêu, cô liền bơi lại gần nó và giơ tay muốn chạm vào nó và dường như chú cá này rất có linh cảm cô sẽ không hại nó, nó tự động đến trên tay cô. Cô vui vẻ sờ lên đầu nó, nó cũng rất thích cô để mặc cho cô sờ nó và nó ngược lại tiến lại vào lòng cô dụi dụi a!! Trông rất là buồn cười. Anh nhìn thì cười cười giơ tay cũng muốn chạm vào nó nhưng lúc anh vừa đưa tay tới, nó cứ tưởng là anh sẽ gây hại nên nó đã né tránh được tay anh và há miệng cắn tay anh. Hành động của nó làm cô ngạc nhiên còn anh thì tròn tròn mắt nhìn nó rồi thầm nghĩ: “Sao nó lại phân biệt đối xử như thế?? Không lẽ con vật này là giống đực à!!” Anh muốn rút tay ra nhưng dường như không buông tha anh mà còn ngậm chặt hơn nữa. Anh đầu đầy hắc tuyến nhìn nó, cô ở bên cạnh thấy buồn cười nhưng cô vẫn giải vây cho anh. Cô dịu dàng đưa tay lên sờ sờ đầu nó khiến nó quay lại nhìn cô, cô cười với nó, nó liền thả tay anh ra bơi lại trong lòng cô một lần nữa.

- Anh nhìn nó mà lắc đầu cảm thán a!!Thật không hiểu nổi!!Sao lại phân biệt đối xử như vậy chứ!!Nhưng anh lại nhìn nó với mắt rực lửa trong lòng thầm la lên: “Sao nó lại dám dựa vào cô ấy như vậy chứ??Thật là tức chết mình mà!!Mình không được nhưng nó thì.....Aaaaaa!!”(Tình tình: Có cái gì gì đó.....rất chi là gian ở đây à!.. Anh nói gì đó...”Tiếc“. Tình tình:Có nói gì đâu...xách dép bỏ chạy.Hahaha!!).

Cô nhìn biểu hiện của anh thì nhưn mày không hiểu sao anh lại nhìn nó như vậy rồi lại nhìn con vật đang cựa cựa trong lòng mình thì bất giác mỉm cười.Lúc này,từ đằng xa có một chú cá đuôi bơi lại gần cô và anh.Họ giật mình khi thấy nó tưởng rằng nó sẽ tấn công,anh lo lắng nắm tay kéo cô ra xa rồi bơi lên bờ.Khi lên tới nơi,anh nhìn thấy người hướng dẫn lúc này liền la lên

- “Này,giúp chúng tôi!!Có cá đuôi kia!!”

- “Cá đuôi??A!!Anh đừng lo!!Chú cá đuôi này nó sẽ không gây hại cho bất kì ai đâu,nó là vật nuôi ở khu nghỉ dưỡng này đấy!!“. Người hướng dẫn nhìn anh với vẻ mặt lo lắng thì lên tiếng nói

- “Thật...thật sao??Nó sẽ không tấn công chứ??“.Anh ngạc nhiên khi nghe anh ta nói nhưng trong lòng vẫn còn lo lắng

- “Là thật,anh đừng lo!!Nếu nó gây nguy hiểm cho khách du lịch thì chúng tôi sẽ không nuôi nó mà sẽ thả nó đi nơi khác để không gây hại cho bất kì ai bởi thế 2 người cứ yên tâm đi“.Anh ta nhìn anh cười nói

- “Thế là tôi yên tâm rồi!!Lúc đầu tôi cứ tưởng là nó sẽ tấn công chúng tôi chứ!!Thì ra là vật nuôi ở đảo“. Anh thở phào nhẹ nhõm nói

- “À,này!!Chúng tôi có thể chạm vào nó không??Tôi rất muốn được một lần đến gần những chú cá đuôi và chạm vào nó,được chứ??“.Lúc này cô ở bên cạnh anh lên tiếng

- “Được,tất nhiên là được!!Thậm chí chúng tôi có thể để cho khách du lịch chụp hình cùng với chúng nữa đấy!!“.Anh ta cười “gật đầu” nhìn cô nói
- “Chụp hình cùng với chúng nữa sao??Thật tuyệt à!!Nè,Lăng Thần,chúng ta cùng nhau chụp chung với chúng nhé!!“.Cô nghe anh ta nói thì cười rộ lên nắm tay anh nói
- “Ừ,tôi cũng rất muốn chụp hình chung với cô nữa“.Anh cười nhìn cô nói (Có gian tình ở đây nha!!!)
- “Hả???Lúc này anh nói gì vậy??“.Cô dường như nghe được anh nói là muốn chụp hình cùng cô thì phải
- “A!!Lúc này tôi nói là cũng muốn chụp hình chung với mấy chú cá đuối đó mà!!Hahahaha“.Anh gãi gãi đầu nhìn cô cười nói
- “Ừm.Anh này vậy bây giờ chúng tôi có thể chụp hình không??“.Cô nhìn anh rồi “gật đầu” sau đó lại qua lại nhìn người hướng dẫn nói
- “Được chứ!!Cô xoay người lại nhìn kia!!Chú cá đuối lúc này đang bơi về phía này đấy!!“.Anh ta nhìn cô cười nói tay thì chỉ về phía sau họ
- “A,nó thật là đẹp à!!“.Cô xoay lại nhìn thấy một chú cá đuối đang bơi lại gần cô và anh.Khi nhìn thấy nó,cô lên tiếng khen ngợi. Chú cá đuối nhìn 2 người rồi bơi lại chính giữa của cả 2 để cho 2 người dễ dàng chạm vào nó.
- “Ừ, nó đẹp thật!!“. Anh sờ sờ vào nó cũng lên tiếng khen ngợi. Chú cá đuối này như nghe hiểu được lời của anh và cô nói nó liền kêu lên vài tiếng: “éc...éc...” (E,hèm!! Cái này Tình không biết diễn tả ntn nên chế á!!). Anh và cô nhìn nó ccười cười, nó lúc này trông thật dễ thương à!!.. Lúc này, người hướng dẫn lên tiếng
- “Này, 2 người, tôi sẽ chụp hình đây!!“.
- “A, được!! Anh chụp đi!!“. Anh nói
- “Ok“. Anh ta “gật đầu” rồi ra hiệu cho 2 người xích lại gần nhau một chút như vậy sẽ đẹp hơn. Thế là 2 người được anh ta chụp cho rất nhiều tấm,nhiều kiểu dáng khác nhau. Anh và cô cảm thấy chụp cũng rất nhiều nên ra hiệu cho anh ta nhưng chính lúc này, chú cá đuối bất ngờ lặn xuống biển khiến cho cô đang để tay lên đầu nó trượt xuống, anh hấp tấp lo lắng cô sẽ bị uống nước nên nhanh tay đưa ra đỡ cô, môi của cô và anh đã vô tình chạm vào nhau, anh chàng hướng dẫn nhân cơ hội chụp lại cảnh lãng mạn này. Cô đỏ mặt nhanh chóng thoát ra cái tình huống... rất chi là ngại à!!., ngượng ngùng không biết nói gì, xoay mặt đi chỗ khác không dám nhìn anh. Anh thì lúc này như một đứa trẻ vậy, ngẩn người ra, anh bất giác đưa tay lên môi mình nơi này vẫn còn vương vấn mùi hương của cô. Anh cười trong lòng cảm thấy rất vui,tuy.chỉ là thoáng qua nhưng như thế cũng khiến anh cảm thấy hạnh phúc.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 42: 35: Chạm Mặt - Ấu Đả - Gây Sự (1)

- Hình ảnh đó của 2 người đã bị 4 con mắt đằng xa nhìn thấy hết, 2 kẻ đó không ai xa lạ chính là Lâm Phong và Vy a!!.. Thật ra thì 2 cái người này đã lén đi theo cô và anh. Lén lút theo dõi họ cho đến khi họ lên bờ. Khi thấy họ môi chạm môi thì cả Vy và Lâm Phong đều tròn to mắt nhìn họ rồi quay lại nhìn nhau cười rất là gian a. Còn anh vẫn còn chìm trong hạnh phúc thì lúc này người hướng dẫn lên tiếng phá bầu không khí mờ ám này
- “E,hèm!! Xin lỗi vì làm phiền 2 người, tôi đã chụp được rất nhiều ảnh, 2 người có muốn lên xem không?? “
- “Hả?? À, ừ! Vâng!! Tôi muốn xem, anh đợi tí tôi sẽ đi lên liền!!“. Cô xấu hổ cười gượng nhìn anh chàng nói rồi bơi lại phía cầu đi lên.
- “Ồ..... Quỳnh Ngọc!! Đợi tôi với!! Tôi cũng muốn xem!!“. Nhìn thấy cô hấp tấp muốn đi lên, anh vội lên tiếng rồi đi theo cô lên bờ.
- “Wow!! Mấy tấm hình chụp đẹp quá à!! Lăng Thần, anh lại đây xem này!!“. Cô cầm mấy ảnh lên xem,nhìn thấy vài tấm hình vừa chụp thì cô kêu anh qua chỗ cô. Anh “gật đầu” rồi vui vẻ tiến lại chỗ của cô. Hai người vừa coi vừa cười nói với nhau rất vui vẻ nhưng lúc vừa xem đến tấm ảnh mà anh và cô đã vô tình đôi môi chạm vào nhau. Cô mặt đỏ như quả gấc vội đem máy chụp hình đưa qua anh rồi chạy đi về khu nghỉ dưỡng. Anh thấy cô chạy đi tính đuổi theo thì Vy và Lâm Phong đã nhảy ra, cười đều nhìn anh, Lâm Phong lên tiếng
- “Cậu đó!! Ghê quá nha!! Nè, mau nói, mau nói cho tớ nghe đi,2 người phát triển tới đâu rồi?? Hừ??Hahaha!!!!“. Nói xong còn cười lớn khiến anh đen mặt a. Anh liếc Lâm Phong nói
- “Cậu..... Cậu..... Lén theo dõi bọn tớ hả???”
- “Haha!! Đâu có, đâu có, tớ và Quỳnh Vy chỉ là đi dạo tình cờ đi ngang qua đây thôi chứ có đi theo dõi cậu đâu nào!!! Mà này, cậu đã làm gì cô ấy mà khiến cô ấy đỏ mặt vậy hả??“. Lâm Phong huych huych tay anh nói
- “Cậu..... Hừ..... Thôi tớ không nói chuyện với cậu nữa, tớ đi đây!!“. Anh liếc Lâm Phong khề hừ rồi bước về khi nghỉ dưỡng.

- “Ok....ok... Cậu cứ đi tìm tình yêu của cậu đi, bọn tớ sẽ k làm phiền 2 người đâu. Haha!!!”. Nói xong rồi cười lớn

- “Ê, nè!! Gì mà bọn tớ chứ??? Bộ tôi và anh thân nhau lắm à!!!”. Vy liếc nhìn Lâm Phong nói

- “Tôi có nói thế à?? Tôi chỉ là không muốn bạn của tôi đánh mất cơ hội này thôi!! Tôi biết cậu ấy đã thích Quỳnh Ngọc nên tôi muốn giúp cậu ấy có không gian riêng tư mà thôi!!!”. Lâm Phong vừa nhìn Vy vừa cười nói.

- “Xi.... Thôi tôi đi đây!!! Anh đi đâu thì đi đi nhé!! Bái bai!!!”. Vy nói xong rồi bước đi chưa kịp để Lâm Phong phản ứng. Cô lúc này đã về tới phòng của mình, vội vàng đi vào đóng cửa lại, cô vô thức đưa tay sờ lên môi mình nơi đó vẫn còn hơi ấm của anh. Cô cảm nhận được tim của mình đập rất nhanh, cảm giác thật là lạ.....

\*\*\*\*\* Ta là tuyến phân cách đường\*\*\*\*\*

- Tại bệnh viện, lúc này hân đang nằm trong phòng đang đợi Thế Duy đi làm thủ tục xuất viện, hân muốn nhanh chóng đến công ty của cô để gặp cô

Hân rất nhớ cô nhớ đến nỗi mất ăn mất ngủ vì cô, hơn 1 tuần rồi hân vẫn chưa gặp được cô. Mỗi khi nhắm mắt lại, hân đều nhìn thấy hình ảnh của cô, hân muốn nhanh rồi khỏi để được gặp cô cho dù cô căm ghét hân như thế nào hân vẫn không từ bỏ, không bao giờ. Hân nguyện làm tất cả vì cô.  
“Cạch.... Thế Duy mở cửa bước vào, thấy hân đang thờ người ra, lên tiếng nói

- “Quân, ta đã làm thủ tục xuất viện xong rồi chúng ta có thể đi rồi đó!!”

- “Ừ, nhưng giờ ta muốn đến công ty của Ngọc nhi, ta muốn gặp cô ấy!!”. Hân nhìn Thế Duy “gật đầu “ nói

- “Sao??? Cậu muốn đến đó à?? Chuyện này thì... “. Thế Duy áp ứng nói

- “Sao vậy??? Ta không được đến đó sao?? Cậu có chuyện gì giấu ta đúng không???”. Hân thấy Thế Duy nói chuyện ngập ngừng thì nhưn mày hỏi

- “Thật ra thì bây giờ cậu đến đó cũng không gặp được cô ấy đâu vì cô ấy và Quỳnh Vy đã đi du lịch rồi!!!”. Thấy hân hỏi Thế Duy đành nói ra

- “Cái gì??? Du lịch ư??? Tại sao cậu không nói cho ta biết hả??? Hân nghe đến cô đã đi xa tức giận hét ầm lên

- “Ta cũng muốn nói nhưng vì sợ cậu đau khổ nên không nói!!!”. Thế Duy vẫn bình tĩnh nói

- “Thế cô ấy còn đi chung với ai ngoài Quỳnh Ngọc không???”. Hân lo lắng sẽ có người cướp cô đi

- “À.... Thật sự là còn có người khác nữa, đó là Vương Lăng Thần - tổng giám đốc của Vương Thự”. Thế Duy vừa nhìn biểu hiện của hân rồi nói

- “Cái gì??? Lại là tên chết tiệt đó hả??? Khốn kiếp!!! Nếu không phải tại tên đó, cô ấy sẽ không đối xử với mình như vậy!!!”. Hân vừa nghe đến tên của anh thì liền tức giận, trong mắt tràn ngập đau đớn khi nghĩ đến mỗi ngày cô đều ở bên cạnh người đàn ông khác không phải là hân. Hân nhìn Thế Duy tiếp tục hỏi

- “Cậu có biết họ đi đến chỗ nào không??? ”

- “Ồ, là hòn đảo Bora - pháp đấy. Tớ nghe nói hòn đảo đó rất nổi tiếng a!!!”. Thế Duy nhìn hân trả lời

- “Hòn đảo Bora sao???”. Hân nghe tên hòn đảo rất quen, nhưn mày suy nghĩ đến quá khứ khi còn cô bên cạnh và rồi hân đã nhớ ra cô đã từng nói rất muốn đến hòn đảo này ngắm hoàng hôn, cô nói nếu 2 người yêu nhau cùng nhau ngắm hoàng hôn thì họ sẽ mãi mãi hạnh phúc, trọn đời bên nhau không chia lìa. Hân cười tự cho bản thân là thông minh lúc đó còn nói với cô rằng những chuyện như thế không có thật, không hề để ý đến cảm giác của cô. Hân thật sự hối hận, nếu thời gian có thể quay trở về hân sẽ cùng cô đi đến đó.

- “Sao thế??? Cậu biết hòn đảo đó à???”. Thấy hân thất thần Thế Duy lên tiếng hỏi

- “Ừ, thật ra trước đây Ngọc nhi đã từng muốn ta đến đó cùng cô ấy nhưng ta lại thờ ơ không muốn đi cùng, đúng là trò đùa mà!!.. Hân cười tự giễu bản thân mình thật ngốc.....

- “Vậy bây giờ cậu muốn như thế nào??? Có muốn đến đó không?? Ta đi đặt vé cho cậu”. Thế Duy nhìn về mặt đau khổ của hân nói

- “Ừ”. Hân nhìn Thế Duy chỉ “gật đầu” không nói gì nữa. Nhìn hân như thế, Thế Duy chỉ biết lắc đầu mà thôi.

- Sáng hôm sau, khi đã chuẩn bị xong vé thì hân và Thế Duy cùng nhau đi ra sân bay để đi đến hòn đảo nơi có cô. Hân ngồi trên máy bay luôn nghĩ đến cô nói thầm trong lòng: “Ngọc nhi, đợi anh nhé!! Anh đang đến đây!!!”. Xong rồi hân nhắm mắt lại nghĩ ngơi, chờ đợi.....rồi sẽ gặp được cô. Hơn 2 tiếng thì tới nơi, hân và Thế Duy xuống máy bay rồi đi thẳng tới khu nghỉ dưỡng nhưng hân lại không hề hay biết cô cũng ở khu nghỉ dưỡng đó. Xe chạy đến nơi, 2 người bước ra thì nghe được tiếng của Vy và Lâm Phong ở đằng sau cãi nhau ,hân và Thế Duy xoay người lại

- “Nè, tên kia!! Sao anh cứ đi theo tôi hoài vậy hả???”

- “Ồ, hay nhè!! Cô buồn cười thiệt đó, đây đâu phải đường của cô đâu mà cấm tôi đi, đây là đường của chúng đấy nhá!!!”. Lâm Phong nhìn Vy nói

- “Grừ..... Anh....đồ khó ưa.... Hừ“. Vy trừng mắt lờm Lâm Phong. Lúc vừa đi đến nơi, Vy nhìn thấy hấn và Thế Duy thì nhưn mảy lạnh lùng hỏi
- “Hai người sao lại ở đây hả??? Các người cho người theo dõi bọn tôi phải không???”
- “Này, Quỳnh Vy!!! Cô sao lại nói thế hả??? Chúng tôi không hề theo dõi cô nghe chưa???“. Thế Duy nghe Vy nói thế thì tức giận lên tiếng
- “Hừ.... Thế 2 người nói xem lí do gì 2 người lại ở đây“. Vy hất mặt nhìn hấn và Thế Duy nói
- “Bộ bọn tôi đến đây không được à??? Cô lấy tư cách gì mà không cho chúng tôi hả???“. Thế Duy không chịu thua nói
- “Hai người thôi đi!!! Đừng đứng ở đây cãi nhau nữa!!!!“. Lâm Phong đứng sau nhìn Vy vs Thế Duy cãi nhau thì lên tiếng ngăn cản.... (Tg: á á có mùi dấm chua đâu đây nha \*cười gian\*. Lâm Phong: nói gì hả con kia??? \*trừng mắt\*. Tg: À, em có nói gì đâu...xách dép chạy.... Haha!!! )
- “Hừ!! Trần Thiên Quân!! Anh đừng nói với tôi là anh đến đây để gặp người vợ cũ của anh đấy nhá!!“. Vy cười khinh bỉ nhìn hấn nói
- “Ai nói với cô Ngọc nhi là vợ cũ tôi hả?? Chúng tôi còn chưa ly hôn!!“. Hấn nghe Vy nói cô là vợ cũ hấn tức giận quát lớn
- “Gi? Chưa ly hôn?? Hừ,anh nên nhớ là anh và cậu ấy đã ra tòa rồi đấy!!“. Vy nhếch môi nói
- “Trần tổng!! Tôi nghĩ là anh không quên tôi đâu đúng không?? Tôi là luật sư đại diện cho thân chủ của tôi, tôi đề nghị anh không được lại gần thân chủ tôi hay làm phiền cô ấy nếu không tôi sẽ đưa giấy lên quan tòa đấy!!! Đi, về phòng thôi nếu không chúng ta sẽ gặp rắc rối đấy!!!“. Xung quanh đã có nhiều người nhìn qua, không muốn gặp phiền phức, Lâm Phong nhìn hấn rồi quay qua Vy nói. Nói xong chưa kịp đề Vy nói đã kéo tay Vy đi về phòng, để lại đằng sau 2 người với ánh mắt tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 43: 36: Chạm Mặt - Âu Đả - Gây Sự (2)

- “Hấn và Thế Duy nhìn 2 bóng dáng trước mặt rồi đi thì tức giận không thôi, liếc nhìn xung quanh rồi cũng bước vào trong. Vừa bước vào, hấn đến gặp quản lý để hỏi về phòng của cô (Mọi người đừng thắc mắc nhá vì lúc đầu hấn nhìn thấy Vy thì biết chắc chắn cô cũng sẽ ở đây!!). Đến trước mặt ông quản lý, hấn lạnh lùng lên tiếng
- “Này, tôi muốn biết phòng của cô Lưu Thiên Ngọc là phòng bao nhiêu???”
- “Dạ....dạ!!! Lưu Thiên Ngọc??? Xin lỗi nhưng chỗ chúng tôi không có!!!!“. Nhìn vẻ mặt đáng sợ của hấn ông quản lý đồ mồ hôi lạnh
- “Cái gì??? Không có??? Sao có thể??? Không lẽ....là cô ấy sử dụng tên kia??? Vậy Hoàng Quỳnh Ngọc thì như thế nào??? Mau nói!!“. Hấn nhìn quản lý khản giọng nói
- “A!!! Là phòng 802!!!!“. Thấy mặt của hấn ngày càng đáng sợ nên ông quản lý không chần chờ nói ra luôn
- “Vậy à!!! Thế còn người đi chung với cô ấy là ở phòng nào???”. Hấn nghe được kết quả mình mong muốn nên hỏi về anh
- “À!! Cô gái đi cùng ấy ở cùng phòng với cô ấy còn 2 người đàn ông kia thì phòng 803 ạ!!!
- “803??? Thế phòng 801 có ai không??? Tôi muốn phòng đó, nhanh lên!!! Tôi cho ông 3' giải quyết!!!!“. Hấn cất giọng lạnh lùng làm cho ông quản lý phải khiếp sợ lật đật làm theo. Sau khi quản lý xem xong sổ thì nói với hấn là phòng đó vẫn chưa có ai và sẵn đưa luôn chìa khóa cho hấn còn Thế Duy thì phòng đối diện với hấn. Hấn cầm chìa khóa rồi kéo vali đi đến phòng của mình. Đến đứng phòng của mình hấn đứng im nhìn qua phòng của cô rồi nở nụ cười thâm nghị: Ngọc nhi!! Cuối cùng anh có thể gặp được em rồi, anh nhớ em lắm!!!. Xong rồi hấn mở cửa phòng đi vào phòng để nghỉ ngơi sau vài tiếng đồng hồ ngồi máy bay.
- Trong phòng cô lúc này, Vy sau khi đi về phòng liền nói cho cô biết chuyện hấn đang ở đây, cô nghe xong không tin, đứng dậy nói
- “Cậu nói cái gì?? Trần Thiên Quân anh ta đang ở đây á ??? Sao anh ta biết được chúng ta đang ở đây chứ??? Thật là.....!!!! “
- “Haizz!! Đâu chỉ mình anh ta còn có tên ôn dịch kia nữa!! Hừ, tên đáng ghét đó!! Đúng là..... !!!“.
- “Tên ôn dịch?? Ý cậu là Phan Thế Duy à??? Vy à, tớ nói này!! Tớ cảm thấy cậu hình như có ác cảm với đàn ông thì phải, ngoài luật sư Lâm ra còn có anh ta nữa chứ!!!!“. Cô nhưn mảy khó hiểu nhìn Vy rồi lại nói tiếp
- “Yahh!! Con nhỏ kia!!! Cậu có phải bạn tớ không hả??? Sao lại nói tớ như vậy chứ???”. Vy bĩu môi không vui nhìn cô

- “Ok!! Tổ không nói nữa!!”. Cô buồn cười nhìn cái tính trẻ con đó của Vy
- “Xí”Vy trẻ môi nhìn cô xoay người qua chỗ khác xong một lúc như nhớ được một chuyện thì lại quay qua hỏi cô
- “À này Ngọc, cậu tính sao với anh ta??? Có cần chuyển đến khu khác không??”.
- “Không cần đâu!! Cậu cứ mặc kệ anh ta đi, cứ xem anh ta là người vô hình đi!! Đừng quan tâm vì anh ta không còn bất cứ quan hệ nào với tổ cả, đối với tổ bây giờ mà nói anh ta chỉ là người dung mà thôi!! Nếu vô tình chạm mặt nhau thì tổ cũng sẽ xem anh ta như người xa lạ!!”. Cô nhìn Vy thẳng thắn nói
- “Được, tổ biết rồi!! Mà này, hôm nay cậu với Lăng Thần đi chơi có vui không?? Hừm?? Hai người đã đi đến những nơi nào hả hả??? Mau khai ra!!”.
- “Thì chỉ là đi dạo rồi sau đó.....sau đó bọn tổ đi lặn thôi chứ có gì khác đâu mà cậu..... Nói đến đó thì đột nhiên cô nhớ tới nụ hôn vô tình khi nãy thì bất giác đỏ mặt làm cho Vy ngồi bên cạnh cười gian.... “. (Tg: Ta thấy cái bà này sao lúc nào cũng nói móc người ta thế nhỉ!! Vy: Hừ?? Nói gì hả?? \*liếc\* \*giờ nắm đầm đe dọa\*..... Tg : Ó! Ng ta chỉ nói sự thật thôi mà!!! \*Plêu\* . Vy: Hừ, gan lắm con!! \*cầm dép chuẩn bị phan\* . Tg : \*bộ của chạy lấy người\*.)
- “Nè, sao cậu lại nhìn tổ như vậy hả??”. Thấy Vy nhìn mình rồi cười gian thì rùng mình
- “À, có gì đâu nà!!”. Vy cười cười nhìn cô
- “Thế à!! Vậy tổ đi nghỉ một chút,nếu lát có đi ăn thì kêu tổ nhé!!”. Cô nói rồi bước vào trong phòng ngủ còn Vy thì “ừm” một tiếng rồi đi vào phòng tắm luôn.
- \*\*\*&\*\*\*\*\*&\*\*\*\*\* Ta là đường phân cách tuyến\*\*\*\*\*&\*\*\*\*\*&\*\*\*\*\*
- Tới đó đúng 7h, Vy qua phòng cô đi ăn tối và sẵn qua phòng anh rể anh và Lâm Phong đi cùng. Không biết có phải trùng hợp không nhưng lúc cô vừa bước ra khỏi phòng thì hân cũng vừa đi ra, thấy cô hân mỉm cười lên tiếng
- “Ngọc nhi!!”. Nghe tiếng gọi cô quay lại chau mày nhìn hân, dù biết là hân đang ở đây nhưng không ngờ là phòng của hân lại là kế bên phòng cô, cô liếc hân khó chịu lên tiếng
- “Anh!!! Sao lại ở đây?? Anh cho người theo dõi tôi đúng không???”
- “Không.....không phải.....không phải như vậy!!! Anh không cho người theo dõi em, em đừng nghĩ anh như thế có được không???”.
- Hân nhìn cô gấp gáp nói sợ cô hiểu lầm
- “Nếu không phải thì anh nói lý do vì sao anh ở đây???. Tôi nghĩ là anh không có hứng thú gì mà đến đây đâu đúng không??? Hay là anh đến đây chỉ để mua vui???Sao??? Thế nào?? Tôi nói đúng rồi phải không???”.
- Cô mĩa mai nhìn hân nói
- “Ngọc nhi!! Sao em lại nghĩ anh như vậy??? Anh đến đây là vì em, anh chỉ muốn gặp em mà thôi!! Em biết không??? Hơn 1 tuần anh ở trong bệnh viện anh rất là nhớ em, anh nhớ em nhiều lắm em có biết không???”. Hân vừa nói xong muốn nắm lấy tay cô nhưng chưa chạm thì đã bị một bàn tay khác hất ra, quát lớn
- “Trần tổng!! Tôi yêu cầu anh đừng có làm phiền Ngọc nữa!!!!”. Người đó không ai xa lạ đó chính là anh, vừa đúng lúc đi ra thấy cô đang bị quấy rầy thì anh tức giận đến chỗ của cô. (Tg: Hình như ta nghĩ thấy mùi đầm chua thì phải!!! \*cười đều\*.... Anh: con kia!! Lo mà viết đi nhá, muốn chết không??? \*xoắn tay áo lên\*...
- Tg: Á!! Anh đúng là đáng ghét!! Ta sẽ không giao tiểu Ngọc cho anh đâu \*cầm dép lên chuẩn bị chạy\* ..... Anh: Nói gì hả con tg kia??? \*cầm đồ phen\*..... Tg: \*Haha\*.....)
- “Mày..... Lấy tư cách gì mà không cho tao đến gần cô ấy hả??? Thằng khốn kia!!!!”. Hân nắm lấy cổ áo của anh quát lớn.
- “Đúng là tôi không có quyền ngăn cản anh nhưng tôi lấy tư cách là một người đàn ông yêu cô ấy vậy đã đủ chưa???”.
- Anh lấy tay hân hất ra, nhìn về phía cô mỉm cười nói. Còn cô thì vừa đỏ mặt vừa ngạc nhiên nhìn anh không thể tin được là anh lại nói chuyện như vậy ở chỗ này, cũng may cho cô là bây giờ chỉ có vài người mà thôi nếu có hơn thì chắc chắn là là cô không dám ra ngoài luôn à!!.
- “Ồ,ồ!! Không ngờ bạn của anh lại bá đạo như vậy!! Tôi cứ nghĩ anh ấy sẽ bình tĩnh mà từ từ tỏ tình với Ngọc của tôi chứ!! Noi đồng người mà vẫn không lùi bước nhỉ!!”. Vy đứng kế bên huých tay vào người Lâm Phong nháy mắt.
- “Này, Quỳnh Vy!! Cô sao lại dám nói thế hả??? Cô!! Sao lại đi giúp đỡ người ngoài hả???”. Thế Duy vừa lúc đi đến chỗ của 2 người nghe Vy nói thế rất tức giận
- “Ồi!! Anh buồn cười thật đó!! Anh nói ai là người ngoài cơ?? Họ sao??? Haha....Anh....tôi nói này, đừng tự đánh giá bản thân mình cao như vậy chứ!! Mà anh ta cũng buồn cười thật đấy!! Trước đây, Ngọc yêu anh ta còn anh ta thì sao hả??? Anh ta đã đối xử với bạn tôi như thế nào hả?? Bây giờ anh lại nói chúng tôi là bên người ngoài à!!! Tôi nói cho anh biết, họ không phải người ngoài, họ là bạn của chúng tôi nghe chưa??? Lăng Thần, anh ấy là đối tác của chúng tôi, còn người này là luật sư của Ngọc hiểu chưa hả???Hừ”. Vy cười lạnh nhìn Thế Duy tuông một trận

- “Cô.... ... Thế Duy không thể đáp trả lại vì lời của Vy nói rất đúng!!!!”.

- “Thôi đi!!! Đủ rồi!!! Đừng có nói nữa!!! Còn anh, tôi cảnh cáo anh!! Anh đừng có lại gần tôi nữa cũng đừng làm phiền tôi nữa!!! NGHE CHƯA???”.  
Cô nghe Vy và Thế Duy cãi nhau cảm thấy nhức đầu quá lớn rồi quay lại nhìn hân lạnh lùng nói

- “Ngọc nhi!!! Em đừng vậy, có được không??? Xin em!! Đừng đối xử với anh như thế, xin em!!!”. Hân chạm đến mặt cô nhưng đã bị cô hất ra, gương mặt chán ghét nhìn hân

- “Anh....đừng đụng bàn tay dơ bẩn của anh vào người tôi.... Anh mà cũng biết đau sao??? Cái loại người như anh thì làm sao biết đau là như thế nào??? Đủ rồi!!! Tôi cảm thấy anh....anh đó!!! Rất là giả tạo!! Nếu là những người phụ nữ khác mà nghe anh nói như vậy chắc chắn sẽ siêu lòng nhi.... Nhưng tôi đã không còn là con Ngọc ngu ngốc của ngày xưa nữa cho nên tôi sẽ không bao giờ bị lừa dối hay đùa giỡn một lần nào nữa, anh nghe chưa??? Bởi thế tránh xa tôi ra!!!. Tôi sẽ không bao giờ tin vào những lời nói dối trá đó của anh đâu, không bao giờ!!!!”. Con người màu tím không chút cảm xúc nhìn hân lãnh khốc nói

- “Được rồi, Ngọc chúng ta đi ăn đi!! Cứ mặc kệ anh ta!!! Đừng đi tìm xia đến anh ta nữa!! Chúng ta coi như không quen biết loại người này!!!!”. Vy thấy có vài người đang đi về phía này nên lên tiếng cũng như nói với cô đang có người ở đây tốt nhất nên đi để không gặp rắc rối. Cô không nói gì chỉ “gật đầu” rồi xoay người rời đi. Anh thấy cô đi liền đi theo vỗ lên vai cô, cô nhìn anh, anh mỉm cười nói

- “Ngọc!! Cô đi ăn hả??? Đợi tôi đi cùng với!!!!”.

- “Ừ, chúng ta đi thôi!”. Cô cũng cười nhìn anh.

- Hân nhìn thấy cô cười với người đàn ông khác mà không phải là hân. Hân rất tức giận vì anh mà hân mới mất cô, (Tg: Ôi!! Ông này kì ghê!! Ai mà cướp của anh đâu, do chính anh đẩy thôi!!..... Hân: Hử??? Cái con kia!!! Cái này là do người mà ra cả!!! \*giận dữ-liếc\*.... Tg: Ôi!! Gì chứ???\* bủn môi\*..... Hân: \*cời gậy cầm lên\*..... Tg: chạy luôn...) Hân nắm chặt tay muốn đi lên nhưng Thế Duy lại chặn lại trước mặt hân, lắc đầu nói

- “Nếu giờ cậu hành động như vậy thì sẽ có ấy sẽ càng ghét cậu nhiều hơn thôi!”. Hân nghe vậy chỉ biết trơ mắt nhìn hình bóng cô càng lúc đi xa. Hân không can tâm, thật không can tâm. Hân vừa rồi nghe được Vy nói là sẽ đi ăn, hân liền bước đi theo bọn họ nhưng vẫn giữ khoảng cách, hân không muốn cô ghét hân thêm nữa. Thế Duy thấy hân đi thì cũng đi theo luôn. Đi đến nhà hàng, hân và Thế Duy chọn một bàn trong góc để có thể quan sát cô. Suốt buổi ăn, hân chỉ lo nhìn cô, hành động cử chỉ của cô đối với anh rất dịu dàng, cười nói rất vui vẻ. Hân cố kìm chế cơn ghen đến nỗi bóp nát ly rượu vang “xoảng”, tiếng động làm cho 4 người đang ăn phải ngừng lại và quay sang nơi vừa phát ra tiếng động thì thấy hân đang đứng dậy bước đến chỗ họ, nhưng chuyện khiến họ trở tay không kịp là hân vừa đi đến nắm lấy cổ áo Lăng Thần đánh vào mặt anh khiến cho anh ngã nhào xuống đất, miệng thì chảy máu....

- “Mày..... Thăng khốn!!! Mày dám cướp Vợ của tao!!!!”. Nói xong còn muốn đánh anh thêm lần nữa nhưng đã bị anh đánh trả lại, anh tức giận quát

- “Trần Thiên Quân!! Ai nói là tôi cướp vợ anh hả??? Quỳnh Ngọc, cô ấy đã không còn là vợ anh nữa rồi!!!. Anh và cô ấy chẳng phải đã ly hôn rồi sao??? Bây giờ anh lại nói tôi cướp vợ anh chứ!!! Chính vì thế tôi có quyền....yêu cô ấy!!!!”.

- “Mày..... Hân giờ tay muốn đánh anh nhưng lại bị cô quát lớn của cô phải dừng. ...”

- “Đủ rồi!! Trần Thiên Quân!!! ..... Anh gây đủ chưa hả???”. Cô đi đến chỗ của anh lo lắng hỏi

- “Lăng Thần, anh không sao chứ??? Thật sự xin lỗi!! Đều do tôi liều lụy anh!!!”

- “Tôi không sao!! Cô đừng lo!!!!”. Anh cười trừ nhìn cô.

- “Thằng kia!!! Mày đừng giả nai như vậy!!! Mau đứng lên!! Đánh như một thằng đàn ông đi!!!!”. Hân hiện giờ không kiểm soát được bản thân đang nói gì nhưng khi thấy cô lo lắng cho anh, cơn tức giận càng tăng thêm

- “Chát..... Trần Thiên Quân!!! Tôi nói anh đủ rồi đấy!!! Đừng có làm càn như thế!!!!”. Cô xoay người lại tát hân lớn tiếng nói

- “Ngọc nhi..... Em..... Tại sao??? “. Hân không thể tin được vì sao cô lại.....sao có thể.... đối với hân như vậy..... Hân nhìn cô, muốn tìm lại hình ảnh ngày xưa của cô, khi ấy trong mắt cô chỉ có hân nhưng bây giờ hân làm thế nào cũng không thể, không thể tìm lại được.

Cô không quan tâm đến ánh mắt đau đớn của hân, đỡ anh dậy rồi kéo anh đi khỏi nhà hàng, Vy và Lâm Phong cũng đi theo để lại một bóng người cô đơn nhìn họ rời đi.... ..

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 44: 37: Trần Thiên Quân!!! Anh Lại Muốn Gì Nữa Hả???

- Khi họ rời đi, hấn tức giận hất tung cả bàn ăn làm cho những người khác phải hoảng sợ bỏ chạy, hấn điên cuồng đập phá rồi hét lên

- “Aaaaa!!! Tại sao??? Ngọc nhi!!! Sao em lại đối với anh như thế???”

- “Thôi đủ rồi Quân!!! Cậu làm vậy thì được gì chứ??? Cô ta sẽ không quan tâm đến đâu!!! Mau đi thôi!! Chúng ta trở về đi, có nhiều người đang nhìn chúng ta kia!!”. Thế Duy ngăn hành động điên rồ của hấn lại rồi quay sang chủ nhà hàng đang sợ hãi đứng

- “Thật xin lỗi!! Chúng tôi sẽ bồi thường cho các vị!!! Đây là chi phiếu 5tr yên, ông hãy cầm lấy!!!”. Thế Duy đưa chi phiếu rồi xoa người kéo hấn đi để cho ông chủ nhà hàng mặt ngơ ngác không nói được gì

\*\*\*\*\*&&&\*\*\*\*\*Ta là đường phân cách tuyến chuyển cảnh\*\*\*\*\*&&&\*\*\*\*\*

- Khi về đến khu nghỉ dưỡng, cô kêu anh vào phòng của mình giúp anh rửa vết thương vừa nãy. Nhưng anh ngại mở miệng từ chối

- “Được rồi, tôi không sao đâu!! Cô đừng lo lắng quá như vậy. Chỉ là vết thương nhỏ thôi mà, không có gì đáng ngại cả!!” cả.

- “Không được!!! Anh phải để tôi giúp anh, đều do tôi liên lụy đến anh!!!”. Cô một mực không cho anh từ chối nhất quyết kéo anh vào trong phòng để rửa vết thương cho anh

- “Nhưng mà..... Như thế sẽ phiền đến cô!!!”. Anh vẫn e ngại

- “Thật là.....!!! Sao anh ương bướng thế hả??? Ngọc đã nói như vậy thì anh cứ đi vào đi, có làm đâu!!!”. Vy nhìn 2 người cứ đẩy qua đẩy lại thì bức bối, đi đến đánh vào vai anh một cái rồi đau

- “Ôi, Vy!! Sao cô lại mạnh tay thế???”. Anh nhăn mặt sờ sờ vai của mình

- “Gi chứ??? Tôi đánh nhẹ mà, anh làm như mình là đàn bà á!!!”. Vy trề môi liếc anh

- “Haizz!! Bởi vì cô đâu phải con gái cô là đàn ông mà!!!”. Lâm Phong lúc này lên tiếng trên chộc Vy

- “Gi??? Anh dám nói tôi là đàn ông á!!! Cái tên kia!!!! Cái đồ 3d!!!! Hừ”. Nghe Lâm Phong nói mình không phải con gái Vy tức giận quay sang chỉ vào mặt Lâm Phong quát ầm lên

- “Cô.... Đồ chần lừ”lừa. Lâm Phong không hề chịu thua

- “Anh....Cái đồ 3d“. Vy vênh mặt lên nói

- “Chần lừ”

- “3D”

- “Chần lừ”

- “3D”

- “... ..”

- “... ..”

- “... ..”

- “... ..”

- “Hai người cứ cãi nhau cho đến khi...

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.

..

..

Cô và anh không chịu nổi nữa cùng nhau quát to

- “Hai người thôi đi!!!”.

- Tiếng quát mắng của cả 2 khiến cho họ phải dừng lại (Tg: Thật là..... Hai người cứ như chó vs mèo ấy!!! Suốt ngày cãi nhau om sòm!!!..... Lâm Phong/ Vy đồng thanh: Con kia!!! Đây là do người hét \*trùng mắt\* ..... Tg: Liên quan gì ta??? \*Bầu môi\*..... Vy/Lâm Phong đồng thanh tập 2: Grừ!! Đó là lỗi của người!!! \*Bình- Bốp - Chát\* ..... Tg: \*mếu máo - mắt ngấn lệ - chạy luôn\*.....)

- “Hai người thật là..... Có phải trẻ con đâu mà cứ cãi nhau hoài thế!!!”. Cô liếc nhìn 2 người họ, nói rồi kêu anh đi vào trong phòng, anh không nói gì nhưng vẫn đi theo cô vào trong

- “Ồ, Ngọc!! Đợi tớ!!!”. Vy ngo ngác nhìn cô đi vào nói với theo bỏ lại Lâm Phong một mình ở bên ngoài. Lâm Phong nhìn 3 người đã đi vào phòng rồi cũng vào theo. Vào tới phòng, thì thấy cô đang súc thuốc cho anh, Lâm Phong tiến lại gần hỏi

- “Cậu ấy không sao rồi chứ??? Còn bị thương chỗ nào không???”.

- “Được rồi, tớ không sao cả!!! Chỉ bị thương nhẹ thôi. Đừng lo!!!”. Anh cười cười nói

- “Lăng Thần, lúc này thật sự xin lỗi anh, tại tôi mà anh bị anh ta đánh!!! Xin lỗi!!!”. Cô nhìn anh nói

- “Hi!! Tôi không sao thật mà!! Mà những lời vừa rồi tôi nói.... ..”. Anh chưa nói hết câu thì đột nhiên cô đứng dậy, mặt hơi đỏ vì nhớ lại những lời của anh khi đó, cô ngượng ngừng nói

- “A!! Bây giờ hình như trời cũng đã tối rồi thì phải.... Hay là anh về phòng nghỉ ngơi đi, có chuyện Gì mai nói cũng được mà!!!”.

- “À, ừ!! Được rồi!! Vậy bây giờ chúng tôi về phòng đây, 2 người nghỉ ngơi đi nhé!! Mai gặp!!!”. Anh nhận ra được sự lúng túng của cô nên không muốn làm cô khó xử nên lên tiếng

- “Ừm, mai gặp!!!”. Cô cúi đầu xuống nói không muốn anh nhìn thấy gương mặt đang đỏ của mình. Khi anh và Lâm Phong trở về phòng, chỉ còn cô và Vy. Cô ngồi thẫn thờ trên giường, nghĩ đến những lời vừa rồi của anh: “Anh ấy thật sự thích mình sao??? Liệu tình cảm đó chỉ là thoáng qua hay anh ấy chỉ nói như vậy thôi??? Mình thật sự không biết ngày mai nên đối diện với anh ấy như thế nào nữa??? Liệu rằng mình có thể chấp nhận tình cảm đó không??? Nếu như mình chấp nhận rồi thì liệu mình có thể bị tổn thương giống như 5 năm trước không??? Mình thật sự rất sợ!!! Mình sẽ đau thêm lần nữa!!! Mình phải làm thế nào mới tốt đây???”. (Tg: Thật là!!! Tiểu Ngọc à, chị lo lắng thái quá rồi!!! Người ta đã nói rõ ràng như thế rồi mà !!! \*bầu môi\*..... Cô: Nè, com nhỏ kia!!! Đây do cưng mà chị đây mới như vậy đây!!! \*liếc\*..... Tg: A!! Haha!! Vui mà!! \*cười gian\*..... Cô: Vui gì hả??? \*tay đang cầm guốc\*..... Tg: dọt lẹ)

\*\*\*\*\*&&\*\*\*\*\*Ta là đường phân cách tuyến\*\*\*\*\*&&\*\*\*\*\*

Sáng 7h30 :

- Vy dậy rồi qua phòng cô kêu cô dậy cùng đi ra biển chơi bởi hôm trước chưa chơi được nhiều vì lúc đó chơi bóng chuyền anh đã bị thương một chút nên họ phải trở về sớm và hôm qua họ đã bàn trước là hôm nay sau khi đi biển xong thì sẽ đi khám phá tất cả các nơi ở đây ..... Khi 2 nàng vừa chuẩn mực xong cũng là lúc tiếng gõ cửa vang lên, cô đi ra mở cửa thì thấy anh và Lâm Phong đứng chờ sẵn. Cô nhìn anh không hiểu sao lại đỏ mặt vì đây là lần đầu cô nhìn thấy thân hình hoàn hảo của anh, cô xoay mặt qua chỗ khác tránh đi để anh không nhìn thấy vẻ mặt thẹn thùng của cô lúc này

- “Lăng Thần, anh đợi một tay nhé!! Vy đang thay đồ bên trong

- Thấy anh đứng im, mắt thì cứ gián vào người cô, Lâm Phong đứng bên cạnh thấy thế liền huých tay vào người anh, anh tỉnh mộng rồi nhìn cô gãi đầu nói

- “À, ừ!! Không sao, chúng tôi sẽ đợi!!!”. Anh ngờ ngàng trước vẻ đẹp và sự quyến rũ mê người của cô, nhìn cô hôm nay thật như một thiên thần vậy. (Tg: Mọi người có biết vì sao không?? Để ta bật mí cho nhé!!\* nháy mắt\*). Cô hiện tại đang diện một bộ bikini 2 dây cột màu trắng tinh khôi như ngọc trai vậy nhưng cô khoác thêm một chiếc áo khoác mỏng bên ngoài, phần tóc được cô búi gọn lên nhìn cô như thiếu nữ 18. Vy thì cũng giống cô nhưng là màu vàng trông năng rất nổi bật. Lúc cả 4 người đi ra cũng là lúc có nhiều người nhìn về phía họ, bàn tán xôn xao rất to khiến hấn và Thế Duy đang đứng thì xoay lại và nghe được một số người gần anh nói

- “Nhìn kia, nhìn kia!!! Là bộ 4 hôm trước chơi bóng chuyền với nhau đấy!!!!. Hai người đi đăng trước trong thật đẹp đôi nha!!!”. Người 1

- “Phải, phải!!!”. Người 2 cũng gật đầu tán thành

- “Thật ngưỡng mộ cô gái đó quá!! Có một người yêu trông thật tuấn tú a!!!”. Người 3 nói theo

- Lúc đầu, hấn cứ tưởng rằng là bọn họ đang nói đôi nam nữ nào đó nhưng lúc hấn vừa xoay qua nhìn theo ánh mắt họ thì thấy cô đang đi cùng anh nói

chuyện rất vui vẻ, nhìn họ giống như là vợ chồng son vậy. Hắn thấy cô thì cười nói vui vẻ với anh trong khi đó lại lạnh lùng với hắn. Hắn cảm thấy rất tức giận, bước đến chặn đường họ. Đang đi thì đột nhiên có người đứng chắn trước mặt, cô xoay qua thì thấy hắn mặt hầm hầm nhìn cô và anh nhưng chưa kịp để cô phản ứng thì hắn đã kéo cô đi ra chỗ khác, cô tức giận lên tiếng

- “Này!! Trần Thiên Quân!! Anh lại muốn gì nữa hả??? Anh muốn đưa tôi đi đâu??? Mau buông ra!!!”

- “Không buông!! Anh có chuyện muốn nói!!!”. Hắn thấy cô đang cố gắng giãy giụa thì càng nắm chặt tay cô kéo cô đi đến chỗ có ít người qua lại

- Nhìn thấy cô bị hắn kéo đi, cả 3 người liền chạy theo cả Thế Duy nữa. Cô vừa đi vừa cố lấy tay hắn ra nhưng lại không được vì hắn nắm quá chặt khiến tay cô rất đau. Đột nhiên hắn dừng lại, xoay người qua nhìn cô, cô nhân cơ hội đẩy hắn ra, xoa xoa cổ tay của mình, giận dữ nhìn hắn

- “Ngọc nhi, anh xin lỗi!! Tay em không sao chứ???”. Hắn thấy cô cứ xoa cổ tay mình thì lo lắng hỏi

- “Hừ! Trần Thiên Quân!! Anh đưa tôi ra đây làm gì??? Anh muốn gì thì cứ nói ra hết đi!!! Tôi không muốn dây dưa với loại người như anh, anh nghe rõ chưa??? Cô gần giọng nói

- “Tại sao??? Tại sao em lại đối với anh như vậy??? Tại sao em lại tàn nhẫn với anh??? Tại sao em không thể cho anh một cơ hội để làm lại từ đầu???”. Ánh mắt hắn bi thảm nhìn cô luôn miệng hỏi

- “Tại sao ư??? Ha!!! Bây giờ là anh muốn biết sao??? Tất cả mọi chuyện trở thành như ngày hôm nay đều do anh tạo ra thành mà thôi!!! Không phải lỗi của tôi cho nên anh đừng có ở đó mà oán trách tôi vì sao lại đối xử với anh như thế??? Anh không còn đủ tư cách đâu. Anh bây giờ mà nói với tôi chỉ là người dung mà thôi, không hơn không kém!!!!”. Cô nhếch môi cười lạnh nói

- “Ngọc nhi, xin em!!! Đừng như vậy có được không???”. Anh đau đớn khi nghe cô nói những lời như vậy, đi đến gần cô nắm tay cô nhưng lại bị cô chán ghét hất ra

- “Đừng có chạm vào người tôi!!! Cũng đừng có dùng ánh mắt đó nhìn tôi!!! Tôi cảm thấy thật giả tạo!!!!”. Giọng cô nhẹ nhàng nhưng rất vô cùng lạnh khốc

- “Ngọc nhi!!! Anh.....”. Hắn muốn nói gì đó đúng lúc này anh, Vy, Lâm Phong và Thế Duy đi đến

- “Ngọc!!! Cô không sao chứ??? Anh ta có làm gì cô không???”. Anh thấy cô liền chạy lại quan tâm hỏi

- “Tôi không sao, anh đừng lo!!!”. Thấy anh lo lắng cho mình cô nhìn anh mỉm cười nói

- “Chúng ta đi thôi!!! Đừng ở đây nữa!!!!”. Vy đi lại gần cô lên tiếng nói

- “Ừ, đi thôi!!!”. Cô \*gật đầu\* rồi xoay người bước đi. Vừa thấy cô bước đi, hắn chạy lại giữ tay cô lại

- “Ngọc nhi, em đừng đi, đừng rời xa anh có được không???”. Hắn nhìn cô cầu xin cầu mong cô đừng bỏ hắn coi đơn một mình nhưng cô lại vô tình hất tay hắn ra, cắt giọng lạnh lẽo

- “Anh..... Đừng có dùng đôi tay bẩn thỉu đó đụng vào người tôi!!! Tốt nhất tránh xa tôi ra nếu không đừng trách tôi vô tình với anh!!!!”. Nói xong không hề để ý đến nét mặt đau khổ của hắn mà kéo tay anh rời đi.

- Hắn đau khổ khụy xuống nền cát trắng nóng, hắn đau lắm! Bây giờ hắn phải làm thế nào cô mới chấp nhận tha thứ cho hắn đây??? Hắn nên làm thế nào bây giờ??? Hắn đã mất cô rồi.....

- “Ngọc nhi!! Cầu xin em quay về bên anh có được không??? Em muốn anh làm trâu làm ngựa cho em cũng được mà!!! Chỉ cần em trở về bên anh em muốn làm gì anh, anh đều chấp nhận hết!!! Ngọc nhi!!! Về với anh đi, xin em!!! Hắn khóc, từng giọt nước mắt rơi từ khóe mắt hắn. Hắn chỉ cần cô trở về hắn tình nguyện đưa hết tài sản cả công ty hắn đều đưa, hắn chỉ muốn cô mà thôi. Và rồi hắn cứ tiếp tục như thế, lầm bầm tên cô..... mặc kệ Thế Duy khuyên thế nào cũng không đứng lên.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 45: 38 : Đi Chơi Ở Hòn Đảo - Ngày Cuối (1)

- Cô vẫn đi đi mà không hề biết là bản thân mình đang nắm tay của anh mà anh ở phía sau kêu tên cô, anh thấy cô như vậy thì lúc này lên tiếng

- “Quỳnh Ngọc!!!”

- “Hả???”. Cô nghe thấy tiếng anh thì xoay lại

- “Cô không sao chứ???” Anh trầm giọng hỏi

- “A!!! Là anh??? Xin lỗi!! Tôi cứ tưởng nãy giờ là Vy chứ!!!!”. Nhìn thấy anh cô thoáng ngạc nhiên rồi lại nhìn xuống thấy tay mình đang nắm tay anh, vội vàng buông ra, cúi đầu lí nhí nói

- “Không sao!! Thế lúc nãy, anh ta không làm gì cô chứ??”. Anh quan tâm hỏi han cô

- “À, anh ta không làm gì tôi cả!! Anh đừng lo!!!!”. Cô nhìn anh lo lắng cho mình thì cảm thấy có một chút hạnh phúc nhỏ nhoi đang lan tràn

- “Ừm, vậy là được rồi!! Tôi cứ tưởng anh ta làm gì cô chứ!!!!”. Anh ôn tồn nói

- “Xin lỗi vì đã kéo anh vào chuyện này!!! Tôi.....”. Cô ái ngại nhìn anh nhưng dường như còn muốn nói thì Vy đã chạy đến chỗ của 2 người

- “Ngọc, Lăng Thần!! Sao....sao 2 người đi nhanh thế hả?? Làm bọn này chạy muốn thực hơi “. Vy vừa thở vừa nói

- “Ồ!! Vy, xin lỗi cậu nha!! Tại lúc nãy tớ quá tức giận nên mới không để ý, vừa rồi tớ còn tưởng anh ấy là cậu á!!!”. Cô làm bộ mặt hối lỗi nhìn Vy

- “Ồ.... Có thật không??? Hừm??? Hay là cậu biết nhưng vẫn..... “. Vy nhìn cô nói lấp lửng rồi cười gian

- “Nè, cậu đang nói gì vậy hả???”. Cô nghe thấy lời Vy nói thì mặt hơi đỏ lên

- “À, đâu có gì!!! Hihi!!”. Vy cười rất chi là nham nhở a

- “Thôi được rồi!! Mọi người chúng ta lại đằng kia tắm biển đi!!! Chúng ta đến đây là để vui vẻ mà!!! Phải tận hưởng chứ dù sao ngày mai sẽ là ngày cuối chúng ta ở đây mà!!!!”. Lâm Phong lúc này mới lên tiếng

- “Ừ,phải đó!! Dù gì ngày mai cũng là ngày cuối, sao chúng ta không đi đến những nơi có phong cảnh ở đây làm kỉ niệm đi!!!!”. Vy nghe thế cũng \*gật đầu\* ừa theo

- Cô và anh nghe 2 người họ nói thế thì không có ý kiến chỉ cười tất là đồng ý. Và rồi cả 4 người dạo chơi trên biển, cười đùa vui vẻ với nhau. Hai nàng nhà ta thì ra phía biển chơi tạt nước vào nhau. (Tg: 2 chị này làm như mình là con nít không bằng..... Cô/ Vy đồng thanh: Cùng vừa nói gì??? \*lắc\*..... Tg: Á!!! Hai người đáng sợ quá!!! ... .. Cô/Vy đồng thanh tập 2: Con kia!!! Nói ai hả??? \*cả 2 người tay đều cầm dép\*..... Tg: Dọt lẹ không chết.....). Nhìn cô cười vui vẻ như vậy anh cũng vui vẻ vì anh rất thích nụ cười này của cô. Hai chàng nhà ta ngồi trên bờ nhìn 2 nàng vui đùa phía xa..... Bảo vệ 2 nàng như 2 công chúa

- Còn cô vẫn mãi đùa giỡn với Vy mà không biết anh đang nhìn cô, cô bất giác nhìn về phía anh thấy anh đang nhìn mình cười thì cô cũng cười rồi vẫy vẫy tay với anh. Anh cũng cười nhìn về phía cô. Và ở đằng xa nữa có 2 người đang nhìn về phía họ mà trong lòng ghen tỵ và đó không ai xa lạ chính là hần và Thế Duy. Thật ra hần đã đi theo cô từ lâu nhưng không dám đến trước mặt cô, hần sợ, sợ sẽ thấy ánh mắt khinh bỉ của cô. Hần không dám đối mặt với cô vì hần biết cho dù hần có nói thế nào cô cũng không tin những lời hần nói và càng xem thường coi những lời nói ấy là giả dối....

- Hai nàng chơi một hồi thấy mệt nên trở lên bờ đi về phía anh và Lâm Phong, anh thấy cô đi lên liền đứng dậy đưa khăn cho cô khoác vào cho đỡ lạnh, cô cười nói cảm ơn. Vy nhìn anh quan tâm cô mà không thèm để ý người bên cạnh, trề môi lên tiếng

- “E,hèm!! Lăng Thần à!! Sao anh chỉ biết có mỗi Ngọc thôi vậy, còn tôi nữa này, anh làm tôi thấy mình cô đơn quá đó!! Mà anh..... “. Vy còn muốn trêu ghẹo 2 người họ nhưng đã bị Lâm Phong ném khăn lên đầu rồi lấy tay che miệng Vy lại nhếch môi nói (giờ ta gọi như thế cho nhanh nhá)

- “Đây, đây!! Khăn của cô đây nè!! Cô không có cô đơn đâu, còn có tôi quan tâm tới cô mà!! Hahaha!!! “. Nói rồi còn cười lớn

- “A!! Anh..... Anh..... Anh đồ chết tiệt..... Anh đi chết đi..... Yahhhhh.....”. Vy tức giận chửi tục quăng chiếc khăn xuống đất, cúi xuống lấy một nắm cát trắng quăng vào mặt Lâm Phong

- “Cô..... Đồ chán lữa..... Cô đợi đấy!!! Grừ..... Cô...tiếp chiêu đi!!!!”. Lâm Phong đầu béc khói khi bị ăn cát vào mặt nhưng cũng không chịu thua Vy, cúi xuống lấy một nắm cát chọi vào mặt Vy. Hai người cứ ném qua ném lại không chịu để ý xung quanh gì cả mặc cho cô và anh kêu dừng lại mà họ vẫn không nghe, cứ tiếp tục ném cho đến khi.....

- “Quỳnh Ngọc!! Cẩn thận đó!!!!”. Anh hét lên khi thấy đồng cát đó bay về phía cô anh nhanh chân chạy đến che chắn cho cô. Cô được anh che chở trong vòng tay to lớn ấm áp của anh, mùi hương trên người anh khiến cô lưu luyến không muốn rời. Cô lúng túng hơi nhích người ra, mặt đỏ không biết phải làm gì, nói gì thì anh lên tiếng

- “Quỳnh Ngọc!! Cô không sao chứ??? Có bị thương ở đâu không???”. Anh nhìn cô nét mặt mang theo vẻ lo lắng

- “À, ừ!! Tôi không sao hết, anh đừng lo mà lúc nãy cảm ơn anh nhé!! May nhờ có anh nên tôi không bị trúng đồng cát đó!!!!”. Cô nhìn anh cười \*lắc đầu\*

- “Ngọc!! Cậu có sao không??? Hừ! Tất cả là do anh đấy!! Nếu không phải anh định ném cát về phía tôi, tôi không né thì nó sẽ không bay về phía của Ngọc, may mà có Lăng Thần đỡ giùm nếu không thì Ngọc đã lãnh hết rồi!!!!”. Vy lúc này chạy lại phía cô hỏi rồi quay sang Lâm Phong đang đi lại từ phía sau quát lớn

- “Gì hả??? Cái này là do cô bắt đầu trước mà, nếu không phải cô thì đâu xảy ra chuyện như vậy!!! Bây giờ còn đổ lỗi cho tôi sao????”. Lâm Phong tức giận khi vô cớ chịu tội thay

- “Tất cả là do anh trêu chọc tôi trước!!!!”. Vy dậm chân giường mắt lên cãi lại

- “Hừ!! Là do cô”. Lâm Phong cũng không vừa

- “Là anh”

- “Là cô”

- “Anh”

- “Cô”

- “Anh”

- “Cô”

- Thế là cuộc chiến tranh lạnh tiếp tục một lần nữa bắt đầu. Cô không biết nói gì với 2 người này chỉ biết \*lắc đầu\* bó tay nghĩ: \*2 người này đúng là oan gia mà!! Có chút chuyện cũng cãi nhau!!! Haizzz. Cô nhìn 2 người họ thờ dài. (Tg: Đúng là yêu nhau lắm cắn nhau đau mà \*cười đều\*.... Lâm Phong/Vy đồng thanh: người nói ai yêu nhau hả???.... Tg: Ta chỉ nói vu vơ thôi à nha \*giả điên\*....Lâm Phong/Vy tập 2 : người được lắm \*trùng mắt\*....Tg: Ta đc từ nhỏ \*hồ hô\*.... Đồng thanh tập 3: người coi đây \*cầm gậy chuẩn bị dí\*....Tg: chạy quảng dép lại.... )

- Đầu anh đầy vạch đen khi thấy 2 người suốt ngày cứ cãi nhau mãi, anh không chịu nổi liền lạnh lùng quát

- “Hai người các người im hết cho tôi!!! Cãi nhau đủ chưa hả??? Hai người đâu còn là con nít đâu mà suốt ngày cãi nhau hoài thế hả????”.

- Hai con người đang cãi nhau chỉ chột nghe tiếng quát của anh liền dừng lại, nuốt nước bọt nhìn anh. Đây là lần đầu tiên thấy anh giận dữ như vậy. Lâm Phong cười trừ nhìn anh nịnh bợ nói

- “Được....được rồi!! Bọn tớ sẽ không cãi nhau nữa!! Cậu đừng tức giận!!! Hạ hỏa nha!!! Cậu đừng để mất hình tượng của mình với cô ấy chứ!!!!”. Lâm Phong nói nhỏ vào tai anh, anh chợt nhớ ra là cô đang ngay bên cạnh mình liền xoay qua thấy cô nhìn mình không chớp mắt.... Anh \*gãi đầu\* nhìn cô cười cười.... Thầm nghĩ: “Ôi! Ta đã đánh mất hình tượng với cô ấy rồi!! Làm sao đây??? Làm sao đây???”. Về mặt anh cứ liên tục thay đổi khiến cô, Vy và Lâm Phong phải nhin cười.....

- “Này!! Trời sắp tối rồi, chúng ta trở về thôi!!!!”. Ngược lên thấy trời đang tối dần cô lên tiếng

- “Ừ,phải đó!! Chúng ta trở về thôi!! Mai là ngày cuối chúng ta sẽ đi chơi tiếp nhé!!!!”. Anh cũng nói theo và nói về kế hoạch ngày mai . Vy và Lâm Phong không nói gì chỉ \*gật đầu\* rồi cả 4 người cùng nhau đi về khu nghỉ dưỡng để nghỉ ngơi chuẩn bị cho chuyến đi chơi cuối cùng vào ngày mai....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 46: 39: Đi Chơi Ở Hòn Đảo - Ngày Cuối (2)

- Sáng 7h, cô thức dậy từ sớm, vào phòng tắm làm vsen, xong cô đi ra với chiếc váy sơ mi trắng cổ đức, tay cộc thoải mái diện trong ngày hè nóng nực, kết hợp với phụ kiện túi xách nhỏ xinh làm điểm nhấn ấn tượng cộng thêm đôi giày cao gót nơ 2 tầng cao cấp màu hồng , rồi sau đó cô đi gọi con heo ngủ nướng kia dậy.... Thật là lúc nào cũng dậy hết chuyên gia ngủ nướng mà lại ham đi chơi. Cô bước vào phòng, tình trạng trong phòng hiện giờ là 1 cảnh hỗn độn, mền thì nằm dưới đất, gối thì nằm dưới chân còn con heo kia thì nằm úp mặt xuống chân tay thì giang rộng ra.....Haizzz!! Đúng là mất hết hình tượng rồi, cũng may là không có nhìn thấy nếu không thì..... Cô nhìn mà không khỏi lắc đầu, đi đến gần đầu giường, cô kêu kêu Vy dậy

- “Vy à, mau dậy đi!!”

- “Ừm... còn sớm mà cho tớ muốn ngủ thêm chút nữa đi!!”

- “Cậu mau dậy đi!! Nếu không tớ cho cậu đi chơi luôn đấy!!!!”. Cô nhẹ giọng cất tiếng nhưng bên trong cũng có chút đe dọa. Vy vừa nghe đến từ đi chơi liền ngồi dậy ngay lập tức

- “A, đi chơi!! Tớ dậy liền đây!!Cậu đợi tớ một tý!!.. Vừa nói xong là chạy vào phòng tắm làm vsen. Chưa đầy 15p Vy đã đi ra với chiếc đầm màu xanh dương cộc tay thiết kế của Đức với chiếc túi nhỏ xinh xắn bên cạnh đó Vy mang chiếc

giày cao gót tết sam màu trắng cao cấp. Sau khi cả 2 nàng chuẩn bị mọi thứ xong thì liền đi qua phòng của anh. Nhưng lúc bước ra thì cô đụng vào bộ ngực cứng rắn của ai đó, cô ngược lên phát hiện là anh, trông anh hôm nay điển trai hơn mọi ngày. Anh hôm nay rất lịch lãm với sơ mi, quần jeans xắn gấu với đôi giày màu trắng và mũ. Anh lựa chọn cho mình những gam màu đơn giản, nhẹ nhàng nhưng vẫn nổi bật. Đằng sau anh là Lâm Phong với phong cách áo sơ mi tay ngắn nam cổ bẻ quần kaki nam ống côn màu kem viền đen. Từ lúc mở cửa, anh cứ nhìn cô chăm chăm khiến cô có chút không quen nên nhẹ giọng hỏi

- “Lãng Thần, anh ở đây khi nào thế??? Sao lại không gõ cửa??”

- “À, tôi vừa định gõ cửa là cô đi ra rồi!!!”. Anh trả lời

- “Ồ, ra vậy!! Vậy bây giờ chúng ta đi luôn nhé!!!”. Cô \*gật đầu\* rồi nói

- “Ừ, chúng ta đi!!!”. Anh cười nhìn cô

- “Này, còn có chúng tôi nữa đó nha!!! Không phải chỉ có 2 người thôi đâu à nha!!!”. Vy và Lâm Phong đồng thanh nói

- “Ồ, Vy!!! Cậu đang nói gì thế hả????”. Cô nhăn mặt nhìn Vy

- “À, à.... Có gì đâu nà!! Thôi chúng ta đi đi!!!”. Nói xong chưa để cô nói thì đã kéo tay cô đi ra khỏi khu nghỉ dưỡng để cho 2 anh chàng nhà ta ú ớ ở đằng sau. Khi đã kịp định hình thì anh và Lâm Phong cũng chạy theo hướng cô và Vy. Bị Vy kéo đi cô chợt nhớ là hôm nay mình mặc váy thì kéo tay Vy lại và nói

- Vy, vy dừng lại!! Dừng có kéo tở nữa!! Tở đang mặc váy đây!!!!”

- “A!! Sorry bạn hiền!! Tở quên mất!! Cậu đừng giận nhá!! Hiiii!!!!”. Vy \*gãi đầu\* cười trừ với cô

- “Haizz!! Cậu thật là..... Tở sợ cậu luôn rồi đây!!!!”. Cô thờ dãi lắc đầu nhìn Vy

- “Quỳnh Ngọc, Quỳnh Vy!!! Hai cô đợi bọn tôi với!!!!”. Anh và Lâm Phong ở đằng sau chạy tới nói

- “Hai người đi chậm quá đó!!!!”. Vy xoay lại nhìn 2 người nhưng ánh mắt lại nhắm vào Lâm Phong khiêu khích

- “Hừ!! Đó là do cô cứ cầm đầu chạy đây!!! Còn nữa, sao cô không nhìn lại mình xem, hôm nay cô mặc đầm đây nhé!! Đã thế mà còn chạy nữa!!!!”. Lâm Phong biết Vy đang nhắm vào mình mà nói nên cười gian nhìn Vy đáp trả lại

- “Thì.... Thì sao chứ?? Tôi thích chạy đây!!! Anh làm gì tôi hả????”. Nghe Lâm Phong nói thế Vy cũng chợt nhận ra là mình cũng đang mặc đầm, Vy hơi ngượng nhưng cũng giương mắt cãi lại

- “Hà!! Cô có phải phụ nữ không thế?? Có ai làm phụ nữ như cô không??? Đã mặc đầm mà còn chạy tung tung nữa chứ!!!!”. Lâm Phong nhếch môi nói xỏ Vy

- “Grừ!! Anh..... Anh.....”. Vy tức quá nói không được, đi lại gần Lâm Phong nở nụ cười tươi khiến cho Lâm Phong cảm thấy ớn lạnh. Vy tức giận đến gần lấy chân dẫm vào chân làm cho Lâm Phong nhảy lên, kêu ai ái. Lâm Phong cảm thấy đau, ngược lên trừng mắt nhìn Vy. Lâm Phong quát chỉ thẳng mặt Vy

- “Cô.....điên hả??? Có biết đau lắm không??? Cô đợi đó đi!!!!”. Nói rồi đi theo Vy đang chạy, Vy nghe Lâm Phong nói thì xoay người lại, lè lưỡi thách thức

- “Được, đến đây!! Tôi đó anh bắt được tôi đây!! Hahaha!!!”

- “Cô đứng lại đó!! Đừng để tôi bắt được cô nghe chưa????”. Ngay lập tức Lâm Phong đi theo Vy. Hai người cứ chạy vòng vòng, người thì trốn, lâu lâu xoay lại khiêu khích người thì đuổi theo với gương mặt hầm hầm.....

- Cô và anh nhìn 2 con người trước mắt mà lắc đầu cảm thán. Hai người này suốt ngày cãi nhau như con nít vậy, có việc nhỏ thôi mà cũng làm cho lớn. Thật là.... Anh lúc này xoay qua nhìn cô không chớp mắt bởi vì hôm nay trong cô thật xinh xắn, nhìn cô như một thiếu nữ mới trưởng thành vậy. Cô không hề biết rằng anh đang nhìn cô nhưng có lẽ cô cảm nhận được ánh mắt đang nhìn cô thì cô xoay người lại thấy anh cứ nhìn mình chăm chú thì cô thắc mắc lên tiếng hỏi

- “Nè!! Lãng Thần, sao anh cứ nhìn tôi thế??? Bộ tôi có gì lạ lắm sao????”

- “A!! Không có.... Không có!! Chỉ là hôm nay... hôm nay trông cô rất dễ thương à!!!!”. Anh nghe cô hỏi thì mới định thần lại, ấp a ấp úng nói

- “À....ừ.....”. Nghe anh khen mình dễ thương thì gương mặt cô đỏ bừng, ngượng ngùng xoay qua chỗ khác nhưng cô không hề hay biết rằng cô đã nở một nụ cười và anh cũng đã nhìn thấy.....cũng cười theo và đó là nụ cười hạnh phúc nhất của anh. Anh nghĩ rằng cô chắc chắn sẽ mở rộng trái tim mình một lần nữa, sau khi trở về anh nhất định sẽ tỏ tình với cô, anh nhất định sẽ khiến cô tin vào tình yêu một lần nữa, tin vào tình cảm anh dành cho cô là thật lòng không phải giả dối....

## Chương 47: Chương 39.2

- Anh cứ nhìn cô khiến cho cô cảm thấy rất xấu hổ a. Cô lên tiếng để thoát khỏi sự ngượng ngùng của bản thân
- “À, này! Tôi nghĩ chúng ta nên khuyên họ nên dừng lại thôi vì đã có rất nhiều người đang nhìn về phía chúng ta đấy!!!”.
- “Ừ, tôi cũng nghĩ vậy!! Để tôi kêu họ!!!”. Nghe cô nói anh nhìn xung quanh đang nhìn về phía họ thì tiến tới chỗ của Vy với Lâm Phong
- “Nè, 2 người mau dừng lại, dừng giỡn nữa!! Người ta đang nhìn chúng ta kìa!!!”. Anh nói với 2 người rồi chỉ về phía những người khác đang dòm ngó
- Đột nhiên từ đằng sau có tiếng nói chuyện của một nhóm người vang lên
- “A, nhìn kìa!! Là bộ 4 ở bãi biển đó!!!”. Người 1 nói
- “Đúng rồi!! Là họ đấy!!!”. Người 2 \*gật đầu\*
- “Hình như 2 người kia đang đùa giỡn với nhau thì phải!!!”. Người 3 chen vào
- “Nhìn họ hợp nhau ghê!!!”. Người 4 nói đùa theo
- “Ừ, hợp thật!! Còn 2 người kia nữa chứ!! Nhìn họ cứ như đôi vợ chồng son ấy!!”. Cả 3 người đồng loạt \*gật đầu\*
- “Cô ở gần đó, nghe được những lời họ nói cô và anh là vợ chồng son thì mặt đỏ như quả cà chua, cô cố gắng lấy lại bình tĩnh mà đi về phía 3 người kia”.
- “Vy, cậu được rồi!! Đừng ở đây trêu chọc luật sư Lâm nữa!! Chúng ta mau đi thôi, mọi người đang nhìn kìa!!!”. Cô kéo tay Vy nhắc nhở
- “Giữ chứ??? Trêu chọc anh ta hồi nào???”. Vy trề môi nhìn cô nói
- “Được rồi!! Đừng gây náo nữa!! Cậu có muốn đi chơi không đây???”. Cô nhướn mày không vui nhìn Vy nói
- “Ok, ok!! Trêu chọc thôi!! Cậu đừng giận!! Chúng ta đi đi!! Nhá!!!”. Vy thấy cô giận nên bắt đầu giở trò trẻ con năn nỉ
- “Ừm..... Bây giờ chúng ta đi đâu trước đây???”. Cô \*gật đầu\* rồi quay sang hỏi anh và Lâm Phong
- “Các cô thích chỗ nào thì chúng ta đi chỗ đó trước đi!!!”. Lâm Phong tỏ vẻ galăng
- “Vậy được rồi!! Chúng ta đến khu triển lãm HAMASAKI đi!! Tôi nghe nói ở đó có rất nhiều tác phẩm độc đáo lắm đấy!!! Thế nào???”. Cô vui vẻ mở bản đồ hướng dẫn có các địa điểm nổi tiếng ở đây
- “Đi triển lãm sao??? Được đó!!! Chúng ta đi!! Địa điểm đầu tiên của chúng ta đến chính là thủy cung...”. Anh vì muốn cô vui nên liền đồng ý.....
- “Ok, chúng ta đi!!!”. Vy/ Lâm Phong đồng thanh tập 1
- “Cô/ anh đừng có nói theo tôi!!!!”. Đồng thanh tập 2
- “Là anh/ cô mới đúng!!!!”. Tập 3 rồi đấy
- “Hừ!!!!”. Cả 2 liếc nhau rồi xoay mặt đi
- “Được rồi mà!!! Đừng cãi nữa!! Chúng ta mau đi thôi!! Nên nhớ hôm nay là ngày cuối đấy!!! Chúng ta phải dành nhiều thời gian để đi chơi chứ!!!”. Anh thấy 2 người bắt có dấu hiệu chuẩn bị thêm một trận nữa nên xen vào ngay
- “Đúng đó!! Chúng ta đi đi!!!”. Cô \*gật đầu\* nhìn 2 người họ nói. Thế là 2 người thôi không cãi nhau nữa, vui vẻ đi chơi. Và rồi cả bộ 4 cùng nhau đi đến địa điểm mà họ đã quyết định trước đó chính là thủy cung.
- Trên đường phố, khi bộ 4 đi qua có rất nhiều ánh mắt nhìn họ đầy ngưỡng mộ, phụ nữ nhìn 2 chàng mà nước miếng muốn rót ra ngoài nhưng đa số là nhìn cô và Vy ghen tị, ganh ghét còn cánh đàn ông thì nhìn 2 nàng với ánh mắt 2 trái tim khiến cho 2 người nào đó khó chịu nhàn nhạt liếc đám người đó khiến cho họ lạnh sống lưng và 2 nàng nhà ta không hay biết cứ vô tư cười nói với nhau.

-----\*\*\*\*\*----- Ta là đường phân cách chuyển cảnh-----\*\*\*\*\*-----

Tại khu triển lãm có rất hơn 10.000 tác phẩm điêu khắc khác nhau. Khi họ bước vào không khỏi trầm trồ khen ngợi vì chúng quá tuyệt vời. Mỗi nơi, mỗi tác phẩm mà họ đi qua đều chụp hình lại. Vy và Lâm Phong luôn tạo điều kiện để cho anh và cô có cơ hội ở cùng nhau, 2 người gian manh nhìn lên lên đi cách xa ở phía sau để cho anh và cô có thể nói chuyện cùng nhau. (Mọi người đừng thắc mắc sao tg không kể các tên tác phẩm ra nhé vì tg hơi bị lười a....>0

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 48: 40 : Đi Chơi Ở Hòn Đảo - Ngày Cuối (4)

- “Bộ 4 tiếp tục lên đường đi đến nhà hàng THE LOVE. Khi đến nơi, họ bước vào và lại trở thành tâm điểm chú ý trong nhà hàng. Cô không muốn gặp phiền phức nên đã chọn một phòng riêng để cả 4 người có không gian riêng. Bên trong nhà hàng được trang trí rất tỉ mỉ, hợp với không khí và tên của nó rồi thêm những bài nhạc du dương nghe rất êm tai... Vừa vào phòng, cô đã cảm nhận được một mùi hương êm dịu làm cho cô thích, lúc này phục vụ đi vào lên tiếng “

- “Xin hỏi quý khách dùng gì ạ????”. Anh chàng phục vụ hỏi nhưng ánh mắt thủy chung cứ nhìn vào 2 nàng nhà ta nhất là cô. Cô nhìn vào thực đơn, có rất nhiều món ăn ngon và lạ, thế nhưng cô không biết phải ăn món nào nên cô quay sang anh chàng phục vụ nhẹ giọng hỏi

- “Anh có thể giới thiệu cho chúng tôi vài món được không????”.

- Anh chàng cứ ngơ ngác ngác nhìn cô mà không hề hay biết đang có ánh mắt chứa đầy lửa giận nhìn mình. Thấy anh ta không trả lời, cô lại lên tiếng

- “Nè, anh!! Anh gì đó ơ!! Anh có nghe không????”. Cô thấy anh chàng không trả lời thì gờ tay lên trước mặt anh ta. Vy ngồi bên cạnh mà buồn cười liếc qua anh thấy anh đang trừng mắt nhìn người ta, nhìn anh lúc này như đứa trẻ đòi kẹo vậy trông rất dễ thương a!!!. Vy lên tiếng để giảm bớt khí lạnh trong phòng

- “Này!! Anh!! Anh có nghe bạn tôi hỏi không????”. Lúc này anh chàng mới hoàn hồn lại, có lẽ là do âm thanh của Vy lớn nên mới làm cho anh chàng trở lại bình thường

- “A!! Vâng, vâng!!! Ở nhà hàng chúng tôi vừa có một món lẩu và vài món hải sản mới đây ạ!!!”

- “Lẩu sao??? Nếu là lẩu thì cũng hợp với tôi đây!! Anh có thể cho tôi biết món lẩu mới đó như thế nào không????”

- “Vâng, là món lẩu uyên ương a!!!”. Anh ta trả lời

- “Lẩu uyên ương??? Vậy cho chúng tôi một phần lớn đi!! Còn hải sản thì.... Ừm, Ngọc à!! Cậu chọn đi!!”. Vy lên tiếng quyết định, còn về hải sản Vy nhìn cô nói để cho cô chọn vì Vy biết cô cũng rất thích ăn a!!!

- “À, ừ!! Cho tôi một phần tôm sốt phô mai nướng lò nhé!!!”. Cô nhìn thực đơn rồi nhìn anh chàng phục vụ cười nói rồi cô nhìn qua anh này giờ im lặng không nói. Cô lên tiếng nói với anh

- “Lăng Thần, anh cũng kêu món đi!!! Đừng ngồi không như thế chứ!!!”

- “Được rồi, vậy anh cho chúng tôi một chai rượu vang đỏ Pinot Noir đi!!!”. Anh liếc nhìn phục vụ rồi nói. Cái liếc mắt của anh làm cho anh chàng lạnh lưng, ánh mắt như cảnh cáo: \*Cô ấy là của tôi!! Các người đừng mơ tưởng!!!\*

- “Vâng....vâng!!!!”. Sau khi ghi xong món anh chàng liền đi ra nếu không sẽ bị ánh mắt đó của anh giết a!!!. Khi phục vụ đi ra thì Vy cất tiếng cười như điên

- “Ha ha ha!!!! Buồn cười chết đi được!!!”

- “Vy à!! Sao tự nhiên mà cậu cười thế hả????”. Cô ngồi bên cạnh thấy Vy cười thì nhướn mày hỏi

- “Hả?? À, không có gì đâu!! Tại tớ nghĩ thấy mùi chua a!!!!”. Vy nín cười rồi trả lời cô

- “Hở??? Cậu nói gì mà tớ chẳng hiểu gì cả!!!!”. Cô nhăn mặt nhìn Vy

- “Ày da!! Cậu không phải hiểu đâu!! Một mình tớ hiểu là được rồi!!!!”. Vy nháy mắt tinh nghịch rồi liếc qua nhìn anh, thấy nét mặt anh thoáng đỏ. Vy cười thầm trong lòng. (Tg: Ha há!! Có người đang ghen kìa!!! \*cười đều\*..... Anh : kon kìa!!!! Nói ai hả???? \*đầu đầy khói!!!!\*..... Tg: Hô hô!!! Ta đây là nói fong lông à ngen!!!! \*lè lưỡi\*..... Anh: Nói gì hả???? \*Tay đang cầm cái gì đó chuẩn bị fang\*..... Tg: Biến đâu mất tiêu!!!! \*quay lại lè lưỡi tiếp\*..... Anh: “.....”)

- “Hừm, cô mà cũng có chuyện bí mật à??”. Lâm Phong lúc này cất tiếng, giọng chế giễu
- “Ồ, thì sao??? Tôi thích thế đấy!!! Thế nào??? Anh muốn gì???”. Vy liếc xéo Lâm Phong
- “Không dám!!! Tôi đây không dám đắc tội cô đâu!!!!”. Lâm Phong giả vờ sợ sệt
- “Hừ, biết điều đấy!!!!”. Vy vênh mặt lên nói
- “Đồ bà chằn!!!!”. Lâm Phong lèm bèm
- “Anh vừa nói gì đó???”. Vy nhướn mày hỏi
- “Hớ??? Bộ tôi có nói gì à???”. Lâm Phong giả ngu
- “Xi!!!!”. Vy trề môi nhìn Lâm Phong
- Lúc này, phục vụ đẩy xe mang thức ăn đi vào. Họ đẩy xe lại bàn rồi đưa món lẩu lên bàn trước rồi tới món hải sản. Sau khi các món đầy đủ thì anh chàng phục vụ lên tiếng
- “Chúc quý khách ngon miệng ạ!!!!”. Sau đó liền ra ngoài.
- “Chúng ta ăn đi nào!!!!”. Anh cười lên tiếng
- “Ừm, ăn thôi!!!!”. Cô \*gật đầu\* nói.
- Trong lúc ăn, cô và anh trò chuyện rất vui vẻ, cười nói không ngừng. Anh giúp cô rót rượu còn cô thì làm bún cho anh ăn. Hai người cứ nói chuyện với nhau mà không hề để ý rằng có 4 ánh mắt đang phát sáng nhìn họ rất là nham nhữc a!!!!.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 49: Chương 40.2

- Vy nhìn thấy cảnh họ, người thì lấy đồ ăn người thì rót rượu quá tình tứ nên Vy lên tiếng trêu chọc
- “Nè, nè!! Hai người làm ơn bớt tình tứ giùm!! Còn có bọn tôi ở đây đấy nhé!!!!”. Vy vừa nói xong thì mặt cô bỗng chốc đỏ lên vì ngượng. Cô cúi đầu đá vào chân Vy một cái rồi trừng mắt nhìn Vy lên tiếng
- “Vy! Cậu đang nói gì đó hả??? Cái tên mà tình tứ chứ?? Tớ chỉ là giúp anh ấy thôi mà!!! Cậu đừng có suy nghĩ bậy bạ a!!!!”.
- “Ồi! Thật là.....!! Cậu đâu cần thiết phải dùng chân đá tớ chứ!!! Đau lắm à!!!!”. Vy sờ sờ vào chỗ vừa bị cô đá, ai oán trách móc cô
- “Ha ha ha!!! Đáng đời cô chưa!!! Cho chừa cái tội!!!! Ha ha ha!!!!”. Lâm Phong thấy Vy bị đau thì cất tiếng cười lớn mà còn chọc tức Vy nữa.
- “Yahhhh!!! Tên kia!!! Anh không nói không ai nói anh cầm đâu nghe chưa hả???”. Vy khó chịu hét lên
- “Aiss!!! Cô..... Đâu cần hét lớn lên như vậy chứ!!! Xém chút nữa thùng mành nhĩ tôi rồi này!!!!”. Lâm Phong cau mày, bịch lỗ tai lại khi nghe tiếng hét của Vy.
- “Anh..... Anh.....”. Vy tức quá nói không được
- “Sao?? Anh làm sao??? Anh đẹp quá phải không???? Ha ha ha!!!!”. Lâm Phong thấy Vy như thế liền trêu chọc (Tg: Anh này đúng là tự ki!! HỒ HỒ!! ..... LP: nói gì hả??? Nhỏ kia!!! \*trùng mắt\* ..... Tg: Ấy, ta có nói gì sao??? \*cười gian\* ..... LP: Hừ, được lắm kon!! \*đang xoắn tay áo\* ..... Tg: \*đồ mờ hôi\*... \*quăng dép lại chuẩn bị chạy\* .... LP: con kia!! Chết đi \*mặt hầm hầm đuổi theo\* ..... Tg: ngu mới đứng lại \*lè lưỡi\* ..... LP: \*tức ói máu\* ..... )
- “Hừ, cái đồ cuồng tự ki!!!!”. Vy liếc Lâm Phong nói
- “Cô nói ai hả???”. Lâm Phong thẹn quá hóa giận
- “Nói anh đó!!!!”. Vy hất mặt lên nói
- “Cô..... Cô..... Đúng là người đàn bà chanh chua!!!!!!”. Lâm Phong quát

- “Gi?!! Anh dám nói tôi là đàn bà chanh chua hả??? Đồ đàn ông 2 lưỡi!!!!”. Vy cũng không vừa

- “Cô nói gì??? Ai là đồ 2 lưỡi hả???”. Lâm Phong mặt đỏ gất lên

- “Nói anh đó!!!!”. Vy hất mặt lên

- “Cô..... Cô.....!!!!”. Lâm Phong tức giận không nói gì thêm được nữa

- “Hừ!!!”. Vy hả hê khi thấy Lâm Phong câm nín.

- “Thôi, thôi!!! Hai người đừng như vậy nữa!!! Từ lúc xuất phát đi tới bây giờ, 2 người cứ cãi nhau hoài không thấy chán sao??? Mau, mau giảng hòa rồi ngồi xuống ăn đi!!! Lát nữa chúng ta đi chơi tiếp nhé!!!!”. Lúc này anh mới lên tiếng để giảm bớt cái hỏa diệm sơn sắp bùng nổ. Thế là hai người kia thôi không cãi nhau nữa mà bắt đầu ăn.

--- ----\*\*\*\*\*----- Ta là đường phân cách tuyến chuyển cảnh-----\*\*\*\*\*----

- Sau khi ăn xong, bộ 4 lại tiếp tục lên đường, lần này là họ muốn đi đến một ngôi Chùa cổ để cầu nguyện. Ngôi Chùa ở hòn đảo rất nổi tiếng và rất là linh, hễ ai đến cầu nguyện sẽ được ban phước lành. Chùa là những nơi thờ cúng trang nghiêm của các tăng, ni, phật tử, đồng thời cũng là những công trình kiến trúc độc đáo, đặc trưng nói lên được tâm huyết của người xây chùa. Lòng thành ấy, nghệ thuật ấy thể hiện qua từng hoa văn, hình ảnh trên những bức tường, hoặc qua hình tượng của những Đức Phật, những vị Thần Thánh trong chùa. Hiện nay trên thế giới có rất nhiều ngôi chùa nổi tiếng và cũng là niềm tự hào của người dân địa phương ấy. Đa số các ngôi chùa tập trung ở châu Á vì truyền thống tín ngưỡng của phần lớn những quốc gia ở phương Đông là đạo Phật. Có những ngôi chùa nổi tiếng nhất châu Á đã được UNESCO công nhận là Di sản văn hóa thế giới. Và ngôi chùa có tên là Chùa Nam Sơn.

- Nam Sơn là một ngôi chùa Phật giáo nằm trong khuôn viên của Trung tâm văn hóa Phật giáo ở Tam Á. Nơi đây gồm nhiều đền đài rộng lớn sát biển cùng những khu vườn nhiệt đới với núi cao xung quanh. Du khách đến đây đừng quên ngắm nhìn pho tượng Quan âm cao 108m trên nền trời biển bao la. Sau khi thăm quan chùa và ngắm nhìn cảnh biển, hãy dừng chân tại nhà hàng chay trong khuôn viên để thưởng thức những món ăn chay theo kiểu buffet.

- Khi vừa bước vào trong, cô cảm thấy được bản thân như trút bỏ được hết tất cả phiền não, cô đi đến phía bức tượng Mẹ Quán Âm cúng bái và cầu nguyện, anh nhìn theo từng cử chỉ của cô mà mỉm cười và cũng đi đến cùng cô cầu nguyện. Vy và Lâm Phong cũng vậy không hề cãi nhau mà bình thản đến chỗ cô và anh cùng cúng bái. Khi đã cầu nguyện xong, cô qua qua anh lên tiếng nói

- “Này, chúng ta tiếp tục đi lên tháp nhé!! Tôi nghe những phật tử nói rằng nếu chúng ta càng lên cao thì lời cầu nguyện, ước muốn của chúng ta sẽ thành sự thật “

- “Ừ, vậy chúng ta đi thôi!!!!”. Anh cười nói

- “Ok, đi thôi!!!!”. Vy lên tiếng

- Và thế là cả 4 người cùng cất bước đi lên tầng cao nhất của ngôi chùa, có lẽ vì ở trong chùa nên không gian yên tĩnh hơn nhiều vì đây là nơi linh thiêng mà. Những du khách vì không muốn gây ra tiếng ồn nên khi họ muốn nói chuyện cùng nhau, họ tôn trọng nói chuyện rất nhỏ cũng chỉ để mình nghe hoặc người bên cạnh nghe thấy. Càng lên cao, cô càng thích thú và cuối cùng cũng đã lên đến tầng cao nhất, ở đây họ có thể nhìn thấy những cảnh vật xung quanh, còn có rất nhiều di tích lịch sử để lại. Cô đi xung quanh quan sát học hỏi, có rất nhiều thứ mà cô vẫn chưa biết đến và đây chính là cơ hội của cô. Còn nàng Vy thì liên tục chụp hình để làm kỉ niệm và còn lôi kéo anh lại phía cô cùng chụp hình, Vy lấy lý do là 2 người làm kỉ niệm và cả 2 vẫn chưa có chụp cùng nhau lần nào cả. (Tg: xạo quá bà ơi!! Người ta lần trước đã chụp chung rồi còn đâu!! Bà cũng thấy mà!! \*liếc liếc\*..... Vy: ờ, con kia!! Muốn gì đây??? \*trùng mắt\*..... Tg: Ày do!! Bộ ta nói sai sao??? \*Bĩu môi khinh thường\*..... Vy: Grừ!! Con kia!!! Mày chít chít!!!! \*nghe răng nghe lợi\*..... Tg: Áaaaa!! \*Ta biến đây!!\* Nguy hiểm quá.....).

- Vy cảm thấy hơi chán nên lên tiếng phá đi bầu không khí đang yên lặng

- “Nè, Ngọc à!! Tổ chán quá đi!! Chúng ta đi xuống đi, được không??? Hay chúng ta đi đến tham quan nơi khác đi!!!!!!”.

- “Này, này!!! Đây là ngôi chùa linh thiêng đấy nhá!!! Cẩn thận cái miệng của cô một chút!!!!”. Lâm Phong cười khinh miệt nhìn Vy

- “Nè, tên nhiều chuyện kia!!! Anh đó!!! Lắm mồm vừa thôi!!! Tôi nói gì mặc tôi!!!! Plêêu!!!!”. Vy trùng mắt nhìn Lâm Phong rồi làm mặt quỷ trên choker nữa

- “Cô..... Hừ.... Tôi có ý tốt nhưng nếu cô không quan tâm thì thôi!!!!”. Lâm Phong hừ lạnh nói

- “Được rồi, được rồi!! Hai người đó!! Lại tiếp tục rồi!! Đi thôi, cũng gần chiều rồi, chúng ta đi đến nơi khác tham quan đi!!!!”. Anh cảm nhận được chiến tranh sắp xảy ra lần nữa nên lên tiếng ngăn cản

- “Hi hi!!! Đúng là chỉ có anh là tốt nhất!!! Không giống như ai kia!! Hừ!!!”. Vy cười vui vẻ với anh nhưng lại liếc nhìn Lâm Phong như khiêu khích.

- “Vy!!! Cậu thôi ngay đi!!!!”. Cô cau có nói với Vy

- “Uy.... Cậu xấu quá đi a!!!!”. Vy trẻ môi khi cô gất gao với mình

- “Thôi nào!! Chúng ta mau đi thôi!!! Đừng vì chuyện này mà làm mất vui!!!“. Anh lên tiếng nói với cô
- “Ừm, chúng ta đi thôi!! Dù sao hôm nay cũng là ngày cuối mà!! Ngày mai là chúng ta phải trở về rồi!!!!“. Cô \*gật đầu\* nhìn anh nói.
- Vy không nói gì thêm nữa chỉ trề môi nhìn cô rồi mặt giận bỏ đi không thèm quay đầu lại. Cô nhìn thấy Vy lại nổi tính trẻ con lên thì lắc đầu ngán ngẫm..... Cô nhìn sang anh cất tiếng
- “Chúng ta mau đi thôi!! Nếu không sẽ bị lạc nhau đấy!! À, mà này! Luật sư Lâm, chuyện vừa rồi anh đừng để ý nha!! Tính khí cậu ấy là như vậy đấy, hề giận lên là lại nổi tính trẻ con a!! Anh đừng chấp cậu ấy nhé!!“.Cô nói với anh xong rồi quay qua nói với Lâm Phong
- “Hi, Cô yên tâm đi!! Tôi không để ý chuyện nhỏ này đâu!!.. À, Quỳnh Ngọc!! Cô đừng kêu tôi là luật sư Lâm nữa, nghe xa lạ quá!! Chúng ta là bạn mà, cô cứ gọi tôi là Phong là được rồi!!“. Lâm Phong cười cười \*gãi đầu\* nhìn cô nhưng vừa nói xong thì cảm nhận được hơi khí lạnh xung quanh mình, nhìn về phía sau thì thấy anh đang trừng mắt nhìn mình, Lâm Phong nuốt nước bọt một cái, mồ hôi thay nhau đổ xuống..... Tên này sao có lúc cũng đáng sợ vậy chứ!! Mình chỉ kêu cô ấy không cần gọi là luật sư thôi mà!! Có cần làm vẻ mặt đó không?? Thật là..... đáng sợ a!! Người ta nói đúng mà, khi yêu con người sẽ có lúc trở nên kì quái đến khó hiểu!!!!“. Lâm Phong âm thầm nghĩ trong lòng.
- Thấy vẻ mặt kì lạ của anh và Lâm Phong ,thì cô cất tiếng hỏi
- “Hai người sao vậy?? Một há???”
- “A, không có gì đâu!! Chúng ta đi thôi!! Chắc là Quỳnh Vy/cô ngọc kia đang đợi đấy!!“. Anh và Lâm Phong đồng thanh lên tiếng
- “Àn!“. Cô \*gật nhẹ\*.
- Ba người vừa đi xuống thì đã thấy Vy đang đứng đợi ngay bậc thang, mặt thì đang xụ xuống, trề môi lên khi thấy cô và 2 người kia đi xuống. Cô thấy Vy thì liền đi tới, cất tiếng
- “Vy, chúng ta đi thôi!! Cũng đã hơn 3h rồi, bây giờ chúng ta trở về khu nghỉ dưỡng thu dọn hành lý, trả phòng thôi!! Khoảng 5h chiều nay là chúng ta xuất phát ra sân bay trở về rồi!!“.
- “Gì chứ?? Đã gần 4h rồi sao?? Vậy là chúng ta chỉ còn 1 tiếng để vui chơi thôi sao??Chán thật a!!“. Vy đang giận cô nhưng khi nghe cô nói sẽ trở về thì mặt buồn thiu nói
- “Cô đừng buồn, chúng ta sẽ có dịp đến đây nữa mà!!“. Anh thấy Vy làm mặt buồn thì lên tiếng an ủi
- “Ồ..... “ Vy nhìn anh chán chường nói
- “Hừ.....“. Lâm Phong đứng bên cạnh anh thấy Vy ăn nói nhỏ nhẹ với anh cảm thấy khó chịu hừ lạnh. (Tg: Ta người thấy mùi dấm chua quanh đây nga!!! \*cười gian xảo\*).
- “Phleeu...“. Vu nhìn thấy vẻ mặt đó của Lâm Phong thì lè lưỡi chọc tức sau đó kéo tay cô bước đi để lại Lâm Phong đằng sau với vẻ mặt tức tối. Anh nhìn thấy mà lắc đầu, vỗ vỗ lưng Lâm Phong rồi đi ra theo 2 nàng kia. Lâm Phong không nói gì nhưng cũng bước theo anh ra ngoài.
- Ở bên ngoài cô đã gọi sẵn 1 chiếc taxi để chờ họ về khu nghỉ dưỡng thu dọn hành lý và trả phòng. Khoảng 30' họ trở về khu nghỉ dưỡng,cô vừa bước xuống xe thì đã bị cánh tay của một người nắm và kéo ra với lực rất mạnh khiến cô mất đà ngã về phía trước chạm vào người của ai kia, cô ngược lên định mắng nhưng lúc vừa ngược lên thì thấy mặt kẻ mà cô không muốn thấy nhất thì cô liền đẩy ra và người đó không ai xa lạ chính là hần a. Hần lúc vừa đi ra trước đại sảnh thì thấy một chiếc taxi chạy đến ngừng trước cửa, hần định không quan tâm nhưng khi hần nhìn kĩ lại thì thấy cô bước xuống và rồi hần cũng nhìn thấy anh vừa định mở cửa xe đi xuống thì hần rất tức giận và cũng đã biết sao sáng nay không thấy bóng dáng của cô đâu thì ra là 4 người bọn họ đi cùng với nhau..... Cô thấy hần nắm tay mình không buông thì lạnh giọng lên tiếng
- “Trần tổng!! Phiền anh nhanh chóng buông tay tôi ra!!!!”
- “Ha!! Trần tổng sao??? Bây giờ em lại đổi cách xưng hô với anh đấy à!!“. Hần rất giận khi cô lại xưng hô với mình xa lạ như vậy
- “Vậy thì sao hả??? Giữa tôi và anh chẳng có quan hệ nào cả!!! Anh nghe chưa???“. Cô cất giọng lạnh băng
- “Sao lại không??? Em nên nhớ tờ giấy ly hôn đó anh vẫn chưa có ký vì thế chúng ta vẫn còn quan hệ vợ chồng đấy!!! Em vẫn là vợ của anh, em nghe chưa???“. Hần nắm chặt tay cô nói ra
- “Vợ chồng sao?? Anh nhìn cho kỹ trên tay tôi không hề đeo chiếc nhẫn nào cả chính vì thế anh đừng có nhận bừa.“. Cô chán ghét hất tay hần ra rồi đưa tay lên cho hần xem
- “Anh không quan tâm!!! Em phải đi với anh!!!!“. Hần hét lên khiến cho nhiều người nhìn về phía họ bàn tán.
- Vy thấy hần cứng đầu không chịu buông tay cô liền tiến lên đẩy hần ra, khinh thường lên tiếng
- “Đủ rồi, Trần Thiên Quân!! Anh nháo đủ chưa??? Anh không nghe thấy Ngọc nói là không có quan hệ gì à??? Sao anh cứ thích làm phiền người khác thế??? Anh đang tự biến mình thành trò đùa cho người ta cười đấy!!!!“.

- “Quỳnh Vy!! Cô.....”. Thế Duy đứng bên cạnh hấn bắt bình lên tiếng nhưng lại không nói được gì
- “Tôi thì sao hả?? Tôi chỉ nói đúng sự thật thôi!! Tất cả quan hệ trở nên như thế này đều là do anh ta tự chuốc lấy!!! Còn trách ai được!!! Nếu như ngày xưa anh ta biết trân trọng cậu ấy thì sẽ không bao giờ đi đến bước này đâu!! Mà giờ Ngọc cậu ấy đã không còn yêu anh ta nữa thì nú kéo làm chi!! Chính vì điều đó tôi cảnh cáo anh đừng có làm phiền cậu ấy nữa nếu không chúng tôi sẽ kiện anh đó!!! “. Vy hất mặt nhìn Thế Duy rồi như có như không liếc nhìn hấn khinh bỉ nói
- “Quỳnh Vy nói rất đúng!!!”. Lúc này Lâm Phong lên tiếng
- “Anh là ai hả??? Anh có quyền gì mà cấm cản hả???”. Thế Duy tức giận đi lên nắm áo Lâm Phong quát
- “Tư cách?? anh muốn biết sao?? Tôi nói cho anh biết tôi chính là luật sư riêng của cô ấy!!! Như vậy tôi đã đủ tư cách chưa??? Nói xong đẩy Thế Duy ra phui phui áo cười như không cười
- “Thôi, đừng ở đây cãi nhau nữa!!! Chúng ta mau vào trong đi, tranh thủ thời gian nếu không sẽ trễ đấy!!”. Anh lúc này lên tiếng phá đi bầu không khí căng thẳng này
- “Ừm, anh nói đúng!! Ngọc, chúng ta đi đừng quan tâm bọn họ nữa!!!” Vy nhìn cô nói
- “Ừm”. Cô \*gật đầu\* rồi cất bước đi, ngay cả cái liếc mắt cho hấn cũng không. Cô coi hấn như không khí cũng không quan tâm đến vẻ mặt đau khổ hiện giờ của hấn đang nhìn cô
- 'Ngọc nhi!!!'. Hấn thấy cô đi ngang qua mà không để ý tới hấn, hấn nắm tay cô kêu lên nhưng lại bị cô chán ghét hất ra, ánh mắt vô cảm nhìn hấn
- “TRÁNH XA TÔI RA!!!!”. Cô gần từng chữ nói, nói xong liền đi thẳng để lại hấn với vẻ mặt thất thần nhìn hình bóng cô rời đi. Ba người thấy cô đi thì cũng chạy theo cô bỏ lại 2 con người đằng sau họ.
- Sau khi trở về phòng, cô không nói gì mà nhanh chóng thu dọn quần áo. Vy đi vào sau cô không nói gì, Vy biết rõ cô đang rất giận khi bị tên đáng ghét đó cứ liên tục dây dưa mà không chịu ly hôn. Vy đang chìm trong suy nghĩ của mình mà không hề hay biết anh đã đi vào, thấy Vy cứ đứng im anh lên tiếng
- “Vy, sao cô đứng đây??? Quỳnh Ngọc đâu??? Cô đã thu dọn hành lý xong chưa???”
- “À,à....Ừ! Cậu ấy đang thu dọn bên trong phòng, giờ tôi cũng đi đây!! Anh đợi tí nha!!!”. Vy giật mình trả lời anh xong rồi hấp ta hấp tấp đi vào phòng thu dọn hành lý của mình. Nhưng vừa bước đến cửa phòng thì thấy cô xách cả 2 hành lý đi ra, một là của cô con cái kia là của Vy.
- Anh thấy cô đã xách 2 cái vali của thì tiến đến nói
- “Để tôi cầm giúp cho!!!”. Cô thấy vậy liền mỉm cười \*gật đầu\* nói
- “Cảm ơn anh nha!! Làm phiền anh quá!!!”
- “Hi! Có gì đâu!! Chúng ta là bạn mà!!!”. Anh cười cười nhìn cô
- “Vậy chúng ta đi thôi!! Tất cả đã đầy đủ rồi!!!”. Đằng sau cô, Vy lên tiếng phá hồng bầu khí ấm áp này..... Cô và anh lần lượt xoay lại nhìn Vy \*gật đầu\*, rồi anh kéo 2 vali của cô và Vy đi ra ngoài phòng thẳng đến quầy tiếp tân, cô đi đến rồi đưa chìa khóa phòng cho cô tiếp tân. Sau khi trả chìa khóa phòng cả 4 người cất bước rời khỏi khu nghỉ dưỡng và đi tiếp nơi cuối cùng mà họ đến đó chính là Ngọn hải đăng nằm sát khu vực bờ biển.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 50: 41: Chuyến Đi Chơi Cuối Cùng - Ngọn Hải Đăng - Cánh Đồng Hoa Hướng Dương - Trở Về (5)

- Vừa ra ngoài cổng thì thấy Lâm Phong đứng đợi sẵn bên ngoài cùng với chiếc taxi lúc này đã chờ họ về. Thấy cả 3 người đi ra, Lâm Phong đi đến giúp anh cất vali vào cốp xe xong rồi lên tiếng
- “Này, bây giờ chúng ta xuất phát thẳng đến chỗ Ngọn Hải Đăng luôn đúng không???”
- “Ừ, giờ chúng ta đến đó luôn!! Dù sao khoảng 5h là chúng ta bay rồi, nên giờ đi thôi!!!”. Anh \*gật đầu\* nói

- “VẬY chờ gì nữa???? Chúng ta đi đi nào!!! Tớ rất thích đến những nơi cao như Ngọn Hải Đăng a!!!”. Vy đứng bên cạnh cô hưng phấn nói và cũng đã quên vừa rồi lúc ở trong chùa bản thân mình đã than ngắn thở dài....

- “Cậu đó!!! Ham vui vừa thôi!!!!”. Cô lắc đầu cười khi Vy nhảy lên như con nít

- “Kệ tớ!!!”. Vy chu mỏ lên nói khiến cho người nào đó đứng hình. (Tg: HA HA HA!! Ta đây là cố ấy đấy!!! \*ngửa mặt lên trời cười to\*..... LP: Mi vừa nói cái gì hả??? \*liếc\*..... Tg: Ý da~ta không có nói gì à nha!! \*hất mặt lên\*..... LP: Còn nói không hả??? \*mặt đang dần đen thui thui lừ\*..... Tg:Á!!!! Đáng sợ quá!!! \*Quăng dép lại bỏ chạy\*..... LP: \*quạ bay đầy trên đầu\*..... Tg: HA HA HA!!! \*Đã chạy xa còn quay lại cười ha ha)

- “Được rồi, chúng ta lên xe thôi nào!!!!”. Anh cất tiếng

- Cả 3 cùng \*gật đầu\* rồi đi lại gần xe, cô vừa định bước lên xe thì bị một cánh tay rắn chắc kéo ngược trở lại khiến cho cô giật mình kêu lên một tiếng

- A!!! Đau quá!!!!. Cô cảm thấy cổ tay mình bị nắm quá chặt khiến cô bất giác chau mày lại, tức giận xoay người lại muốn mắng kẻ vô duyên vô cớ kéo tay mình nhưng khi cô vừa xoay người lại trước mặt cô là hấn, nhướn mày giọng lạnh băng

- “Trần Thiên Quân!!! Anh làm gì thế hả???”

- “Em...”. Hấn nhìn cô với ánh mắt đau khổ mà không nói nên lời

- Quỳnh Ngọc/ Ngọc!! Cô/ cậu không sao chứ?? Lúc này anh và Vy xuống xe đi về phía cô lo lắng hỏi

- “Ừm, không sao!!! Đừng lo!!!”. Cô “lắc đầu” nhìn 2 người họ trả lời rồi cô quay sang nhìn hấn tức giận

- “Anh mau buông tay ra cho tôi!!!”

- “Em....rất cuộc anh phải làm thế nào em mới đồng ý trở về bên cạnh anh đây??? Có phải em muốn anh đánh đổi mạng của mình em mới vừa lòng đúng không??”. Hai mắt hấn đỏ lên nhìn cô rống giận

- “Trở về bên cạnh anh sao??? Ha ha!! Anh đang đùa đấy à!!! Chẳng phải tôi đã nói rồi sao??? Đối với anh bây giờ tôi đã không còn một chút tình cảm nào nữa ngay cả cảm giác khi xưa đối với anh bây giờ cũng đã không còn tồn tại nữa!!! Tôi đã từng nói rất rõ trái tim tôi đã từng yêu anh nó đã hóa đá rồi, tình yêu đó cũng đã chết theo rồi, anh nghe rõ chưa hả???”. Vừa nghe hấn chất vấn, cô cười lạnh nhìn hấn, găng từng chữ nói rồi cô hất tay hấn ra xoa xoa chỗ cổ tay bị hấn nắm nay đã đỏ lên. Cô chán ghét nhìn hấn.

- Anh thấy cô bị đau, lo lắng quan tâm hỏi

- “Ngọc, cô có sao không??? Tay cô bị đỏ hết rồi này!!!!”. Anh ôn nhu nhìn cô nói rồi nắm tay cô thối chỗ đau của cô

- “À...Ừm...Tôi...tôi không sao!! Anh đừng lo!!!!”. Cô thấy anh lo lắng thì trong lòng không hiểu sao rất vui, cô mỉm cười nhìn anh \*lắc đầu\*

- “Không sao là tốt rồi!!!!”. Anh vẫn giữ giọng ôn nhu nói

- “Ngọc nhi...”. Anh mỉm môi đau khổ nhìn cô, nụ cười ảm áp đó đã từng dành riêng cho hấn, ánh mắt dịu dàng đó cũng dành cho hấn nhưng giờ đây tất cả đã đổi thay những cử chỉ đó bây giờ đã không còn là của hấn nữa rồi. Hấn phải làm sao đây, phải làm sao cô mới nguyện ý trở về bên cạnh hấn. Cô không biết giờ đây tim hấn rất là đau, đau lắm

- “Trần Tông, anh đừng có ở đó mà tỏ ra thân mật với tôi như vậy!! Tên của tôi chỉ có người thân của tôi mới có thể gọi mà thôi!! Tôi và anh không thân không thích thì làm phiền anh xưng hô cho đúng cách vào, anh có thể gọi tôi là cô Mamory hoặc Hoàng Tông cũng được cho nên anh đừng bao giờ gọi tôi bằng cái tên đó nữa, TÔI KHÔNG MUỐN THOÁT RA TỪ ANH, BỞI VÌ ANH KHÔNG XƯNG ANH NGHE RÕ CHƯA HẢ??? Con người màu tím vô cảm nhìn thẳng vào hấn, cười lạnh mĩa mai hấn.

- Hấn nghe cô nói những lời như thế trông giây phút ấy không nói được gì, chỉ đứng đó thẫn thờ nhìn cô mà thôi.

- “Ngọc, đừng đôi co với anh ta nữa!!! Chúng ta đi thôi!!!!”. Vy lúc này mới lên tiếng

- “Ừ, đi!!!”. Cô xoay người bước lên xe mà không thèm để ý đến vẻ mặt của người nào đó ở phía sau đau khổ nhìn cô, muốn tiến lên nắm tay cô lại nhưng đã bị một thân hình khác chặn lại phía trước và người đó không ai xa lạ chính là anh, anh nhìn hấn lạnh nhạt cất tiếng

- “Trần Tông, vừa nãy anh không nghe Quỳnh Ngọc cô ấy nói gì sao??? Anh đừng làm phiền cô ấy nữa!!!!”. Nói xong liền xoay người bước lên xe. Thấy tất cả đã đủ tài xế mới khởi động xe chuẩn bị xuất phát. Xe vừa khởi động, hấn mới giật mình tỉnh lại nhanh chân đi đến bên cửa sổ xe taxi kêu gào tên cô

- “Ngọc nhi.... Ngọc nhi.... Em mở cửa đi!! Đừng đi có được không??? Anh cầu xin em đó!!!!”.

- “Chú chạy đi!!! Cứ mặc kệ anh ta!!!!”. Cô liếc nhìn hấn rồi xoay qua nói với tài xế. Ông ta không nói gì nhiều chỉ \*gật đầu\* rồi cho xe chạy đi. Hấn thấy xe chạy liều mạng chạy theo không ngừng gọi tên cô nhưng cô một chút cũng không thêm quan tâm, nhắm mắt lại không để ý đến hấn mặc cho hấn kêu gào bên ngoài xe. Xe vừa chạy đến khúc cua thì đột nhiên tăng tốc khiến cho hấn bị bỏ lại phía sau.... Hấn chạy theo không kịp bị bỏ lại phía sau, đau khổ khụy xuống nền đất lạnh lẽo nhìn theo chiếc xe từ từ xa khỏi tầm mắt của hấn.

----- Ta là phân cách tuyến chuyển cảnh vô hình -----

~~~ Khoảng 30p sau thì xe chạy đến nơi nhưng lúc vừa muốn đi vào thì họ nhìn thấy tấm bảng \*Cấm xe chạy vào\* cho nên họ còn cách nào khác là xuống xe đi bộ vào bên trong. Cô thầm nghĩ \*như vậy cũng tốt, đi bộ để có thể ngắm cảnh thiên nhiên tuyệt đẹp ở nơi này. Cả 4 người đi bộ, cười nói vui vẻ lâu lâu Vy lại lôi kéo cô và anh cùng chụp hình chung với nhau, Vy cố ý để cho họ có nhiều kỷ niệm nên mỗi lần đến chỗ nào có cảnh đẹp là Vy lại kéo cô và anh vào chụp chung Vy lấy lý do là vì hôm nay là ngày cuối nên muốn có những tấm hình lưu lại những hình ảnh đẹp này. Và họ đi qua hoa hướng dương với màu vàng rực rỡ, cô khi nhìn thấy ngạc nhiên không thôi bởi vì cô chỉ nhìn thấy chúng trên hình ảnh, tivi mà thôi nhưng giờ đây cô được chiêm ngưỡng cánh đồng hoa hướng dương ngoài đời, thật như trông tưởng tượng của cô chúng thật sự rất đẹp.

- Anh thấy cô nhìn không chớp mắt thì nghĩ rằng cô chắc chắn rất thích nên cất tiếng

- “Quỳnh Ngọc, hình như cô rất thích hoa hướng dương thì phải”.

- “Đúng vậy, tôi rất thích!! Bởi màu vàng của chúng tượng trưng cho ánh mặt trời chiếu sáng khắp nơi”. Cô cười duyên nhìn anh

- “Vậy chúng ta xuống đó chụp hình làm kỷ niệm đi!!”. Vy lên tiếng đề nghị. Vừa nói xong chưa kịp để cho cô phản ứng đã kéo tay cô chạy vào cánh đồng hoa ở phía trước. Còn anh và Lâm Phong cười đi từ từ đến chỗ cô và Vy đang đứng chụp hình....

- Cánh đồng hoa hướng dương là một trong những cảnh tượng khiến con người cảm thấy thư thái yên bình nhất là cảnh những bông hướng dương trải vàng như một thảm nắng rực rỡ trên triền đồi. Và không ở nơi đâu, hoa hướng dương lại đẹp như ở Tuscany, phía tây hòn đảo Bora. Những “cánh hoa mặt trời” là biểu tượng cho niềm lạc quan, hy vọng nên dù có trong những ngày đông rét buốt xám xịt, Nghĩa Đàn vẫn rực sáng bởi hàng triệu bông hướng dương khoe sắc, màu vàng của cánh đồng hướng dương trải dài từ quả đồi này đến quả đồi khác, như là vô tận đến cuối chân trời.

- Cô và Vy cứ vui đùa với nhau mà không hề biết ở đằng xa đó có 2 người đàn ông nhìn họ say đắm. Anh nhìn cô đến ngẩn người ra, nụ cười của cô tỏa sáng khắp cánh đồng. Còn Lâm Phong đây là lần đầu tiên anh thấy cô (Vy) cười tươi như vậy, không hiểu sao anh (LP) lại mê luyến nụ cười đó đến như vậy. Anh và Lâm Phong nhìn 2 người con gái trước mặt vui vẻ họ cũng vui theo. Bất chợt cô xoay người lại thì thấy anh đang đứng thần thờ ở đó, cô bước lại gần anh nhẹ nhàng cất tiếng

- “Lãng Thần, sao anh đứng đây???”

- “Há?? À...ừ.... tại vì... vì tôi.... à.... ừm.....” Thấy cô đang đứng trước mặt mình, trên tay còn cầm một cành hoa hướng dương cười nói, trên môi cô vẫn giữ nụ cười xinh đó làm cho anh không biết nói gì cả, anh nhìn cô lấp ba lấp bắp, mặt hơi đỏ lên anh nhanh chóng xoay người đi chỗ khác để tránh cho cô thấy sự ngượng ngùng của bản thân nếu mà để cô nhìn thấy chắc phải kiếm cái lỗ để chui xuống luôn a. (Tg: Ha ha ha!!! Không ngờ da mặt anh lại mỏng như vậy đây!!! Ô, ta đây là đang giúp anh đấy nhá!!! \*lâm mặt giận\*..... Anh: Mi mà giúp cái gì???? Làm rồi thêm thì có!! Hừ! \*xoay qua xoay lại tìm kiếm cái gì đó\*..... Tg: Oan uống ghê á!! HỦ HỦ! Đừng mong ta trao chị ấy cho anh \*cười đều\*..... Anh: Á há! Có đồ rồi này!! \*Tay đang cầm 1 cái gì đó rất dài\*..... Tg: \*nuốt nước bọt, lùi từ từ \*..... Anh: Con kia!! Mi đứng lại!! Muốn chạy hả??? \*mặt đầy sát khí\*..... Tg: Có ngu ta mới đứng lại!!! \*Bỏ chạy thực mạng\*..... Anh: \*cầm cái gì đó dí theo\*..... Tg: Xách dép lên chạy..... Anh: “....”).

- Mất thấy anh đang xấu hổ, Lâm Phong lên tiếng giải vây

- “Thôi, cô và Vy cứ chụp hình đi!! Bọn tôi ở đây là được rồi!!”

- “Ồ... như vậy sao được!!! Hai anh cùng vào chụp chung với chúng tôi đi nào!!! Đứng ở đây buồn lắm đây!!! Đi thôi!!!”. Cô nhìn Lâm Phong nói rồi đi lại kéo tay anh đi vào theo. Anh còn đang ngẩn người thì đột nhiên cảm nhận được bàn tay nhỏ ấm áp đang nắm lấy bàn tay to lớn của mình, anh ngược lên thì thấy cô đang cười tươi kéo tay anh đi vào bên trong cánh đồng hoa ấy. Cô cười anh cùng cười theo mà lại không hề nhận ra sự ngượng ngùng trong mắt đối phương. Anh và cô cứ đứng yên giữa cánh đồng, cười nói vui vẻ, nhìn cảnh tượng này như một bức tranh sống vậy. Vy đứng phía sau cười gian nhìn họ, nhân lúc 2 người không để ý Vy cầm máy lên chụp một post thật đẹp dành tặng riêng cho 2 người. Xong rồi Vy lại kéo Lâm Phong đến chỗ khác để lại không gian riêng cho anh và cô cũng là cơ hội cho anh thể hiện tấm chân tình dành cho cô....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 51: CHƯƠNG 42 (6)

- “Lâm Phong đang ngắm cảnh đẹp trước mắt thì đột ngột bị kéo đi, xoay người lại nhìn về cái con người điên khùng đang kéo mình đi thì phát hiện thì ra là Vy. Lâm Phong nhìn xuống tay mình thấy bàn tay trắng xinh của Vy thì nở nụ cười ranh ma, Lâm Phong đột nhiên đứng lại kéo theo Vy đang đi đằng trước giật ngược về phía sau dưng vào lồng ngực, hơi thở nóng rực thổi vào tai Vy khiến Vy rùng mình, bất giác xoay lại giờ tay đánh vào mặt cái người đang quấy rầy mình nhưng vừa lúc giờ tay lên thì đã bị một bàn tay to giữ lại, Vy nhìn kỹ lại mới phát hiện đó là Lâm Phong. Vy mặt hầm hầm quát vào mặt Lâm Phong

- “Tên kia!!! Sao anh lại ở đây hả???”

- “Giờ??? Chính cô là người kéo tay tôi đây nhá!!!!”. Lâm Phong trừng mắt nhìn Vy nói

- “Hà?????” Vy mặt ngêch ra

- “Cô nhìn đi!! Cô đang nắm tay tôi đây!!!!”. Lâm Phong nói rồi chỉ xuống tay mình

- “A.....!” Cúi xuống thì thấy tay mình đang nắm tay Lâm Phong thì vội buông ra, trong lòng thầm nghĩ \*Sao mình lại nắm tay anh ta nhỉ?? Mình nhớ lúc này là mình đang chụp lên cô và anh sau đó chạy đi để lại 2 người họ, sau đó nữa thì..... thì mình nhìn thấy tên 3D khó ưa này!!! Còn gì không ta.....ừm.....(Tg: nếu mà để anh biết chị nói xấu anh (LP) chắc chắn sẽ gào thét lên cho coi!! \*cười cười\*..... Vy: con kia!!! Mì đừng có mà nhiều chuyện nghe chưa??? \*liếc liếc\*... .. Tg: Xì, ăn hiếp người quá đáng!!! \*bầu môi khinh thường\*.... Vy: nói gì đó?? \*liếc lần nữa\*... Tg: \*ngửa mặt lên trời-- cười giả điên\*..... Vy: “.....”)

- “Ê, cô có nghe tôi nói gì không đó???”. Lâm Phong thấy Vy đang suy nghĩ chuyện gì đó đến mất hồn nên quơ quơ tay trước mặt cho hồn nó lạc ở đâu trở về ( :D2 )

- “Anh nói gì cơ??”. Vy thì đang ngơ ngơ ngác ngác bỗng có một bàn tay xuất hiện trước mặt làm cho giật mình hoàn hồn lại ngước mắt nhìn mới biết đó là Lâm Phong thì cất tiếng hỏi

- “Cô..... Tôi nói là bây giờ cô đã biết lý do tại vì sao tôi có mặt ở đây rồi đúng không??”. Lâm Phong đang muốn điên lên vì nghĩ nhỏ này (Vy á) liên tục cho mình ăn nguyên cục bơ a

- ”Ồ...Thì....thì là vì tôi muốn để cho họ có không gian riêng với nhau chính vì thế tôi mới lôi kéo tay anh đây chứ!! Nếu không vì muốn giúp bạn anh có cơ hội với Ngọc nhà tôi thành đừng mong bốn tiểu thư đây sẽ nắm tay anh nhá!!! Tay của bốn tiểu thư đây là tay vàng tay ngọc đây nha!!! Ha ha ha!!!”. Vy nói mà cứ ngập ngừng nhưng ngay sau đó liền làm cho Lâm Phong tức đến nghẹn họng

- Lúc đầu Lâm Phong n cho nhìn nhỏ (Vy) cử tướng nhỏ đang ngượng ngùng vì là lần đầu nắm tay của người khác giới tính lên tiếng nhưng chẳng được bao nhiêu thì ngay sau đó làm cho anh (LP) đen mặt vì câu nói đó ..... làm cho anh cứ tưởng nhỏ..... Thật tức chết đi được a!! ( :chair: )

- ”Cô.....Cô..... cô muốn chết hả??? Nhìn cô như vậy chẳng có tính thực nữ chút nào!!!!Cô... sao lại không giống với bạn cô gì hết vậy??? Dữ như là chần tinh á!!!”

Lâm Phong khinh thường cười, liếc nhìn Vy

- “Aaaaaa!! Giờ??? Anh dám tôi là đồ chần tinh hả??? Lúc trước là nói tôi chần lừa giờ lại là chần tinh ư??? Anh..... đừng thấy tôi hiền mà làm tới nha!!! Đồ 3D khó ưa, đáng ghét kia!!!!”. Vy không để ý đến hình tượng của bản thân mà đứng trước mặt anh (LP) dậm chân, hét âm lên, có ngọn lửa đang bùng bùng trên đầu Vy ( chỉ lúc này hình như muốn đánh người a -->> :boxing3 ..... Tg: chị mà hiền chết liền à!!:sofunny:)

- “Đó, đó!! Chỗ nào giống thực nữ hả??? Cô đúng là chần tinh mà!!! Chần tinh,chần tinh..... Ha ha ha!!!”. Lâm Phong giận quá hóa điên nói liên tục không ngừng ( :blablah:). (Tg: Ha ha ha!! \*D2\* thì ra anh có bệnh à!! .....LP: Con tg kia!! Mì nói ai bị bệnh hả??? \*mặt đang đen dần\* ... .. Tg: Ta noi fong lông á!! \*leuleu:\* không biết nguy hiểm đang đến gần ... .. LP: Mì muốn chết à??? \*mặt đang hóa thành ác quỷ\* :dracular: ..... Tg: Ta rút trước đây!! Có ngu mới ở lại chờ chết à!! \* :smoker4:\* ..... LP: \*:chair:\* )

- “Anh cũng chẳng khác gì đâu??? Đàn ông gì đâu mà hẹp hòi dễ sợ!!! Đồ 3D!! Hừ!!!”. Vy cười mỉa mai mắng Lâm Phong

- “Cô.... Cái đồ chần tinh”. Lâm Phong rít lên

- “Anh...grừ....đồ 3D”. Vy cũng rít theo

- “Chần tinh”

- “3D thôi”

- “Chần tinh”

- “3D điên”

- “... ..”

- “... ..”

- “... ..”

- “... ..”

Thế là cuộc chiến tranh thế giới thứ 3 lại bắt đầu nảy lửa ( :speaker: ... .. Tg: Em lạy mấy anh mấy chị ngừng ngay đi!!^:~^:~^)

--- --- Ta là đường phân cách tuyến lằng lằng-----

Quay lại với 2 nhân vật đang tình tình tứ tứ trong giấc mộng nào!! Nhưng chỉ có mình anh là đang mơ mộng thôi à chứ cô thì chẳng biết trời trong đất việt gì cả (Tg: Chị này cũng ngày thơ vô số kẻ, làm ta đây chả biết làm sao:-D)

- Đứng được một lúc lâu, cô thấy anh không nói gì cả, hơi ngượng ngùng nhìn anh rồi lại có cảm giác như tay mình có gì đó to lớn bao quanh rất ấm áp, nhìn xuống thì mới biết mình đang nắm tay anh, cô đỏ mặt nhanh chóng buông ra, cúi đầu xuống không dám ngước lên nhìn anh, cô ấp úng nói

- “À....ừm....tôi...tôi xin lỗi vì đã đột nhiên kéo tay anh đi như vậy!!” (Tg: Ôi! Chị đúng là thần tượng của em!! ... ..... Cô: Quá khen!!D5 ... .. Tg:-D )

- “Không sao đâu!! Bởi vì tôi cũng rất thích được nắm tay cô như vậy!!”. Anh cười cười nói

- “Ừm...Hi! Mà hồi nãy tôi còn nghe anh nói cái gì mà rất thích vậy??? Có thể nói lần nữa cho tôi nghe không???”. Cô nhìn anh đầy thắc mắc hỏi mà không hề hay biết anh đang hết sức là..... (Tg: Tg ta không thể tả được8-))

- “Hà??? Ờ.....à.....tôi nói là tôi rất thích hoa hướng dương đó mà!! Ha ha ha!!”. Anh cười gượng, gãi đầu nói đánh trống lảng (Tg: Anh giả ngu hay thiệt á!! \*ngửa mặt lên trời cười to\* ... ..... Anh: Con kia! Mi lo mà viết đi nhá! Lúa đầu không phải do mi hết à!! \*mặt đang muốn giết người\* ... ..... Tg: Ta chỉ nói đúng sự thật thôi à!! \*tiếp tục cười mà không hề hay biết nguy hiểm đang cận kề\* ... ..... Anh: Mi chết chắc \*cầm phi tiêu phóng tới\* ... .. Tg: Chỉ biết né, tránh rồi chạy luôn)

- “Ừ”. Cô \*gật đầu\* nhẹ nhàng nói cũng không hỏi thêm gì nữa biết anh đang ngượng nên thôi...

- “Này, để tôi giúp cô chụp vài tấm hình hen!!”. Anh \*gãi đầu\* cười cười nói

- “À, ừm....được thôi!! Chúng ta qua bên kia đi!! Mà khoan anh lấy máy đâu mà chụp??? Vy cậu ấy cầm theo rồi còn đâu!”. Cô \*gật đầu\* rồi chợt nhớ ra là cái máy chụp hình đã bị Vy cướp rồi (Tg: Ta nói hơi quá!! Là lấy không phải cướp nhưng ta lại thích thế!!! Muhahahahah!!)

- “Không sao, còn máy của tôi mà cô quên rồi sao??”. Anh vui vẻ nói xong rồi cầm máy ảnh lên trước mặt cô

- “Ôi, vậy mà tôi lại quên mất!! Haiz, thật là.....!!” Cô nhìn thấy máy ảnh của anh mà vỗ vỗ trán mình thờ dãi nói

- “Được rồi vậy chúng ta đi thôi!!”. Anh nhìn biểu hiện của cô mà \*lắc đầu\* cười nói

- “Ừm, đi thôi!!”. Cô hơi xấu hổ nói. Xong 2 người cất bước đi nhưng vừa đi vài bước thì ngay lúc này điện thoại cô reo lên bài nhạc quen thuộc của mình

dasi neoleul bol su iss-eulkka dasi

seuchyeo jinaga beolin unnmyeong ap-e seoiss-eo

kkaeji moshal kkum-ieoss-eul kka uli

meol-eojineun neoegae jeonhaji mos haess-eo

hanbeondo

neol salanghae

nae gip-eun ma-eum sog

naleul ulgesikiji malla

neon dah-eumyeon eobs-eo jil kkum

nog-a naelyeo beolil nun

nega geuliwo jil ttaemyeon

nan neoga dwae iss-eossgo

jabji anh-ass-eo neol dasi ol jul algo

geuliwohada bonmyeon

eonjenganeun dasi bol jul algo

yeolbyeong gatdeon gamjeong-ui sijag kkeut

geu sijag kkeut-e seoiss-eo

bisangdeungcheoleom eodum sog  
honja udukeoni bul kyeoiss-eo  
amuli saeng-gaghaedo dab-eun neonde  
gaseum-e teullin dab-eul jeogne  
mil-eo naedo nam-aiss-eo  
eoneusae kkumsog-ewaiss-eo  
naneun sip-eo dangsin-eul ilhji malgo  
dangsin-eobs-i su  
deo isang  
saeng-gaghaedo moleugess-eo  
neoeobs-i saneun beob  
naneun sip-eo dangsin-eul ilhji malgo  
dangsin-eobs-i su  
deo isang  
dasi neoleul bol su iss-eulkka dasi  
seuchyeo jinaga beolin unmyeong ap-e seoiss-eo  
kkaeji moshal kkum-ieoss-eul kka uli  
meol-eojineun neoege jeonhaji mos haess-eo  
hanbeondo  
neol salanghae  
nae gip-eun ma-eum sog  
naleul ulgesikiji malla  
ttag halu dol-agal su issdanyeon  
geu nallo na sal su issdanyeon  
neol apeuge han malgwa  
haengdong doedollil su issdanyeon  
neol deol oelobgehago  
deo kkwag an-eul su issdanyeon  
michige huhoeseuleoun geu halu  
dasi naege jueojindanyeon  
dasineun naegeseo ne son  
jeoldaelo nohji anh-eulge naega  
neon yeppeuge man pinyeon dwae  
neol wihaeseo gasiga doelge naega

bil-eo meog-eul wae mollass eulka  
geuttae neol jab-assdanyeon dallass-eul kka  
nan eochapi neonde  
neol tteonabwassja gyeolgug  
eochapi neonde  
naneun sip-eo dangsin-eul ilhji malgo  
dangsin-eobs-i su  
deo isang  
saeng-gaghaedo moleugess-eo  
neoeobs-i saneun beob  
naneun sip-eo dangsin-eul ilhji malgo  
dangsin-eobs-i su  
deo isang  
dasi neoleul bol su iss-eulka dasi  
seuchyeo jinaga beolin  
unmyeong ap-e seoiss-eo  
kkaeji moshal kkum-ieoss-eul kka uli  
meol-eojineun neoege jeonhaji mos haess-eo  
nau ma-eum-eul  
ajigdo ulgo issjanh-a  
naleul ulgesikiji malla  
yeogiseo gidali janh-a  
gaseum-i jichidolog  
jagbyeol insaleulhaji masibsio  
nae gyeot-e dol-awam  
eonjelado chaj-awa

(Once Again - Mad Clown, Kim Na Young \*nhạc phim Hậu duệ mặt trời\*)

- Cô vội mở túi lấy điện thoại ra, đập vào mắt cô là dòng chữ tên Kevin anh họ của Vy, cô đang thắc mắc tại sao anh ấy lại không gọi cho Vy mà lại gọi cho cô. Trong lúc cô mãi nghĩ người thì anh lên tiếng

- “Quỳnh Ngọc, sao cô không nghe máy???”

- Hà?? À...ừ..... anh đợi tôi chút nha!!“. Nói rồi cô tiến đến chỗ khác nghe máy

- “Alo.....”

- “Rose, sao em nghe máy lâu thế?? Em đang bận gì à??“. Giọng đầu dây bên kia hơi ai oán trách móc

- “À, không! Em xin lỗi anh nhé!! Anh gọi cho em có chuyện gì không?? Chi nhánh bên Mỹ có chuyện gì à??“. Cô nghe giọng của ai kia trách móc nên giả vờ đánh trống lảng hỏi sang chuyện khác

- “Không, bên đây vẫn ổn!! Mà em nói như vậy làm tim người ta đau nha!! Bộ có chuyện mới được gọi cho em à??”. Giọng nói vẫn có chút trẻ con
  - “Không phải thế!! Anh đừng suy nghĩ như vậy chứ!!”. Cô vẫn điềm đạm nói
  - “Được rồi, không giỡn với em nữa!! Anh nói nghiêm túc đây!! Ngày mai anh sẽ đến Đài Bắc đây!!”. Giọng nói bên kia tràn đầy vui vẻ
  - “Vậy sao?? Thế chuyến bay lúc mấy giờ??”. Cô có hơi ngạc nhiên
  - À, lúc 5h! Em có thể ra đón anh không??”. Đầu dây bên kia tiếp tục nói
  - “Em chưa chắc chắn được!! Vì giờ em hiện không có ở Đài Bắc!!”. Cô khó khăn nói
  - “Sao?? Vậy hiện giờ em đang ở đâu??”. Đầu dây bên kia ngạc nhiên
  - “Ừm....là vậy.....giờ em đang cùng với Vy và đối tác mới cũng là bạn của em đang cùng nhau đi du lịch để tăng thêm sự gắn bó của 2 công ty rồi anh à!!”. Cô nhẹ giọng nói
  - “Hừm?? Du lịch??? Ở đâu vậy??”. Giọng nói vẫn nhẹ nhàng
  - “À..... là ở hòn đảo Bora thuộc địa phận của Pháp a!! Mà anh không cần phải lo đâu, ngay chiều nay là em trở về rồi!! Có thể ngày mai em và Vy sẽ ra đón anh a!!”. Cô trả lời
  - “Vậy thì tốt quá!! Được rồi, mai gặp lại em nhé!! Tạm biệt!!”.Giọng nói có chút nuối tiếc
  - “Được, tạm biệt anh!! Mai gặp!!”. Cô nghe hấn (Kevin) nói với giọng trẻ con mà lắc đầu, thở dài một cái rồi cất điện thoại vào túi xách song đi về phía anh, nhìn anh đứng đợi mình này giờ hơi bối rối, cô cười gượng nói
  - “Xin lỗi anh nhé!! Bắt anh đợi lâu như vậy!!”
  - “Hi! Không sao đâu!! Đợi một chút cũng có sao đâu!!”. Anh cười lấy lòng nói
  - “Ừm, Hi! Tôi cứ sợ là anh sẽ giận tôi vì bắt anh đợi lâu như thế!!”. Cô cười nhẹ nói
  - “Sao có chuyện đó được??? Đầu thế vì chuyện nhỏ mà giận cô được chứ! Đúng không nè!”. Anh cười cười nhìn cô nói
  - “Vậy giờ chúng ta qua bên kia đi!! Hình như tôi nghe thấy tiếng của Vy và luật sư Lâm a“. Cô \*gật đầu\* rồi nói chỉ qua phía phát ra tiếng ồn
  - “Ừ, ha! Cô nói tôi mới để ý!! Vậy chúng ta qua đó đi!!”. Anh đồng ý ngay rồi cùng cô đi qua phía bên kia, chỗ 2 nhân vật nhà ta đang cãi nhau, vừa đi đến gần là nghe thấy tiếng ồn phát ra từ 2 cái loa phóng thanh a.... Thật nhức đầu!!
- (Tg: Ta đây cũng nhức đầu lắm a!! Nhưng biết sao giờ....vậy mới hấp dẫn chứ Hahaha!!! \*cười ngao nghễ\* ... .... Anh và cô đồng thanh: Mi khá lắm!! Làm cho chúng ta lúc nào cũng mệt vì 2 người này!!! \*mặt đỏ bừng vì tức giận\* ... ... Tg: Á..à.... ta không cố ý a!! \*mở hôi hột thì nhau chảy xuống\* ... .... Anh và cô đồng thanh tập 2: Không cố ý hử??? Có thật không \*liếc mắt nghi ngờ\* ... ... Tg: Là thật à!! Ta thề!!! \*Giơ tay lên cao thề, sau đó cúi xuống cười thâm trong bụng\* ..... Anh, cô đồng thanh tập 3: Hừ! Tha cho lần này, nhờ đó!! \*trùng mắt cảnh cáo\* ... .... Tg: Dạ, em biết rồi!! \*nước mắt chảy ròng ròng, mắt tỏ ra vô số tội\* )
- (Tg: Sẵn đây ta thông báo luôn là bắt đầu từ chương sau sẽ xuất hiện một soái ca nữa và anh cũng là tình địch lớn của anh a!! Muhahaha!!!! Ta sẽ cho xem hình sau nhá!!!:yeah: )
- Bước đến gần họ thì cô và anh cảm nhận được luồng điện từ 2 người họ phóng ra tứ phía, nhìn họ cả cô và anh lắc đầu ngao ngán. Thật là..... Anh đi trước cô đến gần họ, lấy tay gỡ một cái rờ đau vào đầu Lâm Phong làm cho cậu (LP) đau điếng kêu lên, muốn xông lên đánh tên điên nào đó nhưng rồi nhìn thấy vẻ mặt đang đen như cái nồi than của anh thì nuốt nước bọt cái ực, cười xòa nhìn anh
  - “Thần, Ha ha ha!Cậu, ở đây lúc nào thế??”
  - “Tên này, sao cậu suốt ngày gây sự với Quỳnh My hoài thế hả??”. Anh khó chịu hỏi
  - “Đâu phải tại tớ , là do cô ta gây sự trước mà!!” Lâm Phong vẻ mặt ủy khuất nhìn anh
  - “Ặc....” Trên đầu anh xuất hiện 3 vạch hắc tuyến (Tg: Em bó tay luôn \*chăm chăm mồ hôi\* ... .... LP: đều do mi hết \*mặt đen dần\* ... .... Tg: Ta có làm gì đâu à!! \*mặt tỏ ra ngây thơ vô số tội\* ... ... LP: Hừ! Còn nói không?? \*Tay đang cầm dao phóng\* ... .... Tg: bỏ dép lại chạy thực mạng:sweat: )
  - “Vy, cậu mau lại đây với tớ!!”. Đúng lúc này cô lên tiếng phá đi bầu không khí có mùi kì lạ (Tg: Ta không biết là mùi gì nữa:))
  - “A! Từ, từ đã Ngọc! Cậu là gì mà lôi kéo tớ dữ vậy??”. Vy mặt nhăn như heo khó khăn nói (Tg: Ha ha ha! Heo!!!:sofunny: )
  - “Cậu đó!! Chẳng phải đã nói với tớ là sẽ không gây sự với luật sư Lâm a!! Bây giờcậu lại như thế??”. Cô giọng hơi lạnh nói

- “Ngọc à, cậu đừng giận tớ nha!! Được rồi, tớ hứa sẽ không gây sự với anh ta nữa, như vậy được chưa bạn yêu của tớ!!”. Vy thấy cô bắt đầu giận nên giờ chiều nịnh nọt

- “Tạm tha cho cậu, mà này lúc này Kevin gọi cho tớ đây!! Anh ấy nói là ngày mai sẽ đến Đài Bắc đó!!”. Cô lắc đầu nhìn Vy song lại nhớ đến cô vừa mới nói chuyện điện thoại với Kevin

- “Hả??? Ông về đây chi á??? Chẳng lẽ là..... “. Vy đơ mặt ra khi nghe cô nhắc đến ông anh họ ma quỷ của mình rồi sau đó lại lẩm nhẩm một mình xong len lén nhìn qua cô

- “Cậu nói gì cơ??? Cô thấy Vy vừa nói gì đó rồi còn len lén nhìn mình nên len tiếng hỏi lại

- “À, không, không có gì đâu!!”. Vy xua xua tay nói

- “Vậy chúng ta đi thôi, đến ngọn hải đăng ở đằng kia thôi!! Chiều nay là chúng ta trở về rồi!!”. Cô chỉ \*gật đầu\* rồi nói sau chỉ tay về phía ngọn hải đăng phía trên cao kia

- “Ừm, vậy chúng ta gọi họ đi thôi!! Này, Lăng Thần chúng ta mau mau lại chỗ ngọn hải đăng thôi!!”. Vy nhìn cô xong nắm tay cô đi về phía anh và Lâm Phong đang đứng, cười nhìn anh nói mà không thèm liếc mắt nhìn ai đó làm cho ai đó đen mặt

- Anh không nói chỉ \*gật đầu\* rồi vỗ lưng cho ai đó nhanh chóng đi theo họ. Họ tiếp tục đi ngang qua khu vườn hoa hướng dương thẳng tới ngọn hải đăng ở phía trước trên ngọn đồi cao kia. Khi đến nơi, nhìn ngọn hải đăng cao trót vót mà Vy thầm cảm thán trong lòng \*Hìc, có cần cao như vậy không??? Leo lên chắc là mỏi chân lắm a!!\*. Nhìn về phía cô và 2 người kia thì thấy họ không có biểu hiện ngoài thích thú cả, Vy bĩu môi không vui. Rồi họ cùng nhau đi vào trong quan sát, ngắm nghía đủ chỗ bên trong, cô và anh không khỏi trầm trồ khen ngợi những kiến trúc ở đây thật đẹp, thật rực rỡ.....

===== Ta là tuyến phân cách trở về =====

Khoảng 1 tiếng sau, 4 người họ trở ra và chuẩn bị xuất phát ra sân bay để trở về . Ở nhà cô lúc này đang có 2 vợ chồng ngồi trên ghế uống trà chờ đợi con gái họ trở về chắc chắn sẽ gây bất ngờ cho cô..... và cô cũng không hề hay biết về chuyện này.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 52: TRỞ VỀ - GẶP LẠI NGƯỜI THÂN

- “Sau khi họ tham quan ngọn hải đăng xong thì họ đi ra, lúc đầu cô rất muốn ở lại thêm tí nữa nhưng cô sợ rằng bọn họ sẽ trễ chuyến bay nên họ đành phải đi sớm. Họ ra xe và đi thẳng về sân bay trở về Đài Bắc- Thành phố S.

===== Ta là tuyến phân cách sân bay =====

Thật ra họ sợ đến chỗ đông người sẽ trở thành tiêu điểm nên lần trở về này họ đi chiếc phi cơ riêng của anh, trước khi đến sân bay anh đã gọi cho phi công riêng của anh đến đón họ. Dù đã có phi cơ riêng nhưng lúc họ rời đi cũng đã trở thành trung tâm khiến cho những người xung quanh, cùng lúc họ cất bước vào trong là bên ngoài đầy những tiếng xôn xao về họ a bởi họ qua chói lóa mà (Tg: Ta cũng mê rồi!! Ha ha ha!... ...)

- Trong phi cơ Vy có ý ngồi xa để cho anh được ngồi gần cô, trong đầu đang suy nghĩ một chuyện rất chi là xấu xa à~. Ngọc à, đừng nói là người bạn thân như tớ đây không giúp cậu nhá~ đây chính là cơ hội cho cậu để cảm nhận được có một người luôn đứng phía sau nhìn cậu với ánh mắt tràn ngập yêu thương a~ cũng cho cậu cảm nhận được tình cảm chân tình người ta dành cho cậu là thật lòng không chút giả dối a~.

- Cô đang ngồi đưa mắt ra ngoài ngắm cảnh, chợt có một mùi hương bay đến khiến cô bất giác xoay người lại thì phát hiện anh đang nhìn cô cười cô cũng nhìn anh mà cười theo..... Hai người tuy không nói gì nhiều nhưng cũng nói chuyện rất hợp ý nhau. Vì sợ cô buồn, anh lấy máy nghe nhạc mp4 của mình ra, anh đeo một bên vào trước rồi nhìn cô lên tiếng

- “Quỳnh Ngọc, nghe nhạc cùng tôi cho đỡ buồn nhá!!”

- “Ok!“. Nói rồi cô cầm lấy một bên tai còn lại để đeo lên nghe. Không biết là vô tình hay vô ý cô đã ngồi sát lại gần anh, mùi hương trên người cô bay ngang qua anh làm cho anh thấy rất thoải mái, tham lam hít vào. Một mùi hương của hoa lài rất tự nhiên không như những loại nước hoa nồng nặc, xa xỉ kia~. Ngồi nghe được một chút cô cảm thấy mệt nên nhắm mắt lại rồi ngủ lúc nào không hay, anh nhìn thấy cô ngồi gật gù sợ rằng đầu cô nghiêng qua trúng cửa sổ nên anh nhích tay nhẹ nhàng nghiêng đầu cô qua để trên vai anh cho cô ngủ được thoải mái hơn..... Anh mỉm cười nhìn về mặt cô lúc ngủ y như thiên thần vậy a~ rất dễ thương, vừa dựa vào thành ghế vừa xoay đầu ngắm cô rồi nhắm mắt ngủ một giấc.

===== Ta là tuyến phân cách trở về =====

- Hơn 2 tiếng sau, chiếc phi cơ đáp xuống sân bay riêng của nhà anh. Cô lúc này đã tỉnh dậy cảm giác như mình đang nằm trên một cái gối rất êm thì cô nhú mày lại mở mắt ra mới biết bản thân mình đang tựa trên vai của anh, cô ngượng ngùng ngồi dậy thì mới để ý là Vy đang nhìn mình với ánh mắt rất chỉ là gian a~ Cô không hiểu sao Vy lại nhìn mình như vậy, nhăn mặt lại hỏi

- “Vy, sao cậu lại nhìn tớ như vậy chứ?”

- “Hi! Không gì cả!!”. Vy cười cười nói

- “Thật không?”. Cô nhìn vy với ánh mắt không tin tưởng được

- “Thật, thật mà! Cậu phải tin tớ chứ!!”. Vy \*gật đầu\* lia lia nói

- “Aizz! Được rồi, chúng ta đến nơi rồi, mau xuống thôi!!”. Cô thở dài ngao ngán nói

- “Ok”. Vy nháy mắt tình nghịch rồi đi lấy hành lý

- Nhìn Vy vừa đi cô định xoay người qua đánh thức anh dậy thì thấy anh đã thức đang nhìn mình cười, trên mặt cô bỗng xuất hiện tầng mây hồng, cô không dám nhìn thẳng vào mắt anh nên mặt hơi nghiêng qua nói

- “Anh dậy rồi à! Chúng ta đến nơi rồi đó, xuống thôi!”

- “Đến rồi à! Cũng nhanh nhỉ”. Anh \*Ừ\* một tiếng rồi cùng cô đứng dậy thu xếp hành lý..... Sau khi đã xong, cả 4 người đi xuống rồi Vy cất tiếng

- “Chúng tôi về trước đây! Ngày mai gặp lại nhé~

- “Để tôi gọi tài xế đưa 2 cô về nha!!!” Anh lên tiếng đề nghị

- “Không cần đâu, dù sao lúc này Vy đã gọi cho tài xế riêng rồi nên anh không cần lo lắng đâu!! Cô nhìn anh cười nhẹ nói nói

- “Vậy sao?? Được rồi, mai gặp lại cô!! Tạm biệt!!”. Anh nói rồi đưa cô ra ngoài xe

- “Ừm, tạm biệt anh!! Mai gặp lại!!”. Cô mỉm cười \*gật đầu\* nhìn anh nói

- Nói xong 2 nàng nhà ta đi ra ngoài đã thấy Eric đứng chờ sẵn ở đó, thấy 2 cô ra cậu mở cửa xe cho 2 nàng rồi vòng qua cửa lên xe khởi động rồi đi. Cô ngồi trên xe vẫy tay cười chào anh, anh đứng bên ngoài cũng vẫy tay chào lại cô. Anh nhìn theo chiếc xe lăn bánh từ từ đi xa anh mỉm cười giờ tay để trên ngực của mình anh cảm giác được tim mình đập rất nhanh khi ở gần cô. Anh quyết định sau chuyến đi này anh nhất định nói rõ tình cảm của mình với cô....

- Xe chạy khoảng nửa tiếng thì đến biệt thự \*Rose\* của 2 nàng, cô xuống xe trước Vy xuống sau, cả 2 đi vào thì má Trương (quản gia) ra đón, nhìn 2 nàng cười dịu dàng nói

- “Chào mừng 2 tiểu thư trở về!!! Tiểu thư đi đường có mệt không??? Để má Trương đi pha nước cho 2 tiểu thư tắm nghỉ ngơi nhé!!”

- “Má Trương!! Người đừng gọi tụi con là tiểu thư này tiểu nọ nữa!!!”. Cô giọng nhẹ nhàng nhìn má Trương nói

- “Phải đó!! Người lớn tuổi hơn chúng con nên người kêu tên là được rồi!!”. Vy cũng \*gật đầu\* phụ họa theo

- “Uh, tiểu Ngọc, tiểu Quỳnh!”. Má Trương biết không thể nói không nên đành chiều theo 2 nàng gọi tên

- “À, phải rồi tiểu Ngọc, có 2 vợ chồng trẻ đang đợi con ở bên trong đấy!!”. Má Trương như nhớ được một chuyện liền nói với cô

- “Sao??” Vợ chồng?? Là ai vậy nhì??”. Cô nhún mồm lên khi nghe má Trương nói về cặp vợ chồng mà cô không hề biết đó lại là ba mẹ cô

- “Chúng ta vào trong sẽ biết ngay thôi mà!! Đi nào, Ngọc!!”. Vy lên tiếng sau đó kéo cô vào chưa kịp để cô trả lời. Vừa bước vào trong, trước mặt Vy là cặp vợ chồng đang ngồi trên ghế sofa trong phòng khách uống trà, khi 2 người đó quay lại, Vy ngạc nhiên kêu lên

- “Bác trai, bác gái!”

- Cô ở đằng sau Vy nghe Vy gọi một tiếng bác trai, bác gái cô liền ngẩng đầu lên liền nhận ra đó chính là ba mẹ của mình, cô nức nở kêu lên

- “Hì!Ba, mẹ! Con nhớ 2 người lắm!!”. Nói xong cô liền chạy đến ôm 2 người họ

- “Con gái a~ chúng ta cũng rất nhớ con!!”. Ba cô sùng sìnhgap85lên tiếng

- “Ba, mẹ! Hai người khỏe không?? Con gái bất hiếu vì đã không trở về sớm!! Mà 2 người không phải bị anh ta bắt đi à!!”. Cô mắt đỏ nhìn ông bà lưu lên tiếng

- “Không sao, không sao!! Con bây giờ trở về với chúng ta là tốt rồi!! Mà vừa này con nói là ai bắt chúng ta??? Anh ta, anh ta nào thế??? Hần là ai???”. Mẹ cô ôm cô trong lòng nhẹ nhàng nói rồi nhắc tới chuyện lúc này cô nói

- “Sao mẹ lại hỏi vậy?? Không phải 2 người bị Trần Thiên Quân bắt đi à?? Ngày đầu có trở về gặp anh ta, anh ta nói với con là đang giữ 2 người cơ mà!!”. Cô không hiểu nhìn ba mẹ mình nói

- “Con gái à, chúng ta không hề bị thằng nhóc đó bắt đi!! Mà ba mẹ là đi du lịch vòng quanh thế giới mới về a~”. Nghe con gái nói thế ba cô nhìn cô nói (Tg: BA là số 1 nha \*giơ ngón tay về phía ông Hoàng\* ..... Ông Hoàng: Ha ha ha!! Quá khen!! \*cười tự ki\* ..... )

- “Sao??? Vòng quanh thế giới á???”. Cô và Vy ngạc nhiên đồng thanh

- “Đúng rồi đó con gái!!”. Mẹ cô nhìn cô đầy yêu thương nói

- “Vậy tức là anh ta lừa cậu sao Ngọc??? Tên khốn!!!”. Vy tức giận nói

- “Tớ nhất định phải ly hôn với anh ta!! Tớ không muốn có một chút dây dưa nào với anh ta cả!!”. Cô lạnh giọng nói

- “Ba mẹ ủng hộ con!! Con hãy làm những gì con thích!!”. Ba mẹ cô cười dịu dàng nói

- “Uh, con biết rồi!!”. Cô nhìn ba mẹ mình \*gật đầu\* nói

- “Được rồi, giờ 2 đứa lên phòng nghỉ ngơi, tắm cho mát mẻ rồi xuống ăn cơm!! Ta có làm món mà 2 đứa thích đó!!”. Mẹ cô mỉm cười nói

- “Thật sao??? Ôi, vui quá!! Đã lâu con không được ăn món bác nấu rồi!! Ngọc, chúng ta mau lên phòng thôi, nhanh nào!!”. Vy sung sướng reo lên rồi nắm tay cô chạy ù lên phòng. Hai người lớn nhìn theo bóng hình 2 nàng mà cười \*lắc đầu\*

===== Ta là tuyến phân cách com tới =====

Đúng 7h, cô và Vy xuống phòng ăn đã thấy 2 người lớn đang ngồi đợi cô. Một người thì đang ngồi trên ghế đọc báo người còn lại thì đang loay hoay trong bếp nấu ăn, cô cảm thấy như mình trở về như còn là một đứa trẻ vậy, cô cười đi đến ôm cổ ba mẹ mình cười nghịch ngợm nói

- “Ba à, lâu rồi không gặp lại nhìn ba trẻ ra thêm a~”

- “Con bé này, đã 23 rồi mà cứ như con nít vậy!! Nếu ta mà còn trẻ thì sẽ có một tá nàng theo đấy, đến lúc đó mẹ con nhất định sẽ ghen ngập trời a~”. Ba cô \*lắc đầu\* xoay người nhìn con gái cùng mình nói xong len lén nhìn ai kia trong bếp

- “Anh yêu, anh vừa nói gì đấy hả???”. Mẹ cô ở đằng sau nghe 2 cha con nói mà mặt đỏ gất lên tiếng

- “À, con không có nói gì a~ là ba nói đó!! Mẹ có phạt thì phạt ba nha”. Cô nhìn mẹ cô đang giận liền nũng nịu nói

- “O.....con bé kia!!! Sao dám bán đứng ba hả???”. Ba cô bị lấy ra làm bia đỡ đạn đầu chảy 3 vạch hắc tuyến liếc nhìn cô đã chạy ra phía mẹ cô

- “Hừ”. Mẹ cô giận hờn lườm ai đó

- “Vợ yêu..... bà xã à~ đừng giận anh mà!!”. Thấy vợ không quan tâm mình ông không quan tâm đến hình tượng nữa mà quay sang nịnh nọt vợ.

Đây cũng không phải là lần đầu cô nhìn thấy vẻ mặt ba mẹ mình như vậy, trước đây có lần ba chọc giận mẹ liền bị mẹ đuổi qua thư phòng ngủ a~ giờ nhìn lại cô cảm thấy hơi..... người cô giờ nói da gà luôn a~.... .... Trong lòng cô thầm than

- “Được rồi, nể mặt con gái vừa trở về đây tôi tha cho ông một lần, nếu có lần sau..... “. Mẹ cô liếc nhìn ba cô nói xong giơ 2 ngón tay hình cái kéo lên cảnh cáo

- “Vâng, thưa vợ!!”. Ba cô nhìn nó mà nuốt nước bọt nói

- “Hi hi hi!!”. Cô và Vy không nhịn được cười lên

- “Hai đứa cười gì đó???”. Ba cô liếc xéo 2 nàng

- “À..... không....không có gì!!”. Vy gắng nhịn cười lên tiếng

- “Thôi được rồi, hai đứa lại đây ngồi xuống ăn đi nào, kéo nguội a~”. Mẹ cô lúc này từ trong bếp trở lần nữa với tô súp to trên tay

- “Vâng”. Cô và Vy đồng thanh

Thế là một bữa cơm tối diễn ra vô cùng ấm áp. Vì sao a??? Vì cô đã gặp ba mẹ mình, 2 người thân yêu thương cô nhất. Còn về Trần Thiên Quân kia cô nhất định sẽ không bao giờ tha thứ cho anh ta! Dám uy hiếp cô sao??? Hừ, anh đợi đó!!! Ngày mai mình phải nói với ba mẹ đến nhà đó rút lại cổ phần chung mới được, như vậy sẽ không còn gì dính liếu với nhà họ Trần đó nữa.

## Chương 53: CHƯƠNG 44: ĐẾN GẶP HẸN - QUYẾT ĐỊNH - LẠI MỘT NGƯỜI NỮA LẠI XUẤT HIỆN (1)

7h sáng, cô dậy sớm làm VSCN xong rồi đi xuống phòng bếp dự định là sẽ vào bếp nấu bữa sáng cho ba mẹ và Vy. Nhưng vừa xuống thì cô đã thấy mẹ mình trông bếp, cô lại gần bà, lên tiếng

- “Mẹ, sao lại dậy sớm vậy??? Sao mẹ không ngủ thêm tí nữa!! Bữa sáng có con làm mà!!”

- “Con đó!! Là vì ta thích cho nên mới dậy sớm nấu cho con gái cưng của ta vì đã lâu rồi chúng ta không gặp nhau mà”. Mẹ cô yêu thương nhìn cô nói

- “Hi! Mẹ con là tuyệt nhất a~”. Cô ngọt ngào ôm bà

- “Được rồi, con lên kêu Vy dậy đi, bữa sáng sắp xong rồi đó!!”. Mẹ cô cười hiền nói

- “Vâng, con biết rồi”. Cô \*dạ\* một tiếng xong đi lên phòng Vy. Bà Hồng nhìn cô mỉm cười rồi tiếp tục làm bữa sáng đang làm. Cô đi lên lầu, tới trước phòng của Vy, gõ cửa\*“Cốc, cốc”, cô lên tiếng

- “Vy à, dậy đi!! Xuống ăn sáng này!!”

- “... ..”

- “Vy, cậu có nghe tớ nói gì không???”. Cô tiếp tục nói

- “Cậu không ra tớ vào đó nha!!” Cô không nghe tiếng trả lời liền đi vào, bên trong phòng là một cảnh tượng hết sức là.... .. Mền thì một nửa Vy đè lên một nửa nằm dưới sàn, chân thì gác lên gối ôm còn mặt thì úp vào gối nằm, nhìn vào là mất hết hình tượng thực nữ rồi, cô không biết phải nói gì chỉ lắc đầu thôi. Cô đi đến khều khều Vy dậy

- “Vy, mau dậy!! Mặt trời đã lên cao rồi đấy!!”

- “Ưm... cho tớ ngủ một chút nữa!!”. Vy ngái ngủ lên tiếng

- “Cậu mà không dậy là không được ăn đồ ngon đâu đấy!!”. Cô giờ trò hù dọa

- “A, món ngon??? Tớ dậy liền đây!!”. Vy vừa nghe thấy có món ngon liền ngồi bật dậy chạy vọt vào phòng tắm làm VSCN, khoảng 15p sau Vy trở ra rồi cùng cô đi xuống lầu. Lúc đi đến gần cầu thang, Vy ngửi thấy mùi thơm từ phòng bếp bay đến, Vy liền nhanh chân chạy vào nhìn thấy trên bàn toàn là món ăn mà cô và mình đều thích. Vy nhìn sang thấy mẹ cô đang bung một tô súp ra thì cất tiếng nịnh nọt

- “Oa, bác a~ những món này trông hấp dẫn quá!! Cháu nhìn vào là muốn ăn ngay cơ~”.

- “Đứa trẻ ham ăn!! Được rồi, cháu ngồi vào bàn đi, Ngọc con vào ngồi luôn đi nào!! Mẹ chuẩn bị xong hết rồi đó!!”. Mẹ cô nhìn Vy xong rồi nói với cô đang đi vào

- “Vâng”. Cô cười nói

- “Bố nó, anh ăn món này đi!!”. Mẹ cô ngồi kế bên chồng mình gấp một miếng cá vào chén ông

- “Ừ, bà cũng ăn đi!!”. Ba cô cũng ngọt ngào mà gấp một miếng sườn cho vợ mình.

Cô và Vy ngồi ăn nhìn 2 vợ chồng già trước mặt anh anh em em mà nôi hết da gà a~ tuy nói họ đã có tuổi nhưng vẫn rất ngọt ngào với nhau như vợ chồng son vậy. Cô nhìn họ suốt ngày cứ anh anh em em mà đầu chạy 3 vạch hắc tuyến còn Vy thì mém nữa sặc nước vì họ. Đang ăn cô chợt nhớ chuyện tối qua, liền ngược lên nhìn 2 cái vợ chồng đang tình tứ trước mặt, cô lên tiếng

- “Ba à, tí nữa ba có thể cùng con đến Trần gia không??”

- Hừm?? Sao con lại muốn đến nhà đó??? Ông đang ăn nghe con gái nói muốn đến Trần gia thì dừng đũa

- “Con muốn rút lại cổ phần của nhà mình trước đây đã đưa vào Trần thị”. Cô nói dứt khoát

- “Cổ phần??? Con thật sự muốn vậy???”. Ba cô không trả lời mà hỏi lại

- “Đúng, con muốn!! Chỉ có như vậy mới có thể hoàn toàn chấm dứt với anh ta!!”. Cô \*gật đầu\* kiên định nói nhưng khi nhắc đến hấn mặt cô hiện lên tia chán ghét

- Được, ta đồng ý!! Sau khi ăn xong chúng ta liền đi”. Biết con gái mình quyết tâm kết thúc với thằng nhóc bạc tình đó ông rất vui. Lúc đầu ông đồng ý gả cô cho hấn vì biết cô yêu hấn từ lần đầu và 2 nhà cũng có hôn ước từ trước nên ông không cấm cản, cứ tưởng con gái mình sẽ hạnh phúc nhưng ngờ đâu lại là làm khổ con gái mình, ông rất hối hận. Từ lúc đó, ông đã cắt đứt mối quan hệ giữa Lưu gia và Trần gia, ông không muốn con gái mình trở lại đó nữa. Nhưng nếu sau này con gái tìm được hạnh phúc mới mà người đó yêu thương con gái mình thật lòng thì sẽ đồng ý. (Tg: Ba à, không lâu nữa ba sẽ có con rể mới à~\*cười cười\*... .. Ông Hoàng: Thật không??? \*ánh mắt mong đợi\* ... .. Tg: Thật á!!! \*gật đầu lia lịa\* ..... Ông Hoàng : thế thì tốt \*cười tươi như hoa\* ... .. )

- Sau khi bữa sáng kết thúc, ông Hoàng, cô và Vy cùng nhau đi đến nhà hấn và cô cũng không hề biết hiện nay hấn đang ở nhà.

Tại nhà hấn :

- Hôm đó khi cô rời đi hấn cũng không chần chờ mà trở về luôn.Hấn cứ ngỡ là cô đã trở về nên đến công ty tìm cô mới biết cô chưa về, lòng hấn tức giận đi về nhà đến bây giờ vẫn không đến công ty. Bây giờ, hấn đang tự nhốt mình trong thì đột nhiên bên ngoài có tiếng gõ cửa \*cốc, cốc\* , tiếng của dì năm bên ngoài vang lên

- “nhị thiếu gia, phu nhân kêu cậu xuống, đang có khách đợi a!”.

- “Khách??? Là ai??? Hấn lạnh giọng hỏi

- “Đạ, là..... nhị thiếu phu nhân ạ!!”. Dì năm vẫn như cũ kêu cô là nhị thiếu phu nhân vì bà đã luôn miệng gọi cô như thế trong suốt 2 năm mà hấn và cô kết hôn

- “Ngọc nhi??? Cô ấy đã trở về rồi sao???”. Hấn vừa nghe đến dì năm gọi một tiếng nhị thiếu phu nhân thì liền ra mở cửa nắm 2 vai của dì năm hỏi

- “Vâng”. Dì năm \*gật đầu\*

- ”Được, tôi biết rồi. Dì xuống trước tôi sẽ xuống sau, tôi không thể để cô ấy thấy bộ dạng này của mình”. Nói xong liền đi vào phòng tắm còn dì năm thì xuống phòng khách nói lại với mẹ của hấn rồi quay vào trong chuẩn bị vài món tráng miệng.

- 20p sau, hấn đi xuống nhìn thấy cô, trên mặt nở nụ cười đi đến thăm tình gọi cô

- “Ngọc nhi, em trở về rồi à???”

- “Trần tổng, tôi và anh không thân thể nên anh đừng có gọi tên tôi!!”. Cô liếc hấn rồi lạnh nhạt cất tiếng

- “Ngọc nhi.....em đừng như vậy có được không???” Hấn đau buồn nhìn cô

- “Trần Thiên Quân!! Như vậy đủ rồi!! Cậu không nghe con gái tôi nói gì à???”. Ba cô lúc này lên tiếng, như có như không liếc nhìn hấn

- “Ba”. Hấn nhìn ông Hoàng kêu một tiếng

- “Hừ, Đừng gọi tôi như vậy!!! Tôi không dám nhận đâu!!! Tôi sợ bị tổn thọ lắm!!!”. Ba cô \*hừ\* lạnh nhìn hấn

- “Con.....”. Hấn muốn nói gì đó nhưng khi nhìn thấy ánh mắt chứa sự chán ghét của cô lại không nói được gì.

- “Ông xui à, đừng như vậy chứ!! Dù gì chúng ta cũng là xui gia!! Quân và Ngọc chúng nó là vợ chồng với nhau mà!! Đúng không???”. Trần phu nhân nhìn thấy vẻ mặt đau khổ của hấn nhìn không được lên tiếng nói

- “Xui gia??? Vợ chồng??? Đứa con trai quý tử của bà đây có từng xem con gái tôi là vợ à???”. Ba cô lạnh giọng nói

- “Ông xui à, ông cho thằng Quân cơ hội sửa sai đi!! Nó hối hận rồi!!!”. Trần phu nhân cố gắng nói lại quan hệ

- “Không bao giờ!!! Con gái tôi nó đã vì thằng khốn này mà xem bị đụng xe nhập viện một lần rồi, tôi sẽ không bao giờ tha thứ cho nó hay cơ hội nào cả”. Ba cô kiên quyết nói

- “Nhập viện???Xe đụng Khi nào?? Ngọc nhi, sao em lại không nói cho anh biết???”. Hấn nghe ba cô nói vì hấn mà cô gặp tai nạn, hấn lo lắng hỏi

- “Hừ! Anh giả nai cũng hay thật đó!!! Anh hỏi vì sao Ngọc phải vô bệnh viện vì bị xe đụng à??? Tôi đây nói cho anh biết!! Tất cả là do anh thôi, nếu không phải vì anh thì Ngọc sẽ không gặp tai nạn mà nhập viện!! Tất cả đều là vì anh!!!”. Vy ngồi kế bên cô nhìn hấn lạnh giọng quát

- “Ý cô là sao??? Cô nói cho rõ đi!!!”. Hấn không hiểu vì sao cô gặp tai nạn là do hấn, hấn thật sự muốn biết

- “Anh biết hay là giả vờ không biết??? Điều do người chồng tốt anh thôi!!! Dẫn tình nhân về nhà rồi để cho Ngọc nhìn thấy!!! Ngọc cậu ấy đau khổ khi chính mắt nhìn thấy người chồng mà cậu ấy yêu thương ân ái với người phụ nữ khác thì sao cậu ấy chịu nổi, đó chính là đã kích lớn nỗi lòng với cậu ấy!! Nếu không phải vì anh Ngọc cậu ấy đâu suy nghĩ mà chạy đi, nhưng cũng may người nắm đó đưa cậu ấy vào bệnh viện chính là Lăng Thần!!! Tôi nói như vậy chắc anh hiểu là ai rồi chứ??? Tôi nói cho anh biết, người ta tốt hơn anh gấp 1000 lần đấy anh biết không???” Nếu đổi lại anh ấy là chồng của Ngọc chắc chắn anh ấy sẽ chăm sóc tốt cho cậu ấy không bao giờ làm cho cậu ấy đau buồn, khóc như anh đâu. Vy nhìn hần cười mỉa mai, khiêu khích hần nói một lời

- “Tôi.....”. Hần thậm chí một lời cũng không nói được vì Vy nói rất đúng, tất cả là do hần. Nếu hần không phản bội cô thì sẽ không có ngày hôm nay, sẽ không bị cô ghét bỏ hần

- “Thôi đủ rồi!! Tôi đến đây không để nghe anh nói nhảm đâu!!! Tôi muốn rút lại cổ phần của Lưu gia trước đây đã đưa vào“. Cô lạnh giọng nói đến nhìn hần một lần cũng không có

- “Cổ phần??? Tại sao???”. Hần không tin vào tai mình nhìn cô hỏi

- “Hừ, Tại sao??? Anh hỏi tôi tại sao à??? Đương nhiên là vì tôi không muốn có bất kì quan hệ nào với anh cả!! Còn đây nữa, phiền anh ký vào luôn!!!“. Cô lạnh nhạt nói, như có như không liếc hần

- “Đây là..... đơn thỏa thuận ly hôn sao???“. Khi hần mở phong bao đó ra đập vào mắt hần chính là tờ giấy ly hôn, trên đó có cả chữ ký của cô, tay hần cầm tờ run run

- “Đúng, tôi đã ly rồi giờ đến phiên anh!!! Tôi không muốn ra tòa một lần nào nữa cả!! Như thế sẽ làm mất thời gian của tôi rất nhiều!!! Tôi cũng không muốn bị bọn phóng viên làm phiền, cho nên anh hãy ký vào đi!!!“. Cô một chút thương tình cũng không dành cho hần mà kiên quyết nói !

- “Ngọc nhi..... xin em.....xin em đừng đối xử với anh như vậy..... xin em cho anh ‘một cơ hội nữa được không??? Anh không thể sống thiếu em được!!! Ngọc nhi!!“. Nói xong \*bộp\* một tiếng, hần quỳ xuống nắm lấy tay cô cầu xin. Trần phu nhân không tin vào mắt mình, nhìn đứa con trai cao thượng thương của mình trước giờ vẫn luôn lạnh lùng, lãnh khốc nhưng giờ đây lại hèn mọn quỳ xuống trước mắt người vợ của mình trước đây không hề xem vào mắt mà cầu xin. Vy và ba cô cũng ngạc nhiên khi hần không quan tâm mà làm như vậy, liếc mắt nhìn cô thì thấy cô vẫn lạnh lùng không nhìn hần rồi hất tay hần ra xoa người bước đi không hề quay đầu lại nhìn hần mặc cho hần đằng sau kêu gào tên cô.

- Ra tới xe cô yêu cầu Eric nhanh chóng rời đi, hần chạy theo từ đằng sau nhưng lại không kịp, chiếc xe phóng đi rất nhanh. Hần suy sụp ngồi xuống nền đất lạnh lẽo ấy, trên mặt hần từng giọt, từng giọt nước mắt chảy xuống. Hần khóc, khóc vì hối hận, hối hận vì trước đây không trân trọng cô để giờ đây nhận ra rằng bản thân mình yêu cô thì quá muộn. Hần chỉ biết ngồi đó mà khóc đến thương tâm

Ai nói đàn ông không bao giờ khóc, chỉ là chưa đến lúc thương tâm thôi. Khi nhận ra rằng người con gái bên cạnh mình luôn ủng hộ, luôn yêu mình giờ đây chỉ còn là nỗi căm ghét, hận mình..... giờ nhận ra chính bản thân mình đã yêu..... yêu hơn mạng sống thì người con gái đó lại lạnh lùng rồi đi.... ..

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 54: CHƯƠNG 45 : ĐẾN GẶP HẦN- QUYẾT ĐỊNH- LẠI MỘT NGƯỜI NỮ XUẤT HIỆN (2)

- Hần đau đớn khụy xuống giữa nền đất lạnh lẽo, Trần phu nhân lo lắng tiến đến khuyên nhủ hần đứng dậy

- “Quân, con mau đứng dậy đi!! Mau vào nhà thôi!!”

- “Mẹ.....bây giờ con phải làm sao đây??? Phải làm gì cô ấy mới tha thứ cho con??? Mới đồng ý trở về bên cạnh con??? Mẹ nói cho biết đi!! Con phải làm như thế nào đây???“. Hần ngước lên nhìn bà nói, nước mắt theo đó mà chảy xuống

- “Quân à, vào trong thôi!! Chuyện này để lát nữa a Dương, Tuấn, tiểu Mỹ về sẽ bàn sau!!! Mau vào đi trời sắp chuyển mưa rồi!!!“. Trần phu nhân không trả lời câu hỏi của hần mà cố gắng khuyên nhủ hần

Đúng lúc này \*két\* một tiếng, một chiếc xe Lamborghini màu xám đậu trước cửa nhà bước xuống là 2 anh chàng điển trai 1 cô gái bước xuống thì thấy anh/em trai mình đang quỳ giữa nhà còn mẹ mình kể bên liền đi đến nhìn Trần phu nhân hỏi

- “Mẹ à, có chuyện gì vậy??? Sao thằng Quân lại quỳ ở đây???” Người lên tiếng là Hoàng Dương

- “Phải đó mẹ, có chuyện gì thế???” Anh Tuấn hỏi theo

- “Là vậy..... lúc nãy con bé Ngọc và ông xui có đến đây!!!“. Trần phu nhân khó khăn nói

- “Sao??? Chị dâu đến đây á???” Ngọc Hân bên cạnh Anh Tuấn hét lên
- “Con bé này!!! Có cần hét lên như vậy không hả???” Anh Tuấn tức giận nói
- “Ú..... người ta đâu có ý đâu!!! Mắc gì anh la lên dữ vậy???”. Ngọc Hân xụ mặt nói
- “Thôi đi!!! Hai đứa này!!! Đừng có cãi nhau nữa!!!”. Lần này là Hoàng Dương lên tiếng
- “Quân, vào trong thôi!!!”. Hoàng Dương đi đến bên cạnh hân nắm lấy tay hân lôi dậy
- “Anh 3, chúng ta vào nhà thôi!!!”. Anh Tuấn và Ngọc Hân đồng thanh nói
- “Ta không vào!!! Các người mặc kệ ta!!!”. Hân quát lên
- \*Bốp\* một tiếng, hân ngã nhào xuống đất, cả 3 người đồng thời quay lại. Trần phu nhân thấy hân nằm xài lai dưới đất nhìn sang thấy Thiên Dương đứng ngay tại đó, bà lên tiếng
- “Dương, con làm gì vậy hả??? Sao lại đánh Quân??? ”
- “Con chỉ giúp nó tỉnh táo lại thôi!!!”. Hoàng Dương tức giận quát lên
- “Thật là..... Các con mau giúp ta đem nó vô nhà đi!!! Tchuachuẩn bị chuyển mưa rồi!!!”. Trần phu nhân nói xong nhìn lên thấy bầu trời đang xuất hiện một đàn mây đen + \_ +
- “Vâng!!! Anh 2 giờ chúng đỡ anh 3 vào thôi!!!”. Anh Tuấn nhìn anh 2 mình nói rồi nhìn hân đang nằm bơ phờ
- Hoàng Dương chỉ \*gật đầu\* rồi đi đến đỡ hân vào. Anh Tuấn vừa đỡ hân vừa lèm bèm \*sao mà nặng thế không biết???\* - \_ -#. Vào đến nhà, hai người đưa hân lên phòng rồi sau đó đi xuống phòng khách bởi anh (HD) có chuyện muốn nói với Trần phu nhân. Bà biết là con trai cả của mình có chuyện muốn nói, bà lên tiếng
- “Được rồi, con có chuyện gì muốn nói thì cứ nói đi!!!”
- “Con chỉ muốn biết lý do tại sao em dâu lại đến đây???”. Hoàng Dương không nói nhiều mà bô thẳng vấn đề
- “Haizz!! Còn chuyện ngoa ngoài chuyện ly hôn chứ?? Con bé đến đòi thằng Quân ký tên ly hôn và còn muốn rút cổ phần chung nữa!!!”. Trần phu nhân nhìn con trai mình thờ dài nói
- “Rút..... rút cổ phần sao??? Chị dâu nói như thế thật sao mẹ???”. Anh Tuấn kinh ngạc nói
- “Đúng vậy!! Ngày mai con bé sẽ đến công ty gặp các cổ đông trong công ty để nói chuyện!!!”. Trần phu nhân mệt mỏi nói
- “A!! Sao mọi việc lại thành như vậy chứ??? Chị ấy nở nhếch nhếch như vậy sao???”. Ngọc Hân không tin nói (Tg: không biết ai vô tình trước a~ \*liếc mắt khinh thường\* ... .. 3 a e họ Trần đồng thanh: Nói gì hả con kia??? \*trùng mắt\*..... Tg: Ta chỉ nói sự thật a~ ^ \_ ^||| ... .. 3 a e đồng thanh tập 2: Hừ! Mì liệu hôn đó!! ..... Tg: đã bỏ đi từ lâu ..... 3 a e: @ ( \_ - ) @).
- “Thôi được rồi!! Mấy đứa lên lầu nghỉ ngơi đi, lát đợi ba các con về rồi nói chuyện này tiếp!!!”. Trần phu nhân lên tiếng phá hỏng bầu không khí nặng nề này
- “Vâng!!!”. Cả 3 anh em đồng thanh

Nói xong cả 3 người đi lên lầu trở về phòng của mình với tâm trạng nặng nề (trừ cô út nhà này nhá còn lại là 2 người kia cơ!!). Còn hân thì lúc này đang ngồi trong phòng của mình với trái tim đau khổ, hân thất thần ngồi dưới nền nhà lạnh lẽo vừa vào góc tường mà nhớ lại những lời nói khinh miệt của cô. Hân đau, đau lắm!! Bây giờ hân mới biết được trước đây coi đã vì hân mà xém chút đụng xe nhưng may mắn là vẫn không sao cả. Hân sợ, sợ có một ngày cô biến mất mà hân không hề hay biết như vậy hân nhất định sẽ phải hối hận vì lỗi lầm của hân gây ra. Hân cứ ngồi đó suy nghĩ mãi và bỗng nhiên hân nhìn thấy phía dưới ngăn tủ có một cuốn sách lòi ra một góc, hân không biết nó là gì đi đến mở ngăn tủ ra thì phát hiện đó là cuốn album hình đám cưới của cô và hân. Có lẽ trước đây do hân không thích nhìn những thứ này nên cô đã giấu nó ở đây. Hân lật ra xem toàn là những tấm hình cưới của hân rồi hình hân và cô chụp chung. Lúc ấy trên môi cô luôn nở nụ cười xinh đẹp còn hân cũng chỉ là cái mặt lạnh không cảm xúc mà thôi. Hân xem đi xem lại, hân nhớ nhớ đến kỉ niệm đẹp mà cô cố gắng tạo ra. Bây giờ thì sao chứ?? Cho dù hân có đem nó trước mặt cô thì cô nhất định sẽ chán ghét mà bỏ nó đi. Hân cười tự giễu bản thân rồi mệt mỏi nằm xuống, tay thì vẫn ôm chặt cuốn album trong tay miệng thì cứ lẩm bầm tên cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

# Chương 55: CHƯƠNG 46: ĐẾN GẶP HẮN - QUYẾT ĐỊNH - LẠI MỘT NGƯỜI NỮA XUẤT HIỆN (3)

- 7h sáng hôm sau tại biệt thự Rose

- Ngày hôm nay cô dậy sớm để chuẩn bị mọi thứ để đến công ty hắn. Cô không muốn dây dưa hay có bất kì mối quan hệ nào với hắn cả. Cô vào phòng tắm làm VSCN, hôm nay cô mặc một chiếc áo sơ mi xanh nhạt có nơ ở giữa cô kết hợp với chiếc váy đen ngắn ngang đùi cộng thêm chiếc túi Chuẩn bị xong tất rồi cô đi qua phòng của Vy kêu nhỏ dậy. Đứng trước cửa phòng của Vy, gõ cửa \* cốc cốc\*

- “Vy à, mau dậy đi!! Hôm nay chúng ta sẽ đến công ty của anh ta để giải quyết một số việc đây!!! Còn phải ra sân bay rước Kevin nữa!!!!”. (Tg: việc gì chắc mọi người biết rồi ha!! Ta sẽ không nói nha!!! Hôm nay tình địch của anh Thần nhà ta sẽ xuất hiện a~. \*cười gian\*.)

- “Ủ, tớ biết rồi!!”. Giọng Vy ngái ngủ trả lời.

- “Vậy tớ xuống trước đây!!! Cậu nhanh chóng xuống đó biết không!?”. Cô bên ngoài nói vọng vào. Quái lạ thật, Vy lại tự động dậy sớm!! Chắc hôm nay có bão quá!!! Cô thầm suy nghĩ rồi lắc lắc đầu đi xuống phòng ăn, đến nơi thấy ba mẹ mình đã đợi sẵn, cô cười nhẹ lên tiếng

- “Ba mẹ!! Buổi sáng hảo!!”.

- “Con gái buổi sáng hảo”. Hai ông bà nghe tiếng con gái ngược lên nhìn nói

- “Con mau lại đây ngồi đi, bữa sáng đã xong rồi này!! Mà Vy đâu rồi con????”. Mẹ cô nhìn cô mỉm cười nói

- “Vâng!! Vy cậu ấy sẽ xuống sau!!!”. Cô vừa dứt lời thì tiếng Vy vang lên

- “Tớ xuống rồi đây!!! Bác trai, bác gái!! Buổi sáng hảo!!!”. Vy vừa chạy xuống cười nói. Hôm nay Vy cũng giống cô trên người là chiếc áo sơ mi nhưng lại màu trắng còn váy thì màu đen giống cô cộng thêm cái bóp da beo chân thì mang giày cao màu đen.

- “Ủ! Buổi sáng hảo!!! Vy, mau lại đây ngồi đi”. Ba cô cười cười nói

- “Dạ, vâng!!”. Vy \*gật đầu\* rồi bước đến chỗ cô ngồi.

- “Ngọc à, hôm nay con đến công ty của thằng Quân đúng không?”. Ba cô vừa gấp thức ăn cho vợ mình vừa hỏi cô

- “Uh, đúng vậy!! Con muốn sớm kết thúc quan hệ với anh ta!!!”. Cô nhìn ba mình nói

- “Vậy thì tốt!! Chỉ cần con muốn thì cứ làm!!! Tốt nhất kết thúc sớm với nó!!! Nó không còn xứng đáng với con nữa!!!!”. Mẹ cô nhìn cô ôn nhu nói

- “Con biết rồi, mẹ đừng lo!!”. Cô \*gật đầu\* nói - “Ngọc này!! Hôm nay anh ấy sẽ trở về à?”. Vy như nhớ được một chuyện lên tiếng hỏi

- “Ừm, hôm nay anh ấy về!! Sau khi chúng ta đến công ty của anh ta giải quyết chuyện xong thì chúng ta sẽ ra sân bay đón anh ấy!!!!”. Cô mỉm cười \*gật đầu\* nói

- “Ồ, tớ biết rồi!!”. Vy như hiểu ra nói

- “Anh ấy là ai thế?? Con gái!!”. Mẹ cô cười gian nhìn cô làm cho cô lạnh sống lưng

- “À..... Anh ấy..... Là anh họ của Vy đó mẹ!! Lúc con bên Mỹ đã gặp anh ấy a~”. Cô nhìn bà nuốt nước bọt nói. Cô không biết mẹ mình đang suy nghĩ cái gì nhưng cũng mong đừng nghĩ tới chuyện bấy bạ.

- “Thì ra là anh họ của Vy à!! Thế con.....”. Chưa kịp để Bà nói hết câu cô vội đứng dậy nháy mắt với Vy và nói

- “Ba mẹ!! Giờ chúng con đây!!! Chào ba mẹ!!”. Nói xong không để Bà nói thêm câu nào liền rời đi.

- “Ồ..... Con bé này!!!!”. Mẹ cô mặt đơ nhìn cô rời đi. Ba cô ngồi bên cạnh chỉ biết lắc đầu cười

--- \*\*\*\*\* Ta là tuyến phân cách chuyển đổi cảnh----- \*\*\*\*\*

Tại nhà hắn

- Hôm nay hắn biết không thể trốn tránh vấn đề chuyện giữa hắn và cô nữa. Hắn nhất định đem cô về bên hắn cho dù dùng thủ đoạn chẳng nữa hắn cũng làm cho dù phải trả giá tất cả cũng can tâm tình nguyện. Sửa soạn xong mọi thứ, hắn bước ra khỏi phòng, xuống lầu đi đến phòng ăn, mọi người trong nhà đang đợi hắn. Trần phu nhân nhìn con trai mình xuống thì lên tiếng

- “Quân, con mau lại đây ngồi đi!!”

- Hấn không nói gì nhiều chỉ \*gật đầu\* rồi đi đến ngồi xuống. Lúc này Hoàng Dương lên tiếng
- “Quân, hôm nay em đâu đến công ty gặp người đứng không???”
- “Ừ”. Hấn không lạnh không nhạt nói
- “Vậy ta sẽ đi cùng!!”. Hoàng Dương nhìn hấn nói
- “Được, chúng ta đi thôi!!”. Hấn không thích nói nhiều
- “Ừ”. Hoàng Dương \*gật đầu\* nói
- “Anh 2, anh 3!! Em đi nữa!!”. Bấy giờ Anh Tuấn lên tiếng
- “Thế thì đi!! Chúng ta đi thôi!!! Có thể cô ấy đã đến rồi!!!”. Hấn không cần chỉ hỏi thục, hấn chỉ sợ cô đã đến rồi. Thế là cả 3 anh em cất bước đi xuống gara lấy một chiếc xe Audi rồi đi.

--- ----- \*\*\*\*----- Ta là tuyến phân cách trên đường đến công ty----- \*\*\*\*-----

Tại công ty Trần thị

- Trước công ty, một chiếc xe BWM màu trắng xuất hiện, cánh cửa xe mở ra 2 cô bước ra làm cho nhiều người phải ngược nhìn, có người thì ngưỡng mộ, người thì ganh tị, ghen ghét. Phải người đó không ai xa lạ chính là cô và Vy. Cô đi vào đến chỗ quầy tiếp tân, cất tiếng
- “Chào cô, Trần Thiên Quân!! Anh ta có ở đây không???”
- “Xin hỏi cô là....???” Cô tiếp tân nhìn cô gái trước mặt cảm thấy rất quen như đã gặp đâu rồi
- “Tôi là Mamory Hoàng Quỳnh Ngọc!!”. Cô nhìn cô ta trả lời
- “Mamory Hoàng Quỳnh Ngọc??? Cô là thiếu phu nhân có đúng không??”. Cô lễ tân nghe đến tên coi rồi quan sát lại thì nhận ra cô là vợ hấn thì hét lên. Tiếng hét của cô ta làm cho nhiều người vẫn đang thắc mắc cô gái trẻ xinh đẹp này là ai, nhờ có cô ta nên bọn họ mới biết cô là vợ hấn
- “Đó là trước kia!! Bấy giờ thì không!!”. Cô khó chịu khi có nhiều người nhìn mình
- “Thiếu phu nhân!! Người nói vậy là sao ạ??? Không phải người.....”. Cô tiếp tân không hiểu ý của cô nên lên tiếng hỏi
- “Đó là vì từ giờ cậu ấy không còn là vợ của Trần Thiên Quân nữa!!!”. Vy lúc này lên tiếng
- “Sao có thể???”. Cô tiếp tân không tin vào tai nói
- “Sao lại không??? Đừng nói nhiều!! Anh ta có đây không??”. Vy nhướn mày nói
- “À, Vâng có!! Tổng giám đốc vừa mới đến ạ!! Để tôi thông báo!!”. Cô lễ tân nhìn cô và Vy nói (Tg: Đừng thắc mắc vì sao hấn đến trước nhé vì từ nhà hấn đến công ty chỉ mất có 20p à!! Nên mới đến trước cô!!)
- “Không cần đâu!! Chúng tôi sẽ tự lên!! Không cần thông báo!! Anh ta biết rõ hôm nay chúng tôi sẽ đến nên không cần thông báo!!!!”. Cô đưa tay ngăn lại. Nói xong cô và Vy đi đến thang máy bấm nút đi lên tầng cao nhất của công ty. Tới nơi, cô và Vy bước ra đi đến phòng làm việc của hấn thì gặp Thế Duy đang đi lại phía cô. Vì hôm nay hấn đã nói trước với anh nên anh(TD) mới biết cô đang ở đây.
- “Thiên Ngọc!! Cô đến rồi à!! Bấy giờ Quân đang họp, cô vào phòng đợi cậu ấy nhé!!”. Thế Duy nhìn cô nói
- “Không cần!! Tôi đến không phải để gặp anh ta!! Tôi có chuyện cần giải quyết nên mới đến đây!!! Vy, chúng ta đến phòng họp luôn!!”. Cô nhàn nhạt nhìn Thế Duy rồi nói với Vy
- “Ồ..... Nè, khoan đã!! Cô đợi chút!!”. Thế Duy mắt thấy cô đi thì chạy theo nhưng bị Vy xoay lại trừng mắt lên tiếng
- “Anh muốn gì???”
- “Cô..... Sao lại không cần cô ấy lại???”. Thế Duy nhìn người con gái trước mặt nói
- “Sao tôi phải cần lại??? Cậu ấy đến đây làm gì chẳng lẽ anh không biết sao??”. Vy mắt lạnh nhìn Thế Duy nói
- “Cô.....”. Thế Duy không nói gì được mà đứng nhìn Vy
- “Hừ! Ngọc, chúng ta đi!! Mặc kệ anh ta!!”. Vy liếc Thế Duy rồi xoay người kéo cô đi
- “Đứng lại đó!! Tôi còn chưa nói xong!!! “. Mắt thấy 2 người rồi đi thì xoay người tính giờ tay kéo Vy lại nhưng không ngờ Vy nhanh chóng xoay lại đá

vào chỗ.....khụ....chỗ đó của Thế Duy khiến cho hấn(TD) đau đặng còn cô thì trợn mắt nhìn Vy như người hành tinh và cái người gây ra lỗi lầm thì cười to xong kéo cô đi để lại Thế Duy ánh mắt nén giận nhìn Vy bỏ đi.

Tại phòng họp

- Bên trong phòng, có đầy đủ những thành viên trong bang quảng trị cổ đông và vài nhân viên của phòng marketing đang bàn bạc về những sản phẩm sắp ra mắt còn hấn thì ngồi trên ghế chủ trì lắng nghe thì đột nhiên cánh cửa phòng mở ra tất cả mọi người đồng loạt quay lại nhìn ra cửa thăm chửi người nào ngu ngốc chen ngang vào giữa cuộc họp thế này mà cái người đang ngồi vào cái ghế chủ trì không ai khác ngoài hấn. Hấn đang ngồi nghe bài thuyết trình của bộ phận marketing thì có người quấy rối, hấn xoay người lại tính mắng cho một trận không ngờ người đó lại là cô, hấn nhìn cô lên tiếng

- “Ngọc nhi! Em làm gì ở đây??”

- “Trần Thiên Quân!! Anh biết hau già vờ không biết lí do tôi đến đây là gì??”. Cô lạnh nhạt nhìn hấn - “Anh..... Ngọc nhi!!”. Hấn nhìn cô chỉ kêu được một tiếng rồi không nói gì nữa làm cho những người có mặt ở đây bán tán xôn xao

- “Cô ta là ai vậy??”. Cổ đông A nói

- “Sao cô ta dám nói chuyện với tổng giám đốc như vậy chứ??”. Cổ đông B nói

- “Nè, lúc nãy anh có nghe tổng giám đốc kêu tên cô ta là Ngọc nhi không??”. Cổ đông C nghi hoặc nhìn người kể bên hỏi

- “A!! Đúng rồi!! Lúc nãy tổng giám đốc gọi cô ta là Ngọc nhi đấy!!! Mà tên đó không phải là của phu nhân sao??”. Người bên marketing đột nhiên nhớ ra nói

- “Cái gì??? Không lẽ cô ấy là.....phu nhân sao??”. Tất cả những người có mặt ở đó đồng thanh

- Nghe thấy tiếng ồn khiến cô khó chịu, Vy thì quét mắt nhìn đám người đó lên tiếng

- “Các người nói đúng!! Cậu ấy Lưu Thiên Ngọc trước đây là vợ của anh ta nhưng bây giờ thì không phải nữa!!”

- Nghe được câu đầu của Vy nói cô chính là vợ tổng giám đốc thì muốn bước lên chào hỏi nhưng nghe câu sau của Vy thì bàng hoàng!!!! Sao có thế???

- “Quỳnh Vy!! Cô.....sao dám nói thế??”. Hấn tức giận nhìn Vy

- “Đừng có quát bạn tôi như thế!! Vy cậu ấy chỉ nói sự thật thôi!!!!”. Cô liếc hấn một cái rồi kéo Vy đi vào trong tự nhiên ngồi xuống

- “Ngọc nhi..... Anh không có quát cô ta em đừng giận!!!!”. Hấn xoay người đi đến chỗ cô thăm tình nói

- “Trần tổng!! Tôi yêu cầu anh gọi tôi là Lưu tiểu thư hoặc Mamory Hoàng tổng nhưng đừng gọi tên tôi thân mật như vậy!!!!”. Cô không cho hấn chút sắc mặt nào mà lạnh nhạt nói

- “Cô là phu nhân sao??”. Cổ đông A không hiểu tình hình trước mắt đứng dậy hỏi

- “Tôi không phải là phu nhân của mấy người cũng không phải vợ anh ta!!!!”. Cô đưa mắt lạnh nhìn người đang nói rồi chỉ sang hấn lạnh giọng đáp

- “Nhưng.....”. Có người lại muốn nói thêm gì đó nhưng lại bị ánh mắt không cảm xúc của cô nhìn mà bất động

- “Hôm nay tôi đến đây cũng không phải gặp anh ta mà tôi đến đây với tư cách là tiểu thư của Lưu gia tôi yêu cầu chuyển nhượng lại cổ phần trước đây mà Lưu thị đưa vào!!!!”. Cô đứng dậy nhìn những người trong phòng nói bao gồm cả hấn

- “Cái gì??? Chuyển nhượng cổ phần sao??”. Cổ đông D hét lên

- “Đúng!! Bởi vì Lưu thị không muốn có bất kỳ mối quan hệ nào với Trần thị cả!!! Vy, cậu đem nó đưa cho họ ký đi!!!!”. Cô liếc nhìn họ nói xong nhìn sang Vy ra hiệu

- “Đây!! Các người xem và ký vào đi!! Nhanh lên!!! Bọn tôi không có nhiều thời gian mà ở đâu hoài đâu!!!!”. Vy đưa ra vài tờ giấy rồi bảo họ ký tên

- Cả đám người không biết phải làm thế nào thì đồng thời liếc mắt nhìn hấn mà hấn vẫn thùy chung im lặng nhìn cô không nói lời nào. Hấn không biết phải làm gì nhưng nếu như vậy làm coi vui hấn sẽ đồng ý. Lúc này thì hấn đi lại phía đám người đang ngơ ngác cầm tờ giấy lên tiếng

- “Thôi được!! Nếu như em muốn anh sẽ chiều theo ý em!!!!”. Nói rồi hấn cầm bút ký xuống xong hấn đem đến đưa cho cô. Cô như có như không nhìn hấn cầm lại tờ giấy đưa cho Vy một câu cũng không nói cất bước ra khỏi phòng họp. Cô vừa đi là hấn định thần lại chạy theo, thấy cô đang chuẩn bị bước vào thang máy thì hấn nắm tay cô lại khiến cho cô giật mình, xoay người lại chạm vào mắt cô là gương mặt của hấn, Vy thấy cô bị kéo ra thì cũng đi ra theo nhìn thấy hấn, Vy la lên

- “Nè, Trần Thiên Quân!! Anh làm gì thế hả?? Mau buông Ngọc ra!!!”

- Hấn đề ngoài tai lời Vy nói mà nhìn cô lên tiếng
- “Ngọc nhi!! Em có thể cho anh một chút thời gian để nói chuyện không???”
- “Tôi không có chuyện gì để nói với anh cả!!! Mau buông tay!!”. Cô chán ghét hất tay hấn ra, nhìn qua Vy nói
- “Vy, chúng ta đi thôi!!!” - “Ừ, giờ ra sân bay luôn đúng không??? Có lẽ máy bay sắp đáp xuống rồi!!”. Vy \*gật đầu\* nói
- “Uh, đi thôi!!! Có lẽ sắp về tới rồi!!!”. Cô nhìn Vy nói mà không để ý đến hấn. Xong cả 2 tình bước vào thang máy thì bị hấn kéo lại lần nữa
- “Đứng lại!! Người khi này em nói là ai hả??? Anh ta là ai???”. Hấn tức giận khi cô không để ý hấn mà lại nói đến người đàn ông khác
- “Đó là chuyện của tôi không liên quan anh!!!”. Cô giật phắt tay hấn ra rồi nhanh chóng đi vào thang máy mà không kịp để hấn phản ứng khi định thần lại thì cô đã vào thang máy đi mất rồi. Hấn tức giận đâm vào cửa thang máy một cái rồi quay người trở về phòng của mình.

~~~~~Ta là tuyến phân cách tại sân bay~~~~~

- Lúc này cô và Vy đã đứng đợi anh họ Kevin quý hóa kia nhưng không ngờ tới là 2 người lại trở thành tâm điểm chú ý của những người có mặt tại sân bay này. Cô thì khó chịu còn Vy liếc quanh cho đám người đó nhanh chóng tản đi nơi khác. Đúng lúc này trên loa thông báo vang lên
- “Chuyến bay từ Ý đã đáp xuống!!!!” - Từ cửa kiểm soát, một người đàn ông đi ra khiến cho nhiều ánh mắt sáng lên, nhìn anh bằng ánh mắt trái tim, mặt thì đỏ còn ngượng ngùng nữa chứ. Anh ta quan sát thì nhìn thấy bóng dáng quen thuộc thì cười đi đến chỗ của người đó. Vừa đến chưa đề cô nói tiếng nào thì đã ôm chầm cô lên tiếng
- “Rose, anh thật nhớ em a~”. Ôm cô nhân tiện dụi vào cổ cô hít hà mùi hương của cô. (Tg: Anh à!! Anh thật gian manh!! Dám ăn đậu hũ Ngọc nhà ta!!! \*bầu môi khinh thường\*..... Kevin: Có ý kiến??? Hừ??? \*híp mắt cười\*... .. Tg: Ta sẽ mách Thần ca cho coi!!! \*không biết sợ chết là gì\*... .. Kevin: Nói gì hả??? \*đang mài dao + cười gian\*... .. Tg: \*nuốt nước bọt bỏ dép chạy\*... .. Kevin: (@\_@;)).
- “Kevin! Anh đừng có ôm em như thế!! Người ta đang nhìn kìa!!!”. Cô ngược nhìn xung quanh thấy có nhiều người nhìn thì lên tiếng
- “Kệ họ!! Cho anh ôm chút!!!”. Kevin mặc kệ nói càng ôm cô - “Khụ.... Khụ..... Hai người quên tôi rồi đó hả????”. Vy bị ông anh hô cho ăn bơ thì giả ho lên tiếng
- “Lucy!! Lâu rồi mới gặp lại em, em càng ngày càng đẹp nha!!!”. Kevin buông cô ra xoa đầu Vy nói
- “Yaaaa!! Mau buông ra!!! Làm gì mà xoa đầu người ta như con nít vậy hả!????”. Vy tức giận đẩy cái tay đang làm rối tóc mình ra. -
- “Thôi!!! Chúng ta về đi!!!! Mọi người đang nhìn đấy!!! À, Kevin! Anh tính ở đâu??? Khách sạn hả????”. Cô nhìn 2 người phía trước nói rồi chợt nhớ đến một chuyện thì quay sang Kevin hỏi
- “Anh không thích ở khách sạn đâu!!! Cho anh ở ké nhà em đi!!!”. Kevin nghe cô hỏi thì mắt long lanh nhìn cô
- “Anh..... Thôi được rồi!! Đi thôi!! Về nhà em giới thiệu anh với ba mẹ của em!!!”. Cô bó tay nhìn Kevin nói -
- “Ra mắt ba mẹ em à ~. Đi, đi thôi!!!”. Nói xong kéo vali đi để lại cô với Vy nhìn nhau trán xuất hiện 3 vạch hắc tuyến.
- “Haizzz!!! Đi thôi Vy!!!”. Coi thờ dài rồi xoay người nói với Vy
- Ồ, đợi tớ!!”. Vy \*gật đầu\* rồi đi theo cô

~~~~~Ta là tuyến phân cách chuyển đổi cảnh~~~~~

Có ai thắc mắc đó là vì sao anh chàng này lại về sớm hơn dự định không??? Ta nói cho nghe, đó là vì . .

Vì.....

.

.

.

.

.Vi

.

.

.

.

.

. Chưa xong đâu .

.

.

.

.

. Xuống dưới đi

.

.

.

.

Kéo tiếp đi

.

.

.

.

.

.

. Ok!! Không troll nhau nữa!! Ta nghiêm túc!!!  $\geq \leq$  .....

.

.

..

..

.

.

Cảm ơn vì đã lướt!!!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 56: CHƯƠNG 47: LỜI TỎ TÌNH NGỌT NGÀO - TÌNH

# YÊU ANH DÀNH CHO EM LÀ TẤT CẢ VÀ ANH YÊU EM HƠN VẠN LỜI NÓI (1)

- Cả 3 rời khỏi sân bay trở về, trên đường đi Kevin vì không muốn ở xa cô nên đã nấn nị, trung ra bộ mặt con nít đòi kẹo thêm cái ánh mắt long lanh kia nữa khiến cho cô hết sức là nhức đầu không biết nói gì đành phải gật đầu đồng ý. Còn Vy thì sao??? Cô(Vy) ở bên cạnh dùng ánh mắt nghi ngờ thêm cái nụ cười gian xảo kia nhìn hấn (Kevin) làm cho hấn nổi hết da gà lên. Hấn trừng mắt nhìn lại Vy khiến cho cô nhìn 2 người bằng ánh mắt khó hiểu. Cô cảm thấy không khí ngột ngạt thì lên tiếng

- “Kevin, anh tính ở Đà Bắc khoảng bao lâu???“.

- “À, cái này à.....Ừm..... Thì khi nào anh cảm thấy chán thì sẽ trở về bên đó!!!“. Kevin nhìn cô cười nói

- “Thế công ty bên đó thì sao??? Công việc thì ai giải quyết giúp anh???“. Cô đưa mắt nhìn hấn (Kevin) hỏi

- “Em yên tâm!!! Anh đã giải quyết đâu vào đó rồi!!! Lúc anh chuẩn bị sang đây thì anh đã đưa một phần công việc cho thư ký giúp anh xử lý rồi!!!!“. Kevin cười híp mắt nói(Thư ký: Thật quá đáng!! Như vậy mà?một phần à!!!\*khóc rong lên\*... .... Kevin: Có ý kiến??? \*trùng mắt\*... .... Thư ký: Dạ, em không dám!!! \*đổ mồ hôi hột\*... ....Kevin: Biết điều đó \* cười ha hả\*... .... Thư ký: \*câm nín\* - \_-b).

- “Ồ, thì ra là thế!!!!“. Cô \*gật đầu\* nói

- “À, này!! Rose!! Em.....“. Kevin định lên tiếng thì bị Vy chen ngang

- “Ngọc, anh họ!! Đến nhà rồi!! Mau xuống thôi!!!!“.

- “Ừ, Kevin!! Xuống thôi!! Chắc ba mẹ em đang đợi ở trông đấy!!“. Cô nói xong liền mở cửa đi xuống, Kevin không nói nhiều cũng xuống theo.

- “Hai đứa về rồi à!! Chuyện giải quyết thế nào rồi???“. Lên tiếng là ba cô, lúc này đây ba và mẹ cô đang ngồi trong phòng khách xem phim

- “Đã xong hết rồi ba!!! Ngày mai là cỗ phần sẽ chuyển về cho con!!!!“. Cô đi đến ngồi xuống sofa đối diện ba mẹ cô nói

- “Thế thì tốt rồi!!! À, mà cậu này là.....“. Mẹ cô cười nói rồi quay sang người đang ngồi kế bên con gái mình hỏi

- “Mẹ, lúc sáng con có nói rồi đấy!! Hôm nay con và Vy sẽ đi đón anh họ cậu ấy mà!! Là anh ấy đấy!!!!“. Cô mỉm cười nhìn bà nói

- “A!! Thì ra là cậu à!! Chào cậu!!!!“. Ba cô lên tiếng cười nói không quên nhìn đánh giá hấn (Kevin).

- “Cháu chào 2 bác!! Cháu là Đông Phương Hạo!!! Bác gọi cháu là Hạo hoặc Kevin là được!!!!“. Kevin đưa tay ra bắt tay chào hỏi ba mẹ cô

- ”Ừ, cháu ngồi máy bay chắc mệt lắm rồi!!! Thôi cháu lên phòng nghỉ ngơi đi!! Ta đã kêu vú Trương chuẩn bị phòng rồi đấy!!!!“. Mẹ cô nhìn Kevin một hồi rồi lên tiếng

- “Đứng rồi, anh họ!! Anh lên phòng nghỉ ngơi đi!! Bây giờ bọn em phải đến công ty giải quyết công việc nữa!!!!“. Vy lúc này mới lên tiếng

- “Được rồi, vậy con xin phép làm phiền 2 bác ạ!!!!“. Kevin \*gật đầu\* rồi lễ phép nói với ba mẹ cô

- “Thế anh nghỉ ngơi đi!! Bọn em đến công ty đây!!! Ba mẹ, tụi con đi nhé!!!!“. Cô đứng lên nói

- “Ừ, con đi cẩn thận!!!!“. Mẹ cô cười nói không quên dặn dò

- “Uh, đi thôi Vy!!!!“. Nói xong đứng dậy rồi đi, Vy cũng chào ba mẹ cô rồi đi theo.

~~~~~o~~~~~ Ta tua nhanh đến công ty nào~~~~~

- Trong phòng tổng giám đốc lúc này cô đang phải giải quyết những giấy tờ, hợp đồng mà không hề hay biết trong phòng mình hiện giờ đang có người bước vào, còn ai đó từ lúc bước vào thấy cô đang cắm cúi làm việc thì mỉm cười, tiến đến ghế sofa ngồi chống cằm ngắm cô. Lúc này thì thư ký tiểu Mỹ đi vào nhìn thấy cảnh hết sức là..... không biết nói thế nào nhii!! Nói chung là rất khó tả a~. Tiểu Mỹ thấy tổng giám đốc nhà mình lo làm việc mà không hề để ý ai kia đang nhìn mình với ánh mắt đầy yêu thương, tuy là nhỏ (t/Mỹ) không muốn làm phiền nhưng nhỏ có vài bản thảo cần cô ký. Tiểu Mỹ suy nghĩ xong mới dám lên tiếng phá bầu không khí này

- “Humm....humm....“

- “Ủa, tiểu Mỹ!! Em vào sao không gõ cửa cho chị biết???“. Cô nghe thấy tiếng thì ngước lên nhìn tiểu Mỹ nói

- “À.....ừm....em mới vào nhưng cửa không khóa nên em vào luôn a~“. Tiểu Mỹ gãi gãi đầu cười nói

- “Ồ.....Lãng....Lãng Thần?? Anh...anh ở đây khi nào thế?? Sao anh không cho tôi biết?? Tiểu Mỹ, sao không thông báo cho chị???“. Vừa nói xong với

nhỏ(t/Mỹ) thì cô mới nhìn lại phía ghế sofa nơi ai đó đang ngồi ngắm cô thì giật mình lên tiếng

- “Không phải lỗi cô ấy đâu!! Là do tôi muốn làm cho cô bất ngờ a~“. Vâng, thì ra người đó chính là anh

- “Thật xin lỗi!! Do tôi mãi xử lý công việc mà không hề biết anh đến!!“. Cô vội đứng lên lại phía ghế ngồi đối diện anh cười gượng lên tiếng

- “Không sao!!! Là tôi đến mà không thông báo thôi!!“. Anh cười nhìn cô nói

- “Àn! Tiểu Mỹ, em đi làm việc tiếp đi!!“. Cô \*gật đầu\* rồi quay sang tiểu Mỹ ra lệnh

- “Vâng, em đi liền đây!!“. Tiểu Mỹ dạ thưa rồi liền rời đi trả lại không khí cho 2 người. Bây giờ trong phòng chỉ còn cô và anh mà thôi, cô cảm thấy hơi ngượng ngùng nên lên tiếng

- “Lăng Thần, anh đến đây tìm tôi có chuyện gì không???”

- “À...thật ra không có gì quan trọng đâu!!! Hm...tôi chỉ là muốn mời cô đi ăn tối với tôi thôi!!! Nhưng nếu cô bận thì không sao đâu, để bữa khác cũng được!!!!“. Anh cười gượng gạo nhìn cô nói

- “Đi ăn??Được chứ!! Dù sao tôi cũng đã làm gần xong rồi!! Phần còn lại tôi để cho Vy giải quyết!!!!“. Cô cười cười lên tiếng. (Tg: Ngọc nhi à!! Chị gian quá đi!! \*cười đều\* ... .. Ngọc: Lắm chuyện!! Mau đi chỗ khác!!! \*liếc mắt\*... .. Tg: Hừ! Hung dữ!!! \*Bầu môi\* ... .. Ngọc: Nói gì hả?? \*tay cầm guốc\* ... .. Tg: Á! Ta sẽ méc Thần ca cho coi!!! \*đang dần dần lui\* ... .. Ngọc: Này thì méc!!! \*guốc đã ném đi\*... .. Tg: \*chạy mất dép còn đầu\*... .. Ngọc: -\_-!!)

- “Ừm, vậy bây giờ chúng ta đi luôn nhé!!! Bây giờ cũng gần 6h rồi“. Anh cười nhìn đồng hồ trên tay rồi nhìn cô cười gượng lên tiếng

- “Ồ, đã gần 6h rồi sao??? Nhanh thật đấy!!! Tôi không hề để ý thời gian!!“. Cô nghe anh nói thế liền nhìn đồng hồ nói

- “Là do cô quá chú tâm vào công việc thôi!!! Giờ chúng ta đi!!Tôi mới phát hiện 1 nhà hàng mới mở chúng ta đến đó ăn nhé!!“. Anh thấy cô đang ngượng ngùng thì cười nói

- “Hi! Vậy bây giờ chúng ta đi luôn nhé~“. Cô mỉm cười nhìn anh trả lời

- “Ừ, đi thôi!!“. Anh \*gật đầu\* liền đứng lên nói

- Thế rồi cả 2 người đi ra khỏi phòng, thấy tiểu Mỹ đang ngồi trên bàn làm việc thì cô như nhớ được gì đó đi lại chỗ nhỏ (t/Mỹ) lên tiếng

- “Tiểu Mỹ!! Bây giờ chị với anh ấy đi ăn xong rồi về luôn!! Lát Vy có qua đây thì em nói lại hộ chị nhé!!“.

- “Vâng, em biết rồi!!“. Tiểu Mỹ dạ thưa nói

- “Ừ, vậy chị đi đây!! Lăng Thần, chúng ta đi thôi!!“. Cô \*gật đầu\* rồi quay sang nói với anh. Anh chỉ \*gật đầu\* rồi cả 2 tiến về thang máy, lúc bước ra cô và anh lại trở thành tâm điểm chú ý cho nhiều nhân viên ở đây, nhiều người nhìn cô mà ngưỡng mộ mà không hề có ánh mắt ghen tỵ

- “Ồi, nhìn kia!!1 Tổng giám đốc của chúng ta thật đẹp“. Nv A

- “Đúng đó!! Thật ngưỡng mộ!!“. Nv B

- “Người đàn ông đó thật đẹp trai a~“. Nv C

- “Hai người thật xứng đôi!!“. Nv D

- “Đúng a~“. Nv E gật đầu nói theo

- Anh nghe được họ nói rằng cô và anh xứng đôi trông lòng thầm cười híp mắt còn cô thì mặt đã xuất hiện rạng mây hồng, cô ngượng hết sức a~ bước nhanh chóng ra khỏi công ty. Ra ngoài,chiếc xe Audi màu bạc của anh đã đậu sẵn mà anh cũng rất là ga-lăng mở cửa xe cho cô làm tư thế mời tiểu thư lên xe làm cho cô phì cười. Cô lên xe, anh vòng qua bên kia bước lên rồi thắt dây an toàn vào xong thì khởi động xe rời đi. Trên đường đi 2 người trò chuyện rất vui vẻ, rất hợp ý nhau. Đến nơi, anh bước xuống xe làm cho rất nhiều phái nữ nhìn anh không chớp, mắt thì hình trái tim, anh đi đến mở cửa ra, lịch sự đưa tay ra thì một cánh tay thon dài đặt lên taylâm cho nhiều người nhìn bước ra là một người con gái vô cùng đẹp, làn da trắng không tì vết, mái tóc tím nhạt xoắn xoắn tự nhiên, nụ cười thiên thần làm cho đám đàn ông nhìn cô thèm khát. Còn anh nhìn đám người đó nhìn cô khiến anh khó chịu, trừng mắt cảnh cáo họ như nói \*Cô ấy là của tôi, các người đừng mong đụng vào!!\*. Đám người đó nhìn ánh mắt anh mà nuốt nước bọt, thầm nghĩ \*hào đáng sợ a~\*.

- Nhà hàng mà cô và anh đến là một nhà hàng Pháp, vào trong cô thầm khen ngợi cách bài trí nơi đây, nó thật đẹp và thích hợp với phong thủy. Cô và anh chọn bàn riêng bên trong 1 căn phòng nhìn nó thật ấm áp a~. Anh chỉ muốn có không gian riêng với cô mà thôi nên đã đặt chỗ trước mà cô không hề biết. Lúc này phục vụ đi vào, đưa menu cho cô và anh xem. Cô nhìn các món ăn trong menu, chúng trông rất ngon và đặc biệt, cô không biết chọn món nào nên lên tiếng hỏi anh

- “Lăng Thần, anh muốn ăn món nào???”

- “Cô thích món nào thì hãy món ấy!!Tôi thì món nào cũng được!!!”. Anh cười sùng nịch nhìn cô nói
- “Ừm....vậy được rồi!! Anh cho tôi một món salad, 2 phần bít-tết 6 phần chín 7 phần sống, gà sốt vang, một chai rượu vang đỏ Chile năm 1997 nhé!! Anh thấy được không???” Cô gọi xong các món rồi nhìn sang anh hỏi
- “Ừ, được”. Anh cười nói
- “Ừm, thế được rồi!! Của chúng tôi nhiều đó thôi!! Cảm ơn!!”. Cô \*gật gật đầu\* sau đó nhìn sang anh chàng phục vụ đang đứng đưa trả menu cho anh ta
- “Vâng, xin quý khách đợi ạ~. Món ăn sẽ có ngay!!!”. Anh phục vụ cầm lấy menu rồi cung kính nói xong thì lui ra.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 57: CHƯƠNG 48: LỜI TỎ TÌNH NGỌT NGÀO - TÌNH YÊU ANH DÀNH CHO EM LÀ TẤT CẢ VÀ ANH YÊU EM HƠN VẠN LỜI NÓI (2)

- Trong lúc chờ đợi, anh đã biết được những sở thích của cô, hoa mà cô yêu thích là hoa nào!!! Anh nhất định sẽ nói cho cô biết tình cảm của mình dành cho cô, anh nhất định sẽ làm cho cô hạnh phúc hơn trước kia!! Sẽ không làm cho cô đau khổ như người kia đã làm với cô. Anh sẽ làm mọi thứ vì cô để cô tin tưởng tình yêu của anh dành cho cô là thật lòng không chút giả dối.Lúc này bên ngoài có tiếng gõ cửa
- “Cốc.....cốc.....”
- “Vào đi!!!”. Anh lên tiếng
- Anh chàng phục vụ lúc nãy đẩy xe vào, trên đó có những món mà cô vừa gọi. Anh ta lên tiếng
- “Thưa quý khách!!! Đây là món mà 2 người gọi!!! Xin lỗi vì đã quý khách đợi lâu!!!”. Anh ta nói xong cúi người xuống
- “Không sao!! Cảm ơn anh!!!”. Cô lúc này lên tiếng
- “Vậy tôi xin phép!! Chúc quý khách ăn ngon miệng!!!” Anh ta nói xong liền rời khỏi để lại không gian riêng tư cho 2 người.
- “Quỳnh Ngọc, chúng ta ăn thôi!!!”. Anh cười nhìn cô nói
- “Ừm”. Cô \*gật đầu\* rồi cả 2 bắt đầu bữa ăn.
- Hai người vừa ăn vừa cười nói rất vui vẻ, người khác nhìn vào cứ tưởng họ là đôi vợ chồng son mới ngọt ngào như thế. Lúc bấy giờ anh mới nhớ ra một chuyện, anh ngược nhìn cô lên tiếng
- “À, Quỳnh Ngọc!! Ngày mai cô có rảnh không??
- “Ngày mai á!! Ừm, ngày mai tôi không có bận!! Có chuyện gì à???” Cô cũng dừng ăn và nhìn anh hỏi
- “À, không!! Chỉ là.... Chỉ là.... Tôi muốn cô cho tôi một cuộc hẹn thôi!!!”. Anh nhìn cô ấp úng nói
- “Được chứ!!! Vậy mai chúng ta đi đâu???” Cô mỉm cười nói
- “À....ừ! Ngày mai chúng ta đến công viên The Best nhé!!!”. Anh cười toe toét nhìn cô nói (Cái tên này là tg ta bịa ạ~ không có thật đâu^O^).
- “Ok! Thế ngày mai mấy h chúng ta đi??”. Cô không để ý mà hỏi anh
- “Mai 4h chúng ta đi!!!”. Anh cười nói
- “Được, vậy mai 4h chúng ta đi!!! Chúng ta rủ Vy và Luật sư Lâm đi nữa nhé!?”. Cô \*gật đầu\* rồi như nhớ đến cô bạn thân của mình thì lên tiếng

- “Không!!”. Anh nghe cô nói sẽ rủ thêm 2 người kia thì lập tức phản đối

- “Hả??”. Cô giật mình khi anh hét toáng lên

- “À..... Ý tôi là..... tôi chỉ muốn được đi chơi riêng với cô một ngày thôi có được không???”. Anh biết mình đã quá lố nên ngưng nói mà không dám nhìn mặt cô. (Tg: Mấy nàng có muốn biết tại sao không??? Vì mặt anh đang đỏ đấy!!! \*cười gian\*... .. Anh: Hừ! Mì nhiều chuyện quá rồi đấy!!! \*phóng sát khí\*... .. Tg:A!hahaha!! Ta không có nói gì hết!!! \*mặt tỏ ra vô (số) tội\*... .. Anh: Ta tha cho mì!! Liệu hồn đó!!! \*trùng mắt cảnh cáo\*.....Tg: Vâng! Em biết rồi a!! \*nuốt nước bọt\*).

- “Hi! Được chứ!! Vậy ngày mai 2 chúng ta đi thôi!!”. Cô cười cười nói

- “Ừ”. Anh \*gật đầu\* nói rồi cả 2 tiếp tục bữa ăn của mình.

- Buổi ăn của 2 người kết thúc cũng đã hơn 7h tối. Hai người ra khỏi phòng sau đó tính tiền rồi rời khỏi nhà hàng. Anh không muốn xa cô tí nào nên mở lời mời cô đi dạo cô cũng đồng ý. Cả 2 cùng đi dạo, cười đùa rất vui vẻ làm cho nhiều người xung quanh phải nhìn họ mà ngưỡng mộ. Có nhiều người còn khen họ đúng là đẹp đôi nam anh tuấn cao lớn nữ thì nhỏ nhắn xinh đẹp. Nhưng họ không hề biết rằng có một ánh mắt ngập tràn lửa giận đang nhìn họ trong chiếc xe từ xa.

- Hắn giờ đây rất tức giận, tại sao cô lại đối xử với hắn như vậy?? Tại sao đối với tên khốn đó cô lại cười nói vui vẻ như thế!! Còn đối với hắn cô lại không hề cho hắn một nụ cười ấm áp như trước?? Hắn đã cầu xin cô rất nhiều nhưng cô lại không hề để ý, không quan tâm, hắn thật sự thật sự yêu cô nhưng sao cô lại không tin?? Hắn phải làm gì đây??

- Còn cô thì sao nhỉ?? Đang đi thì cô cảm giác được đang có ánh mắt đang nhìn cô, cô bắt giác xoay người lại thì thấy một chiếc xe màu đen ở bên kia đường. Cô thấy hơi nghi ngờ nhưng không biết cảm giác đó có thật không?! Hay chỉ là do cô đa nghi quá!! Anh thấy cô dừng lại đang xoay người nhìn xung quanh thì anh lên tiếng

- “Quỳnh Ngọc!! Sao thế?? Có chuyện gì a??”

- “À, không!! Không có gì!!”. Cô mỉm cười nói

- “Vậy giờ chúng ta đi tiếp nhé!!”. Anh \*gật đầu\* nói

- “Ừ, chúng ta..... “. Đúng lúc này tiếng chuông điện thoại của cô reo lên, cô mở túi xách ra nhìn vào tên là mẹ cô gọi, cô liền bắt máy

- “Con nghe!!”.

- “Con đang ở đâu thế??”. Mẹ cô hỏi

- “Dạ, con đang ở cùng bạn!!”. Cô trả lời

- “... ..”

- “Vâng, con biết rồi!! Con về liền!!!”.

- “... ..”.

- Nói xong cô tắt máy rồi xoay sang anh lên tiếng

- “Hay chúng ta về thôi!! Mẹ tôi bảo ba tôi có chuyện muốn nói!!”.

- “Ừ, vậy chúng ta về!!”. Nói rồi 2 người cất bước trở về gara của nhà hàng lên xe trở về. Đến nhà cô, anh xuống xe trước quàng qua bên kia mở cửa đèo cô xuống. Cô nói cảm ơn rồi tạm biệt anh đi vào nhà. Anh nhìn cô nở nụ cười hạnh phúc vì ngày mai là cơ hội cho anh. Anh rất mong chờ vào ngày mai sau đó lên xe rời đi. Cô vừa bước vào thì thấy mẹ cô và Vy đang nhìn cô cười rất là nham hiểm a~ làm cho cô bắt giác nổi da gà. Cô cười cười nhìn 2 người lên tiếng

- “Mẹ, sao 2 người lại ở đây thế ??”.

- “Mẹ ở đây chờ con vì có chuyện muốn hỏi!! Mà người vừa rồi là ai thế??? Bạn trai con à!!”. Mẹ cô kéo cô xuống ghế quan tâm hỏi

- “Mẹ à!! Anh ấy chỉ là.....”. Cô chưa nói xong thì Vy chen vào

- “Để con nói cho bác biết nha!! Anh ấy là người đang theo đuổi Ngọc nhà ta đó!!!”.

- “Vy!!! Cậu đang nói lung tung gì thế??”. Cô đỏ mặt liếc Vy

- “Ồ.....ồ!! Thì ra con gái mẹ đang có người theo đuổi nha!!!”. Mẹ cô hùa theo Vy trêu ghẹo cô

- “Mẹ!! Đừng có nghe cậu ấy nói bậy chứ!!”. Mặt cô ngày càng đỏ lên

- “Ha ha ha!! Cô ơi!! Cậu ấy đỏ mặt rồi kìa!!”. Vy cười to nhìn mẹ cô rồi chỉ sang cô
- “Phải nha!! Con gái a~ con mắc cỡ hả??”. Mẹ cô nhìn sang cô cười nói
- “Hai người!!! Cín không nói chuyện với 2 người nữa!!! Con lên phòng gấp ba đây!!”. Cô đánh trống lảng rồi mặc kệ 2 người đi lên phòng sách. Lên tới nơi, cô gõ cửa
- “Ai đó??”. Ba cô lên tiếng hỏi
- “Ba, là con đây!!”. Cô trả lời
- “Ừ, con vào đi!!”. Ba cô ôn nhu nói
- “Ba, sao giờ ba chưa nghỉ ngơi?”. Cô bước vào thấy ông đang ngồi đọc sách thì lên tiếng hỏi
- “À! Ngồi xuống đi!!!Ba đợi con về vì có chuyện muốn hỏi con!!”. Ba cô cười hiền nói
- “Có chuyện gì vậy ba?”. Cô hỏi
- “Con đã hoàn thành thủ tục li hôn với thằng Quân chưa?”. Ba cô bỏ con sách sang một bên nghiêm túc hỏi
- “Con đã gửi đơn li hôn cho anh ta mà anh ta không chịu ký gì cả!! Cũng đã ra tòa một lần rồi!!”. Cô nhìn ba cô nói rõ ràng
- “Thế hả?? Nó không chịu ký?? Được rồi, chuyện này con đừng lo!! Để cho ba giải quyết!! Giờ con lên phòng nghỉ ngơi đi!!”. Ba cô đâm chiêu suy nghĩ rồi nói với cô không cần lo
- “Uh, con biết rồi!! Ba cũng nhớ đi ngủ sớm nha!!!”. Cô \*gật đầu\* nói không quên dặn dò ba cô.
- “Ừ, ba biết rồi!!”. Ba cô sủng nịch nói
- “Vậy con lên phòng đây!!!”. Cô đứng dậy hôn vào má ba cô một cái rồi cất bước ra khỏi phòng đi lên phòng của mình. Vào phòng cô để túi xách lên bàn trang điểm, sau đó lấy quần áo đi tắm xong cô leo lên giường và suy nghĩ một số chuyện rồi ngủ lúc nào không hay. Có lẽ ngày hôm nay cô đã quá mệt mỏi nên mới cảm thấy buồn ngủ như bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 58: CHƯƠNG 49: LỜI TỎ TÌNH NGỌT NGÀO - TÌNH YÊU ANH DÀNH CHO EM LÀ TẤT CẢ VÀ ANH YÊU EM HƠN VẠN LỜI NÓI (3).

- Ngày hôm sau, hôm nay là thứ 7 cũng là ngày hẹn của cô và anh nên cô ở nhà, nhìn đồng hồ cũng hơn 10h, không hiểu sao cô lại ngủ nướng như vậy, cô đang suy nghĩ về buổi đi chơi ngày hôm nay của cô và anh. Cô không hiểu sao mình lại cảm thấy vui như vậy. Nhưng từ khi anh bước vào cuộc sống của cô, cô không hiểu sao lại rất vui, mọi buồn phiền đều tan biến nhờ có anh, anh làm cho cô cười nhiều hơn vì từ cái ngày đó cô đã không còn cười nữa chỉ có đau khổ và nước mắt. Cô không biết là có nên mở lòng mình ra một lần nữa hay không?! Bởi cô sợ sợ tìm sẽ đau lần nữa. Cô lắc đầu không nghĩ nữa đi vào phòng tắm làm VSCN xong cô đi xuống lầu, thì thấy mẹ cô đang ngồi trong phòng khách nói chuyện với Kevin. Cô đi tới lên tiếng
- “Mẹ, anh Kevin!! Mọi người đang nói chuyện gì mà vui thế??”.
- “A! Ngọc, con xuống rồi à!! Mau lại đây ngồi đi!!”. Mẹ cô lên tiếng kéo tay cô ngồi xuống
- Rose! Người hôm qua đi cùng em là ai thế??”. Cô vừa mới ngồi xuống thì Kevin lên tiếng hỏi
- “À, anh ấy là bạn em cũng là đối tác của công ty!! Có chuyện gì sao anh?”. Cô nhìn Kevin nói
- “Không, không có gì đâu!! Anh chỉ hỏi thế thôi!! Mà hôm nay em nghỉ ở nhà sao?”. Kevin gãi đầu cười nói xong lại hỏi cô
- “Ừ, hôm nay em ở nhà!!”. Cô cười nói

- “Vậy hôm nay em đi chơi với anh được không?? Anh vừa mới trở về đây nên không biết nhiều nơi, em có thể đi cùng anh không??”. Kevin nhìn cô cười nói

- “Em xin lỗi anh nha!! Hôm nay thì không được!! Vì em có hẹn rồi!!”. Cô cười ngượng ngừng nói

- “Nhưng em có thể hẹn vào ngày khác được mà!!”. Kevin khó chịu khi cô lại có hẹn trước

- “Em xin lỗi anh nhưng không thể được!! Vì Lăng Thần anh ấy đã hẹn em trước rồi cho nên.....”. Cô ngượng ngập nhìn anh(Kevin) nói

- “Lăng Thần?? Là người hôm qua đưa em về sao??”. Kevin nhướn mày hỏi cô

- “Ừ, đúng! Là anh ấy!!”. Cô vui vẻ nói khi nhắc tới anh nhưng cô nào biết trên mặt mình hơi ửng hồng và điều đó khiến cho ai kia phải khó chịu

- “Vậy sao?? Được rồi, không sao đâu!! Để ngày mai đi cũng được!!”. Kevin cười nói

- “Ừm!”. Cô cũng cười mà không hề nhận ra vẻ mặt của anh (Kevin) lúc này.

- Mẹ cô ngồi kế bên đều nghe rõ là chiều hôm nay cô sẽ đi hẹn hò thì liền đứng lên lôi kéo cô

- “Ngọc, giờ con đi với mẹ đến TTTM”.

- “Há?? Chỉ vậy mẹ??”. Cô đờ người ra hỏi bà

- “Thì chẳng phải con nói là chiều nay con đi hẹn hò với người ta sao?? Đương nhiên người làm mẹ đây phải giúp con chứ!! Con gái mẹ phải trông thật xinh mới được!!”. Mẹ cô vừa nói vừa kéo tay cô đi. Cô bị mẹ cô kéo đi mà không kịp nói gì hết, cũng may cho cô là đã thay đồ sẵn nếu không thì.....mệt chết cô.

~~~~~ta tua tua nào ~~~~~<sup>oo</sup>~~~~~

- Đến TTTM, cô bị mẹ mình kéo đến chỗ này đến chỗ khác, thử hết bộ này đến bộ khác làm cho cô nhức đầu tới khi cô không chịu được mới lên tiếng

- “Mẹ à! Chúng ta nghỉ ngơi 1 tí đi!!”.

- “Được rồi!! Chúng ta đi ăn sau đó lại tiếp mua đồ!!”. Mẹ cô nhìn qua thấy một tiệm mì ý thì lên tiếng

- “Haizz....”. Cô thở dài không biết nói gì với bà

- Hai người đi vào tiệm mì ý rồi kêu 2 phần ăn. Sáng nay cô chưa kịp ăn gì cả đã bị bà kéo đi không thương tiếc, cô thật là khổ a~. Sau khi ăn xong mẹ cô lại kéo cô đi mua sắm tiếp, cô đã nói từ đồ cô đã có nhiều quần áo rồi mà bà không nghe còn nói nào là những đồ đó đã cũ rồi cần phải đổi hết cần phải mua thêm, bà bắt cô thử hết bộ này hết bộ khác đến khi bà thấy vừa lòng vài bộ mới buồn tha cho cô. Khi mua sắm xong mẹ cô lại lần nữa kéo cô đi đến spa sau đó còn phải làm tóc nữa. Cô cảm thấy mình giống như là đang chuẩn bị đi xem mắt vậy, chỉ là một buổi hẹn bình thường thôi mà. Sau này cô không giám đem chuyện này nói ra nữa nếu không sẽ bị hành xác giống bây giờ.

~~~~~<sup>oo</sup>~~~~~Ta là đường phân cách tuyến trở về~~~~~<sup>oo</sup>~~~~~

- Bây giờ cô và bà đang trên đường trở về nhà, cô nhìn đồng hồ trên tay cũng đã 3h rồi, cũng may là giờ chưa trễ giờ hẹn giữa cô và anh. Về đến nhà, bước vào phòng khách thì thấy ba cô đang ngồi trên sofa coi tin tức, ông ngược lên thấy cô thì cười hiền lên tiếng

- “Con gái!! Về rồi đó à ~ có mệt không?? Nếu mệt thì con lên nghỉ đi để chiều nay còn đi hẹn hò nữa!!”.

- “A! Ba à, sao ba biết chiều nay con có hẹn thế??”. Cô nghe ba mình nói về cuộc hẹn thì thắc mắc hỏi

- “À, là mẹ con gọi cho ta biết đó mà!!”. Ba cô cười cười

- “Thật là.... .... Thôi con lên phòng nghỉ ngơi chút đây!!”. Cô đầu đầy hắc tuyến nói xong không đợi ba cô trả lời liền đi lên phòng.

~~~~~<sup>oo</sup>~~~~~ta tua tiếp nha~~~~~<sup>oo</sup>~~~~~

- 4h, cô đã chuẩn bị xong. Hiện giờ cô chọn cho mình chiếc đầm ôm sát body trễ vai màu da kem đi kèm là bộ trang sức bạc, thêm chiếc túi xách chanel màu đen và đôi giày cao gót màu da kem. Hôm nay cô trang điểm nhẹ, cô son một ít son bóng. Xong mọi thứ cô ngắm nhìn mình trong gương thấy hoàn hảo thì ra khỏi phòng bước xuống lầu thì thấy ba mẹ nhìn mình, cô mới lên tiếng

- “Ba mẹ, sao 2 người nhìn con vậy?? Nhìn con lạ lắm sao??”.

- “Đương nhiên là không!! Con gái của mẹ vô cùng hoàn hảo và xinh đẹp”. Mẹ cô lên tiếng song còn xoay người cô một vòng

- “Phải đó, con gái ta thật sự rất xinh!!”. Ba cô hùa theo mẹ cô nói

- “Ba này!!!”. Cô xấu hổ cúi đầu xuống nói

- “Ha ha ha!!!”. Hai người già thấy vẻ mặt cô như thế liền cười lên.

- Đúng lúc này, ngoài cửa có tiếng chuông

Ting tong ting tong

- “A! Hình như anh ấy đến rồi, con đi đây!!!”. Cô nghe tiếng chuông cửa liền lên tiếng

- “Ừ, con đi đi!! Nhớ bữa nào dẫn cậu ấy về cho ba mẹ xem mặt nhé!!!”. Mẹ cô cười nói

- “Àn”. Cô \*gật đầu\* rồi bước ra cổng thì thấy 1 người đàn ông lạ mặt mà không phải anh, cô thấy thế liền hỏi

- “Xin hỏi....anh là ai vậy?? Sao lại đứng trước cửa nhà tôi??”.

- “Chào tiểu thư, tôi tên Hoàng là thư ký của tổng giám đốc!! Anh ấy kêu tôi đến đón cô đến công viên vingroup ấy đang chuẩn bị một món quà để tặng cho cô!!!”. Thư ký Hoàng thấy cô liền nói

- “Thế à!? Vậy chúng ta đi thôi!!!”. Cô nghiêng đầu đánh giá Hoàng xong rồi nói.

- “Vâng, mời cô lên xe!!!”. Thư ký Hoàng liền mở cửa xe cho cô mời cô lên.

- Đến nơi, thư ký Hoàng nói với cô là cứ đi thẳng về cửa phía đông sẽ thấy anh, cô thắc mắc sao không chở cô đến chỗ đó luôn mà lại ngừng ở đây thì anh ta nói rằng chỉ làm theo lời của anh. Tuy cô thắc mắc nhưng cũng không nói nhiều mà cứ đi, mỗi lần cô đi thì có rất nhiều người nhìn cô xi xầm, cô không hiểu tại sao họ lại nhìn cô như thế. Bộ hôm nay cô lạ lắm sao!? Cứ thế nơi cô đi trên đường đều có dán mũi tên còn có người đưa một cành hoa hồng cho cô, mỗi lần như thế đều có một cành hoa hồng đưa cho cô và trên mỗi cành đều có một tờ giấy nhỏ và ý nghĩa của mỗi cành bông và bên ngoài mỗi cành bông được anh bọc giấy bên ngoài rất cẩn thận, anh lo lắng cô sẽ bị gai đâm trúng. Cứ liên tục như thế cho đến khi đủ 100 bông hồng.

1 bông: Ý nghĩa cho những điều duy nhất, trong tim anh ngoài em không còn ai cả. Hoặc nếu như là sinh viên thì cũng có thể ngầm hiểu rằng: “Bữa nay cũng gần cuối tháng rồi =))))”

2 bông: Trên thế giới này chỉ có anh và em, tình yêu của chúng ta đẹp nhất.

3 bông: Đơn giản là anh yêu em.

4 bông: Tình yêu bất tử, một tình yêu xuyên qua thời gian.

5 bông: Một tình yêu chân thành, yêu là không lừa dối.

6 bông: Tình yêu luôn đi cùng sự bao dung và tha thứ. Dù anh có làm gì cũng đừng giận anh nhé.

7 bông: Anh đã yêu em từ cái nhìn đầu tiên. Từ giây phút đó đến giờ trong tim anh chỉ có mình em.

8 bông: Cảm ơn sự quan tâm của em trong thời gian qua.

9 bông: Tình yêu vĩnh cửu trường tồn cùng năm tháng.

10 bông: Một tình yêu hoàn hảo, mười phần vẹn mười.

18 bông : Một tình yêu chân thành và trong sáng.

20 bông : Anh yêu em bằng cả trái tim.

100 bông: Anh yêu em vô đối

- Cho đến khi cô nghe thấy tiếng hát của anh:

Ver 1 :

Ngày ta sánh đôi

hạnh phúc nói cười

Chỉ mong thế thôi

đến tận cuối cùng

Từng giây phút trôi  
ánh mắt rạng ngời  
Cầm tay bước đi  
tiếng yêu cất lời  
Và anh cảm ơn cuộc đời này  
Đã mang em về  
bên mình để rồi  
Mỗi sớm mai  
khi thức dậy  
Anh nói rằng  
Hãy yêu anh  
và bên anh người nhé  
Nắm tay anh thật chặt  
Giữ tay anh thật lâu  
Hứa với anh một câu  
sẽ đi trọn tới cuối con đường  
Đến khi tim ngừng đập  
và đôi chân ngừng đi  
Thì em yêu ơi  
xin em hãy cứ tin  
Nắm tay nhau thật chặt  
Giữ tay nhau thật lâu  
Để hứa với nhau một câu  
sẽ đi trọn tới cuối con đường  
Đến khi tim ngừng đập  
và đôi chân ngừng đi  
Thì đôi ta cũng sẽ không ra rời

Ver 2 :

Ngày ta sánh đôi  
hạnh phúc nói cười  
Chỉ mong thế thôi  
đến tận cuối cùng  
Từng giây phút trôi  
ánh mắt rạng ngời

Cầm tay bước đi  
tiếng yêu cất lời  
Và anh cảm ơn cuộc đời này  
Đã mang em về  
bên mình để rồi  
Mỗi sớm mai  
khi thức dậy  
Anh nói rằng  
Hãy yêu anh  
và bên anh người nhé  
Nắm tay anh thật chặt  
Giữ tay anh thật lâu  
Hứa với anh một câu  
sẽ đi trọn tới cuối con đường  
Đến khi tim ngừng đập  
và đôi chân ngừng đi  
Thì em yêu ơi  
xin em hãy cứ tin  
Nắm tay nhau thật chặt  
Giữ tay nhau thật lâu  
Để hứa với nhau một câu  
sẽ đi trọn tới cuối con đường  
Đến khi tim ngừng đập  
và đôi chân ngừng đi  
Thì đôi ta cũng sẽ không ra rời  
Nắm tay anh thật chặt  
Giữ tay anh thật lâu  
Hứa với anh một câu  
sẽ đi trọn tới cuối con đường  
Đến khi tim ngừng đập  
và đôi chân ngừng đi  
Thì em yêu ơi  
xin em hãy cứ tin (×2)  
Nắm tay nhau thật chặt

Giữ tay nhau thật lâu

Hứa với nhau một câu

sẽ đi trọn tới cuối con đường

Đến khi tim ngừng đập

và đôi chân ngừng đi

Thì đôi ta cũng sẽ không ra rồi (×2)

- Cô gặp người tại đó khi thấy anh, đang ngồi trên ghế trên tay anh là một cây đàn ghi-ta, giọng hát của anh thật hay và ấm áp, xung quanh cô là những bong bóng hình trái tim được treo đầy và còn có vài người trên tay đang cầm tay 1 cái bảng có viết chữ

I Love You

Let's agree to make you my girlfriend??

- Cô thấy rất cảm động, có lẽ vì giờ đây trái tim cô đã mở ra một lần nữa. Không biết khi nào cô đã khóc khóc vì những gì anh làm cho cô, lúc cô ngược nhìn thì thấy anh đã đi lại gần cô, quỳ một chân xuống, anh dịu dàng, nhìn cô trên tay cầm một chiếc nhẫn lên tiếng

- “Ngọc, em hãy cho anh một cơ hội để chăm sóc em, mang lại hạnh phúc cho em nhé!! Anh biết trước đây em đã đau khổ một lần anh không biết là em có chấp nhận anh không?! Nhưng anh sẽ chờ chờ đến khi em chấp nhận yêu một lần nữa!! Anh sẽ chờ đợi em đến cuối cuộc đời này!! Anh yêu em!! Làm bạn gái anh nhé???”.

- Những lời nói của anh khiến cho cô thật cảm động, cô cảm nhận được tình cảm anh dành cho cô là thật lòng. Cô hiểu anh là người như thế nào?! Tuy chỉ mới quen vài tháng nhưng cô biết rõ anh là người đàn ông tốt mà mọi người phụ nữ đều mơ ước.

- Những người xung quanh thấy cô chưa mở lời liền đồng thanh lên tiếng

- “Đồng ý đi, đồng ý đi, đồng ý đi!!!!”.

- Cô nhìn họ rồi nhìn lại anh thấy anh vẫn nhìn cô thâm tình, cô muốn yêu một lần nữa, cô tin tưởng anh, nhìn anh cô cười nói

- “Em đồng ý!!!”.

- Anh như không tin được điều mình vừa nghe liền đứng dậy kích động chạm vào vai cô run run nói

- “Em...em có thể nói thêm một lần nữa không???”

- “Em nói là em đồng ý!!!”. Cô mỉm cười thật xinh nhìn anh nói

- “Thật sao???”. Anh vui mừng hỏi cô lại lần nữa

- “Thật, em đồng ý!! Em cũng....thích anh!!!!”. Cô cười tươi nhìn anh sau nói nhỏ chỉ mình anh nghe thấy

- “Hay quá!!! Mọi người ơi.... Cô ấy đồng ý rồi!!!”. Anh quá vui mừng liền ôm cô xoay vòng vòng

Bóp.....bóp.....bóp....

- Những người được anh nhờ giúp đỡ liền vỗ tay chúc mừng anh.

- “Ngọc, anh yêu em!!!!”. Nói xong liền đặt lên môi cô một nụ hôn.

- Cô ngạc nhiên rồi nhắm mắt lại hưởng thụ nụ hôn ngọt ngào của anh. Đúng 5s anh buông tha cho cô, cô thở rồi dựa vào lòng anh. Anh ôm cô vào lòng mỉm cười thật hạnh phúc. Rồi anh nắm tay cô đi chơi cùng trò chuyện với nhau. Hai người trở thành chủ đề bàn tán của những người xung quanh, họ ngưỡng mộ nhìn cô và anh, hai người đứng là trai tài gái sắc, một đôi tiên đồng ngọc nữ. Có nhiều người còn chụp hình đăng lên trang mạng nổi tiếng gần đây. Anh và cô tay trong tay đi đến gian hàng này tới gian hàng khác, cười nói vui vẻ.

.

.

.

.

PS: Như lời hứa là hôm nay ta sẽ đăng chương mới nhé!! >0<

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 59: CHƯƠNG 50: HẠNH PHÚC CỦA ANH VÀ EM (1).

Anh và cô vừa đi vừa trò chuyện rất vui vẻ, 2 người đi tới đâu liền trở thành tâm điểm chú ý, có nhiều người cũng nhận ra anh là người đàn ông đã mướn rất nhiều người để giúp đỡ anh trong việc tỏ tình với cô. Có người còn khoa trương hơn nữa chụp hình sau đó post lên mạng, giờ đây anh và cô đã trở thành cặp đôi nổi tiếng trên mạng. Cũng có vài người đã quay video lại, chứng kiến cảnh anh nói những lời ngọt ngào với cô, hô thật ngưỡng mộ. Cả 2 người thật xứng đôi, nam anh tuấn nữ xinh đẹp, 2 người đúng là một cặp trời sinh.

- Cô và anh mãi lo nói chuyện với nhau nên không biết tình hình bên cạnh đó đang xảy ra, giờ trong mắt anh chỉ có cô còn cô thì ngượng ngùng vô cùng nhưng cũng rất vui vẻ và hạnh phúc. Lúc vừa đi ngang qua 1 quầy bán hàng thì cô đã kết ngay cặp dây chuyền đôi kia!! Nó thật đẹp!! Từ lúc quen nhau cho đến giờ cô chưa tặng anh món quà nào, cô rất muốn tặng anh một món quà nào đó nhưng vẫn không biết nên tặng gì, bây giờ nhìn thấy món quà thích hợp thì cô liền muốn tặng nó cho anh, cặp dây chuyền đôi dành cho 2 người. Cũng tốt mà giờ anh và cô đã là..... Nói đến thật xấu hổ a~. Cô không suy nghĩ nhiều liền kéo anh lại quầy hàng đó, anh thì đang thắc mắc muốn hỏi cô, chưa kịp lên tiếng thì đã đã nói trước

- “Ông chủ!! Tôi muốn cặp dây chuyền này!! Như thế nào mới có được??”.

- “Xin chào cô gái xinh đẹp!! Đây là cặp dây chuyền mà ta tự làm ra!! Nếu như cô muốn có nó thì phải tham gia trò chơi này!!!”. Ông chủ bán hàng nhìn cô cười nói

- “Vậy phải chơi như thế nào??”. Cô tiếp tục hỏi

- “Cô phải ném được 10 chiếc vòng này vào thanh sắt đằng kia!!!”. Ông ta cầm chiếc vòng lên và chỉ về phía thanh sắt bên trên

- “Được!! Cho tôi 10 cái đi!!”. Cô \*gật đầu nói

- “Đây!! Của cô hết 20k!!”. Ông ta đưa cho cô 10 rồi nói giá

- “Của ông!!”. Cô lấy 20k trong túi xách ra đưa cho ông ta

- “Được rồi!! Cô có thể bắt đầu!!!”. Ông chủ đưa tay nói cô có thể

- Và thế là cô cứ ném tới ném lui không vào được cái nào cả, mặt cô buồn xo, anh lên tiếng muốn giúp đỡ nhưng cô lại không đồng ý cô nói muốn tự

mình có nó anh đánh bắt lực nhìn cô ném ném và đến cái cuối cùng cô nhắm mắt lại và cầu nguyện cho trùng và ông trời không phụ lòng cô đã giúp cô ném trùng, cô vui mừng ôm chầm lấy anh vui vẻ nói

- “Hay quá!! Trùng rồi!! Lãng Thần anh có theo không???”

- “Ừ, thật tốt!!”. Anh thấy cô ôm mình thì hết sức hưởng thụ còn cô khi thấy mình quá lố thì mặt đỏ gất buông anh ta lấp bắp nói

- “A....thật xin lỗi!! Vì em quá vui mừng cho nên.....”

- “Không sao!! Chúng ta là người yêu của nhau mà!!”. Anh đặt ngón tay mình lên môi coi cười nói. Aiz!! Môi cô thật mềm a~. (Tg:Anh à!! Anh thật biến thái a~ \*liếc mắt khinh thường\*... .. Anh: Con kia!!! Mì vừa nói gì???” sát khí nổi lên\*..... Tg: Ta chỉ nói sự thật thôi a~ \*bầu môi\*... .. Anh: Này thì sự thật.....\*Bình bộp chát\*... .. Tg: Anh ăn hiệp ta!! Ta mách Ngọc nhi cho coi!!! \*khóc ròng\*. ʘ=3=3(づ-- --)づ..... Anh:\* cảm nín\*. -\_-# ).

- “À.... Ừ!”. Cô đỏ mặt vì hành động của anh

- “Khụ... Chúc mừng cô đã thắng!!! Đây là phần thưởng của cô!!!”. Ông chủ thấy 2 người đang ngọt ngào với nhau nên nở phá đi bầu không khí lãng mạn này nhưng dù gì cũng phải nói nên ông giả ho để nhắc nhở

- “A.....cảm ơn ông nha!!!”. Cô xoay qua nhận lấy cặp dây chuyền đôi song xoay qua nhìn anh lên tiếng

- “Lãng Thần!! Em đeo cho anh nha!!”.

- “Ừ”. Anh cười sùng nịch nói rồi cúi người thấp xuống cho cô đeo dễ hơn

- “Đây là sợi dây chuyền mình chứng cho anh và em. Anh đeo là hình một nửa trái tim có chia khóa. Lãng Thần, anh biết không?! Anh chính là người đã mở trái tim em lần nữa đấy!!!”. Cô ôn nhu nhìn anh

- “Còn sợi này là của em đúng không?? Để anh giúp em đeo nó!! Em chính là người đã khiến anh rung động, trái tim em sẽ là của anh!! Mãi mãi!! Vì anh đã giữ chìa khóa trái tim em rồi!!”. Nói xong anh cầm sợi dây chuyền còn lại đeo vào cổ của cô, sợi của cô cũng là nửa trái tim có ổ khóa. (Tí nữa ta sẽ cho mấy nàng xem hình nhá!!).

- “Cảm ơn anh!! Lãng Thần!!”. Mắt cô đỏ như muốn khóc nhìn anh

- “Ngọc, em đừng khóc!! Em khóc anh sẽ đau lòng!! Anh chỉ muốn thấy em phải vui vẻ, cười thật nhiều!!”. Anh vuốt tóc cô, ôm cô vào lòng thâm tình nói

- “Án”. Cô \*gật đầu\* nói.

- “Thế em đói chưa?? Chúng ta đi ăn nhé!!!”. Anh buông cô ra ôn nhu nói

- “Ừm, vậy chúng ta đi đâu đây??”. Cô \*gật đầu\* nói

- “Theo anh!! Anh biết một nhà hàng nổi tiếng gần đây!! Chúng ta đến đó nhé!!”. Anh nắm tay cô nói

- Cô không nói gì chỉ \*gật đầu\* đi theo anh. Thế là hai người xuất phát đến nhà hàng. Đến nơi, anh bước xuống khiến cho đồng đảo nàng mê, anh rất ga-lăng đi vòng qua mở cửa xe cho cô, anh đưa tay trước mặt cô, cô liền đặt tay mình lên tay anh. Mọi người nhìn người vừa bước xuống mà choáng, cô gái đó thật xinh đẹp và quyến rũ, đám đàn ông nhìn cô mà thêm khát, anh tức giận vì đám người đó dám nhìn cô. Anh liếc mắt qua họ cảnh cáo còn đám người đó thấy ánh mắt đầy sát khí của anh cũng không dám nhìn cô nữa mà quay đi chỗ khác.

- Hai người từ lúc bước vào nhà hàng đã trở thành tâm điểm chú ý của mọi người, nam cao lớn anh tuấn nữ nhỏ nhắn xinh xắn. Thật là một đôi tiên đồng ngọc nữ mà, thật đẹp đôi!! Cô quan sát nhà hàng thăm đánh giá, nơi này thật tuyệt, thật lãng mạn, cách bày trí thật thú vị, còn có tiếng nhạc du dương nhẹ nhàng thu hút mọi người. Cô cảm thấy thích nơi này rồi, sau này cô sẽ đưa ba mẹ và Vy đến đây mới được.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 60: CHƯƠNG 51: HẠNH PHÚC CỦA ANH VÀ EM (2).

Bên trong phòng cô và anh vừa ăn vừa cười nói rất vui vẻ cho đến khi bữa tối kết thúc thì anh chở cô về nhà. Đứng trước nhà cô ngượng ngùng nhìn anh nói

- “Hôm nay cảm ơn anh nha!! Em rất vui!!!”.

- “Sao lại nói cảm ơn!? Giữa chúng ta còn cần nói cảm ơn sao??? Giờ anh và em đã là người yêu của nhau rồi!!! Em chính là người con gái anh yêu cho nên không cần phải nói cảm ơn đâu biết không??”. Anh ôn nhu nhìn cô nói

- “Àn!”. Cô vì lời nói của anh mà đỏ mặt

- “Thôi, em vào nhà đi!! Ngày mai anh đến đưa em đi làm nhé!!!!”. Anh vẫn ôn nhu nhìn cô

- “Vâng, vậy em vào đây!! Anh ngủ ngon nhé!! Tạm biệt!”. Cô ngẩn đầu nhìn anh rồi \*chụt\* nhón chân hôn vào mặt anh

- “Ngọc, anh yêu em!!!!”. Anh kéo cô ôm vào lòng sùng nịch nói

- “Em cũng yêu anh, Lãng Thần!!!!”. Cô xấu hổ nhìn anh nói

Bất ngờ anh cúi xuống hôn lên đôi môi đỏ mọng của cô, cô bất ngờ vì hành động của anh nhưng cũng nhanh chóng đáp lại anh. Một màn này đã bị 3 người nhìn thấy, 2 người thì cười gian nhìn cô còn 1 người thì tức giận nhìn anh. Hai người hôn nhau quên trời đất đến khi anh thấy cô không thở nổi liền thả cô ra, cô thở hổn hển dựa vào lòng anh cười ngọt ngào trong hạnh phúc.

- “Em vào nhà đây!”. Cô ngượng ngùng hơi đẩy anh ra nói

- “Ừ, em ngủ ngon!! Nhớ mơ về anh nhé!!!!”. Anh cúi người xuống thả hơi vào tai cô làm cho mặt cô càng ngày càng đỏ

- “Anh... Thấy ghét!! Em vào đây!!!!”. Cô nhanh lùi lại rồi chạy vào nhà với khuôn mặt đỏ bừng

Anh cười ha hả nhìn cô chạy rồi rít vào nhà, không ngờ cô ấy cũng có vẻ mặt dễ thương như thế. Nhưng bây giờ cô ấy đã trở thành bạn gái của mình rồi, mình nhất định sẽ không làm cho cô ấy khổ sở, đau lòng như trước nữa. Mình nhất định sẽ yêu thương và bảo vệ cô ấy suốt cuộc đời này, mãi mãi và về sau. Còn cô vừa vào nhà là thấy không được rồi bởi có 2 đạo ánh mắt cười gian nhìn cô. Cô chợt thấy lạnh sống lưng ớn ớn. Cô âm thầm nuốt nước bọt một cái, cười giả lả nhìn 2 người trước mắt lên tiếng

- “Hai người chưa ngủ sao??? Sao còn thức vậy???”. Cô chỉ vào mình nói

- “Thì mẹ đang đợi con đây!”. Mẹ cô cười cười nói

- “Đợi con?? Có chuyện gì sao mẹ???”. Cô chỉ vào mình nói

- “Đương nhiên là có chuyện muốn nói rồi!”. Vy nháy mắt tinh nghịch

- “Thế là chuyện gì thế?? Hai người nói đi!!!!”. Cô nhưn mày nhìn 2 người hỏi

- “À.... Là chuyện liên quan giữa cậu và Lãng Thần đó mà!”. Vy kéo tay cô lại ghé ngồi nói

- “Chuyện của tớ và Thần á!!!!”. Cô khó hiểu lên tiếng

- “Ừ, có phải 2 người đã trở thành một cao rồi đúng không?”. Vy cười cười bí hiểm nhìn cô

Nghe đến đó mặt cô đã xuất hiện vài vạch hồng lại nghĩ đến nụ hôn vừa rồi càng đỏ mặt hơn, cô cúi đầu tránh ánh mắt gian của Vy mà lại không tránh được mẹ cô. Bà vừa thấy thì đã biết rồi nhưng không nói, sợ con gái của bà sẽ xấu hổ à~. Vy chờ lâu không thấy cô lên tiếng liền thúc giục

- “Nè, cậu mau nói cho tớ biết đi!! Có phải cậu và anh ấy đã trở thành một đôi rồi không???”. Cô \*gật đầu\* nói

- “Thật tuyệt!! Tớ biết sớm hay muộn anh ấy sẽ tỏ tình với cậu mà!!!!”. Vy nghe xong thì phấn khích nhảy lên

- “Cậu.....đúng là..... Aizzz!!! Tớ lên phòng đây!!! Mai còn đến công ty nữa!! Mẹ, mẹ cũng nên nghỉ ngơi sớm đi không kéo lại bệnh đây!!! Còn cậu nữa Vy mau đi ngủ đi!! Biết chưa???”. Đầu cô xuất hiện 3 vạch hắc tuyến nhìn Vy thờ dài rồi mới lên tiếng

- “Được rồi, mẹ biết rồi, con lên phòng trước đi!! Mẹ cô \*gật đầu\* nói

- “Vậy con lên trước đây!! Mẹ phải nhớ nghỉ ngơi sớm nha!!!!”. Cô nhìn bà nói

- “Ừm!”. Mẹ cô nói

- “Ừm!”. Mẹ cô nói

Cô cười rồi bước lên lầu đi về phía phòng mình, tắm rửa xong lên giường nằm, mỉm cười nhớ lại những lời nói của anh đã nói với mình, cô cảm thấy giờ đây mình rất hạnh phúc, hạnh phúc vì đã gặp được anh. Anh là người đàn ông tốt, cô tự hứa với lòng mình sẽ bên cạnh anh và chăm sóc cho anh mãi mãi. Cô nhắm mắt lại suy nghĩ và ngủ lúc nào không hay.

~~~~~ta tua đến ngày hôm sau nào~~~~~

Sáng hôm sau, 8h cô thức giấc cảm thấy tinh thần thật thoải mái vô cùng, cô ngồi dậy vào phòng tắm làm VSCN. Khoảng 15p sau cô đi ra, vừa ra thì tiếng chuông tin nhắn điện thoại cô vang lên, cô nhanh chóng tiến đến mở ra xem, nhìn thấy dòng tin thì cô mỉm cười hạnh phúc

- “Ngọc bảo bối!! Em đã thức dậy chưa?? Hôm qua em ngủ có ngon không?? Tí nữa anh đến đón em rồi chúng ta cùng đi ăn sáng nhé!!!”.

Yêu em

Cô cười ngọt ngào rồi nhắn lại cho anh

- “Vâng, em chờ anh!!! Em cũng yêu em!!!”

Xong cô đi xuống phòng khách thì thấy ba mẹ cô đang ngồi uống trà, cô liền đi lại phía 2 người lên tiếng

- “Ba mẹ!! Buổi sáng hảo!!!”.

Ông bà ngược lên nhìn cô cùng nói

- “Con gái, buổi sáng hảo!!! Con vào cùng ăn sáng cùng chúng ta nhé!!!”.

- “Ba à! Thật ra con đã có hẹn đi ăn sáng rồi!!”. Cô cười nói

- “Con có hẹn rồi sao?? Là ai thế?? Có thể nói cho ta biết không???”.

- “À.... Thật ra người đó là..... “. Cô ngượng ngập nhìn ông thì thấy mẹ cô nói gì đó với ông rồi ông nhìn cô đầy vẻ bí ẩn. Ông cười cười lên tiếng

- “Không sao, nếu con có hẹn thì thôi vậy!!”.

- “Ba à..... Thật ra con có chuyện này muốn nói!”. Cô ngập ngừng nhìn ông

- “Có phải là chuyện con đã có bạn trai rồi không??? Hửm?!”.

- “Hử?? Sao ba biết??? Mẹ, có phải mẹ nói không???”.

- “Ày! Trước sau gì ba con cũng biết thôi!! Nói sớm chút có sao đâu!!!”.

- “Mẹ à!! Mẹ thật là..... “. Cô nhìn bà nổi lên tính trẻ con của mình, chu chỉ môi hờn dỗi nhìn bà

- “Ha ha ha!! Không ngờ con gái chúng ta đã lớn như thế này rồi lại có thể trẻ con như thế này đây!! Nếu để anh chàng của con biết được thì làm sao đây hả???”.

- “Ba mẹ!! Hai người thật là..... Sao lại thích bắt nạt con thế??”. Cô dậm chân nhìn hai người trước mặt. Nhìn cô như thế hai ông bà càng cười lớn hơn làm cho mặt cô đỏ lên.

Đúng lúc này bên ngoài cửa có tiếng chuông vang lên, một người giúp việc cội vàng ra mở cửa, nhìn người trước mắt hỏi

- “Xin hỏi vị tiên sinh này!! Ạn đến tìm ai??”.

- “Tôi đến gặp Ngọc!! Cô ấy đã dậy chưa??”. Người đàn ông đó hỏi

- “Vâng, có ạ!! Cô chủ đang cùng ông bà chủ nói chuyện trong phòng khách!! Mời tiên sinh vào!!”. Nữ giúp việc dạ thưa rồi mở cửa cho anh vào

Anh vừa bước vào thì đã nghe thấy tiếng cười nói của cô nhìn thấy bên cạnh cô còn 2 người nữa, anh nghĩ đó chắc là ba mẹ cô. Còn cô nghe thấy tiếng bước chân thì xoay người lại, thấy anh cô liền đi lại và lên tiếng

- “Thần, anh đến khi nào thế?? Sao lại đứng đây mà không cho em biết??”.

- “Anh chỉ là muốn gặp em vì anh nhớ em nên không có thông báo cho em biết!!!”. Anh nhìn cô sùng nịnh nói

- “Anh chỉ khéo nịnh!!!”. Cô hơi ngượng ngừng nói

- “Anh không nịnh nha!! Anh chỉ nói sự thật thôi a~”. Anh nhìn cô đầy yêu thương

Hai người cứ anh anh em em mà không để ý đến 2 người già đằng sau đang nhìn họ đầy thâm ý, Ba cô đột nhiên háng giọng giả ho lên tiếng

- “Khụ.....khụ.....”

Và rồi cô và anh xoay người lại, cô đỏ mặt nhìn ba mẹ mình còn anh thì lúng ta lúng túng nhìn hai người, cười gượng nhìn họ không biết phải nói gì. Anh cảm thấy hơi có lỗi nha vì anh đã làm lo ba mẹ vợ tương lai rồi. Phải làm sao đây?? Phải làm sao đây?? Anh cứ thế nghĩ quẩn quơ mà không để ý đến hai

người đó đang nhìn anh đánh giá chứ không phải ghét bỏ anh.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 61: CHƯƠNG 52: CON NGUYỄN YÊU THƯƠNG CÔ ẤY SUỐT ĐỜI

Anh nhìn ba mẹ cô lúng ta lúng túng, ngượng ngùng gãi đầu y như lần đầu con dâu về gặp ba mẹ chồng tương lai vậy. (Tg: Khụ.....khụ..... Ta không có ý gì đâu!!). Anh không biết phải nói gì nữa nhưng cô đã lên tiếng trước

- “Ba mẹ, đây là Thần!! Anh ấy là.... ....người yêu con!! Thần, đây là ba mẹ em!!!”. Cô nhìn ba mẹ mình song quay sang anh nói
- “Chào 2 bác!! cháu tên Vương Lăng Thần!!”. Anh lúc này mới lên tiếng
- “À..... Chào cậu!! Cậu lại đây ngồi đi!! Tôi có chút chuyện muốn hỏi cậu!!!”. Ba cô thâm thúy nhìn anh lên tiếng
- “Vâng!!!”. Anh chỉ biết cười gượng song đi đến sofa ngồi, cô cũng đi lại ngồi gần anh
- “Cậu tên Vương Lăng Thần sao??? Là tổng giám đốc của Vương thị đúng chứ???”. Ba cô bắt đầu hỏi
- “Vâng, đúng thế!!!”. Anh gật đầu
- “Thế cháu quen tiểu Ngọc như thế nào???”. Giờ là đến phiên mẹ cô
- “Là vào cái ngày cô ấy vào bệnh viện ạ!! Và cũng ngày cô ấy trở về và cháu đã gặp lại cô ấy trong bữa tiệc!!!”. Anh thật thà trả lời bà
- “Cậu có thật sự yêu con gái ta hay chỉ vì yêu vẻ ngoài của nó???”. Ba cô tiếp tục tra hỏi
- “Con thật lòng yêu cô ấy vì chính con người cô ấy không phải vẻ ngoài của cô ấy!!!”. Anh đáp nhưng ánh mắt yêu thương dành cho cô
- “Hừm.... ....”. Ba cô im lặng khoanh tay trước ngực nhìn anh

Anh bị ba cô tức ba vợ tương lai nhìn như thế có phần lo lắng, lo vì ông sẽ không cho phép anh và cô quen nhau. Còn mẹ cô thì mỉm cười nhìn chồng mình rồi quay sang nhìn anh

- “Được rồi, ông xã!! Em thấy thằng bé rất tốt và yêu con gái chúng ta!! Anh đừng làm khó cậu ấy nữa!!!”.
- “Hừ..... Ta cảnh cáo cậu nếu cậu dám làm tổn thương con gái ta, ta nhất định sẽ không tha cho cậu đâu!!!”. Ba cô liếc anh
- “Bác yên tâm!! Cháu sẽ không bao giờ làm cô ấy khóc và đau khổ như trước đây đâu!! Cháu nguyện yêu thương cô ấy suốt đời của mình!!!”. Anh nhìn thẳng ông thẳng thắn nói
- “Tốt, vậy ta tin tưởng giao con gái của ta cho ta!! Tiểu Ngọc chính là bảo bối của chúng ta cậu tuyệt đối không được làm ta thất vọng!!!”. Ba cô cười nhìn anh
- “Vâng, sẽ không!!! Con xin hứa!!!”. Anh cũng cười tay nắm lấy tay cô
- “Thôi được rồi, 2 đứa đi ăn sáng đi!!!”. Mẹ cô mỉm cười nhìn cô và anh
- “Vậy tụi con đi đây!! Bye ba mẹ!!!”. Cô lúc này lên tiếng song đi đến hôn vào mặt ba mẹ một cái rồi cùng anh chuẩn bị rời đi nhưng khi ra trước cửa thì đã bị 1 giọng nói đằng sau làm khựng lại
- “Rose, em tính đi đâu thế???”.

Cô quay lại thì mới biết đó là Kevin, cô mỉm cười đáp

- “Em đi ăn sáng với Thần!!”.
- “Thần?? Là ai thế???”. Kevin nhủ mảy mò. Thật ra anh ta đã biết nhưng vẫn giả vờ

- “Anh ấy là người yêu em!! Thần, để em giới thiệu, anh ấy là anh họ của Vy!! Đông Phương Hạo hay Kevin!!!”. Cô nhìn anh ta nói xong quay sang anh
- “Chào anh, tôi tên Vương Lăng Thần!!!”. Anh sảng khoái đưa tay ra nói với anh ta
- “Chào anh!!!”. Kevin cũng đưa tay ra bắt tay với anh, ánh mắt viên đạn nhìn anh chằm chằm nhưng anh không sợ cũng nhìn lại anh ta. Sau một hồi anh ta và anh mới buông tay nhau ra, anh ta cười nhìn cô lên tiếng
- “Rose, em tính đi ăn sáng à!! Anh đi cùng nhé!! Dù sao lát anh cũng muốn đến công ty một chút!!!”.
- “À.... ..... Ủ”.
- “Cô ngượng ngập đáp, thật ra cô chỉ muốn có không gian riêng với anh nhưng giờ thì.... ...
- “Anh không phiền chứ Vương tổng???”.
- Anh ta cười với anh
- “Không.....mới là lạ!!”. Anh gật đầu đáp nhưng câu sau là nơi trong lòng
- “Thế đi thôi!! Tôi cũng vừa mới về đây nên không biết chắc chỉ nhờ em và Vương tổng đây!!!”. Kevin nhìn cô cười lên tiếng

Song 3 người cùng đi ra, cô lên xe anh ngồi bên tay lái phụ còn Kevin cũng lên xe ngồi phía sau. Anh lên cười nhìn cô song nhưn người qua thất dây an toàn cho cô, cô cười nói cảm ơn. Kevin ở đằng sau nhìn thấy mà chúm chím, liếc nhìn anh, anh cũng thấy nhưng chỉ nhếch môi xem anh ta là không khí.

~~~~~ ta là đường phân cách tại nhà hàng ~~~~~

Sau 15p, cũng đã đến nhà hàng mà anh có ý chọn để ăn cùng cô nếu không có người làm ki đà cản mũi, anh bước xuống là có biết bao cô gái chết ngất đi vì anh, anh không quan tâm đám phụ nữ này trong lòng anh chỉ có cô thôi. Anh vòng qua bên kia mở cửa cho cô. Cô chỉ vừa đặt chân xuống thì có biết bao đàn ông nhìn cô chằm chằm như đang đi săn mồi, cô nhủ mày khó chịu còn anh liếc mắt cảnh cáo bọn họ không được có ý với cô. Lúc này Kevin cũng bước xuống nhìn màn này thật khó chịu không thôi. Vương Lăng Thần tôi tuyệt đối không để anh cướp mất cô ấy, tôi sẽ giành lấy cô ấy ra khỏi anh. Anh cứ chó đẻ!!!

Ba người đi song song vào với nhau, cô đi chính giữa anh và Kevin đi 2 bên, người ngoài nhìn vào thì sẽ thấy cô như 1 nàng công chúa 2 bên là 2 anh chàng điển trai. Quản lý nhà hàng vừa thấy anh liền đi đến

- “Vương tổng!! Chỗ ngài đặt tôi đã chuẩn bị, xin mời ngài theo tôi!!!”.

- “Được!!!”. Anh lạnh lùng gật đầu

Còn cô nghe thế thì quay sang thắc mắc hỏi anh

- “Thần anh đã đặt chỗ trước rồi à!?”.
- “Ừ, một nơi riêng chỉ giành cho anh với em!!!”. Anh ôn nhu cười đáp
- “Hihi!! Anh đó!!!”. Cô ngượng ngừng cúi đầu nói
- “Vì em anh có thể làm tất cả mà!!!”. Anh nắm tay cô người cúi sát phà hơi vào cổ cô, làm cho cô cảm thấy nhột mà cười ra tiếng, cô hơi đỏ mặt đẩy anh ra, trừng mắt với anh. Còn anh thấy cô như thế thì buồn cười cô thật dễ thương a~.

Quản lý dẫn 3 người vào 1 phòng ăn riêng, anh đi đến kéo ghế cho cô và anh cũng ngồi xuống bên cạnh cô. Kevin thì ngồi trước mặt 2 người, nhân viên lúc này bước vào đưa menu cho anh và cô. Anh lấy rồi đưa cô, ôn nhu lên tiếng

- “Em gọi món đi!!!”.
- “Ừm..... Anh cho tôi một phần bít tết 7 phần chín 3 phần sống nha, thêm 1 phần salad nữa và 1 ly nước cam!!!”. Cô nhìn menu song nhìn qua phục vụ nói
- “Vâng!!!”. Phục vụ vừa đáp vừa ghi
- “Thần, anh ăn gì???”.
- Cô quay sang hỏi anh
- “Cho tôi một phần bít tết giống cô ấy và một chai rượu vang!!!”. Anh nhìn phục vụ lên tiếng
- Vâng, còn ngài???”.
- Phục vụ ghi xong quay sang hỏi Kevin
- “À.... ... Cho tôi 1 mì ý đi!!! Kevin lạnh nhạt lên tiếng
- “Xin quý khách vui lòng đợi ạ!! Món ăn sẽ có ngay!!!”. Phục vụ nói xong liền đi ra.

~~~~~ ta tua tua qua khúc này nha ~~~~~

Sau khi ăn sáng xong anh chở cô và Kevin đến công ty cô, lúc bước xuống anh níu tay cô lại cúi người xuống hôn lên môi cô. Cô bị anh hôn bất ngờ mà không kịp phản ứng nhưng cũng đáp trả lại anh, 5p sau thấy cô mặt ửng hồng mới buông cô ra, anh cười nói

- “Chiều anh qua rước em nhé!!!!”.

Cô chỉ gật đầu rồi nhanh chân chạy đi vào công ty vì mặt cô đã đỏ hơn quả cà chua rồi. Anh nhìn thấy cô vào thì liếc mắt nhìn Kevin như muốn nói \*thấy không?? Cô ấy là của tôi và cũng chỉ yêu mình tôi!!\*. Rồi anh quay người lên xe rồi đi không để ý đến Kevin đang tức giận nhìn anh.

- “Anh đợi đó, Vương Lăng Thần!!!!”. Kevin nghiêng răng nghiêng lợi nói

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 62: CHƯƠNG 53: ANH CHỈ CẦN CÓ EM TRONG CUỘC ĐỜI NÀY!!

Sau khi tạm biệt anh cô đi vào công ty, bên ngoài Kevin liếc nhìn anh chuẩn bị lên xe, anh ta đi lại gần anh lên tiếng

- “Anh và Rose quen nhau kho nào???”

- “Tôi và cô ấy vừa chính thức quen nhau từ hôm qua!!”. Anh nhìn anh ta đáp

- “Hôm qua?? Vậy anh có chắc là anh và cô ấy sẽ bền vững không???”. Kevin nhún mày hỏi

- “Sao lại không??? Tôi sẽ yêu và mãi yêu mình cô ấy mà thôi!!”. Anh nhìn ta lạnh lùng lên tiếng

- “Tôi sẽ không để anh toại nguyện đâu!! Vì tôi biết cô ấy trước anh và cũng yêu cô ấy!! Tôi sẽ không để anh dễ dàng có được cô ấy đâu!!!! Tôi sẽ cướp cô ấy từ anh!!!!”. Kevin nhếch mép nói

- “Thế sao??? Tôi sẽ chờ xem anh làm như thế nào???. Tôi tin tưởng tình cảm cô ấy dành cho tôi sẽ không vì 1 người ngoài mà đánh mất!!!!”. Anh cười lạnh nhìn anh ta

- “Hừ!!”. Kevin chỉ hừ lạnh rồi xoay người đi vào trong

Còn anh nhìn anh ta đi rồi đứng ngẩn ngẫm lời anh ta vừa nói. Liệu rằng anh ta có làm thế không?? Liệu có cướp cô ấy đi không??? Không được, mình không thể để cho anh ta cướp cô ấy đi được, khó khăn lắm mình và cô ấy mới có yêu nhau. Mình sẽ bảo vệ tình cảm này sẽ không để ai phá hoại nó. Mình sẽ không để bất kỳ ai đụng đến cô ấy. Song anh lên xe rồi đi.

Còn cô đã lên phòng làm việc của mình, lúc này cô đang kiểm tra lại vài hợp đồng mới của các đối tác và ngay lúc này cửa phòng cô mở ra, cô ngược lên thì phát hiện là Kevin. Cô đứng lên đi lại phía anh ta lên tiếng

- “Sao giờ anh mới lên??”.

- “Thì anh đi xung quanh đây thôi!! Xem công ty của em như thế nào đó mà!!!!”. Kevin tìm lí do

- “À..... Ra thế!!! Vậy anh uống gì không??? Em kêu thư ký đem cho anh!!!!”. Cô gật đầu

- “Được rồi, không sao đâu!! Em cứ làm việc đi!!”. Kevin cười nói

- “Vậy em làm việc tiếp!! Anh ngồi đây chơi nếu chán thì anh đi qua phòng của Vy cũng được!!!!”. Cô đơn giản nói

- “Ừ, anh biết rồi!!!!”. Kevin gật đầu

- “Thế em làm việc tiếp đây!!”. Cô cười nhẹ lên tiếng

Kevin chỉ gật đầu còn cô đi lại phía ghế của mình làm việc tiếp. Hơn 1h cô mới làm xong, lúc này Quỳnh Vy cũng đi vào mắt thấy Kevin đang ngồi đọc sách trên ghế sofa còn cô thì đang trên bàn làm việc, cô (Vy) lên tiếng

- “Anh họ, anh đến đây khi nào mà không cho em biết thế???”.

- “Ừa?? Tiểu Vy, em vào khi nào thế???”. Kevin nghe thấy giọng nói thì ngược lên nhìn rồi nói

- “Mới vào thôi!!! Ngọc, trưa rồi cậu không đi ăn sao???”. Quỳnh Vy nhìn anh ta đáp xong đi lại gần cô hỏi
- “Hà?? Đã 1h rồi sao?? Thời gian trôi qua thật mau nha!!!”. Cô nghe Vy hỏi thế thì nhìn đồng hồ tròn mắt lên tiếng
- “Haizz!! Cậu thật là..... .... Tớ nghĩ hay là cậu nghĩ làm ở nhà để cho Lăng Thần nuôi cậu đi!!!”. Quỳnh Vy cười gian nhìn cô
- “Cậu..... Cậu đang..... nói.....nói cái.....cái.....gì.....thế hả???”. Cô liếc Quỳnh Vy đỏ mặt lấp bắp nói
- “Hahaha!!! Cậu đang đỏ mặt kia!! Tớ nói đúng mà phải không???”. Quỳnh Vy cười ha hả nói
- “Cậu..... ....”. Mặt cô ngày càng đỏ hơn nhưng lúc này điện thoại cô reo lên, cô chưa kịp cầm lên thì Quỳnh Vy đã giành lấy bắt máy
- “Alo, ai đó???”.
- “Là..... Tôi!! Thiên Quân đây!!”.
- “Trần Thiên Quân??? Sao anh lại có số của Ngọc hả???”. Quỳnh Vy quát lên

Cô ở bên cạnh đó nghe Quỳnh Vy nói thế thì cũng không giạt lại điện thoại vì cô không muốn nói chuyện với hắn cứ để cho Vy giải quyết vậy.

- “Là thế nào có cô không cần biết, tôi muốn gặp Ngọc nhi!! Cô ấy có ở đó không???”. Hắn lạnh lùng nói
- “Hừ, anh nghĩ mình là ai hả??? Tôi sẽ không cho anh quấy rầy cậu ấy nữa, tôi nói cho anh biết bây giờ Ngọc rất hạnh phúc đấy!!!”. Quỳnh Vy hừ lạnh nói
- “Cô..... .... Cô nói cái gì???”. Hắn bên đầu dây kia quát lên
- “Tôi nói giờ Ngọc và Lăng Thần đang yêu nhau đấy!! Anh nghe rõ chưa????”. Quỳnh Vy chọc tức hắn
- “Sao??? Sao có thể???”. Hắn không tin
- “Sao lại không?? Người ta tốt với cậu ấy, yêu cậu ấy như thế là 1 người đàn ông chung tình như thế thì sao cậu ấy không yêu!! Anh nói xem giờ giữa anh và Lăng Thần thì cậu ấy sẽ chọn ai!!? Chọn kẻ bội bạc hay người chung tình, hừ???”. Trong lời nói có sự thách thức
- “Không..... Không thể nào!!”. Hắn vẫn không tin

Quỳnh Vy mặc kệ hắn không nói tiếp nữa nên cúp máy luôn, cô thấy Quỳnh Vy đã cúp máy thì lên tiếng

- “Vy, anh ta đã nói gì???”
- “Không có gì đâu!! Anh ta muốn nói chuyện với cậu nhưng tớ không cho thôi!!!”. Quỳnh Vy nhìn cô mỉm cười đáp
- “Thế sao?? Nhưng..... ....”. Cô lại muốn nói tiếp thì chuông điện thoại lại reo lên lần nữa, Quỳnh Vy bực mình cứ tưởng là hắn nên cầm lên bắt máy quát
- “NÀY, TRẦN THIÊN QUÂN!! TÔI ĐÃ NÓI ANH ĐỪNG CÓ LÀM PHIỀN NGỌC NỮA MÀ!!!!”.
- “Khụ..... Là tôi Lăng Thần!!”. Bên kia vì giọng của cô (QV) mà giạt mình nói
- “Ố..... Là anh sao Lăng Thần!! Thật xin lỗi nha!! Tôi cứ tưởng..... À..... ... Anh tìm Ngọc hả??? Đợi tí, Ngọc của cậu nè!!!!”. Quỳnh Vy khi biết là anh thì giọng nhỏ lại lấp ba lấp bắp nói xong đưa điện thoại cho cô.
- “Thần, thật xin lỗi anh nha!!!!”. Cô ngượng ngùng lên tiếng
- “Không sao!!! Mà lúc nãy anh ta gọi cho em sao???”. Bên đầu dây kia anh cười nói
- “Ừ, nhưng người nói chuyện với anh ta là Vy nên mới thế!! Mà anh gọi em có gì không???”. Cô cười lên tiếng
- “Giờ đã trưa rồi, em không định đi ăn sao?? Anh đang ở dưới công ty em này!!!!”. Anh buồn cười nói
- “Anh đang ở công ty em sao??? Vậy anh đợi em tí nha em xuống liền!!!!”. Cô kinh ngạc đáp
- “Ừ, anh đợi em!!!!”. Anh ôn nhu đáp
- “Vâng!!!!”. Cô đáp

Song cô cúp máy rồi cất điện thoại vào túi xách sau đó liền đi nhưng Kevin lại lên tiếng

- “Rose, em định đi đâu thế???”.

- “Thì em đi ăn với Thân!! Thôi em đi nha!!!”. Cô cười ngọt ngào đáp song cô liền đi ra cửa

- “Ồ..... Không đã, Rose!!!”. Kevin còn muốn nói nhưng cậu đã đi mất, anh ta đuổi theo thì Quỳnh Vy giữ lại nhìn anh ta lên tiếng

- “Nè, anh họ!! Không lẽ anh định đi theo làm kì đà sao?? Người ta yêu nhau mới đi cùng anh theo làm gì??? Phải để cho 2 người họ có không gian riêng chứ!!?”.

- “Nè, anh là anh họ em sao em không giúp anh mà đi giúp người ngoài thế??”. Kevin khó chịu lớn tiếng

- “Giữ chứ?? Hai người đó yêu nhau mà!! Anh thật khó hiểu!! Em không nói chuyện với anh nữa, em đi ăn đây!! Hừ!!!”. Quỳnh Vy bĩu môi không vui nhìn anh ta

~~~~~ ta là đg phân tuyến chuyển cảnh ~~~~~

Cô lúc này đã xuống tới cổng công ty, thấy anh cô mỉm cười lên tiếng

- “Thân, anh đợi lâu không???”

- “Không lâu đâu!!!”. Anh vui vẻ đáp

- “Vậy chúng ta đi ăn nhé!!!”. Cô gật đầu nói

- “Ừ, đi thôi!! Tí ăn xong anh sẽ đưa em đến 1 nơi!!!”. Anh ôn nhu đưa tay vuốt lên gương mặt cô

- “Hửm?? Là nơi nào thế??”. Cô nắm tay anh hỏi

- “Bí mật!!!”. Anh đưa ngón tay lên nói

- “Ồ, vậy đi thôi!!!”. Cô cười đáp

Song anh mở cửa cho cô lên anh vòng qua bên kia lên xe và 2 người đến 1 nhà hàng gần công ty cô.

Ăn trưa xong anh liền chở cô đến nơi mà anh đã nói trước đó, trong lòng cô rất tò mò và hiếu kì nơi anh sẽ đưa mình đến. Ba mươi phút sau thì đã đến nơi, cô và anh bước xuống anh còn dùng khăn拭 mắt cô lại và nói

- “Khi vào trong em sẽ biết thôi!!!”.

Cô chỉ biết nghe theo và đi dưới sự dẫn dắt của anh..... Vào đến bên trong thì anh lấy miếng vải che mắt cô xuống, cô ngước mắt lên nhìn và ngạc nhiên xung quanh là một vườn hoa hồng được làm theo hình trái tim, cô nhìn chúng rồi nhìn anh nói không nên lời

- “Đây là.... ..”

- “Là anh làm dành tặng cho em đó!! Còn có cái này nữa, em cầm lấy và đợi anh tí!!!”. Anh nói xong liền đi đến cái màn che lớn kéo xuống và..... Cô nhìn đó không phải là hình của cô sao??? Anh cười sau đó lại chỉ vào cái điện thoại trên tay cô, cúi đầu nhìn theo..... Bên tong điện thoại đang phát đoạn video ngắn..... Còn có chữ nữa..... ..

- “Ngày anh gặp em nhìn em rất mong manh rồi khi gặp lại em một lần nữa em đã không còn yếu đuối như trước mà đã trở thành người con gái mạnh mẽ và xinh đẹp hơn..... Khi đó anh đã biết rằng trái tim anh đã loạn nhịp vì em.... .. Và khi đi du lịch cùng em, được gần em thì anh đã biết mình yêu em và muốn mỗi ngày đều nhìn thấy nụ cười xinh xắn của em..... Anh yêu em, yêu rất nhiều!! Em chính là người con gái mà ông trời đã đem đến cho em!!! Hãy ở bên cạnh anh, em nhé!! Anh nguyện yêu thương em và anh chỉ cần có em trong cuộc đời này!!!”.

Và nó được ghép thêm những hình ảnh mà cô và anh đã đi du lịch ở hòn đảo Bora đó..... Có rất nhiều tấm hình của cô lúc vui đùa cùng Vy, còn có chụp cùng anh, có tấm chụp cùng chú cá đuối nữa..... ..

Cô cảm động đến rơi nước mắt song chạy lại phía anh và ôm anh, nức nở nói

- “Em cũng yêu anh Thân!! Và cũng cảm ơn anh đã yêu em nhiều như thế!!!”.

Anh cười hạnh phúc rồi cũng ôm cô sau đó hôn lên đôi môi ngọt ngào của cô, cô không chán chờ mà cũng đáp lại anh. Hai người hôn nhau trong khung cảnh lãng mạn cho đến khi anh nhận ra thiên hạ trong lòng mình hết hơi mới buông ra, anh ôm cô trong sự hạnh phúc của mình.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

# Chương 63: CHƯƠNG 54: TRẦN THIÊN QUÂN!! ANH HÃY BUÔNG TAY TÔI ĐI!!

Anh và cô ngồi trên xích đu mà anh tự tay làm, anh ngồi hát cho cô còn cô ôm cánh tay dựa vào vai anh lắng nghe tiếng anh hát. Cô mỉm cười nhìn anh, anh xoay qua thấy cô nhìn mình thì lên tiếng

- “Có chuyện gì mà em cười thế???”.
- “Hi! Giờ em mới nhìn kỹ anh nha!! Anh rất là đẹp trai à!!!”. Cô cười cười trả lời
- “Humm?? Vậy bình thường anh không đẹp trai à???”.
- “Humm... .. Không biết nữa!!!”. Cô chọc anh
- “Em gọi lắm!! Dám chọc anh, em hãy nhận hình phạt đi!!!”. Anh nhe răng đe dọa cô song đưa 2 tay lên chuẩn bị chọc lét cô
- “Á, em chạy đây!! Thách anh bắt được em đấy!!!”. Cô đứng lên nhích người lè lưỡi với anh
- “Em đứng lại đó!!!”. Anh đứng lên xoắn áo nói
- “Không!! Pleu!!!”. Cô xoay người lè lưỡi
- “Anh mà bắt được em thì.... ....em biết tay anh!!!”. Anh dí theo cô nói

Cô chạy anh dí đến khi cô hết hơi, anh bắt cô ôm vào lòng cười lên tiếng

- “Hahah!! Bắt được em rồi!!!”.
- “A.....!! Đừng chọc lét em mà!! Em chịu thua, chịu thua rồi mà!!!”. Cô bị anh chọc cười cười nói
- “Được, tha cho em đó!!!”. Anh hôn vào má cô 1 cái lên tiếng
- “Anh.....ghét!! Dám hôn lên em!!!”. Cô đỏ mặt đánh vào ngực anh
- “A.....ui.....”. Anh cúi người xuống ôm ngực
- “Thần, anh sao thế??? Đau ở đâu hả??? Anh đừng làm em sợ mà!!!”. Cô thấy anh ôm ngực mặt thì nhăn nhó lo lắng hỏi

Anh đột nhiên ngước lên ôm cô rồi hôn lên đôi môi cô, cô bị anh hôn bất ngờ kêu lên

- “Ưm.....um.... ....”.

Anh hôn rất điêu luyện khiến cô trầm luân đáp lại anh. Năm phút sau thấy thiên hạ trong lòng mình không thờ nổi nữa liền buông ra, cô thờ hồn hèn dựa vào ngực anh, anh vuốt vuốt lưng cho cô. Anh cảm thấy cô đã ổn định thì lên tiếng

- “Em đói bụng không?? Anh dẫn em đi ăn nha!!! Đã hơn 5h rồi!!!”.
- “Ưm.....theo ý anh!!!”. Cô nhu thuận gật đầu
- “Vậy đưa em đến chỗ này nhé!! Ngon lắm!!!”. Anh cười vén tóc cho cô

Cô gật đầu rồi khoác tay anh rồi đi. Ra tới xe, anh mở cửa cho cô, anh vòng qua kia lên xe nổ máy rồi lái xe rồi đi. Nửa tiếng sau thì đến, nơi anh chở cô đến là 1 quán ăn nhỏ bình dân nhưng có rất nhiều người ở đây. Anh đậu xe vào bãi giữ xe, cô mở cửa đi xuống anh cũng xuống nắm tay cô đi vào trong quán ăn. Vào trong ai cũng nhìn cô và anh, có vài lời bàn tán vang lên

- “Ôi, 2 người họ đẹp đôi quá!!!”. Người 1
- “Đúng đó!!!”. Người 2
- “Hai người cứ như là tiên đồng ngọc nữ vậy!!!”. Người 3

Cô và anh không để ý mấy đi đến 1 cái bàn gần đó, nhìn vào menu có rất nhiều món ăn, bà chủ quán đi lại cười hiền lên tiếng

- “Hai cô cậu muốn ăn gì???”.

- “Ừm.... .. Cô cho tui con 1 phần lẩu bò nhỏ nhé!!!“. Cô nhìn bà đáp

- “Được, cháu có muốn kêu thêm gì không????”. Bà chủ gật đầu không quên hỏi

- “Cho cháu thêm 1 phần nữa chiên giòn, 2 cái bánh flan nhé!! Với cho cháu 2 chai nước suối!!”. Cô cười nói

- “Vậy 2 cô cầu đợi 1 tí, món ăn sẽ có ngay!!“. Bà chủ nhìn 2 người trả lời

Trong khi chờ đợi, cô và anh trò chuyện cười vui vẻ hạnh phúc khiến cho nhiều người xung quanh hâm mộ ghen tị với anh và cô. Mười lăm phút sau, món lẩu đã được đem ra, cô mở nắp bỏ đồ ăn vào nồi đang nắp lại chờ sôi là ăn, 15p sau cô lại mở nắp ra lần nữa, lấy bún trứng cho anh, anh cười ôn nhu nhìn cô, cô cũng làm cho mình 1 phần rồi cả 2 bắt đầu ăn.

Ta cắt ngang cái ~

Sau khi ăn xong, anh chở cô về nhưng khi xe chạy vừa đến nhà cô thì có 1 bóng người chạy ra chặn lại khiến anh giật mình phải thắng gấp, cả anh và cô đều ngã người ra phía trước cũng may có dây an toàn nếu không sẽ bị thương. Lúc này anh ngược lên vội quay sang cô lo lắng hỏi

- “Ngọc, em không sao chứ??? Có bị thương ở đâu không???”

- “Em không sao đâu!!! Anh đừng lo!!!”. Cô lắc lắc đầu nói

- “Là ai tự nhiên xông ra vậy chứ??? Em đợi anh, anh xuống xem sao!!!”. Anh khó chịu lên tiếng rồi bước xuống xe

Anh chưa vừa bước xuống đã bị người ta đánh mà không trở tay kịp, cô nhìn thấy anh bị đánh vội vã mở xe đi xuống lại phía anh, đỡ anh dậy lo lắng hỏi

- “Thần, anh không sao chứ???”.

- “Không sao!!!”. Anh chùi máu trên miệng nói

- “Này, anh là ai mà sao lại đánh anh ấy hả???”. Cô tức giận mắng người vừa đánh anh

- “Tôi là ai chẳng lẽ em không biết!?!”. Người đó khàn giọng nói

- “Anh.... .... Trần Thiên Quân!! Sao anh lại ở đây??? Còn nữa sao lại bình nhà tôi hả???”. Co trừng mắt nhìn người vừa lên tiếng lạnh giọng quát

- “Tôi vì sao biết quan trọng sao??? Lưu Thiên Ngọc, sao em lại dám đi cùng anh ta hả???”. Hấn cười mỉa mai nói

- “Tôi đi với ai là chuyện của tôi không liên quan anh!!!”. Cô liếc hấn

- “Không liên quan?? Em nên nhớ em là vợ tôi đấy!!!”. Hấn gằn từng chữ nói

- “Vợ?? Tôi và anh đã ly hôn từ lâu rồi!! Trần Thiên Quân!!!”. Cô cười lạnh lên tiếng

- “Ly hôn?? Thì sao??? Tôi không chấp nhận!!!!”. Hấn hét lên

- “Anh không chấp nhận đó là chuyện của anh không liên quan gì tôi cả!! Trần Thiên Quân, anh hãy buông tay tôi đi!! Tôi đã không còn yêu anh nữa, người tôi yêu hiện giờ chỉ có Thần thôi!!!!”. Cô không cảm xúc nhìn hấn lạnh lẽo lên tiếng song cô đỡ anh vào nhà bỏ mặc hấn đau khổ nhìn bóng lưng cô

- “Ngọc nhi.... .....!! Anh không thể!!!!”. Hấn lí nhí lên tiếng

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 64: CHƯƠNG 55: KHÔNG ĐỀ

Cô đưa anh vào nhà bỏ mặc hấn đau khổ đằng sau nhìn cô, hốc mắt đã đỏ lên, không biết từ lúc nào trên má hấn đã rơi xuống vài giọt nước mắt, hấn không biết giờ đây phải làm thế nào mới có thể cùng cô quay lại như trước đây, hấn chỉ mong 1 ngày nào đó cô quay lại với hấn, yêu hấn như trước kia, rồi cô và hấn sẽ hạnh phúc hơn trước. Hấn sẽ không làm cô đau khổ nữa, hấn và cô sẽ có những đứa con đáng yêu dù biết giờ đó chỉ là 1 mơ ước hào huyền mà thôi. Hấn hận anh hận vì đã xuất hiện đã cướp cô đi.

- “Vương Lăng Thần!! Anh hãy đợi đó tôi nhất định sẽ giành lại cô ấy từ anh!! Tôi sẽ không để yên cho anh cướp cô ấy khỏi tôi đâu!!!!”. Hấn thảm oán hận trong lòng song lên xe rời đi.

Bên trong nhà cô lúc này đang ngồi trị vết thương cho anh, Quỳnh Vy thấy thế thì lên tiếng hỏi

- “Ngọc, Lăng Thần bị sao thế?? Sao lại bị thương vậy??”.

- “Là anh ta đánh!!”. Cô lạnh lùng đáp

-”Anh ta?? Ý cậu nói là Trần Thiên Quân sao?? Nhưng tại sao anh ta lại.....”. Nói đến đây Quỳnh Vy như đã hiểu được nên không hỏi nữa. Còn mẹ cô vừa trong bếp lấy quả trứng gà mới luộc đưa cho cô để cô giúp anh lăn cho vết thương không bị bầm tím. Anh này giờ ngồi im thì cắt tiếng

- “Ngọc, em đừng nhăn nhó thế!! Mau già lắm đấy!!”. Anh nhìn cô trêu chọc

- “Anh..... xấu xa!! Giờ mà còn chọc em như thế à?! Không đau sao???”. Cô trừng mắt nhìn anh lên tiếng

- “Không đau, có em anh chẳng thấy đau gì cả!!!!”. Anh cười đáp

- “Ôi, ôi!! Đây, Lăng Thần, giờ tôi mới biết là anh cũng thích nịnh người đấy nha!! hihihhi!!”. Quỳnh Vy liếc nhìn cả 2 cười trêu

- “Hơ..... Có sao!! Sao tôi không biết nhỉ?!”.

- “Nhìn mặt anh kia!! Được đại mĩ nhân chăm lo mà không thích á!!”. Quỳnh Vy nói

- “Vy à, cậu đừng trêu anh ấy nữa!! Cậu mau đi ngủ đi!!”. Cô trừng mắt nhìn cô (QV)

- “Xi, giờ cậu thì chỉ quan tâm người ta thôi a~”. Quỳnh Vy bĩu môi không vui nói song cũng đứng lên về phòng, còn mẹ cô cũng đã về phòng để lại không gian riêng cho cô và anh.

Trong phòng khách chỉ còn cô và anh, không khí hơi yên ắng cô lên tiếng

- “Anh còn đau không??”

- “Không đau nữa!!”. Anh cười sùng nịnh đáp

- “Em xin lỗi anh!! Vì em mà anh liên tục bị anh ta gây sự còn bị đánh nữa!!!!”. Cô cúi đầu xuống lí nhí nói

- “Không phải lỗi của em!! Em đừng tự trách mình như thế!!!!”. Anh ôn nhu đưa tay sờ mặt cô lên tiếng

- “Nhưng mà.... .....um.... ....”. Cô còn muốn nói thêm nhưng đã bị anh chặn lại bằng nụ hôn ngọt ngào của anh. Cô chìm đắm trong sự ngọt ngào của anh, sự điêu luyện của anh cô chỉ biết đáp lại mà thôi. Anh hôn cho đến khi cảm nhận được tiểu thiên hạ trong lòng mình đã hết hơi mới buông cô ra, cô thở hổn hển dựa vào lồng ngực anh. Anh đưa tay vuốt nhẹ lưng cô để cho cô ổn định lại. Cô mỉm cười dựa vào lồng ngực anh hưởng thụ anh sung sướng cười cười nhưng 2 người đều không hay biết là phía trên cầu thang đang có 1 ánh mắt tức giận nhìn chằm chằm vào anh, tay nắm chặt lại xoay người trở về phòng của mình, và người đó không ai khác ngoài Kevin. Vẫn dĩ y định xuống lấy nước uống nhưng không ngờ lại nhìn thấy cảnh này, cảnh tượng trước mắt y thật chướng mắt. Tại sao Rose lại yêu anh (LT) mà không biết y cũng yêu cô không thua gì anh chứ, từ khi gặp cô tại nhà 2 bác thì sự lương thiện đó, nụ cười đó làm cho trái tim ngu yên của y đập lệch 1 nhịp rồi. Y không biết đó có phải là tình yêu không nhưng khi tiếp xúc lâu ngày thì



Cô bực mình đóng cái hộp để đem bỏ sang 1 bên, trở lại bàn làm việc nhấc điện thoại trên bàn gọi cho cô (QV).

- “Ngọc, cậu gọi tớ có chuyện gì thế???”. Tiếng Quỳnh Vy vang lên

- “Cậu qua phòng tớ được không?? Tớ cần cậu giải quyết 1 chuyện!!”. Cô lên tiếng

- “Hả?? Chuyện gì thế?? Ngọc??”. Quỳnh Vy thắc mắc hỏi

- “Cậu cứ qua đi!!! Tớ sẽ nói cho cậu biết!!!”. Cô nói

- “Ừ, đợi tí!! Tớ qua ngay!!”. Quỳnh Vy đáp song cúp máy rồi đứng dậy qua thẳng phòng tgđ.

Năm phút sau Quỳnh Vy có mặt ngay tại phòng tgđ, cô (QV) đi vào lên tiếng hỏi

- “Sao vậy Ngọc?? Có chuyện gì mà cần đến tớ vậy???”.

- “Trần Thiên Quân anh ta vừa cho người đem cái này đến!! Cậu xem đi!!!”. Cô đem cái hộp đó đến trước mặt Quỳnh Vy.

- “Cái gì thế??? O.... Sao cái tên đó lại đem mấy cái này đến đây vậy chứ???”. Quỳnh Vy mở ra xem tròng mắt lên

- “Tớ thật không biết anh ta muốn thế nào nữa!! Tớ thật sự không muốn có bất kì quan hệ nào với anh ta cả!!!”. Vừa nói đến hần, giọng cô lạnh hần ra

- “Để tớ, tớ sẽ đến gặp anh ta!! Cậu đừng lo, tớ sẽ không để cho anh ta phá hoại tình cảm của cậu vs Lăng Thần đâu!!!”. Quỳnh Vy nhìn cô nói

- “Cậu.....sẽ làm gì???”. Cô hơi lo hỏi

- “Cậu đừng lo!! Tớ sẽ có cách đối phó anh ta!!! Cậu đừng bận tâm về anh ta nữa!! Lo mà chuẩn bị chiều nay đi hẹn hò đi công chúa à!!!”. Quỳnh Vy nhìn cô cười gian

- “Hẹn.....hẹn.....hò gì chứ???”. Cô đỏ mặt lấp bắp đáp

- “Ồ, có thật không???”. Quỳnh Vy không buông tha cô mà vẫn trêu chọc cô

- “Cậu.....mà thôi đừng nói chuyện này nữa!! Tí nữa đi gặp đối tác, cậu đi cùng tớ đi!!!”. Cô tìm cớ để che đi sự xấu hổ của mình nói

- “Hả?? Sao chứ??? Tớ.....”. Quỳnh Vy đang muốn nói thì chuông điện thoại reo lên cắt ngang, cô đi về phía bàn làm việc cầm máy lên, là Thần cô ấn nút nghe

- “Alo, Thần!!!”.

Quỳnh Vy vừa nghe thấy, đôi mắt sáng lên lại gần cô nghe lén

- “Ngọc, anh nhớ em quá!!!”. Giọng nói ấm áp vang lên

- “Em cũng nhớ anh!!!”. Cô nhỏ giọng đáp

- “Chiều nay anh đến đón em nhé!!!”. Giọng anh vẫn ấm áp

- “Vâng, em chờ.... ....!!!”. Cô chưa nói xong thì đã bị Quỳnh Vy giật lấy cái điện thoại

- “Ôi, tôi không ngờ là anh cũng có lúc ngọt ngào thế này đấy!!!”. Quỳnh Vy lên tiếng trêu chọc

- “O.... ... Quỳnh Vy.....là cô hả?? Sao cô lại.... ...???”. Anh giật mình khi nghe thấy tiếng của cô (QV).

- “Đơn giản là vì tôi đang ở cạnh Ngọc mà!!!”. Quỳnh Vy nói như đúng rồi

- “Nhưng sao cô lại giật điện thoại của cô ấy???”. Vì là bạn của người yêu nên anh không dám lớn tiếng

- “Thì tôi thích thế!!! Nè, Ngọc trả cậu á!! Tớ về phòng làm việc tiếp đây!!!”. Quỳnh Vy đưa dt cho cô nói xong rồi đi

Cô và anh trò chuyện thêm một lúc nữa sau đó cô cúp máy tiếp tục làm việc của mình.

~~~~~ ta la đg phân cách thời gian trôi~~~~~

Chiều-4h, cô và Quỳnh Vy đi đến nhà hàng SART để gặp đối tác. Đến nơi, cô và Vy đã thấy vị giám đốc đó đang ngồi đợi 2 cô. Cô và QV tiến lại, Quỳnh Vy lên tiếng

- “Thật xin lỗi vì đã khiến Lâm tổng phải đợi!!!”.
  - “A..... Không sao, tôi cũng chỉ vừa mới đến thôi!!!”. Người mà QV nói đứng dậy cười lên tiếng
  - “Vây là tốt rồi!! Tại vì công ty chúng tôi nhiều việc quá nên giờ mới đến!!!”. Cô nhìn ông ta nói
  - “Không sao, không sao!!!”. Ông ta xua nịnh cười nói
  - “Vây chúng ta bắt đầu thôi!! Bên công ty ông có phải muốn ra sản phẩm mới đúng không???”. QV lên tiếng hỏi
  - “Phải, tôi đã từng xem những tác phẩm của cô Mamory đây, cho nên tôi muốn sản phẩm lần này cô sẽ giúp chúng tôi thiết kế!! Cô không cần lo về khoản chi phí, bên tôi sẽ lo hết!!!”. Ông ta nhìn thẳng cô nói
  - “Tôi không quan tâm về việc chi phí!! Tôi sẽ thiết kế sản phẩm cho quý công ty nên ông không cần lo!! Còn việc chi phí đối với tôi không quan trọng!!!”. Cô nhìn ông ta lạnh lùng lên tiếng
  - “Được, tôi rất mong được nhìn thấy sản phẩm lần này do chính cô thiết kế!!! Chúng ta hợp tác vui vẻ!!!”. Ông ta nói
  - “Hợp tác vui vẻ!!!”. Cô và QV đồng thanh. Sau đó ông ta đứng lên chào cô rồi đi về, cô và QV ở lại, ngồi một chút thì điện thoại cô reo lên, cô cầm máy lên nghe
  - “Thần!”
  - “Ngọc, em đang ở đâu?? Anh đến đón em!!!”. Giọng anh vang lên
  - “Em đang ở nhà hàng SART!! Em gặp đối tác ở đây!!! Anh đến đi, dù sao cũng đã xong việc!!!”. Cô nhẹ giọng đáp
  - “Ừm, đợi anh!!!”. Anh nói
  - “Vâng!!!”.
  - “Lăng Thần gọi sao???”. Quỳnh Vy ngồi kế bên hỏi
  - “Ừ, anh ấy đang đến đây!!!”. Cô gật đầu đáp
- Quỳnh Vy \*ò\* lên một tiếng rồi cười gia nhìn cô, khiến cô nổi hết da gà lên a~.
- Mười lăm phút sau, anh cũng đến nhà hàng SART, không để ý đến những phụ nữ đang nhìn anh, anh đi thẳng vào trong nhìn xung quanh đã thấy cô và Quỳnh Vy đang ngồi gần cửa sổ, anh đi đến lên tiếng
- “Ngọc, em đợi anh lâu không???”
  - “Thần, đến rồi à!! Không lâu đâu!!!”. Thấy anh cô vui vẻ đứng lên
  - “Đi thôi, anh có một thứ đặc biệt muốn tặng em!!!”. Anh nắm tay cô nói
  - “Ừm..... Vy, bọn tớ đi trước đây!!!”. Cô gật đầu rồi quay sang nói với Vy
  - “Ừm!!!”. Quỳnh Vy đơn giản gật đầu đáp
  - “Vây chúng tôi đi nhé!!!”. Lăng Thần nhìn cô (QV) nói
- Song kéo tay cô đi thẳng ra xe, rồi lái xe đến nơi bí mật của cô và anh. Anh nắm tay cô đi vào bên trong, nói là có bất ngờ cho cô. Cô không để ý đến vẻ bí ẩn của anh nên đi theo. Vừa vào trong cô ngạc nhiên khi thấy khung cảnh thật lộng lẫy này, là anh ấy làm tất cả sao!!?
- “Ngọc, tặng cho em!!!”. Anh đằng sau cô đi lại đem bó hoa hồng tặng cô
  - “Cảm ơn anh!!!”. Cô cười nói
  - “Còn cái này nữa!! Ngọc, em.....đồng ý làm vợ anh nhé!! Hãy cho anh cơ hội để chăm sóc yêu thương em cả đời có được không?????”. Anh quỳ 1 chân xuống tay đưa hộp nhẫn lên, nhìn cô đầy thâm tình
  - “Thần.....anh.....”. Cô ngỡ không nói nên lời
  - “Ngọc, anh biết trước đây em đã từng có cuộc hôn nhân không hạnh phúc nhưng anh xin hứa với em anh sẽ yêu thương em suốt cuộc đời này, anh sẽ không để em đau khổ hay chịu bất kỳ tổn thương nào nữa!! Nếu anh làm trái lời thề thì anh sẽ chết.... ...”. Anh nhìn cô thề thốt khi câu cuối vừa định nói ra thì cô đã vội che miệng anh lại



- “Vâng, em xin phép ra ngoài làm việc tiếp!!!!”. Tiểu Mỹ để hộp lên bàn xong rồi đi ra ngoài.

Cô tiếp tục làm tiếp phần công việc của mình, nửa tiếng sau thì đã hoàn thành. Cô vươn vai lên, xoa xoa cổ của mình rồi liếc mắt nhìn cái hộp trên bàn, cô đứng dậy bước đến, sau ngồi xuống sofa mở cái hộp ra thì giật mình khi thấy những món đồ bên trong, tại sao mấy tấm hình này lại ở đây?? Đây là hình cưới trước đây của mình với Trần Thiên Quân, sao chúng lại ở đây?? Là anh ta cố ý đem đến đây?? Hay anh ta.....rất cuộc thì anh ta muốn gì chứ?? Thật tức chết mà!!! Đến khi nào anh mới buông tha tôi hả!?!

Cô bực mình đóng cái hộp để đem bỏ sang 1 bên, trở lại bàn làm việc nhắc điện thoại trên bàn gọi cho cô (QV).

- “Ngọc, cậu gọi tớ có chuyện gì thế??”. Tiếng Quỳnh Vy vang lên

- “Cậu qua phòng tớ được không?? Tớ cần cậu giải quyết 1 chuyện!!”. Cô lên tiếng

- “Hả?? Chuyện gì thế?? Ngọc??”. Quỳnh Vy thắc mắc hỏi

- “Cậu cứ qua đi!!! Tớ sẽ nói cho cậu biết!!!!”. Cô nói

- “Ừ, đợi tí!! Tớ qua ngay!!”. Quỳnh Vy đáp song cúp máy rồi đứng dậy qua thẳng phòng tgđ.

Năm phút sau Quỳnh Vy có mặt ngay tại phòng tgđ, cô (QV) đi vào lên tiếng hỏi

- “Sao vậy Ngọc?? Có chuyện gì mà cần đến tớ vậy???”.

- “Trần Thiên Quân anh ta vừa cho người đem cái này đến!! Cậu xem đi!!!!”. Cô đem cái hộp đó đến trước mặt Quỳnh Vy.

- “Cái gì thế???” O.... Sao cái tên đó lại đem mấy cái này đến đây vậy chứ??”. Quỳnh Vy mở ra xem trừng mắt lên

- “Tớ thật không biết anh ta muốn thế nào nữa!! Tớ thật sự không muốn có bất kì quan hệ nào với anh ta cả!!!!”. Vừa nói đến hần, giọng cô lạnh hần ra

- “Đề tở, tớ sẽ đến gặp anh ta!! Cậu đừng lo, tớ sẽ không để cho anh ta phá hoại tình cảm của cậu vs Lăng Thần đâu!!!!”. Quỳnh Vy nhìn cô nói

- “Cậu.....sẽ làm gì???”. Cô hơi lo hỏi

- “Cậu đừng lo!! Tớ sẽ có cách đối phó anh ta!!! Cậu đừng bận tâm về anh ta nữa!! Lo mà chuẩn bị chiều nay đi hẹn hò đi công chúa à!!!!”. Quỳnh Vy nhìn cô cười gian

- “Hẹn.....hẹn.....hò gì chứ???”. Cô đỏ mặt lấp bắp đáp

- “Ồ, có thật không???”. Quỳnh Vy không buông tha cô mà vẫn trêu chọc cô

- “Cậu.....mà thôi đừng nói chuyện này nữa!! Tí nữa đi gặp đối tác, cậu đi cùng tớ đi!!!!”. Cô tìm cớ để che đi sự xấu hổ của mình nói

- “Hả?? Sao chứ?? Tớ.....”. Quỳnh Vy đang muốn nói thì chuông điện thoại reo lên cắt ngang, cô đi về phía bàn làm việc cầm máy lên, là Thần cô ấn nút nghe

- “Alo, Thần!!”.

Quỳnh Vy vừa nghe thấy, đôi mắt sáng lên lại gần cô nghe lén

- “Ngọc, anh nhớ em quá!!!!”. Giọng nói ấm áp vang lên

- “Em cũng nhớ anh!!!!”. Cô nhỏ giọng đáp

- “Chiều nay anh đến đón em nhé!!!!”. Giọng anh vẫn ấm áp

- “Vâng, em chờ.....!!!!”. Cô chưa nói xong thì đã bị Quỳnh Vy giật lấy cái điện thoại

- “Ồi, tôi không ngờ là anh cũng có lúc ngọt ngào thế này đây!!!!”. Quỳnh Vy lên tiếng trêu chọc

- “O.... .. Quỳnh Vy.....là cô hả?? Sao cô lại.... ..???”. Anh giật mình khi nghe thấy tiếng của cô (QV).

- “Đơn giản là vì tôi đang ở cạnh Ngọc mà!!!!”. Quỳnh Vy nói như đúng rồi

- “Nhưng sao cô lại giật điện thoại của cô ấy???”. Vì là bạn của người yêu nên anh không dám lớn tiếng

- “Thì tôi thích thế!!! Nè, Ngọc trả cậu á!! Tớ về phòng làm việc tiếp đây!!!!”. Quỳnh Vy đưa đt cho cô nói xong rồi đi

Cô và anh trò chuyện thêm một lúc nữa sau đó cô cúp máy tiếp tục làm việc của mình.

~~~~~ ta la đg phân cách thời gian trời~~~~~

Chiều-4h, cô và Quỳnh Vy đi đến nhà hàng SART để gặp đối tác. Đến nơi, cô và Vy đã thấy vị giám đốc đó đang ngồi đợi 2 cô. Cô và QV tiến lại, Quỳnh Vy lên tiếng

- “Thật xin lỗi vì đã khiến Lâm tổng phải đợi!!!”.

- “A..... Không sao, tôi cũng chỉ vừa mới đến thôi!!!”. Người mà QV nói đứng dậy cười lên tiếng

- “VẬY là tốt rồi!! Tại vì công ty chúng tôi nhiều việc quá nên giờ mới đến!!!”. Cô nhìn ông ta nói

- “Không sao, không sao!!!”. Ông ta xua nịnh cười nói

- “VẬY chúng ta bắt đầu thôi!! Bên công ty ông có phải muốn ra sản phẩm mới đúng không???”. QV lên tiếng hỏi

- “Phải, tôi đã từng xem những tác phẩm của cô Mamory đây, cho nên tôi muốn sản phẩm lần này cô sẽ giúp chúng tôi thiết kế!! Cô không cần lo về khoản chi phí, bên tôi sẽ lo hết!!!”. Ông ta nhìn thẳng cô nói

- “Tôi không quan tâm về việc chi phí!! Tôi sẽ thiết kế sản phẩm cho quý công ty nên ông không cần lo!! Còn việc chi phí đối với tôi không quan trọng!!!”. Cô nhìn ông ta lạnh lùng lên tiếng

- “Được, tôi rất mong được nhìn thấy sản phẩm lần này do chính cô thiết kế!!! Chúng ta hợp tác vui vẻ!!!”. Ông ta nói

- “Hợp tác vui vẻ!!!”. Cô và QV đồng thanh. Sau đó ông ta đứng lên chào cô rồi đi về, cô và QV ở lại, ngồi một chút thì điện thoại cô reo lên, cô cầm máy lên nghe

- “Thần!”

- “Ngọc, em đang ở đâu?? Anh đến đón em!!!”. Giọng anh vang lên

- “Em đang ở nhà hàng SART!! Em gặp đối tác ở đây!!! Anh đến đi, dù sao cũng đã xong việc!!!”. Cô nhẹ giọng đáp

- “Ừm, đợi anh!!!”. Anh nói

- “Vâng!!!”.

- “Lăng Thần gọi sao???”. Quỳnh Vy ngồi kế bên hỏi

- “Ừ, anh ấy đang đến đây!!!”. Cô gật đầu đáp

Quỳnh Vy \*ò\* lên một tiếng rồi cười gia nhìn cô, khiến cô nổi hết da gà lên a~.

Mười lăm phút sau, anh cũng đến nhà hàng SART, không để ý đến những phụ nữ đang nhìn anh, anh đi thẳng vào trong nhìn xung quanh đã thấy cô và Quỳnh Vy đang ngồi gần cửa sổ, anh đi đến lên tiếng

- “Ngọc, em đợi anh lâu không???”

- “Thần, đến rồi à!! Không lâu đâu!!!”. Thấy anh cô vui vẻ đứng lên

- “Đi thôi, anh có một thứ đặc biệt muốn tặng em!!!”. Anh nắm tay cô nói

- “Ừm..... Vy, bọn tớ đi trước đây!!!”. Cô gật đầu rồi quay sang nói với Vy

- “Ừm!!!”. Quỳnh Vy đơn giản gật đầu đáp

- “VẬY chúng tôi đi nhé!!!”. Lăng Thần nhìn cô (QV) nói

Song kéo tay cô đi thẳng ra xe, rồi lái xe đến nơi bí mật của cô và anh. Anh nắm tay cô đi vào bên trong, nói là có bất ngờ cho cô. Cô không để ý đến vẻ bí ẩn của anh nên đi theo. Vừa vào trong cô ngạc nhiên khi thấy khung cảnh thật lộng lẫy này, là anh ấy làm tất cả sao!!?

- “Ngọc, tặng cho em!!!”. Anh đằng sau cô đi lại đem bó hoa hồng tặng cô

- “Cảm ơn anh!!!”. Cô cười nói

- “Còn cái này nữa!! Ngọc, em.....đồng ý làm vợ anh nhé!! Hãy cho anh cơ hội để chăm sóc yêu thương em cả đời có được không???”. Anh quỳ 1 chân xuống tay đưa hộp nhẫn lên, nhìn cô đầy thâm tình

- “Thần.....anh.....“. Cô ngỡ không nói nên lời

- “Ngọc, anh biết trước đây em đã từng có cuộc hôn nhân không hạnh phúc nhưng anh xin hứa với em anh sẽ yêu thương em suốt cuộc đời này, anh sẽ không để em đau khổ hay chịu bất kỳ tổn thương nào nữa!! Nếu anh làm trái lời thề thì anh sẽ chết.... ..“. Anh nhìn cô thề thốt khi câu cuối vừa định nói ra thì cô đã vội che miệng anh lại

- “Không cho anh nói thế!! Em tin anh và em cũng muốn cùng anh sống, yêu anh, chăm sóc đến khi tóc em bạc thì thôi!!“. Cô mắt đỏ hoe vì những lời của anh

- “Vây là..... Em đồng ý có phải không?? Em đồng ý làm vợ anh???“. Anh lòng vui mừng nhìn cô

- “Em đồng ý!! Em đồng ý!!!“. Nước mắt rơi xuống cô đáp

- “Thật không?? Anh không phải mơ đúng không???“. Anh không tin sợ rằng tất cả chỉ là giấc mơ

- “Em đồng ý làm vợ anh cùng anh sống đến răng long đầu bạc!!!“. Cô gật đầu liên tục nói

- “Thật tốt!! Anh yêu em, Ngọc!!“. Anh đeo nhẫn vào ngón áp út của cô xong đứng lên hôn cô nồng nhiệt rồi bỗng cô xoay vòng tròn. Cô vì sợ bị té nên ôm chặt cổ anh, trên môi là nụ cười hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

## Chương 67: CHƯƠNG 57: KHÔNG TÊN

Vì cô đồng ý làm vợ anh, anh vui sướng ôm cô xoay vòng còn cô ôm cổ anh để khỏi té. Sau đó anh để cô xuống, ánh mắt ôn nhu nhìn cô

- “Ngọc, cảm ơn em!!“.

- “Sao anh lại cảm ơn em???“. Cô không hiểu hỏi anh

- “Vì em đã đồng ý làm vợ anh!! Vì em đã tin tưởng anh!! Anh yêu em nhiều lắm!!!“. Anh vén tóc qua cho cô, tay nhẹ nhàng sờ má cô, cười nói

- “Hi! Em cũng phải cảm ơn anh!!! Vì anh đã xuất hiện trong cuộc sống của em!! Và vì anh đã yêu em nhiều thế này!! Em yêu anh, Thần à!! Chỉ mình anh!!!“. Cô choàng tay qua cổ anh nhẹ nhàng cất tiếng

Anh không nói chỉ dùng hành động, cúi xuống hôn cô một nụ hôn thật nồng ấm nhẹ nhàng, cô cũng dịu dàng mà đáp lại anh.

~~~~~ ta là đg phân cách đáng yêu~~~~~

Sau khi rời khỏi căn nhà hoa hồng ấy, anh chúc cô về nhà. Về đến nhà cô, anh không muốn xa cô chút nào, cái mặt xụ xuống trông mà thấy buồn cười. Có nhìn anh đôi lúc trẻ con thì cảm thấy thích nên lên tiếng

- “Anh vào nhà em nhé!!“.

- “Ừm...!!“. Anh gật đầu. Cô cười khoác tay anh đi vào nhà.

Vừa vào nhà đã thấy ba mẹ cô đang ngồi nói chuyện với Quỳnh Vy và Kevin rất vui, cô nắm tay anh tiến vào lên tiếng

- “Ba mẹ!! Vy, Kevin!! Mọi người đang nói chuyện gì mà vui vẻ thế???“.

- “Tiểu Ngọc, con về rồi đó à!! Lãng Thần, con tới chơi đó hả???“. Mẹ cô xoay người thấy cô và anh lên tiếng

- “Vâng, cháu chào 2 bác ạ!!“. Anh mỉm cười nhìn mẹ cô lên tiếng

- “Ừ, cậu vào đi!! Tí nữa ở lại ăn tối luôn!!“. Ba cô gật đầu nói

- “Dạ, con xin phép làm phiền ạ!!!“. Anh cười nói

- “A... Ngọc nè, chiếc nhẫn đó là gì thế??? Của Lãng Thần tặng à.....!!“. Quỳnh Vy tình mắt để ý thấy chiếc nhẫn vàng trên ngón tay của cô.

Kevin nghe cô [QV] nói thế cũng nhìn xuống tay cô, y cũng muốn biết nhưng nhìn lên gương mặt cô chỉ thấy trên đó xuất hiện vài vạch hồng, cô ngượng

ngừng lên tiếng

- “À... ừm..... cái này là.....”.

- “Để anh nói!!”. Anh thấy cô cứ ấp úng mãi, tay anh để trên tay cô lên tiếng

- “Thưa 2 bác, con có chuyện muốn nói ạ!!”. Anh nghiêm túc nhìn ba mẹ cô

- “Cậu nói đi!! Có chuyện gì??”. Ba cô thấy anh nghiêm túc thì nói

- “Con muốn xin 2 bác cho con được cưới Ngọc làm vợ ạ!!!”. Anh đứng lên cúi đầu xuống nói

- “Sao?? Lăng Thần đã cầu hôn cậu rồi hả Ngọc???”. Quỳnh Vy vừa nghe anh nói thì tròn mắt nhìn cô hỏi

- “Ừ!”. Cô mỉm cười gật đầu

- “Ồi, chúc mừng cậu nha!!”. Quỳnh Vy cười vui vẻ nói

- “Cháu thật sự muốn cưới tiểu Ngọc sao???”. Mẹ cô hỏi anh vì bà muốn chắc chắn con gái bà sẽ hạnh phúc chứ bà không muốn con bé đau khổ lần nữa

- “Vâng, con yêu Ngọc và con muốn chăm sóc cô ấy suốt đời!!! Xin 2 bác hãy tin con!!!”. Anh nhìn ba mẹ cô trình trọng lên tiếng

- “Được, ta tin cậu!! Ta sẽ cho phép cậu lấy con bé nhưng nếu cậu làm con bé đau khổ thì ta sẽ không tha cho cậu đâu!!!”. Ba cô nhìn anh thì cảm thấy hài lòng, đồng ý cho anh cưới cô.

- “Thật..... thật..... thật sao bác?? Bác đồng ý cho con cưới Ngọc sao???”. Anh lấp ba lấp bắp nói

- “Phải, hay cậu dối ý rồi hử???”. Ba cô nghiêm nghị nhìn anh, tay đẩy gọng kính

- “Không..... không..... Con rất vui vì bác đồng ý cho con cưới cô ấy!!!”. Anh lắc đầu đáp

- “Thế thì tốt!!!”. Ba cô gật gù.

- “Ba!!”. Cô vui vẻ đi qua ôm cánh tay ba mình

- “Được rồi, được rồi!! Chỉ cần con vui, con hạnh phúc là được!!”. Ba cô sùng sục xoa đầu cô.

- “Vâng, ba!!”. Cô gật đầu

- “Mà con phải để cho chúng ta gặp xui gia chứ!!!”. Mẹ cô cười hiền nói.

- “Vâng, bác gái yên tâm!! Con sẽ gọi nói cho ba mẹ con biết!! Vì hiện tại hai người họ đang đi du lịch a~”. Anh đáp

- “Không sao!!”. Mẹ cô hiền từ nói

- “Được rồi, chúng ta vào ăn thôi!!!”. Ba cô lên tiếng

- “Vâng!!”. Cô gật đầu.

Song cả nhà cô đứng lên, cô ôm cánh tay anh vào phòng bếp mà năm người không hề để ý đến 1 người nào đó mặt đang hầm hầm ngồi trên ghế.

Kevin từ lúc cô nói anh đã cầu hôn cô thì y đã điều đứng, tại sao anh ta lại dám cầu hôn cô?? Cô phải là của y mới đúng!! Y cũng yêu cô vậy tại vì sao cô không nhận ra rằng y cũng yêu cô, yêu còn nhiều hơn anh yêu cô nữa!!..... Không được y sẽ không để anh có được cô, sẽ không anh cưới được cô, y nhất sẽ phá nát cái hạnh phúc này của anh..... Y sẽ không để anh hạnh phúc nếu y không có được cô..... nhất định!!!

Vương Lăng Thần anh đừng hòng cưới được Rose, tôi sẽ không để anh toại nguyện đâu!! Không bao giờ!!!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 68: CHƯƠNG 58: GẶP BA MẸ CHỒNG TƯƠNG LAI

Thật lòng xin lỗi mina vì au lại đăng chậm lần nữa rồi!! Au cũng không muốn đâu vì hiện giờ au có 3 bộ lặn nên phải chia ra viết mà do au chú tâm vào 2 bộ kia nên au mới không đăng chương cho bộ này!! Mong mina thông cảm cho au nhé và cũng mong mina vẫn ủng hộ 3 bộ truyện của au!!! •Cúi đầu•

9h sáng , hôm nay cô nghĩ để gặp mặt ba mẹ của Thần cũng là ba mẹ chồng tương lai. Cô thật ra rất căng thẳng dù Thần đã nói với cô ba mẹ anh rất hiền và dễ gần, có lẽ không giống trước đây khi cô gặp mặt ba mẹ của hân vì lúc đó ba mẹ hân là bạn của ba cô nên cô không hề căng thẳng hay lo lắng chút nào. Lúc này ngoài cửa có giọng nói vang lên

- “Tiểu Ngọc!! Con đã thức chưa???”

- “Vâng, mẹ vào đi!!”. Cô trả lời

- “Con đang lựa đồ sao??”. Mẹ Luru mở cửa đi vào thấy cô đang xem quần áo (au sẽ đổi cách xưng hô từ bây giờ nhé!! Ba mẹ cô --- Ba mẹ Luru nha!!!)

- “Uh, mẹ! Mẹ thấy cái nào đẹp hơn???”. Cô cầm 3 bộ váy màu trắng, màu xanh dương và màu đỏ lên cho mẹ Luru xem

- “Ừm.... .. mẹ thấy 2 màu trắng và xanh dương được hơn còn màu đỏ quá nổi bật đi!!”. Mẹ Luru cầm 2 chiếc váy màu trắng và xanh dương

- “Vây.... .. con mặc màu xanh dương vì nó nhẹ nhàng mà cũng không nổi bật!!”. Cô chọn một chiếc váy xòe đuôi cá

- “Mẹ, xem này!! Có ổn không???”. Cô thay xong đi ra hỏi mẹ Luru

- “Con gái mẹ mặc cái gì cũng đẹp hết a~” . Mẹ Luru cười lên tiếng

- “Mẹ này!!!”. Cô hơi đỏ mặt nói

Lúc này điện thoại cô reo lên, cô nhìn vào màn hình hiển thị tên của anh cô mỉm cười bắt máy

- “Alô, em nghe!!”.

- “Ngọc à, anh nhớ em quá à!! Mới không gặp 1 ngày như cách 3 thu vậy!!!”. Giọng nói ôn nhu của anh vang lên

- “Anh.....thật là.....!!”. Cô không biết phải nói gì nhưng mặt đã đỏ hơn quả cà chua rồi. Mẹ Luru nhìn biểu hiện của cô thì cũng biết, cười cười sau đó đi ra ngoài để cho cô nói chuyện

- “Hihi!! Ngọc à, ba mẹ anh muốn gặp mặt cô con dâu tương lai của họ đấy!!!!”. Anh cười lên tiếng

- “Ba mẹ anh.....!! Hai bác về kho nào thế?? Sao anh không cho em biết??? Để em còn mua quà cho hai bác nữa!!!!”. Cô nghe anh nói ba mẹ anh muốn gặp mình liền hoảng lên nói liên tục

- “Ngọc, em bình tĩnh đi!! Ba mẹ anh vì muốn gặp mặt em nên đã mua vé máy bay về từ khuya hôm qua, hôm nay anh cũng mới biết thôi!! Em đừng lo, họ không để ý quà cáp gì đâu!! Bây giờ em xuống nhé!! Anh đang đợi em trước cổng này!!!!”. Anh ôn nhu giải thích

- “Uh, đợi em tí nha!!!!”. Cô cười đáp. Song cô cúp máy rồi ngồi vào bàn trang điểm, đánh phấn nhẹ nhàng thêm một chút son hồng nhẹ sau đó mang đôi giày cao gót mũi nhọn rồi cầm lấy túi xách đi xuống lầu.

Vừa bước xuống, cô đã nghe thấy tiếng ba mẹ mình cùng anh đang trò chuyện với nhau. Cô mỉm cười đi tới lên tiếng

- “Ba mẹ!!”.

- “Tiểu Ngọc, xuống rồi đó à!! Lẽn Thần đợi con này giờ đấy!!!!”. Ba Luru cười lên tiếng

- “Thần, anh đợi em có lâu không???”. Cô quay sang anh hỏi

- “Không lâu!! Anh cũng chỉ vừa mới đến thôi!!”. Anh đáp

- “Xem ra con rể của ta giờ rất biết lấy lòng vợ mình nha!!!!”. Mẹ Luru lên tiếng trêu chọc

- “Mẹ này!!!!”. Cô ngượng ngừng kéo tay bà

•Ha Ha Ha•

- “Coi mặt nó kia!!!!”. Ba Luru cũng cười nói

- “Ba!! Người thật xấu!!!!”. Cô bắt mồm lên tiếng

- “Được rồi, được rồi!! Đừng trêu con bé nữa!! Hai đứa mau đi đi không được để người lớn phải đợi đấy, biết chưa???”. Mẹ Luru lên tiếng giải hòa

- “Vâng, con xin phép ạ!!!”. Anh lịch sự cúi đầu nói sau đó nắm tay cô rồi đi

Trên đường đi, cô hỏi anh rất nhiều chuyện nào là ba mẹ thích cái gì, thích ăn món gì?? Ghét ăn món nào??. Anh cười trước sự dễ thương của cô, anh nắm tay cô ôn nhu lên tiếng

- “Em đừng lo lắng thế!! Ba mẹ anh không có khó gì đâu!! Họ rất là hiền và họ cũng biết em đấy!!!”.

- “Sao?? Ba mẹ anh..... biết em sao???”. Cô tròn mắt lên hỏi

- “Là họ nhìn thấy em qua tivi và anh cũng cho họ xem hình của em nên họ mới biết và muốn gặp mặt em liền đấy!!!”. Anh vẫn ôn nhu trả lời

- “Ồ, ra thế!!! Làm em cứ tưởng.....!!!”. Cô thở phào nhẹ nhõm nói

Anh cười cười rồi lo chú tâm lái xe, 30p sau thì đến nhà hàng mà ba mẹ anh đã hẹn. Anh gửi xe xong rồi cùng cô xuống xe, dắt tay cô vào phòng riêng cho khách hàng. Vào trong, cô thấy có 2 vợ chồng khoảng 40-50 tuổi đang ngồi nói chuyện, nghe tiếng mở cửa người phụ nữ ngước lên thì thấy con trai mình liền cười lên tiếng

- “Lăng Thần, con đến rồi đó à!! Còn đây là.....Ngọ con dâu của ta phải không???”. Mẹ anh- Dương Thiên Mai nhìn cô hiền từ nói

- “Con chào bác!!! Con tên Lưu Thiên Ngọc!! Rất vui khi gặp hai bác!!! Và con cũng xin lỗi vì bắt hai bác phải đợi!!!”. Cô lễ phép nhìn bà lên tiếng

- “Không sao!!! Chúng ta cũng chỉ mới đến thôi!! Mau lại đây ngồi kể ta này!!!”. Bà Dương cười ôn hòa nói

- “Vâng!!!”. Cô gạt đầu rồi cùng anh tiến lại ngồi xuống

- “Con đừng ngại gì cả!! Trước sau con cũng là con dâu của chúng ta nên phải kêu là ba mẹ biết chưa???”. Ba anh - ông Vương Lâm cười nói

- “Vâng..... Ba... mẹ!!!”. Cô ngượng ngùng kêu 2 tiếng

•Ha Ha Ha•

Ông Vương vui vẻ hài lòng cười lớn song kêu phục vụ đem thức ăn vào vì ông đã kêu từ trước.

Và rồi cả 4 người ngồi vừa ăn vừa trò chuyện rất lâu, bà Dương hỏi thăm cô rất nhiều chuyện, kể cả ba mẹ cô nữa. Cô cũng thành thật mà trả lời, bà Dương rất hài lòng với cô, liền vui vẻ nắm tay cô cười nói vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Xinh Đẹp Vô Tình Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.